catalunya música
revista musical catalana

DESEMBRE 2001
NÚMERO 206
500 PTES

BIBLIOTECA

The Sixteen porta
El Messies

El Palau del segle XXI

el somni s'està fent realitat

EL PALAU DE LA MÚSICA DEL SEGLE XXI CREIX

FUNDACIÓ
ORFEÓ CATALÀ
PALAU DE LA MÚSICA

catalunya música 206
revista musical catalana

3a ÈPOCA ANY XVIII
DESEMBRE 2001

Consell Editorial: Fèlix Millet (President), Montserrat Albet, Josep M. Bricall, Josep M. Busquets, Josep Caminal, Salvador Cardús, Jordi Casas, Joan M. Clavaguera, Gregori Estrada, Gabriel Ferrer, Joaquim Garrigosa, Joan Guinjoan, Carles Guinovart, Teresa Lloret, Joan Matabosch, Xavier Montsalvatge, Jordi Montull, Ramon Muntaner, Ramon Pla i Jordi Rueda.

Consell de Direcció: Pere Artís (editor), Pere Burés (coordinació amb Catalunya Música), Jaume Comellas (direcció periodística) i Lluís Millet (direcció musical)

Disseny: Ferran Sendra

Secretaria de Redacció: Teresa Martínez

Publicitat: Couvert Park, S.L.
Pg. de Sant Joan, 25, 3r 2a
Tel.: 93 245 21 11
08010 Barcelona

Preimpressió: Ormograf, S.A.
Impressió: Agpograf, S.A.
Distribució: Distribarna, S.A.
Dipòsit legal: B-34.432/83
ISSN: 1136-7458

Col·laboren en aquest número:
PERE ARTÍS, CATERINA AUTORI, XOSÉ AVIÑOA, ROBERT BENITO, JORDI CERVELLÓ, CESC, JAUME COMELLAS, DOMÈNEC GONZÁLEZ DE LA RUBIA, MARIA GRATACÓS I MONLLOR, JORDI MALUQUER, JORDI MARTÍNEZ CATALÁN, MÒNICA PAGÈS I SANTACANA, ALBERT SUÑÉ, ÀLEX SUSANNA, FRANCESC TAVERNA-BECH, JAUME TRIBÓ, LLUÍS TRULLÉN I ESTER VENDRELL.

catalunya música/revista musical catalana
sant Francesc de Paula, 2
08003 BARCELONA
Tel.: 93 295 72 00
Fax: 93 295 72 10
www.palaumusica.org
E-mail: revista@palaumusica.org

Els articles publicats a "Catalunya Música/Revista Musical Catalana" expressen només l'opinió dels seus autors.
"Catalunya Música/Revista Musical Catalana" no mantindrà correspondència amb els autors d'originals no encarregats i enviats espontàniament a la Redacció.
© de les reproduccions autoritzades, VEGAP, Barcelona 2001.

Portada: col·locació de la primera pedra del Palau del segle XXI. D'esquerra a dreta: Jordi Vilajoana, conseller de Cultura de la Generalitat; Joan Clos, alcalde de Barcelona; Luis Alberto de Cuenca, secretari d'Estat del Ministeri de Cultura; i Fèlix Millet, president de la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música (fotomuntatge; fotos de R. Vargas –maqueta– i A. Bofill –grup–).

EDITORIAL

5 **La primera pedra del nou Palau**

PANORAMA

ANTONI BOFILL

6 **Recta final de l'ampliació del Palau de la Música**
per RRMC

8 **Tot recordant Bellini en el 200 aniversari del seu naixement**
per Caterina Autori i Jordi Cervelló

ANTONI BOFILL
Vittorio Sicuri

11 **26 estrenes al V cicle Avuimúsica**
per Maria Gratacós

12 **L'òpera, a Sabadell, tornarà al Teatre La Faràndula el 2002**
per RRMC

14 **Josep Rodoreda, de l'ofici de músic**
per Xosé Aviñoa

16 **En la mort discreta de Vittorio Sicuri**
per J.C.C.

17 **Isaac Stern o la contundència expressiva**
per Jordi Cervelló

PAU BARCELÓ
Isaac Stern

18 **Mikrokosmos: Palau: dues dates i un mateix esperit**
per Pere Artís

19 **Tangents: Un programa**
per Jordi Maluquer

23 **Crítiques**
per Lluís Trullén, F. Taverna-Bech, Jaume Comellas, Maria Gratacós, Albert Suñé i Robert Benito

30 **Nadal digital**
per Jordi Martínez Catalán

32 **Ha arribat l'hora del Canal Jazz radiofònic**
per Albert Suñé

TEMA

35 **Creació i biografia. Preguntes sense resposta**

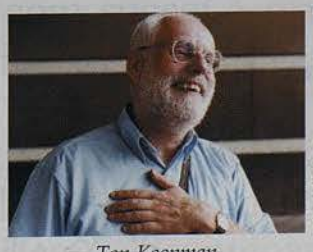
36 **Creació i biografia**
per Àlex Susanna

38 ***Tristany i Isolda*, referent d'identificació entre estat anímic i creació musical**
per Jaume Tribó

40 **Un exemple d'obra inspirada: el *Concert per a violí* d'Alban Berg**
per Domènec González de la Rubia

MUSICALIA

42 **Ton Koopman. A la recerca de l'essència de Bach**
per Mònica Pagès i Santacana

EVA GUILLAMET
Ton Koopman

47 **Jean-Yves Thibaudet, Roberta Invernizzi, The Sixteen**
per Lluís Trullén

48 **Música al límit**
per F. Taverna-Bech

49 ***La Traviata* i *Henry VIII***
per J.C.C.

52 **Ballet. Nous camins en l'experimentació**
per Ester Vendrell

SCHERZANDO

53 *per Cesc*

CONCERTS

55

Concerts Simfònics al Palau

VI TEMPORADA 2001-2002

ORQUESTRA SIMFÒNICA DEL VALLÈS

CONCERT 1
Dissabte, 22 de setembre 2001, 19 hores

Orquestra Simfònica del Vallès
Jordi Figaró, ***tenora***
Salvador Brotons, ***director***

obres de
J. M. Usandizaga, X. Boliart, M. Oltra
X. Benguerel *i* M. de Falla

CONCERT 2
Dissabte, 6 d'octubre 2001, 19 hores

Orquestra Simfònica del Vallès
Virgínia Parramon, ***soprano***
Josep Pons, ***director***

obres de
G. Bizet, M. Ravel *i* C. Franck

CONCERT 3
Dissabte, 13 octubre 2001, 19 hores

Orquesta Pablo Sarasate
Joan Enric Lluna, ***clarinet***
Ernest Martínez Izquierdo, ***director***

obres de
X. Montsalvatge, C. M. van Weber,
J. Sibelius *i* A. Ginastera

CONCERT 4
Dissabte, 24 novembre 2001, 19 hores

Orquestra Simfònica del Vallès
Luis Michal, ***director***

obres de
W. A. Mozart, F. Danzi,
L. Boccherini *i* A. Piazzolla

CONCERT 5
Dissabte, 15 desembre 2001, 19 hores

Orquestra Simfònica del Vallès
Salvador Brotons, ***director***

Festival de valsos i danses

CONCERT 6
Dissabte 26 de gener 2002, 19 hores

Orquestra Simfònica del Vallès
Jordi Mora, ***director***

A. Bruckner
Simfonia núm. 4 en Mi bemoll major, «Romantica»

CONCERT 7
Dissabte, 2 de febrer 2002, 19 hores

Orquestra Simfònica del Vallès
Salvador Brotons, ***director***
Concert de carnaval

obres de
W. A. Mozart, C. Saint-Saëns, A. Dvorák,
A. Katxaturian *i* H. Berlioz

CONCERT 8
Dissabte 23 de març 2002, 19 hores

Orquestra Simfònica del Vallès
Francesc Garrigosa, ***tenor***
Xavier Forner, ***trompa***
Cor Lieder Camera
Salvador Brotons, ***director***

B. Britten
Serenata per a trompa, tenor i orquestra, op. 31 /
Cantata de Sant Nicolau, op. 42

CONCERT 9
Dissabte 20 d'abril 2002, 19 hores

Orquestra Simfònica del Vallès
Emilio Gonzalez, ***piano***
(guanyador del Premi Ricard Viñes 2000)
Edmon Colomer, ***director***

obres de
W. A. Mozart *i* J. Brahms

CONCERT 10
Dissabte 25 de maig 2002, 19 hores

Orquestra Simfònica del Vallès
Cor de Cambra de l'Auditori de Lleida
Orfeó Català
(patrocinat per **Fundació Caixa Penedès)**
Cor Infantil de l'Orfeó Català
Solistes a determinar
Manuel Valdivieso, director

C. Orff
Carmina Burana

CONCERT 11
Dissabte 8 de juny 2002, 19 hores

Orquestra Simfònica del Vallès
Lluis Claret, ***violoncel***
Achim Fiedler, ***director***

obres de
L. van Beethoven *i* F. J. Haydn

CONCERT 12
Dissabte 22 de juny 2002, 19 hores

Orquestra Simfònica del Vallès
M. Lluisa Cantos, ***piano***
Salvador Brotons, ***director***

obres de
D. Kabalevski, A. Katxaturian *i*
D. Xostakóvitx

Localitats: de 1.000 a 5.500

Organitza

Informació i venda:
Palau de la Música Catalana
Tel. 93 295 72 00

FUNDACIÓ
ORFEÓ CATALÀ
PALAU DE LA MÚSICA

Orquestra Simfònica del Vallès

La primera pedra del nou Palau

Noranta-sis anys separen dos actes en algun sentit anàlegs: la col·locació de la primera pedra del Palau de la Música Catalana (23 de maig de 1905) i, també, la de la segona fase de les obres d'ampliació i restauració de l'edifici (7 de novembre de 2001). Al llarg d'aquest temps –quasi un segle– el país ha sofert una gran quantitat de canvis, convulsions i balanceigs –d'ordre polític, sociològic i cultural–, als quals la institució que és al cor dels dos esdeveniments –l'Orfeó Català– ha sobreviscut amb una exemplar continuïtat i una innegable dignitat moral.

En les pàgines d'aquesta "Revista" oferim l'oportuna informació detallada d'aquest darrer acte i de les millores i els avantatges que l'ambiciós projecte en vies de realització comportarà molt aviat per al Palau de la Música Catalana, en l'aspecte funcional, estètic i, fins i tot, urbanístic.

Per això, ara ens limitarem a remarcar alguns fets significatius: el consens unànime de les institucions per donar suport a un projecte de l'entramat logístic que s'articula a l'entorn del Palau (Orfeó, Consorci, Fundació); la vitalitat, tenacitat i sana ambició que motiva l'estament humà que el gestiona; i l'arrelament popular que suscita el Palau, evidenciat de manera inequívoca en les nombroses aportacions individuals per al projecte –de socis de l'Orfeó, Amics del Palau i ciutadans en general– que, si representen un valor quantitatiu comparativament modest, tenen un altíssim valor simptomàtic i simbòlic, talment com succeí a principi de segle amb els ciutadans que aportaren el seu tribut generós per a la construcció del Palau.

L'acte del passat dia 7 de novembre forma part d'un llarg procés que es remunta a les dècades anteriors i, als inicis del segle XXI –gairebé a les portes del centenari del Palau–, posa els fonaments que n'han de garantir el futur. En aquest sentit, representa una oportuna visualització, d'un inestimable valor simbòlic.

Acte de col·locació de la primera pedra

Recta final de l'ampliació del Palau de la Música Catalana

per RRMC

El passat 7 de novembre va tenir lloc l'acte de col·locació de la primera pedra del nou edifici amb el qual es clou el projecte de remodelació i ampliació del Palau de la Música Catalana. En definitiva, del nou edifici que, integrat amb l'antic, completarà dintre de dos anys, un important complex cultural, alhora que millorarà substancialment l'entorn urbà on està situat.

ANTONI BOFILL

D'esquerra a dreta: Caty Carreras, Jordi Vilajoana, Luis Alberto de Cuenca, Ricard Maria Carles, Fèlix Millet i Joan Clos

L'acte va comptar amb la presència, a més del president de la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música i de l'Orfeó Català, Fèlix Millet; de l'alcalde de Barcelona, Joan Clos; el conseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya, Jordi Vilajoana; el secretari d'Estat del Ministeri de Cultura, Luis Alberto de Cuenca, i del cardenal arquebisbe de Barcelona, Ricard Maria Carles.

Així mateix, hi va assistir una important representació de la societat barcelonina, en gran part vinculada amb la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música, socis de l'Orfeó Català i representants de diverses institucions.

Per la seva part, el Cor de Noies de l'Orfeó Català, que dirigeix Lluís Vilamajó, acompanyat del pianista Josep Suriñac, va oferir un breu recital.

En el parlament que obrí el torn, el senyor Fèlix Millet va començar fent esment de somnis esdevinguts realitat, amb referència al fet que la compleció del complex del Palau, tal com ara es posa en marxa, havia estat ja somniat pel mateix Lluís Domènech i Muntaner. Després agraí la col·laboració del bisbat, que en afavorir l'intercanvi de solars ha fet possible la realització del nou equipament. Agraïment que va fer extensiu a totes les institucions i amb un esment especial als 2.000 membres de la Fundació i també als partícips anònims que han fet aportacions d'entre mil i deu mil pesssetes. Finalment va fer èmfasi en el fet que el Palau de la Música Catalana és quelcom de tots i que a redós seu tothom hi conflueix. *"Amb el Palau* –va dir el senyor Millet– *tots empenyem cap al mateix cantó."* També va avançar que la inauguració tindria lloc el 2003.

El cardenal Ricard Maria Carles va remarcar, en el seu parlament, que el Palau és com la catedral de la música, art que va qualificar com el més espiritual de tots. I que, per tant, era un temple adreçat a l'espiritualitat i a l'art. Va beneir tots el que el fan i el faran possible tot demanant que la construcció no comporti cap mena d'accident i va fer vots perquè el nou equipament contribueixi a crear autèntica bellesa o sigui transcendència.

> AQUESTA SEGONA AMPLIACIÓ ESDEVÉ UN ANTIC SOMNI FET REALITAT

Tot seguit va fer ús de la paraula la diputada i regidora del Districte de Ciutat Vella, Caty Carreras Moisy, en representació de la Diputació de Barcelona. Va dir que l'Orfeó Català i el Palau de la Música representen l'essència de Barcelona i va recordar que en els temps de la Dictadura tothom hi entrava reverencialment, i que després, amb la democràcia, ha estat possible la reforma amb la creació del Consorci, la renovació del Cor i ara l'ampliació de l'edifici.

El conseller de Cultura de la Generalitat, Jordi Vilajoana, va remarcar que el Palau de la Música Catalana ha donat mostres de no restar ancorat en el passat sinó de mirar constantment al futur i que, en tot cas, això ha estat possible gràcies a la resposta que li ha atorgat el públic; i que sense això res no tindria sentit. Recordà que en el nostre ambient musical l'ampliació d'oferta ha significat també ampliació de públic i que si l'any 1999 entre el Palau de la Música, l'Audi-

ANTONI BOFILL

Diverses personalitats durant l'acte de col·locació de la primera pedra del Palau del segle XXI. Entre d'altres, i d'esquerra a dreta, : Enric Lacalle (president del Consorci Zona Franca), Santiago Fisas (regidor president del PP), la senyora Marta Ferrusola, Júlia García Valdecasas (delegada del Govern a Catalunya), Joaquín Ayuso (conseller delegat de Ferrovial Agromán), Enric Álvarez (secretari de l'Orfeó Català), Mariona Carulla (vicepresidenta de l'Orfeó Català), Rosa Garicano (directora de la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música), l'arquitecte Òscar Tusquets i Joan Carrera (bisbe auxiliar de Barcelona)

tori i el Liceu van acollir 600.000 espectadors, un any després aquesta xifra es va ampliar a 800.000.

El secretari d'Estat de Cultura, Luis Alberto de Cuenca, després d'expressar la seva satisfacció personal i política per ser a Barcelona, va individualitzar en Òscar Tusquets el mèrit arquitectònic del projecte i indicà que per al Ministeri d'Ensenyament i Cultura era una alegre satisfacció contribuir a tirar endavant el projecte. Va recordar la xifra amb què col·labora en aquesta fase final –1.600 milions de pessetes– i que ara s'incorpora als òrgans de govern del Consorci.

El torn de paraules el va cloure l'alcalde Joan Clos, que va començar el parlament amb arguments històrics –referència al moment de la gran expansió de Barcelona a l'Eixample sense, tanmateix, perdre els referents de la ciutat vella, com ho demostra el Palau. En aquest sentit, va recordar les nombroses institucions cabdals barcelonines, que com l'Orfeó Català, en un període relativament curt d'anys han complert o compleixen un segle d'existència. Va dir que avui hom intenta bastir el que va qualificar com fortalesa, en sintonia amb el que passava fa cent anys tot recordant que cal que aprenguem dels nostres antecessors. Va dedicar un agraïment específic al cardenal Carles i es va referir també a Barcelona 2004, per acabar esmentant l'esperit dels creadors de la gran Barcelona de fa un segle.

La primera pedra que la presidència de l'Orfeó Català i autoritats van col·locar contenia premsa del dia en paper i en format digital, un exemplar de la revista "Catalunya Música/Revista Musical Catalana", pessetes i euros, a més de la llista de la Junta de l'Orfeó Català, del Patronat i òrgans de govern de la Fundació Orfeó Català-Palau de a Música i del Consorci del Palau, un disc compacte de l'Orfeó Català amb cançons populars catalanes i plànols de les obres en format CD, una localitat del dia i un escut, de solapa, de l'Orfeó Català.

En tot cas, per damunt del fet simbòlic hi ha una realitat de gran envergadura que té en el nou edifici l'element cabdal, però que tanmateix no s'esgota en aquesta construcció.

El projecte abasta un pressupost de gairebé 3.000 milions de pessetes, dels quals 2.098 suposen el cost del nou edifici i la resta el de restauració.

UN PROJECTE AMB UN PRESSUPOST DE 3.000 MILIONS DE PESSETES

Com és sabut, el nou edifici se centra en un auditori soterrat amb una capacitat per a unes sis-centes places, que així mateix comptarà amb equipaments de traducció simultània i altres serveis que el facin apte per a congressos, convencions, etcètera. Un restaurant i sala social seran altres instal·lacions amb què comptarà aquest nou edifici, al mateix temps que en deixar la planta baixa oberta al carrer hom aconseguirà que la façana esquerra del Palau, amb els seus esplèndids vitralls, a la fi puguin ser gaudits en tota la seva magnificència. D'altra banda, l'espai obert ajudarà a esponjar la zona urbana, tan densa en construccions.

El projecte és obra, tal com ha estat apuntat, de l'arquitecte Òscar Tusquets, que ja va ser l'autor de la cabdal remodelació i reconstrucció del 1989 que tants i tan unànimes lloances ha merescut. En el cas que ara ens ocupa, ultra els elements estrictament funcionals, propis de l'exigència d'operativitat depurada que hom atorga el nou equipament, destaca el disseny de la façana que ha d'integrar-se amb la de l'edifici antic.

Pel que fa a la restauració de l'edifici del Palau pròpiament dit, destaca de manera especial la reconstrucció de l'orgue, que d'aquesta manera tindrà plena operativitat. Juntament amb aquest fet, de tanta importància en el terreny estrictament musical, també es refaran elements de la façana –busts, baranes, cúpula del xamfrà– i així mateix se'n millorarà l'interior –escenari, nova il·luminació, claraboia, butaques, reforçament de baranes, aire condicionat, etcètera.

Es tracta, doncs, d'un nou i cabdal pas endavant per al qual hom ha comptat amb l'aportació de totes les institucions. La Generalitat s'ha fet responsable d'una inversió de 200 milions, repartits entre els exercicis que van del 1999 al 2002. L'Ajuntament de Barcelona ha fet una aportació única el 2001 de 175 milions de pessetes; la Diputació, de 50 entre els exercicis del 2000 al 2002; el Ministeri de Cultura, de 1.900 entre els anys 1999 i 200; i la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música 584 milions, fins a integrar el pressupost total de 2.900 milions en què està pressupostat el conjunt de la realització.

Recordant Bellini en el 200 aniversari del seu naixement

per CATERINA AUTORI i JORDI CERVELLÓ

"Bellini va rebre el do de la melodia sense que ell es prengués la molèstia de demanar-la." IGOR STRAVINSKY.
"Bellini és un dels meus músics predilectes perquè la seva música és fortament sentida i està íntimament lligada a la paraula." RICHARD WAGNER.

Quan Norma, la gran sacerdotessa d'Irminsul, surt a escena i entona la seva evocació a la lluna –la casta diva–, un cant pur, una melodia àmplia i rica de clarobscurs que semblen provocats precisament per la llum de l'astre invocat omple l'aire tot produint en qui l'escolta una esgarrifança gairebé mística. Només Bellini, el reconegut mestre del *bel canto*, podia obtenir efectes sublims.

Fill i nét de músics, Vincenzo Bellini va néixer a Catània, la ciutat siciliana situada als peus de l'Etna, el 3 de novembre de 1801, l'any inicial del segle XIX, el gran segle de l'òpera.

A part les llegendes sorgides després de la seva mort prematura, sobre la seva extraordinària precocitat artística, poc se sap de la infantesa de Vincenzo o Nzudduzzu, tal com l'anomenaven afectuosament els catanesos. Fins als 18 anys va estudiar a la seva ciutat natal i va produir gran quantitat de música sacra. Llavors va obtenir d'una institució aristocràtica, el Decurionato di Catania, una beca per completar la seva formació al prestigiós Conservatori de Nàpols. Allà, sota el guiatge de reconeguts mestres i, sobretot, del director del centre Nicola Zingarelli va poder desenvolupar el seu natural melodisme i adquirir un profund coneixement de la veu humana i de tots els seus recursos. Per tal d'aprofundir en aquestes nocions no existia un lloc més apropiat que Nàpols, on s'havien format els més famosos *castrati*, els cantants que amb les excepcionals facultats adquirides mitjançant un estudi intens i constant van fer avançar la tècnica vocal fins a resultats insospitats. Els progressos del jove sicilià van ser tan ràpids i brillants que Zingarelli el va nomenar *maestrillo*, distinció que li donava dret a una habitació individual i a rebre alumnes de l'exterior. Va ser així com Vincenzo va conèixer el seu primer amor, la bella i dolça Maddalena Fumaroli.

> LA CARRERA DE BELLINI VA SER RÀPIDA, PER A ELL NO HI VA HAVER *"anni di galera"* COM PER A VERDI.

La carrera de Bellini va ser ràpida, per a ell no hi va haver *"anni di galera"* com per a Verdi. La seva primera òpera es va representar el 12 de desembre de 1825 al Teatre del Conservatori i amb repartiment i orquestra proporcionats pels alumnes. Al final de la partitura d'*Adelson e Salvini*, composta sobre un llibret més aviat infeliç d'A. L. Tottola, Bellini va escriure: *"Fine del drama alias pasticcione."* Potser ell mateix no ho esperava, el *pasticcione* va obtenir l'èxit suficient perquè la direcció del Teatre San Carlo li encarregués una òpera per a l'any següent. Un encàrrec del màxim teatre de Nàpols a un autor desconegut era un esdeveniment tan insòlit que Zingarelli va dispensar Bellini de l'examen final quan aquest li va presentar el contracte.

"É bella, bella, bella e specialmente per uno che é la prima volta che scrive." Així es va expressar Donizetti en una carta al seu mestre Simone Mayr després d'assistir a l'assaig general de *Bianca e Fernando* (D. Gilardoni), la segona –tot i que és considerada la primera– òpera de Bellini. L'estrena el 30 de maig de 1826 va ser un gran èxit i, el que és més important, l'opinió de Donizetti va ser compartida pel famós empresari de La Scala de Milà, Domenico Barbaja, el qual ràpidament va oferir un contracte a aquell extraordinari noi sicilià. *Il Pirata*, l'òpera que Bellini va escriure per a La Scala, va marcar l'inici de la seva col·laboració amb Felice Romani, considerat llavors el millor llibretista d'Itàlia. Extreta d'un drama de T. C. Maturin, però també de la novel·la homònima de Walter Scott, *Il Pirata* va pujar a l'escenari el 27 d'octubre de 1827, i obtingué un autèntic triomf, que va significar l'afirmació definitiva de Bellini i l'inici del seu renom dins i fora d'Itàlia. El compositor va escriure el rol protagonista d'aquesta òpera per a Giovanni Battista Rubini, un tenor extraordinàriament dotat per al qual havia d'escriure, anys més tard, també el rol protagonista de *I Puritani*. La dificultat de trobar tenors a l'alçada de la situació fa que actualment ambdues òperes siguin poc representades. L'any següent, amb l'ajuda de Romani, Bellini reformà profundament *Bianca e Fernando*, que fou reestrenada el 7 d'abril per a la inauguració del Teatre Carlo Felice de Gènova. Tot i l'èxit, l'òpera no va entrar al gran repertori i, fora d'Itàlia, fou representada solament a Barcelona l'any 1830. El 14 de febrer de 1829, Bellini va triomfar novament a La Scala amb *La Straniera* (Romani segons D'Alin-

court). L'èxit li va obrir els salons de l'aristocràcia milanesa i ell, que sota un aspecte delicat i gairebé femení amagava un impetuós temperament meridional, va viure alguns breus però intensos amors que li van fer oblidar la seva dolça Maddalena. Finalment va deixar-se conquerir pels encants d'una dona casada, Giuditta Turina, tot iniciant-hi una relació que, de cauta i discreta, va passar a convertir-se aviat en descarada i turmentosa.

El 16 de maig de 1829, Bellini va patir un únic fracàs. *Zaira* (Romani segons Voltaire) va caure clamorosament al Teatre Ducale de Parma. Sense desanimar-se, el compositor va transferir part de la musica de *Zaira* a l'òpera següent, *I Capuleti e i Montecchi* (Romani segons Shakespeare), encàrrec de La Fenice de Venècia. L'11 de març de 1830, amb direcció del mateix Bellini, l'òpera va tenir un gran èxit. Però l'intens treball i la tensió suportada van fer que el compositor caigués malalt tan greument que es va témer per la seva vida.

Recuperada la salut, Bellini va tornar al treball amb energia renovada. Si en la part humana no va aparèixer gaire canviat, en la part artística va demostrar haver assolit una plena i magnífica maduresa. Va rebre llavors un encàrrec del Teatre Carcano de Milà per a la temporada de 1831. La seva primera idea va ser posar música al drama *Hernani* de Victor Hugo, però quan va saber que la mateixa temporada i al mateix teatre Donizetti faria l'estrena d'*Anna Bolena*, no va voler competir amb ell amb un drama històric i va escollir un argument completament diferent. Inspirant-se en un guió d'Eugén Scribe per a un ballet pantomima, Romani va confeccionar el llibret de *La Sonnambula*, una història camperola que s'emmarca en un idíl·lic poble suís. Aquell subjecte simple i mancat d'episodis dramàtics o tràgics, va servir magníficament a Bellini per donar ales al seu geni melòdic i crear una partitura de coherència musical admirable, i unes àries que han restat famoses per la seva amplitud i dolçor.

Tal com calia esperar, l'òpera va triomfar plenament el 6 de març de 1831 i, després de ser reclamada pels principals teatres italians, va emigrar ràpidament a París, Londres i Nova York. La relació de Bellini amb Giuditta Turina seguia el seu curs entre litigis i reconciliacions, però dues dones més van tenir influència en la seva vida, les famoses sopranos Giulia Grisi i Giuditta Pasta. Primeres intèrprets respectivament de *I Capuleti e i Montecchi* i de *La Sonnambula*, van coincidir a *Norma*. Esperada com l'esdeveniment més important de la temporada de La Scala, *Norma* fou estrenada el 26 de desembre de 1831. Va ser un fracàs, causat per un sabotatge dels adversaris de Bellini, i va ser immediatament desmentit per les representacions següents. Composta sobre un excel·lent llibret de Felice Romani, *Norma* és considerada no tan sols com la més bella òpera italiana de la primera meitat del segle XIX, sinó també com una partitura fonamental en la història de l'òpera.

> AMB *Norma* BELLINI VA INTRODUIR UNA IMPORTANT INNOVACIÓ: VA SUPRIMIR EL *"finale primo"*.

Bellini va introduir-hi una important innovació: va suprimir l'anomenat *finale primo*, és a dir, la gran escena coral que tradicionalment tancava el primer acte i, considerant que el particular moment de l'acció exigia una escena íntima, va substituir-lo amb un bellíssim *terzetto* a càrrec dels personatges principals. Aquesta novetat, que en un principi va causar un cert desconcert, fou després lloada com a exemple d'originalitat i d'independència respecte dels cànons de l'òpera italiana. Apoteosi del cant pur en les seves expressions líriques i dramàtiques, l'òpera va provocar l'entusiasme de Wagner, que va escriure: *"admiro en* Norma *la rica vena melòdica que fon la més profunda realitat amb la passió més íntima; gran partitura que li parla al cor, treball d'un geni"*.

Mentre *Norma* emprenia la seva triomfal carrera als teatres del món, Bellini descansava. Va tornar a la seva feina només al final de 1832 per posar música a un llibret que Felice Romani va escriure a partir de cròniques milaneses del segle XVII. *Beatrice di Tenda* fou estrenada a la Fenice el 16 de març de 1833. Va tenir una mala acollida en un primer moment –tot i que després va ser rehabilitada–, però l'òpera va provocar el trencament entre Bellini i Romani, que van inculpar-se mútuament de l'escàs èxit. Va ser per això que *I Puritani*, la tercera gran òpera de Bellini i la darrera de la seva producció, es basà en un llibret que el comte Carlo Pepoli va escriure adaptant la novel·la de Walter Scott *Els puritans d'Escòcia*.

I Puritani és l'òpera més madura i acurada de Bellini. A més de reunir totes les característiques de l'art bellinià, demostra que l'encara jove mestre, obert als últims corrents europeus, cercava nous camins. Així, l'habitual efusió melodicolírica recolza en una orquestració molt elaborada i la gairebé total absència de recitatius és preludi de l'òpera total. Escrita per al Teatre Italià de París, on fou estrenada el 25 de gener de l'any 1835, va tenir un èxit triomfal. Tan sols vuit mesos més tard, el 24 de setembre, Bellini va morir en circumstàncies estranyes a la localitat francesa de Puteau.

Liceu
2001
2002

Programació al Foyer

SESSIONS «EN OCASIÓ DE...»

L'altra Bohème
«En ocasió de *La Bohème*»
Octubre 2001
Dia 24, a les 20.30 h

Gloriana: el film
«En ocasió de *Gloriana*»
Novembre 2001
Dia 10, a les 20.30 h
Sessió gratuïta

La dame aux camélias: de la novel·la a l'òpera
«En ocasió de *La Traviata*»
Desembre 2001
Dia 14, a les 20.30 h

Saint-Saëns i els seus contemporanis
«En ocasió de *Henry VIII*»
Gener 2002
Dia 19, a les 20.30 h

El mite d'Orfeu a la música
«En ocasió de *L'Orfeo*»
Febrer 2002
Dia 15, a les 20.30 h

Música de cambra de Leos Janácek
«En ocasió de *Katia Kabanova*»
Març 2002
Dia 16, a les 20.30 h

Els italians a París
«En ocasió de *La Favorite*»
Abril 2002
Dia 5, a les 20.30 h

Música a la Unió Soviètica
«En ocasió de *Lady Macbeth de Msenk*»
Maig 2002
Dia 12, a les 20.30 h

El jove Richard Wagner
«En ocasió de *Tristan und Isolde*»
Juny 2002
Dia 27, a les 20.30 h

HOMENATGES

Marató Vincenzo Bellini
Commemoració del bicentenari del naixement de Vincenzo Bellini
Novembre 2001
Dia 3, a les 16.00 h i 20.00 h

Homenatge a Conxita Badia i Anna Ricci
Maig 2002
Dia 30, a les 20.30 h

SESSIONS «GOLFES»

«Tórtola Valencia»
Setembre 2001
Dies 20, 21 i 22, a les 22.00 h

«The divine Sarah»
Homenatge a Sarah Bernhardt
Març 2002
Dies 7 i 9, a les 22.00 h

VENDA D'ENTRADES
ServiCaixa
902 33 22 11
servicaixa.com

Taquilles del Gran Teatre del Liceu
La Rambla 51-59
08002 Barcelona

Telèfon d'informació
93 485 99 13

www.liceubarcelona.com

Gran Teatre del Liceu
Sala Foyer
C/ Sant Pau 7
08002 Barcelona

Gran Teatre del Liceu

26 estrenes al V cicle Avuimúsica

per MARIA GRATACÓS

L'Associació Catalana de Compositors ha presentat el cicle de concerts Avuimúsica per a la temporada 2001-2002 en una cinquena edició que si bé inclou menys concerts que l'any passat, 14 en total, surt enriquida per la qualitat de la tria en el repertori dels programes dels concerts i en la voluntat d'obtenir una panoràmica representativa de tots els estils i les tendències de pes des de la segona meitat del segle XX fins avui. Així doncs, al costat de les estrenes d'obres de compositors contemporanis trobarem la interpretació d'obres d'autors clau en la història de la música del segle XX.

En aquest marc tindrem l'oportunitat d'escoltar obres de compositors cabdals en el moment històric que els va tocar viure, com Igor Stravinsky, Darius Milhaud, Paul Hindemith, Gyorgy Ligeti i contemporanis catalans que segueixen diferents línies de composició, cadascun amb un estil propi i alguns amb molt de pes a tot el món, com: Xavier Montsalvatge, Joan Guinjoan, Jordi Cervelló, Salvador Brotons, Joan Josep Blay, Lleonard Balada, Lluís Benejam, Xavier Boliart, Pere Puértolas, Xavier Benguerel, Albert Sardà, Joan Padrós, Joan Albert Amargós, Moisès Bertran, Ángel Jesús García, Josep Solà, Delfí Colomés i J. Manén. En aquest apartat també tenen cabuda els compositors espanyols contemporanis José Luis Turina, Carlos Galán, Enrique Muñoz, Alejandro Moreno, Sebastián Marine, José Miguel Moreno. I els estrangers Gavyn Briars, Maurice Ohana, Albert Roussell, Mauricio Kagel, Duncan Youngerman i Daniel Schnyder.

Pel que fa a les estrenes, cal destacar els noms de Joaquim Homs, Xavier Boliart, Benet Casablancas, Francesc Taverna-Bech, M. Rosa Ribas, Carles Guinovart, Josep M. Guix, Sergi Fidemraizer, Carles Eroles, Domènec González de la Rubia, Sergio López Figueroa, Mercè Torrents, M. Teresa Roig, Agustí Charles, Anna Bofill, Josep M. Balanyà, Mercè Capdevila, Andrés Lewin-Richter, Eduardo Diago, Enric Ferrer, Octavi Rumbau, Antonio Velasco, Enric Palomar i Christiaan De Joong.

Seguint la línia de col·laboració encetada l'any passat, aquest cicle de concerts compta amb la interpretació dels solistes de l'OBC: Àngel Jesús García, Ana Galán, Eric Koontz, José Mor (quartet de corda); el pianista Albert Atenelle; Roxan Jurkebic, Gratiniano Murcia, Hanna Prandl, Juan Francisco Ruiz i Ignasi Vila (quartet de percussions); amb la Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona; i per primer cop amb les agrupacions Sphera Ensemble, Agon Orchestra, Colors of Sound Ensemble i el pianista Josep M. Balanyà i el violinista Walter Quintus, que emprarà l'electrònica. L'Associació Catalana de Compositors continua en la línia de suport als joves intèrprets guanyadors del Concurs de Piano de Berga –l'any passat ja vam poder gaudir de l'excel·lent interpretació de Naomi Kimura–, els Premis Pòdiums de Sant Joan de Vilatorrada i els Premis Xavier Montsalvatge de Girona. Tots ells interpretaran obres de membres de l'Associació. Paral·lelament, s'han organitzat dos seminaris de composició, un a l'octubre, amb el compositor alemany Walter Zimmermann, i un altre al novembre, amb Walter Thompson Sound Painting Workshop.

Els concerts tindran lloc a l'auditori del CCCB excepte tres, que es faran a la sala d'actes de l'SGAE, al passeig de Colom, núm. 6.

XVII Premi de música
Ciutat de Manresa

PIANO
I MÚSICA DE CAMBRA
del 15 al 17 de febrer de 2002

PIANO:

Categoria A: Fins a 25 anys
Categoria B: Fins a 14 anys

MÚSICA DE CAMBRA:

Categoria A: La mitjana d'edat de tots els components no serà superior a 28 anys

Categoria B: La mitjana d'edat de tots els components no serà superior a 20 anys

(Les edats esmentades s'establiran amb referència al dia 1 de febrer de 2002)

INSCRIPCIONS:

Data límit:
1 de febrer de 2002

Organitza:
Conservatori Professional Municipal de Música de Manresa
Carrer de Jaume I, 8
08240 Manresa.
Tel.: 938720088 / Fax: 938726629

Ajuntament de Manresa

Títols de Rossini, Bizet i Puccini configuren la temporada d'Òpera a Sabadell i Òpera a Catalunya

L'òpera, a Sabadell, tornarà al Teatre La Faràndula el 2002

per RRMC

AQUESTA NOVA TEMPORADA OPERÍSTICA, EL XX FESTIVAL D'ÒPERA DE SABADELL I EL XIV CICLE D'ÒPERA A CATALUNYA, QUE ARRENCÀ EL PASSAT 31 D'OCTUBRE A SABADELL AMB *L'italiana in Algeri* DE ROSSINI, TÉ COM A ASPECTE DESTACAT, A BANDA DELS ARTÍSTICS, LA TORNADA AL TEATRE LA FARÀNDULA DE SABADELL (QUE ESTÀ PREVIST QUE SIGUI REOBERT EL PROPER GENER DE 2002) AMB *Carmen*, LA SEGONA PRODUCCIÓ DEL CICLE.

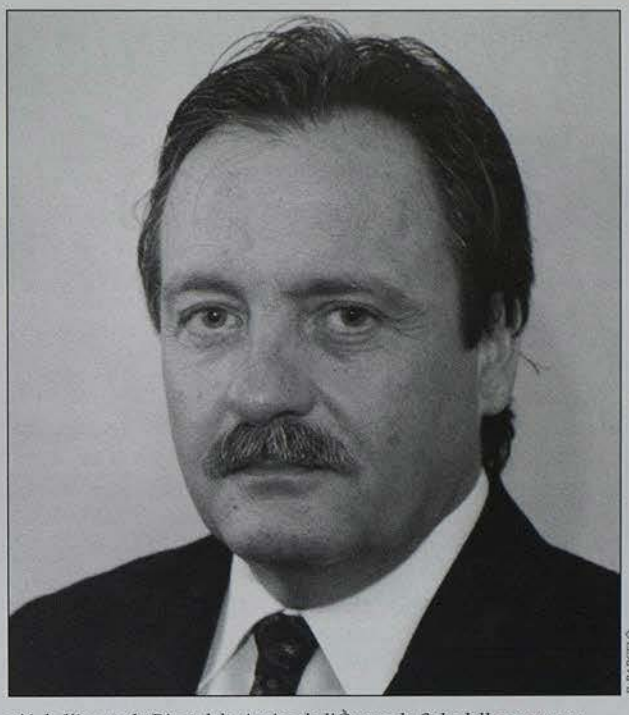
El primer títol, *L'italiana in Algeri* de Rossini, ha estat el darrer que s'ha representat al Teatre Principal de Sabadell (espai que presenta certes dificultats tècniques i econòmiques per a les produccions dels Amics de l'Òpera de Sabadell) després d'un any d'exili forçós a causa de problemes arquitectònics al Teatre Municipal La Faràndula. Mirna Lacambra, presidenta de l'Associació Amics de l'Òpera de Sabadell i *alma mater* d'aquest projecte artístic reconegut sobradament a tots els nivells, va agrair i reconèixer l'esforç que l'Ajuntament de Sabadell ha fet per restaurar el Teatre Municipal en temps rècord. Així, n'és prevista la reinauguració el proper gener de 2002. També Mirna Lacambra va agrair especialment al Departament de la Presidència de la Generalitat de Catalunya l'ajut específic de 10 milions de pessetes, i a les fundacions Banc Sabadell i Caixa Sabadell (patrocinadors del cicle) el seu ajut específic de 5 milions de pessetes cadascun, que han servit per eixugar el dèficit de 20 milions de pessetes de l'anterior temporada com a conseqüència de les pèrdues ocasionades pel canvi de teatre.

> *L'italiana in Algeri* DE ROSSINI HA ESTAT EL DARRER TÍTOL QUE S'HA REPRESENTAT AL TEATRE PRINCIPAL DE SABADELL DESPRÉS D'UN ANY D'EXILI FORÇÓS A CAUSA DE PROBLEMES ARQUITECTÒNICS AL TEATRE MUNICIPAL LA FARÀNDULA.

L'italiana in Algeri, en la primera vegada que els Amics de l'Òpera de Sabadell han produït aquest títol, va comptar com a cantants amb la mezzosoprano Susana Santiago (Isabella), el barítion Enric Serra (Mustafà, que cantà per primera vegada aquest paper), el tenor Emanuele Giannino (Lindoro), la soprano japonesa Miki Mori (Elvira), la mezzosoprano Inés Moraleda (Zulma), el barítion Enric M. Castignani (Taddeo) i el baix Josep Pieres (Haly). El director d'escena Pau Monterde va presentar una proposta original en situar l'acció en un cabaret d'una ciutat del nord d'Àfrica dels anys quaranta del segle XX. Aquesta nova proposta va sorgir, segons el director d'escena, condicionada per les necessitats tècniques del Teatre Principal, i per adequar-la als altres teatres catalans on es representarà. La direcció de l'orquestra, l'Orquestra Simfònica del Vallès (la formació titular del cicle), va ser a càrrec de l'italià Elio Orciuolo, que la temporada passada va dirigir *Rigoletto*. Aquesta producció es va presentar a Lleida, Figueres, Reus i Sant Cugat del Vallès.

D'altra banda, aquesta temporada no s'ha presentat l'habitual òpera en versió de concert (a causa de les dificultats exposades anteriorment). A canvi es programà el passat 30 de novembre i aquest 2 de desembre, a Sabadell, una

P. BARCELÓ

La mezzosoprano colombiana Sofia Salazar serà Carmen en la nova producció de l'òpera de Bizet dels Amics de l'Òpera de Sabadell, paper que ja va interpretar el 1990 amb el tenor Francisco Lázaro. Per la seva banda, Albert Argudo dirigirà La Bohème

gala que amb el títol "Exaltació coral de l'òpera" va protagonitzar el Cor dels Amics de l'Òpera de Sabadell. Amb la soprano Miki Mori i el tenor Josep Fadó com a solistes, i Stanislav Angelov (el primer dia) i Viviana Salisi (el segon) al piano, el cor que dirigeix Rosa M. Ribera va oferir fragments d'òperes de Leoncavallo (*I Pagliacci*), Wagner (*L'holandès errant*), Mascagni (*Cavalleria rusticana*) i Verdi (*Rigoletto, Nabucco, Il trovatore, Aida* i *La Traviata*).

El segon títol, *Carmen* de Bizet, es presentarà el 27 de febrer de 2002 a La Faràndula (i els dies 1 i 3 de març) i hi intervenen la mezzosoprano Sofia Salazar (Carmen) –que ja va interpretar el paper fa sis anys–, el tenor Stanislas Arráez (Don José), la soprano Sandra Pastrana (Micaela), el barítion Andrés del Pino (Escamillo), Josep Pieres (Zúñiga), Manuel Esteve (Morales), la soprano Mireia Casas (Frasquita), la mezzosoprano Marisa Roca (Mercedes), el tenor Alfred Heilbron (Remendado) i el barítion Ramon Gener (Dancairo). L'Orquestra Simfònica del Vallès serà dirigida per Manuel Valdivieso (que la temporada passada va dirigir *Il trovatore*) i amb escenografia a càrrec de Pere Francesch. L'òpera de Bizet es veurà a Figueres (9 de març, 21 h, Teatre Jardí), Granollers (10 de març, 19,30 h, Teatre Auditori), Reus (12 de març, 21 h, Teatre Fortuny), Sant Cugat del Vallès (16 de març, 21 h, Centre Cultural), Lleida (21 de març, 21,30 h, Teatre Principal) i Vic (23 d març, 21 h, Teatre Atlàntida).

> És previst tornar al Teatre Municipal La Faràndula el pròxim febrer amb l'òepra de Bizet *Carmen*.

El darrer títol serà *La Bohème* de Puccini (òpera que, per la seva banda, prepararan els alumnes de l'Escola d'Òpera de Sabadell i representaran a Sabadell el 2 de maig) i s'estrenarà el 30 d'abril (amb dues funcions més, el 3 i 5 de maig) i comptarà amb els cantants següents: la soprano Inmaculada Sanpedro (Mimì), el tenor coreà Bae Jae-Chul (Rodolfo), la soprano Assumpta Mateu (Musetta), el barítion Lluís Sintes (Marcello), el barítion Manuel Esteve (Schaunard), el baix Celestino Varela (Colline) i el baix Josep Solé (Benoit i Alcindoro). L'Orquestra Simfònica del Vallès serà dirigida per Albert Argudo (director habitual de les produccions d'aquest cicle) i Pau Monterde en farà l'escenografia. *La Bohème* es veurà també a Lleida (7 de maig, 21,30 h, Teatre Principal), Sant Cugat del Vallès (11 de maig, 21 h, Centre Cultural), Reus (14 de maig, 21 h, Teatre Fortuny), Terrassa (16 de maig, 21 h, Centre Cultural, funció de l'Escola d'Òpera), Figueres (18 de maig, 21 h, Teatre Jardí) i Badalona (al Teatre Zorrilla, funció de l'Escola d'Òpera, data per determinar).

Amb un pressupost d'uns 140 milions de pessetes, el Festival d'Òpera a Sabadell i el Cicle Òpera a Catalunya és patrocinat pel Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, la Fundació Banc Sabadell, l'Ajuntament de Sabadell i el Ministeri d'Educació, Cultura i Esports, a més de comptar amb la col·laboració de diverses empreses i la Fundació Caixa Sabadell.

Josep Rodoreda, de l'ofici de músic

per XOSÉ AVIÑOA

EL DARRER QUART DEL SEGLE XIX VA PATIR EL CANVI MÉS DETERMINANT DE LA NOSTRA HISTÒRIA MUSICAL A PARTIR DEL QUAL UN OFICI ANTIC I PLAGAT DE RUTINES QUE NO DEIXAVEN L'OFICIANT SORTIR DE LA MEDIOCRITAT VA TRANSFORMAR-SE EN UNA ACTIVITAT ARTÍSTICA PLENA DE FUTUR; ALGUNS AUTORS DE MÚSICA HABITUATS A ESCRIURE SOLFES VAN PASSAR A ESCRIURE PARTITURES COMPLEXES I EXERCIR DE COMPOSITORS; ALGUNS CONCERTADORS QUE NO PASSAVEN DE PORTAR EL COMPÀS VAN PASSAR A DIRIGIR OBRES ESTRANGERES EN AGRUPACIONS INSTRUMENTALS DE NOVA PLANTA I ALGUNS MESTRES DE MÚSICA MALALTS D'AVORRIMENT VAN PASSAR A SER PROFESSORS DE CENTRES D'ENSENYAMENT MUSICAL RENOVAT DENOMINATS CONSERVATORIS O ESCOLES DE MÚSICA. AQUEST CANVI NO S'ESDEVINGUÉ SENSE PAGAR EL PREU DE LA INCOMPRENSIÓ DE PART DEL COL·LECTIU QUE EN PODIA RESULTAR BENEFICIAT, ELS MÚSICS I EL PÚBLIC DEL MOMENT, SEMPRE INQUIET DAVANT DE QUALSEVOL INNOVACIÓ QUE VINGUÉS A QÜESTIONAR LA TRADICIÓ.

Josep Rodoreda fou un d'aquests *adelantados*, a mig camí entre el músic il·lustrat de posat senyorívol i el mestre tites d'actitud deixada i un pèl bruta tant del gust de l'artista romàntic. L'observació de la iconografia del moment, en especial la satírica, que tenia un gran predicament entre els petit burgesos de la Catalunya dels anys de tombant de segle, mostra un Rodoreda d'aspecte despert, viu, una mica entremaliat, que de sobte va aconseguir el poder musical de la ciutat quan va passar a dirigir la Banda Municipal i l'Escola Municipal de Música, reorganitzada la primera i fundada la segona el mateix 1886. Fou conegut com en "Llànties" per la brillantor oliosa de l'uniforme, acusat d'aprofitat per les oportunitats que la seva situació de poder li proporcionava de fer-se ric, dibuixat com un home uniformat, dentut i envoltat de bosses de diners, però amb la distància apareix com un ésser entranyable que va topar amb la seriositat i el posat distant de qui el va substituir en els seus dos càrrecs, Antoni Nicolau, el qual, després de la seva estada a París, va arribar a Barcelona despertant tota mena d'expectatives.

RODOREDA GENERA LA SIMPATIA DE L'INCOMPRÈS QUE NO VA FER ALTRA COSA QUE SEGUIR ELS PATRONS ARTÍSTICS QUE LI HAVIA TOCAT VIURE.

No es pot negar que l'atenta observació de la petita història musical que va protagonitzar Rodoreda genera la simpatia de l'incomprès que no va fer altra cosa que seguir els patrons artístics que li havia tocat viure, que va aportar el seu granet de sorra a la transformació de la música i que va haver de buscar-se la vida en terres americanes sense acabar de comprendre del tot quins eren els nous vents que bufaven en l'art dels sons.

Apel·les Mestres explicava en un article a la "Revista Musical Catalana" de 1922 un seguit d'anècdotes de la seva coneixença amb Rodoreda que el presenten com un home inquiet, delerós per escriure música, per fer una òpera, per situar-se com a compositor, que el va portar a musicar un llibre seu titulat *El caçador negre* que mai no va veure l'escena i una altra, *La nit al bosc*, que va ser estrenada el 1883, amb un elenc majestuós de més de 130 executants, entre els quals debutava un jove de setze anys cridat a alts destins, Lluís Millet, que va conèixer per mitjà de la música de Rodoreda els aires d'aquella nova música que venia a recompondre tot l'univers musical denominat wagnerisme al qual s'havia adscrit sense saber molt bé en què consistia. I això que en Rodoreda afirmava sense temor que la inspiració no existia, només el bon ofici.

Cal, per això, valorar l'esforç que Rodoreda va fer quan se li va encomanar la direcció de la Societat Coral Euterpe dos anys després de la mort del fundador Clavé i va haver d'intentar renovar des de dins aquell repertori tan trepitjat pels cantaires euterpencs sense mica de formació musical i introduir-hi recursos harmònics procedents de la paleta wagneriana. Oscil·lava entre l'admiració per les tendències que albirava de lluny i la calidesa que proporciona seguir les rutines de casa. No és estrany, doncs, que s'animés a escriure les seves opinions sobre la música del moment i que després fes tan poc per acostar-s'hi.

En dos articles publicats a "La Renaixensa", el primer *Una opinió sobre l'estat de la música a Barcelona* de 1878 i el segon *Sobre música* de 1880, Rodoreda es manifestà un fi analista dels processos estètics del moment. En el primer analitzà les tendències líriques de l'entorn, tot abogant-hi per fer escoltar a Barcelona les obres no italianes que estaven sorprenent arreu; defensava la necessitat de fundar una societat de concerts que fes escoltar a Barcelona *"les colossals simfonies de Beethoven, les pures de Haydn, les inspirades de Mozart i les brillants de Weber o Mendelssohn... per trobar en Schubert els secrets de la melodia, en Bach els procediments de la més rica harmonització i descobrir en Wagner el tresor d'efectes que ofereixen els timbres dels diferents instruments de l'orquestra"*. En el segon, abogà per la representació del repertori operístic antic ignorat. No va escriure més articles a desgrat de la promesa de continuïtat, però no va abandonar la ploma, que va tornar a agafar per escriure una biografia de Clavé (*Clavé y su obra*, Barcelona, 1897) amb motiu de la col·locació del retrat del fundador dels Cors a la Galeria de Catalans Il·lustres de Barcelona.

¿Era Rodoreda un intel·lectual, un il·luminat o un home del seu temps? Josep Rodoreda i Santigós era un músic nascut a Barcelona el 1851 que es va arrossegar per la ciutat a la recerca d'ofici i benefici, com tants d'altres creadors i intèrprets que la historiografia musical ha minimitzat per culpa de modes i estereotips prolongats més enllà del necessari i que els estudiosos actuals tenen l'obligació de ressuscitar. Es va formar amb el compositor menorquí Nicolau Manent a l'Escolania de Nostra Senyora del Remei de Barcelona i es va familiaritzar, per tant, amb els esquemes religiosos i admirava més la música teatral menor, en què el seu mestre va destacar molt, que no pas la composició instrumental i orquestral. Tingué –per què ignorar-ho– una formació pobra, equivalent a la de tots els seus col·legues que no van tenir possibilitat de caure per París o qualsevol altra ciutat puntera de l'entorn.

Com tants d'altres instrumentistes del moment, guanyà els primers sous

com a pianista de cafè tocant al Café Espanyol (1869-1875), i es féu un currículum similar al d'Albéniz, Granados i tants d'altres pianistes que més tard havien d'assolir renom. No cal ser molt imaginatiu per endevinar el paper secundari d'un músic que es deixondeix matant hores al teclat del piano mentre la gent s'entreté en les pràctiques pròpies del cafè, atenent distrets als possibles errors del músic o a sobtats canvis de ritme o inesperats recursos harmònics provocadors. Aquest ofici servia també per perdre la por escènica, fer-se un repertori habitual, introduir obres pròpies i fer-se càrrec de la necessitat de "buscar-se la vida" per altres mitjans.

L'any 1875 estrena al Liceu *El poema fantàstic* i l'oratori *Les set paraules* a la parròquia de Sant Jaume, i el mateix any s'interessa per l'ensenyament musical i esdevé professor d'acompanyament del Conservatori del Liceu, i el 1883, als trenta-dos anys, esdevé director de l'Acadèmia de Música de la Casa Provincial de Caritat, el primer centre docent musical de caràcter oficial, precursor de futures institucions similars. Mentrestant, el 1878 havia estat acollit com a membre de la Reial Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona i el 1880 havia guanyat el concurs del mil·lenari de Montserrat amb el *Virolai*, una de les obres més populars del repertori musical religiós de tots els temps, juntament amb el *Via Crucis* de Millet.

La competència professional en aquells anys podia venir de Joan Baptista Pujol, entestat en la seva acadèmia pianística, la seva editorial musical i els seus concursos de piano, Joan Casamitjana, Bonaventura Frigola, Felip Pedrell, que tot just havia arribat a Barcelona provinent de la seva Tortosa natal, i el més perillós de tots ells, Antoni Nicolau, que havia mostrat dots de gran músic i pul·lulava per París a la recerca de l'excel·lència que proporcionava la capital francesa. Josep Lapeyra, Francesc Alió, o Celestí Sadurní eren d'una altra generació deu anys més jove, i Morera, Granados, Millet i Vives encara no havien començat a donar senyals de vida. El moment era, doncs, propici per a un home inquiet com Rodoreda.

Per això, a la mort de Clavé, Rodoreda assumí la direcció de la Societat Coral Euterpe i fins al 1886 dirigí també l'Asociación Euterpense. No eren entitats depurades com l'Orfeó Català o el Gracienc dels millors temps, però eren els dipositaris d'una tradició mitificada per complicitats polítiques i musicals que feien de les entitats claverianes un centre d'admiració col·lectiva. Entestat en el camp de la pedagogia, el 1885 creà l'Acadèmia Musical de Barcelona amb Àurea Rosa Clavé, J. Inglada, C. Sadurní i E. Musté i publicà la revista "Crónica Musical", de vida efímera. També actuà de director ocasional al Teatre Novetats (1878) o a les vetllades de Quaresma de l'Ateneu Barcelonès (1880).

Amb tot aquest bagatge, en el moment de la remodelació de la música municipal amb la creació de la Banda de Barcelona i de l'Escola Municipal de Música, l'Ajuntament confià en Rodoreda per dirigir les dues institucions. Aquells anys inicials no eren del tot propicis per a l'estabilitat a causa dels avatars polítics de la restauració borbònica i la mort d'Alfons XII, els continus conflictes a Catalunya i una pesada tradició local en relació amb la música considerada com un passatemps divertit.

Rodoreda dirigí la Banda Municipal en el certamen de bandes organitzat durant l'Exposició Universal de 1888 i l'Associació Euterpense en el Concurs de Societats Corals i rebé per això una medalla per dues obres ocasionals, *La Exposición* i *Marcha religiosa*, per a banda, orquestra i cors. El revulsiu que significà el magne esdeveniment internacional coincidí amb l'arribada dels principals protagonistes en el camp musical, Nicolau i Granados de París i Morera de Brussel·les, que es posaren tot seguit a la feina de renovar institucionalment el país.

Dirigí la Banda Municipal en el certamen de bandes organitzat durant l'Exposició Universal de 1888 i l'Associació Euterpense en el Concurs de Societats Corals i rebé per això una medalla per dues obres ocasionals.

La premsa satírica del moment, en especial "L'Esquella de la Torratxa" feren una campanya mediàtica molt contundent referida a Rodoreda, escarnit per la seva inoperància al capdavant de les institucions públiques tant en l'aspecte musical com en el d'imatge, en presentar-lo com un interessat d'escassa talla com a director.

La campanya i el malestar general pogué més que ell i, aprofitant que l'Escola Municipal de Música abandonava el carrer dels Lladó per instal·lar-se al Castell dels Tres Dragons, el Restaurant del Parc bastit per Lluís Domènech i Montaner per a l'Exposició Universal, Nicolau substituí Rodoreda en els dos càrrecs municipals, la direcció de la Banda i de l'Escola Municipal de Música. Nicolau, també sensible a la preocupació per l'ensenyament musical, dedicà cos i ànima a l'Escola i a les seves activitats com a director d'orquestra i deixà la Banda en mans del músic major Celestí Sadurní.

Rodoreda es va traslladar a Sant Sebastià per dirigir-hi la Banda Municipal, però es perd la pista de la seva singladura musical com també poc se sap de la seva estada a Buenos Aires més enllà del fet que va connectar amb la poderosa colònia catalana, hi va organitzar l'Orfeó Català del Casal Català de Buenos Aires i exercí de professor d'harmonia i composició al Conservatori Thibaud-Piazzini, i que morí a la capital del Plata el 1922.

Com la majoria dels músics vuitcentistes, Rodoreda va pagar amb l'anonimat històric la seva circumstància vital per haver nascut en temps de fascinació pel repertori italià i alemany magnificats fins a la sacietat, de manera que els centenars de composicions, entre les quals el *Virolai* o l'*Himne de l'Exposició* de 1888 han quedat per a una segona generació de musicòlegs que s'interessin pel passat recent després d'haver superat la fascinació per la música renaixentista i barroca. ¿Hi serem a temps?

En la mort discreta de Vittorio Sicuri

per J.C.C.

A. BOFILL

LA MORT DE VITTORIO SICURI HA ESTAT UN FET QUE CREIEM QUE HA PASSAT MASSA INJUSTAMENT DESAPERCEBUT EN L'AMBIENT MUSICAL BARCELONÍ. D'AQUESTA MANERA M'AFANYO A SITUAR EL VALOR DE LA SEVA TASCA A CASA NOSTRA, JA QUE VA SER D'UNA IMPORTÀNCIA NOTABLE.

La seva vinculació amb Barcelona neix quan amb la constitució del Consorci del Gran Teatre del Liceu es va fer càrrec de la direcció del cor del teatre barceloní de la mà de Romano Gandolfi, cridats ambdós per Lluís Portabella. La seva tasca perllongada fins al 1990 va ser enormement fructífera en situar el cor barceloní en un nivell privilegiat, que el va fer digne d'elogis d'importants directors. Aquells van ser uns anys d'un protagonisme excepcional del cor liceístic, que fins i tot va crear un clima afectiu entre els afeccionats; clima que mai més no s'ha recuperat.

Abans Vittorio Sicuri, que havia nascut a Parma el 1938, havia treballat al Teatro alla Scala de Milà, on va ser ajudant de Gandolfi. Així mateix va ser director del Festival Puccinimano de Torre di Lago.

A Barcelona ell va ser quelcom més que el braç dret de Gandolfi. Va ser l'autèntic motor de la reconversió del cor. Home d'una professionalitat honesta i rigorosa, va portar sempre el pes d'una tasca que, com s'ha apuntat, va donar unes resultants excel·lents. Particularment, recordo haver-lo vist treballar en directe en el curs d'una visita que van fer les masses estables del Liceu a Madrid, on van oferir la versió de *Les noces* d'Stravinsky. En el decurs de l'assaig general al mateix recinte de la Zarzuela, va desplegar una activitat febril, d'una eficàcia plena.

El seu adéu del Liceu, ignorem per quines causes, va significar per a ell assumir la direcció del cor del Teatro Comunale de Florència i després del de la Fenice de Venècia. Finalment, a partir del 1988 va mantenir una estreta però no fixa col·laboració amb el Teatro Colón de Buenos Aires, on encara el passat mes de setembre darrer es va oferir la versió de *Falstaff* de Verdi en la qual va intervenir.

Vittorio Sicuri residia a Barcelona, on estava fincada la seva família i on havia deixat arrels. En gran mesura se sentia un barceloní més i en aquest sentit cal destacar la seva col·laboració en el pròleg d'un llibre de Mas i Solench sobre la sardana i els seus esforços per promoure, en l'àmbit internacional, que la nostra dansa fos proclamada dansa d'Europa pel seu ideari de germanor i democràtic i per la similitud de l'anella sardanista amb l'emblema de la Comunitat Europea. Els seus esforços el van dur a intercedir sobre el cas fins i tot amb l'aleshores president de la República italiana, Francesco Cossiga.

Afegeixo encara, per tal d'arrodonir la seva imatge, que era una persona d'un tracte humà d'una gran finor i exquisidesa.

Isaac Stern

La contundència expressiva

per JORDI CERVELLÓ

Amb la desaparició d'Isaac Stern es perd l'últim representant d'una generació de violinistes única i irrepetible.
La seva mort, esdevinguda el 22 de setembre passat a Nova York, als 81 anys, ha posat de dol el món musical, que perd un dels seus millors intèrprets.

Isaac Stern va néixer a la ciutat ucraïnesa de Krements, però la seva família va instal·lar-se als Estats Units abans que ell fes els dos anys. Rus d'origen, però personatge típicament americà, amb una imatge pràctica, ferma i fins i tot desafiant, Stern no dubtava a beure Coca-cola als assaigs i s'expressava sense ambigüitats davant qualsevol interlocutor o els alumnes d'una classe magistral, tal com ens mostra el film *De Mao a Mozart*, en què el violinista es comporta sense eufemismes i amb una total practicitat. Stern no suportava, lògicament, que algú del públic l'enregistrés mentre ell actuava. Si el desafortunat espectador era descobert, pràcticament es llançava sobre ell i amb una actitud ferotge li arrencava la cinta de l'aparell.

Tocava amb una fermesa increïble. Mai no oblidaré la impressió que em va produir interpretant el *Concert en Re major* de Brahms a La Scala de Milà l'any 1957. Va executar-lo amb tanta força i determinació que feia difícil de creure que el seu instrument fos un violí, que per les seves característiques exigeix un maneig més aviat dúctil i acurat.

Juntament amb aquesta imatge directa i de caire agressiu, cal subratllar que Stern era un músic d'una gran humanitat, que ens subjugava d'igual manera per la seva força temperamental que per les frases íntimes i delicades que explicava amb una delicadesa extrema, com una declaració d'amor, com a ell li agradava de dir.

Isaac Stern pertanyia a la generació dels Menuhin, Kogan, Szeryng, Grumiaux, Ricci, Ferras i Ginette Neveu, precedits de pocs anys per altres noms, com Heifetz, Milstein, Oistrakh i Francescatti. Amb Menuhin es duia només tres anys i tots dos van tenir un mestre comú a San Francisco: Louis Persinger. Stern no va ser tan prodigiós com Menuhin i, efectivament, la carrera d'aquest va endarrerir el seu reconeixement, tot i que a onze anys va fer el seu primer concert de solista amb l'Orquestra Simfònica de San Francisco, i sols dos anys més tard amb la de Nova York, dirigida per Pierre Monteux.

Menuhin gaudia de fama mundial i era el violinista de qui més es parlava, fill també de jueus procedents de Rússia. No obstant això, les irregulars actuacions entre final dels anys quaranta i la dècada dels cinquanta, produïdes per un desgast prematur, contrastaren amb la marxa ascendent d'Stern, que, amb pas ferm, va arribar als trenta anys amb un ple domini de l'instrument i afirmant-se com el més sòlid violinista nord-americà. Les seves actuacions amb les grans orquestres americanes comencen a ser una constant i les seves aparicions a Europa van esdevenir cada vegada més freqüents. La seva presentació a París tingué lloc entre el 1953 i 1954, i va ser en aquests anys quan va començar la seva relació amb el Festival de Prades. Allí va ser una de les personalitats musicals que més profunda impressió va provocar i com a millor testimoni ens queda la commovedora interpretació del *Trio núm. 1* de Brahms amb Myra Hess i Pau Casals. Quin excels diàleg!

Cal recordar el trio que va formar amb Eugène Istomin i el violoncel·lista Leonard Rose, del qual tenim versions memorables dels trios de Haydn, Schubert i Brahms.

Stern tenia un so gruixut però clar. Utilitzava el *vibrato* de manera discontínua, i de la mateixa manera que Pau Casals, estimava la sonoritat en blanc, és a dir, sense *vibrato* o tan sols un moviment imperceptible. No inflava les notes més del necessari, i igual que un atac en fort sol ser impulsiu i fins i tot rude, un atac *pianissimo* arriba a posseir una delicadesa extrema. El seu joc sonor s'adapta a tantes obres que no resulta fàcil dir quina època o autors interpretava millor. Mentre que Oistrakh o Heifetz no estaven en la seva òrbita interpretant Bach, Mozart o Beethoven (especialment les sonates), Stern establia criteris molt clars entre aquests autors i els concerts romàntics o romanticovirtuosístics amb els quals Heifetz se sentia tan identificat.

Es diu que Stern ha gravat més de 200 obres de 63 compositors en més de 100 discos. De Vivaldi a Stravinsky i Bartók, amb especial atenció a autors recents, com Penderecki, Dutilleux, Peter Maxwell Davies, William Schuman i del seu gran amic Leonard Bernstein.

Isaac Stern interpretava tan exquisidament un concert o una sonata de Mozart com el *Concert* de Txaikovski. Però crec que existeix un autor que traduïa de manera inigualable, tot fent la impressió que interpretant-lo es produïa la més gran simbiosi. Aquest, segons la meva opinió, és Brahms, tant en el *Concert* com en les tres sonates i, naturalment, els trios amb piano. I del *Concert en Re major*, recomanaria la que potser seria la primera versió, almenys a Europa. El que interpreta amb la Royal Philharmonic Orchestra de Londres dirigida per Sir Thomas Beecham.

També mereixen especial atenció les seves interpretacions dels dos concerts i sonates de Prokófiev, com els concerts i sonates de Béla Bartók. D'aquest últim féu una magistral traducció del primer moviment "Andante Sostenuto" del *Concert núm. 1* (obra pòstuma), un dilatat cant profundament sentit, l'execució del qual és, sens dubte, un dels millors moments de l'Stern líric. També és extraordinària la seva interpretació del *Concert* d'Alban Berg amb la Filharmònica de Nova York amb Bernstein.

Isaac Stern va promoure i crear la fundació que salvà el Carnegie Hall de l'enderrocament i va ser l'artífex de la Fundació Amèrica-Israel, de la qual van emergir noms tan il·lustres com Itzakh Perlman, Pinchas Zukermann i Shlomo Mintz, considerats com tres fills espirituals del gran violinista.

Isaac Stern posseïa dos meravellosos violins del constructor cremonès Giuseppe Guarneri del Gesú, un del 1737 i l'altre del 1740.

MIKROKOSMOS

Palau: dues dates i un mateix esperit

El 23 d'abril de 1905 fou col·locada la primera pedra del Palau de la Música Catalana, seu de l'Orfeó Català. I el proppassat dia 7 de novembre la de l'edifici annex al Palau d'ara, la construcció del qual ha de portar a l'acompliment de l'objectiu "Un Palau per al segle XXI".

En l'endemig, durant prop de cent anys el Palau ha estat testimoni d'unes il·lusions fetes realitat, d'una dedicació persistent a una vocació de servei, de la generalitzada assumpció com un dels signes d'identitat del país i de l'adequació a les exigències funcionals i a la realitat artística i sociològica dels nostres dies.

Durant prop de cent anys ha estat testimoni de l'art dels millors intèrprets mundials, dels canvis en la valoració estètica (de "Palau de la Quincalleria Catalana" a Patrimoni de la Humanitat), de la voluntat de supervivència de Catalunya en hores tèrboles (des de la reivindicació patriòtica en un concert de 1945 en presència del representant de les forces d'ocupació fins als Fets del Palau) o de la joia exultant en moments de plenitud.

Des del primer moment el país s'identificà amb el Palau de la Música Catalana i amb tot allò que significa; una identificació de la qual és exponent la locució col·loquial amb què immediatament fou coneguda: "el Palau"; així, sense necessitat de complements nominals.

Jo tinc per cert que això ha estat així perquè s'ha acomplert allò que era afirmat en el document incorporat a la primera pedra del 1905; s'hi feia una declaració rotunda de la finalitat d'aquell edifici que *"per enaltiment de l'Art i de Catalunya, s'ha de veure coronat per la gloriosa bandera de la terra"*.

Durant prop de cent anys hi ha hagut relleu de directors, de directius i de cantaires a l'Orfeó; i el Palau ha adoptat formes operatives diverses. Però sempre ha romàs un nord segur: l'*"enaltiment de l'Art i de Catalunya"*.

Aquest és l'esperit de l'Orfeó i del Palau. Aquest és l'esperit amb què les dues institucions afronten el nou mil·lenni. Aquest és l'esperit que em dóna la certesa que avui som en el bon camí.

per PERE ARTÍS

Presentació del Cicle Noves Influències

El CCCB acull el cicle de músiques contemporànies V Cicle Internacional d'Influències Musicals (del 22 d'octubre de 2001 al 30 de maig de 2002), que consta de 13 concerts dedicats a l'obra d'autors holandesos contemporanis, que vénen com a convidats, i als holandesos residents a Catalunya. En aquest marc sorgeixen col·laboracions amb músics o artistes d'altres països que han coincidit en un moment donat de la seva vida amb Christiaan de Joong a Barcelona. L'organització del Festival s'ha fet en col·laboració amb l'Ambaixada dels Països Baixos i amb els festivals de música contemporània de Granada i Sevilla.

La filosofia d'aquesta música d'avantguarda és combinar diversos corrents, gèneres i estils: jazz, improvisació, electrònica i interpretació clàssica contemporània. Que és la concepció actual de mestissatge a Holanda. La música que aquí es presenta té més a veure amb la improvisació que amb el fet de la composició tal com s'entén tradicionalment. El cicle presenta dos temes al voltant dels quals s'articulen els concerts: "Imatge i pintura" i "Antigues cultures i noves músiques".

El cicle Cultures Antigues-Noves Músiques, integrat per quatre concerts, té la voluntat de trencar la idea d'avantguarda d'ara i parteix de la premissa que la música d'avui és conseqüència de moltes cultures antigues. Dins d'aquest s'interpretaran obres d'Eduardo Polonio, Diego dall'Osto, Ricardo Massari, Christiaan de Jong, Theo Loevendie, entre d'altres.

Dins del cicle Painting Music, el videoart basat en el tractament d'imatges de quadres de pintors internacionals de tots els temps acompanyarà les obres dels compositors Albert Llanas, Anna Cazurra, Gabriel Brncic, Peter Bacchus, Chiel Meyering i Christiaan de Jong.

Cal destacar el concert del pianista Ricardo Descalzo, que el 24 d'abril oferirà un programa dedicat a la música japonesa contemporània. El concert de la pianista Karen Walwyn, que a més d'oferir un concert dedicat als compositors afroamericans contemporanis, com Coleridge, Taylor Perkinson, David Baker, Ellis Marsalis, Roger Dickerson i Adolphus Hailstork el 27 de març, els dies 24 i 25 de novembre oferirà un curs magistral de piano basat en la improvisació. També dins la improvisació composició, el clarinetista Harry Sparnaay oferirà un recital amb l'Ensemble Barcelona Nova Música i una classe magistral abans del concert, el dia 29 de maig. I l'Orkest De Volharding, integrada per tres saxos, tres trompetes, tres trombons, trompa, flauta o *piccolo*, piano i contrabaix o guitarra baixa, portarà obres d'autors holandesos actuals, com Louis Andriessen i Klass de Vries.

En total, durant el cicle hi haurà 25 estrenes de compositors d'altres països (Holanda, Itàlia, el Japó, els Estats Units) i 18 estrenes de compositors espanyols.

Els concerts tindran lloc al CCCB, Arco Iris Bar, Sala Metrònom i Casa Elizalde.

Maria Gratacós i Monllor

Les obres de la compositora Anna Cazurra seran presents al Painting Music

GENT

Marta Casals, *creu de Sant Jordi de la Generalitat*

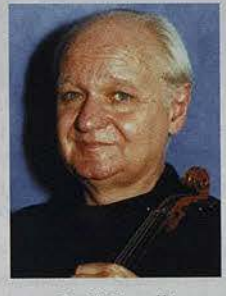
El passat 12 de novembre el president de la Generalitat, Jordi Pujol, lliurà la Creu de Sant Jordi a la senyora Marta Casals, esposa que va ser de Pau Casals i activa valedora del seu llegat. L'acte va tenir lloc a la magnificent Sala Oval del Museu d'Art Nacional de Catalunya.

Marta Casals encapçalava una destacada llista de guardonats amb aquesta distinció vinculats al món de la música, i de la qual formen part també el cantant i rondallista Jaume Arnella, el promotor de les Trobades d'Acordionistes d'Arsèguel, Artur Blasco, la soprano i presidenta d'Amics de l'Òpera de Sabadell, Mirna Lacambra, el musicòleg Valentí Miserachs, el director coral Antoni Pérez Simó, el clavicembalista Pere Ros i el ballarí Josep de Udaeta. Pel que fa a entitats, van ser guardonats l'Orfeó de Sants i l'Orfeó Manresà, entitats que viuen les celebracions del centenari de la seva fundació.

Primeres obres d'encàrrec de l'Auditori a Josep Soler i Jordi Cervelló

Josep Soler

Jordi Cervelló

Aquests dos compositors han estat els primers a rebre la petició d'obres d'encàrrec de l'Àrea de Projectes del Consorci de l'Auditori i l'Orquestra, tot iniciant així la nova política d'encàrrecs d'obres a compositors catalans. De moment s'encarregaran dues obres a l'any, una simfònica i una de cambra, que seran estrenades la temporada següent a l'encàrrec (en aquest cas la temporada 2002-03). L'obra simfònica serà un concert per a orquestra, amb tota la plantilla de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Per la seva banda, l'obra de cambra pot ser per a un mínim de quartet i un màxim de dotze músics. Les dues obres hauran de tenir entre 15 i 20 minuts i es lliuraran el setembre de 2002. L'obra simfònica serà composta per Josep Soler i la de cambra per Jordi Cervelló.

La Comissió de Política d'Encàrrecs de l'Auditori la formen Lawrence Foster, director titular de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC); Abili Fort, director tècnic de l'OBC; el director d'orquestra Josep Pons, i Jordi Maluquer, membre de la Comissió Artística de l'OBC. La Comissió no descarta ampliar aquesta política d'encàrrecs a un nivell internacional els anys vinents.

Bernat Vivancos, *premi de composició a París*

El jove compositor i pianista barceloní Bernat Vivancos ha aconseguit el primer premi, per unanimitat del jurat, del IV Concurs de Composició del Festival des Cathèdrales de Picardia amb l'obra *Nigra sum* per a cor femení. En el mateix concurs, una altra obra seva, per a cor mixt, ha obtingut el tercer premi.

Bernat Vivancos, que estudia Composició, Orquestració i Anàlisi Musical al Conservatori Superior de París becat pel Departament de Cultura de la Generalitat, té en projecte la creació d'un concert espectacle titulat *Welcome*, d'una hora i mitja de durada, que s'estrenarà pel Nadal de 2002 a la Catedral d'Oslo, obra encàrrec del Youth Cathedral Choir d'Oslo. També ha rebut l'encàrrec de compondre la partitura per a un ballet que ha d'estrenar el Junior Ballet Contemporain.

TANGENTS

Un programa

He tingut la sort de poder confegir un programa musical de ràdio des del maig de 2000 fins al juliol de 2001. Va morir de mort natural. Una hora de música en una emissora generalista no té gaire sentit si no és per omplir una quota de música clàssica perquè no es digui. No es podia fidelitzar l'audiència, perquè, en emetre's dissabtes de les 21 a les 22 hores, quan el Barça jugava, el programa saltava. I això passava sovint. Tampoc no es va fer cap gestió per patrocinar-lo, amb la qual cosa al primer ajust pressupostari, va caure.

El tema, però, no és si el programa es fa o es deixa de fer, sinó parlar del contingut. Es tractava d'omplir una hora de música donant-hi un fil conductor que sovint es relacionava amb l'actualitat: centenaris, programacions del Liceu o de l'OBC, etc. Sense cap propòsit previ, acudint simplement a la meva discoteca, em vaig trobar que es van fer 41 programes diferents (al mes d'agost es repetien), a una mitjana de 45'15" de música. Es van programar 278 peces de 99 compositors diferents, dels quals hi havia 38 de catalans (38,38%). D'aquestes 278 peces, en 138 participaven intèrprets catalans (49,64%) i 89 eren de compositors catalans (32,01%). Si ho mirem pel minutatge, de 1.855 minuts de música, han sonat 970 minuts de peces amb intèrprets catalans (52,29%) i 491 minuts amb obres de compositors catalans (26,46%).

De totes aquestes xifres i sobre la base que ha estat una programació espontània, se'n poden fer una sèrie de deduccions: en primer lloc, que hi ha un mercat prou important de CD en música clàssica tant d'intèrprets com de compositors catalans (una altra cosa és la difusió d'aquestes edicions); en segon lloc, que les obres dels compositors catalans tendeixen a ser més curtes (32% de peces contra un 26% de minuts); i per últim, que no és tan difícil d'omplir una quota digna de música i músics del país, sigui en programacions radiofòniques, sigui en la programació musical de les diverses sèries operístiques o de concerts.

per JORDI MALUQUER

Inauguració de les instal·lacions de l'Escolania de Montserrat

El dia 25 d'octubre tingué lloc la presentació oficial de les noves instal·lacions de l'edifici de l'Escolania de Montserrat, fetes possible gràcies a la Fundació Abadia de Montserrat 2025, sobre un projecte del gabinet d'arquitectes Espinet-Ubach.

Bàsicament, el projecte fou concebut per plantes, en tres àmbits; el primer, el de l'escola d'ensenyament general; el segon, el de l'escola musical; i el tercer, el de vida comunitària dels escolans.

El resultat de la intervenció ha donat com a resultat un edifici que dobla els metres quadrats de superfície amb relació a l'anterior, una racionalitat espacial, una major lluminositat, etc.; en definitiva, es tracta d'un complex modern i preparat per a les necessitats del futur.

Després de l'acollida dels membres de la Fundació pel P. Abat, Josep M. Soler, i pel director de la Fundació, Josep Sinca, els convidats –entre els quals hi havia els consellers de la Generalitat de Catalunya Artur Mas i Francesc Homs–, guiats per diversos monjo efectuaren una visita a les noves instal·lacions, després de la qual hi hagué un refrigeri, precedit per les paraules del director, del P. Abat i del conseller en Cap de la Generalitat.

L'acte finalitzà amb una breu audició a la basílica. Amb direcció de Joaquim Piqué, l'Escolania i la Capella de Música interpretaren la *Salve* del P. Anselm Ferrer; i l'Escolania el cor núm. 11 de *La Creació* ("Vollendet ist das grosse werk"), *Nigra sum* de Pau Casals i el *Salm 13* de Brahms.

Presentat i convocat el Premi Internacional de Dansa Roseta Mauri

En memòria de la ballarina reusenca del segle XIX Roseta Mauri (que va ser primera ballarina i directora del Ballet de l'Òpera de París), la Fundació Teatre Fortuny de Reus convoca aquest premi internacional, que tindrà lloc del 6 al 9 de novembre de 2002.

Hi podran participar tots els ballarins i ballarines entre 16 i 20 anys, complerts durant l'any 2002. El premi és dotat amb 6.500 euros (gairebé 1.100.000 pessetes), un segon premi de 3.000 euros (gairebé 500.000 pessetes) i un tercer premi de 1.500 euros (gairebé 250.000 pessetes), a més d'atorgar diverses beques d'estudis. Els concursants hauran de preparar una variació de repertori tradicional i una variació lliure. El jurat serà format per destacades personalitats del món de la dansa.

La celebració del Premi, l'any que ve, anirà acompanyada d'una sèrie d'activitats culturals paral·leles, que inclouran l'edició d'un llibre sobre Roseta Mauri. El Premi compta ja amb el suport de diverses entitats, com la Federació Catalana de Professors de Dansa de Catalunya, l'Associació de Professors de Dansa de Catalunya i la Royal Academy of Dance.

A la presentació del Premi, al Teatre Fortuny de Reus el passat 7 de novembre a les 21 h, hi van participar Josep M. Fargas, director del Teatre Fortuny, M. Carme Fraga, presidenta de l'Associació de Professors de dansa de les comarques de Tarragona, i Arcadi Carbonell, professor internacional de dansa i director tècnic del Premi, L'acte es va cloure amb l'actuació estel·lar de la ballarina nord-americana Susan Jaffe, membre destacat de l'American Ballet Theatre de Nova York.

Per a més informació: www.reus.net/consorcis i www.rosetamauri.com. A/e: gbc@retemail.es

Les novenes Orquestrades de Catalunya, del 26 al 30 de desembre

Per novè any consecutiu tenen lloc les Orquestrades de Catalunya, que enguany reuneixen 140 nois i noies joves estudiants de música d'escoles i conservatoris de diversos països del món. Durant els cinc dies que es du a terme la trobada, a la residència de Martí Codolar, Xavier Casademunt i Alfons Reverté s'encarreguen de la seva formació i dels assajos, tasca que culmina el 29 de desembre a la basílica de Santa Maria del Mar de Barcelona (19 h). L'orquestra dels joves estudiants interpretaran les obres objecte d'estudi i estrenaran una obra encarregada al compositor Alberto Sanpablo.

Aquestes Orquestrades compten amb la presència i participació de l'Orquestra Joven de Contagem. Aquesta formació brasilera convidada, nascuda el 1997 i formada per 40 membres, conrea un treball social, educatiu i musical amb joves menys afavorits de la ciutat de Contagem.

Organitzades per Fusic, les Orquestrades tenen el suport de l'Institut de Cultura de Barcelona, l'SGAE, la Fundación Autor i la Fundació Maria Francisca Rubiralta. Per a més informació: www.fusic.org

El Primer Palau, en alça

per A.M.

AQUESTA SISENA EDICIÓ DEL CICLE DE JOVES DE LA FUNDACIÓ OC-PMC EN CONFIRMA L'EVOLUCIÓ ASCENDENT, NO NOMÉS PER UN NIVELL GENERAL MÉS QUE ESTIMABLE I PROMETEDOR, SINÓ TAMBÉ, ENGUANY, PER LA PROCEDÈNCIA MÉS PLURAL DELS PARTICIPANTS, VINGUTS DE TOT L'ESTAT ESPANYOL I, MOLTS D'ELLS, DE PRESTIGIOSOS CENTRES DE FORMACIÓ EUROPEUS, ON REALITZEN ACTUALMENT ELS ESTUDIS.

ASSUMPTA BURGUÉS

El jove clarinetista Cristo Barrios, guanyador del Premi El Primer Palau 2001

El jurat format per Miquel Farré, Jaume Torrent, Pere Serra, Francesc Taverna-Bech i Lluís Millet va acordar per majoria de vots concedir el Premi El Primer Palau 2001 al clarinetista Cristo Barrios, premi dotat amb 500.000 pessetes.
També es va acordar atorgar quatre accèssits de 125.000 pessetes cadascun a la pianista Karina Azizova, el flautista Roberto Casado, el pianista Moisés Fernández Via i el violinista Marc Oliu.

El concert inaugural (3 d'octubre), que tingué la col·laboració de l'ONCA, s'obrí amb concert mozartià (*K. 449*), que el pianista Moisès Fernández Via –tot i tractar-se d'un dels concerts "menors" del compositor– féu arribar al públic en una versió alada i plena de vida interior, estilísticament correcta i tècnicament pròdiga en recursos pianístics subtils i diferenciats. Després, el clarinetista Cristo Barrios oferí una brillant traducció d'un cicle de variacions de Rossini, decoratives i espectacularment virtuosístiques; excel·lí tant en els aspectes purament mecànics com en la varietat de les sonoritats i articulacions. Tancà el concert el *Concierto Madrigal* de Rodrigo, amb els guitarristes Xènia Axelroud i Joan Benejam; enfront d'una obra de muntatge complex, a més de transmetre una gran simpatia personal evidenciaren notable domini, control i serenitat i aconseguiren de crear el clima que l'obra requereix, particularment en les cadències i els passatges íntims i evocadors característics de l'estètica de l'obra. Cal destacar la intel·ligència i l'ofici amb què el director Miquel Ortega preparà i concertà l'obra, i també la resta del programa.

La pianista Helena Ginès obrí el primer recital (10 d'octubre), amb obres de Schumann, Liszt i Ravel. Acreditá un bon nivell pianístic en els *Sonets de Petrarca* de Liszt i una sensibilitat notable en els *Miroirs* de Ravel, en una versió potser més encaminada a la subtilitat impressionista de les sonoritats que a la seva vertebració rítmica. El violinista Marc Oliu inicià la seva intervenció amb una interpretació tècnicament impecable, d'arcada ampla i generosa, de la difícil *Sonata núm. 2, per a violí sol*, d'Ysaÿe; després d'una correcta *Sonata española* de Turina, copsà adientment el caràcter i l'esperit dels *Quatre preludis per a violí i piano* de Xostakóvitx.

L'habitual concert simfònic amb l'OSV –dirigida amb talent i seguretat per Manuel Valdivieso– portà la presentació de la participant més jove del cicle, la violinista Itziar Oiarzábal (24 d'octubre). S'enfrontà amb una obra de pes i envergadura del repertori violinístic, el *Concert* de Txaikovski, que interpretava per primera vegada amb orquestra; segurament aquesta circumstància pesà en una actuació que, si tingué una correcció innegable, no depassà el nivell d'una alumna aplicada. La soprano Nuria Orbea cantà cinc belles i evocadores cançons populars basques, en versió de Joseph Canteloube, que ens permeteren copsar la seva musicalitat i els seus dots comunicatius, i alhora una veu rodona, càlida i ben treballada, que intuïm particularment adequada per sobresortir en el terreny del lied. Tancà el concert la pianista Karina Azizova, amb la *Rapsòdia sobre un tema de Paganini* de Rakhmànivov, que dominà completament, tot mostrant un indomable temperament eslau i una entitat pianística absoluta i consolidada.

Cal lloar la valentia del flautista Roberto Casado que, en el quart concert (31 d'octubre), presentà un programa d'obres del segle XX –amb composicions de Berio, Manuel Oltra, Montsalvatge i Jolivet–, que donaren varietat i representativitat a aquesta sisena edició d'El Primer Palau; ho féu amb un domini absolut de les dificultats específiques inherents a aquest repertori, que vencé de manera brillant en l'aspecte tècnic, sonor i expressiu, cosa que deixa veure un instrumentista complet i madur. Finalment, la pianista Carmen Yepes oferí una versió brillant, i molt personal, dels singulars –pel seu esperit i l'escriptura pianística– *Quadres d'una exposició* de Mussorgski, en què acredità força, temperament i una potencialitat pianística molt prometedora.

L'art necessita
una mà que el creï...

...i una altra que li doni suport.

BSCH
Banco
Santander Central Hispano

Harnoncourt recrea la música de Mozart en el concert d'obertura de Palau 100

Palau 100. Concentus Musicus Wien. Robert Wolf, flauta. Naoko Yoshino, arpa. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. Mozart. Palau de la Música Catalana. 9 d'octubre de 2001.

Per LLUÍS TRULLÉN

A. BOFILL

La temporada Palau 100 va obrir el seu cicle de concerts amb la presència d'una de les figures mítiques en el camp de la interpretació de la música del barroc i del classicisme amb criteris històrics. Nikolaus Harnoncourt és una de les figures cabdals i pioneres en aquestes interpretacions i el celebèrrim conjunt Concentus Musicus Wien, fundat l'any 1953, pel mateix director berlinès, ha esdevingut punt de referència obligat en les darreres dècades per referir-nos a les recreacions de la música de Monteverdi, Bach, Haydn i Mozart, entre altres compositors.

En aquest concert inaugural de la temporada de Palau 100, dedicat monogràficament a Mozart, Harnoncourt va mostrar novament el seu talent i el profund coneixement de l'obra del compositor salzburguès. Harnoncourt té al seu davant una orquestra que coneix a la perfecció, una formació a la qual pot exigir un seguit de matisos, *tempi* elevats, canvis de color i dinàmiques en la sonoritat amb la certesa d'obtenir el resultat que més desitja. El seu plantejament de les *Simfonies núm. 21* i *40* de Mozart –que emmarcaven el *Concert per a flauta i arpa*– va basar-se en un criteri summament objectiu; la seva lectura detallista i resolta a la perfecció tècnicament pels solistes de l'orquestra semblava dirigir-se cap a la recerca d'una expressió que respongués a una pulcra simplicitat melòdica en detriment d'un excés de varietats de colors, d'exageracions en els matisos. L'elegància clàssica enfrontada a les versions més viscerals amb components interpretatius a la romàntica; la nitidesa de la línia melòdica i el refinament del fraseig en contraposició a la magnitud de grans estructures harmòniques; en definitiva, el refinament de la sonoritat en contraposició a una onada d'harmonies que poguessin torbar el discurs musical. No per això Harnoncourt defuig dels *tempi* ràpids, no per això deixa de banda uns contrastos sempre fets acuradament, però és el control de la línia en el discurs el que va donar a aquestes celebèrrimes partitures mozartianes el segell personal i distintiu dels grans intèrprets.

Pel que fa a la partitura concertant, la interpretació va anar *in crescendo*; Robert Wolf i Naoko Yoshino van endinsar-se dins l'esperit mozartià que demanava Harnoncourt en el transcurs de l'obra. Una certa fredor en el primer moviment –tècnicament, però, de qualitat indiscutible– va donar pas a una lectura refinadíssima de l'"Andantino" i a una plenitud clàssica ja del tot manifestada en el "Rondo" final.

Nikolaus Harnoncourt va mostrar un cop més les seves immenses qualitats com a director, la seva personalitat interpretativa i el savi plantejament musical que mai no deixa indiferent a qui l'escolta.

Música ibèrica

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Mark Kaplan, violí. Dir.: Lawrence Foster. Montsalvatge, Manén, Ravel. L'Auditori. 6 d'octubre de 2001.

Per F. TAVERNA-BECH

De fet, celebrat ja el petit Festival Mozart, el quart programa de l'OBC obria la temporada simfònica de l'Auditori. Malgrat la disparitat estètica de les obres programades, podríem dir que, per origen, els tres compositors es podrien inscriure en una mena de comunitat geogràfica, com és la formada per les costes marítimes del nord de la península ibèrica. Certament, Ravel va néixer a l'altre costat dels Pirineus, a Ciboure, petita població de la França atlàntica, mentre que Girona i Barcelona van ésser els llocs on van néixer, respectivament, Montsalvatge i Manén. Amb tot, malgrat les distàncies de temps i d'espai, podríem dir que els tres ofereixen uns trets que els diferencien dels seus col·legues coetanis d'altres latituds, alhora que els atorga un cert grau de parentiu. És així com amb unes versions metronòmicament puntuades per Lawrence Foster i del correcte violinisme, malgrat una certa fredor comunicativa de Mark Kaplan, va evidenciar-se com, abans que les idees temàtiques o el concepte contrapuntístico-harmònic, era el color orquestral el que aglutinava fonamentalment el curs i el desenvolupament de la música. Cadascun dels tres compositors es convertien d'aquesta manera en uns artífexs de la llum en una comesa màgica i genial en el cas de Ravel (*Rapsòdia espanyola, Pavana per a una infanta difunta, Alborada del Gracioso* i *Bolero*), mentre que Montsalvatge, en la *Partita 1958*, es complaïa en l'evocació multicolor d'un passat exòtic on Àfrica i Europa es donen la ma a través del continent americà i, per la seva banda, redescobrint-lo com un dels tants altres dels nostres compositors apareguts en la primeria del segle passat i oblidats injustament, comprovàvem com Joan Manén intentava en el seu virtuosístic *Concierto español núm. 1* conciliar les influències del wagnerisme amb la lluminositat pròpia de l'impressionisme mediterrani.

Benvinguda Fattucchiera *o Ofèlia Sala* hors *qualificatius*

La Fattucchiera, de Vicenç Cuyàs. Llibret de Felice Romani. Orquestra Simfònica i Cor del Gran Teatre del Liceu. Ofèlia Sala, Josep Sempere, Claudia Marchi, Simón Orfila, Javier Franco, Montserrat Benet. Dir.: Josep Pons. Gran Teatre del Liceu. 28 d'octubre de 2001.

Per J. COMELLAS

La recuperació de *La Fattucchiera* de Vicenç Cuyàs ha significat el primer gran èxit de l'actual temporada liceística. I hi ha molts elements que fan pensar que en constituirà un dels esdeveniments de referència. El fet no es podia esperar, ja que sobre el paper –o sobre la visió immediata de la programació–, aquesta proposta era destinada a figurar en un lloc secundari. Un cop constatat això, entrem en els fets.

Si fa poc els responsables artístics del Liceu van oferir un tast d'òpera catalana, també en concert, amb la programació de parts de títols de Manén, Pedrell, Lamote de Grignon i Morera, en aquesta han donat un pas endavant en exhumar un dels escassos i alhora més destacats títols del repertori líric català romàntic. Ha estat una iniciativa no gens fàcil, tant per causes estrictament funcionals –edició de materials, revisió de l'obra, resolució de diversos problemes tècnics, trobada d'un repartiment específic...– com pel que podríem anomenar política o criteri artístic. Que el primer dia segons que sembla bona part dels entusiastes i fidels seients del cinquè pis estiguessin buits aclareix amb tota precisió el que vull dir.

Des d'aquesta perspectiva, doncs, l'aposta era arriscada en tots els sentits. I els llarguíssims aplaudiments que van segellar la primera part i el final –no sols adreçats a la interpretació sinó a l'espectacle global–, confirmen fins a quin punt, remar contra corrent dels vents de la comoditat a vegades és ben rendible. Barretada, doncs, i que l'ànim no decaigui.

En termes estrictament musicals, no es pot negar que *La Fattuchiera* no és una obra intrínsecament gran. És una partitura amb tots els defectes i totes les qualitats pròpies d'un autor no pas jove, sinó joveníssim –vint-i-dos anys d'edat. Entre aquells el tractament vocal, d'una dificultat que avui se'ns mostra com gairebé impossible, sobretot pel que fa al tenor, i amb una manca de consistència constructiva que comporta massa moments d'escassa entitat musical –abús dels cors homofònics, limitació dels conjunts a trios, parcel·les de la partitura que llinden la vulgaritat. I entre les virtuts, una gran riquesa temàtica, un melodisme de notable bellesa, una estructura orquestral poderosa –en aquest sentit, avançada al seu temps–; i dins del mateix concepte, la recerca d'un discurs continuat, exempt gairebé del tot de números tancats, fet que confirma un cert aire d'obra moderna en relació amb la seva època. L'obra de Cuyàs, contràriament al que hom podria pensar a l'avançada, es decanta més cap al Verdi desconegut que cap al Bellini coetani. Definitivament, es tracta d'un discurs musical generós de recursos, de fàcil comunicació i d'innegable riquesa i volada lírica. Tot plegat, no cal dir-ho, posa en evidència l'absurd de l'arraconament i, derivadament, de la necessitat de pouar en el patrimoni musical català a la recerca de possibles noves troballes.

Una obra d'aquestes característiques reclamava una interpretació molt exigent partint de la premissa ja apuntada de la dificultat de les parts de tots els intèrprets, i en un pla global, de la revisió de la partitura: d'altra banda, oferta sense gairebé retalls.

Josep Pons va aconseguir un nou èxit personal. El músic de Puig-reig té la virtut de donar seguretat i confiança a les seves tasques. És un gran ordenador de recursos, un músic que ofereix un treball sempre clar, amb cada cosa al seu lloc i en el seu moment, i això, en una versió tan compromesa com aquesta, resultava cabdal. El seu mèrit bàsic va ser afavorir un tot coherent, sense fregadissos –tan fàcils aquí–, i en la manera que hi va reeixir, els resultats van acabar sent rodons.

A. ROFILL

Josep Sempere i Ofèlia Sala

Un atot important era resoldre les reiterades i impossibles exigències del paper d'Oscar, escrit en una època en què el recurs al falset era ben acceptat. El tenor alacantí Josep Sempere, malgrat un cant un pèl tosc, va fer una demostració de facultats, jugant al fil del precipici, d'un enorme mèrit.

La interpretació de la soprano Ofèlia Sala en el paper principal d'Ismailia va resultar esclatant. Els qui encara creiem en la diferència entre cantar i fer música, entre treball vocal circenc i profunditat; els qui pensem que una cosa és enllaçar notes i l'altra donar-hi vida i de retruc al personatge i al contingut musical que incorpora; aquesta raça, doncs, de valoradors de l'art del cant, vam tenir oportunitat de sadollar-nos en una demostració, en aquest sentit, esgotadora d'epítets. Ofèlia Sala és, per damunt de tot, una artista, o sigui una creadora de bellesa en el sentit més exacte i sobretot profund de l'expressió. La seva Ismailia, omnipresent en el decurs de tota l'obra, esdevé referència inoblidable a casa nostra d'una trajectòria que ara és ja molt ferma i que camina vers l'excepcionalitat.

Simón Orfila, en una setmana d'intensiva pluriocupació –va ficar-se en aquesta obra amb pocs dies de temps per preparar-la mentre representava *La Bohème*–, va estar convincent i segur en el paper d'Ulrico, i la debutant Claudia Marchi va demostrar ser una esplèndida professional en el no molt extens però compromès paper d'Argea. Cal destacar, així mateix, la breu però feliç intervenció de Montserrat Benet. En la seva bona línia, el cor, en una tasca molt menys compromesa del que és habitual.

Epíleg. Poques hores abans que el Liceu programés un títol català, la nostra classe política aprovava que el nostre teatre fes justament això, amb la precisió –tanmateix no irrellevant– de remetre's a autors actuals. Mentrestant aquesta *Fattucchiera* –l'original de la qual es troba a Barcelona– ha estat possible gràcies a la tasca d'investigació promoguda per l'Instituto Complutense de Ciencias Musicales, almenys encarregada a un català –Francesc Cortés. Afegeixo que el responsable d'aquest ens universitari madrileny en el seu moment va fer possible la publicació en castellà de la biografia del vallenc Robert Gerhard escrita originalment en català pel seu deixeble Joaquim Homs. No cal dir que aquesta versió original roman a les tenebres. I en aquest context, permeteu-me que un reflex condicionat que se'm fa inevitable em porti a recordar que existeix, és un dir, un Centre de Documentació Musical, etcètera, etcètera.

De manera simultània, un complet estudi sobre la realitat cultural espanyola dut a terme per l'SGAE –que ha estat qui finançava la recerca que ha permès posar al dia l'obra de Cuyàs–, confirma que en matèria de cultura Catalunya més o menys camina com els crancs.

¿Cal afegir-hi res més?

Euroconcert va obrir la temporada amb les Càntigues *d'Alfons X i el* Llibre vermell de Montserrat

Euroconcert. Ensemble Micrologus. Capella de Música de Santa Maria del Mar. *Càntigues de Santa Maria* d'Alfons X el Savi. *Llibre vermell de Montserrat.* Palau de la Música Catalana. 22 d'octubre de 2001.

Per LL.T.

Dues de les obres del patriomoni musical dels segles XIII i XIV més emblemàtiques i mostra del primer repertori marià són les *Càntigues de Santa Maria* i el *Llibre vermell de Montserrat.* De les 460 cançons que integren les *Càntigues*, 360 tenen un caràcter narratiu, explicant miracles de la Mare de Déu, que foren àmpliament difoses durant l'edat mitjana; la resta, els *lores* a Maria, contenen un sentit proper a l'estil trobadoresc. El *Llibre vermell* inclou les cançons destinades als pelegrins que pujaven al Monestir de Montserrat en el qual, de fet, es troben nou cants a diverses veus, a més dels cèlebres balls rodons i la dansa de la mort *Ad mortem festinamus.* De fet, la llibertat interpretativa d'aquestes obres, en el sentit instrumental i, conseqüentment, rítmic fa que cada conjunt, cada formació musical ens apropi d'una manera personal a aquest patrimoni.

El grup Micrologus té un ampli bagatge en la interpretació de la música medieval, i des de la seva fundació l'any 1984 ha esdevingut una de les formacions més destacades en aquest gènere musical. La temporada Euroconcert va obrir la seva XVII edició amb aquest conjunt italià que, juntament amb la Capella de Música de Santa Maria del Mar, van apropar-nos amb el so del llaüt, de la guitarra moresca, del tamborí, de la caramella, de la viola de roda, de la fídula o del rabec, a la música d'aquestes dues obres del patrimoni hispànic. L'Ensemble Micrologus, com bona part dels grans conjunts especialitzats en el gènere, fa un detallat estudi musicològic de les obres que interpreta, vigila al detall la reproducció dels instruments, i atorga un segell personal i distintiu a les versions. L'Ensemble sempre busca un cert efecte colorístic en les interpretacions, amb la profusió rítmica, amb la projecció àmplia del so, però sempre amb l'atenció de recrear una atmosfera al més propera possible al que podria haver estat la música dels segles XIII i XIV. Versions profundament delicades de les *Càntigues*, versions més dinàmiques i variades en el color que altres interpretacions escoltades del *Llibre vermell*, van donar a la recreació una sonoritat eloqüent, una riquesa en el color instrumental d'un innegable atractiu. Un brillant concert d'obertura per a aquesta nova edició d'Euroconcert.

Regal inesperat

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Dir.: Franz-Paul Decker. *Novena Simfonia* de Gustav Mahler. L'Auditori. 20 d'octubre de 2001.

Per F.T.-B.

La indisponibilitat del director previst va possibilitar que, per sorpresa, gaudíssim d'una versió memorable de la *Novena Simfonia* de Mahler, una pàgina cabdal del simfonisme postromàntic, ja que com a substitut es va sol·licitar la col·laboració de Franz-Paul Decker, ben conegut i admirat per les seves lectures sempre vitals i emocionades del gran repertori simfònic.

Ben cert que Decker té ben assimilades les simfonies de Mahler, igual que les òperes de Wagner, les obres de Bruckner i, entre d'altres, les d'Strauss. Diríem, i no tenim por d'equivocar-nos, que tots aquests compositors participen en l'esperit íntim del mateix director i amb ells dialoga per crear-ne una interpretació que, al marge de perfeccionismes, és pura emoció expressiva i vital comunicació de vivències.

Breument direm, doncs, que la música de Mahler, malgrat algunes absències de les trompes, va reviure amb tota la seva càrrega emotiva, amb aquell sentit dramàtic del pas inexorable del temps, amb admirables jocs d'un contrapunt tímbric en què les idees semblen brollar amb veritable *elan* vital. Res no va mancar perquè el món de Mahler se'ns aparegués amb tota la seva força humana, amb la suggeridora imatge d'una fantasia que es desplega en mil i un colors, com també en tantes o més subtileses sonores. En definitiva, un món sonor màgic que Decker va desplegar davant nostre amb la mínima gesticulació i tanmateix amb la màxima tensió perquè l'obra esdevingués pura manifestació d'idees i sentiments.

Més interès que emoció

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. Magdalena Martínez, flauta. Dir.: Ilan Volkov. Schumann, Nielsen, Sibelius. L'Auditori. 27 d'octubre de 2001.

Per F.T.-B.

Si haguéssim de recordar alguna cosa d'aquest concert, seria el so i la dicció de la flautista Magdalena Martínez. Va ésser ella, amb una partitura com l'asèptic (mancat d'emoció i passió) *Concert per a flauta i orquestra* de Karl Nielsen, qui ens va comunicar la sensació d'assistir a un acte musical. Veritablement, la pàgina de Nielsen és llarga i no està escrita amb manca d'idees, però el seu discurs peca d'una sobredosi de voler desenvolupar amb lògica un discurs excessivament complex i mancat d'imaginació. D'alguna manera, un mica més de llibertat a l'hora d'expressar el contingut sonor o bé una certa voluntat d'acolorir el discurs podien haver atorgat a l'obra un major poder de seducció. Amb tot, la flautista va aconseguir resultats força positius per magnificar aquesta obra.

Com a composició inicial del programa i substituint el *Concert* de Tubin, va oferir-se l'obertura de *Manfred* de Schumann, en la qual la fredor del director, més preocupat a mantenir el *tempo* del discurs que no a intensificar l'expressió, va posar en relleu les moltes mancances del pensament orquestral schumannià. Veritablement, amb la diguem-ne preocupació rítmica, el jove director Ilan Volkov –en una altra de les ja cròniques substitucions de l'actual temporada– ho tenia difícil per donar vida i claredat a un pàgina tan densa i vivencial com la *Segona Simfonia* de Sibelius, la qual, tret de la seva inherent magnificència sonora, poc va comunicar de la seva grandesa tel·lúrica.

L'Orquestra Pablo Sarasate al Festival d'Ordino

Festival Narciso Yepes. Orquestra Pablo Sarasate. Joan Enric Lluna, clarinet. Director: Ernest Martínez Izquierdo. Montsalvatge, Weber, Sibelius, Ginastera. Auditori Nacional d'Andorra (Ordino). 12 d'octubre de 2001.

Per MARIA GRATACÓS

LLUÍS CALSINA / ARXIU INICIATIVES TURÍSTIQUES D'ORDINO

L'Orquestra Pablo Sarasate va ser acollida pel públic d'Andorra amb entusiasme durant els dos dies que hi va actuar. Primer amb el pianista Achúcarro com a solista, l'endemà amb el clarinetista Joan Enric Lluna. La selecció del programa del concert va anar a càrrec del director titular, Ernest Martínez Izquierdo; un programa que passava per diferents èpoques històriques, tendències estilístiques i llenguatges.

L'Orquestra, fundada per Pablo Sarasate l'any 1879, és la més antiga d'Espanya, tot i que és la que té més joves dins la seva plantilla. El so brillant que arrencà de l'orquestra captivà el públic amb la primera obra del programa, *Eurofanfarria* de Xavier Montsalvatge, el compositor català més eclèctic, imaginatiu i creatiu i que millor sap integrar tots els elements tradicionals i d'altres cultures que l'han influenciat. *Sortilegis,* obra de difícil execució, va sonar brillantment i va sorprendre amb el seu llenguatge innovador.

"Allegro" del *Concert per a clarinet núm. 2 en Mib major op. 74* de Weber va fer de pont entre el llenguatge contemporani i el nacionalista. J.E. Lluna es va recrear i va oferir dos bisos al públic: una *Sonatina* de Josef Horowitz i el *Caprici* de Paul Hardy, unes variacions temàtiques basades en el tema "It Ain't Necessarily So" de l'òpera *Porgy and Bess* de Gershwin, –amb l'estructura d'una improvisació de jazz dins el llenguatge contemporani de la música clàssica.

Pélleas et Mélisande op. 46 de Jan Sibelius, obra que sorprèn per la seva bellesa descriptiva. L'obra té dues parts, les peces referides a Mélisande, amb una gran tensió dramàtica, i les que descriuen elements de la natura, com el mar. Les imitacions de sons de la natura, o les referències a sentiments amb càrrega dramàtica van fer-se presents en les vuit peces que componen l'obra. En la peça tres apareixien reminiscències d'un vals i en les peces 2, 6, 7 i 8 hi ha continuïtat estructural en alguns motius melòdics, i en el color instrumental.

L'apoteòsic final amb les danses del *Ballet Estancia* d'Alberto Ginastera va arrencar uns grans bravos entre el públic. Es tracta d'un ballet en un acte i cinc escenes que capten la vida en una hisenda argentina. En aquesta obra es poden veure les influències d'Igor Stravinsky i Béla Bartók dins del període nacionalista del compositor argentí que va morir el 1983. El ballet s'estructura en diverses danses. S'hi van poder escoltar quatre. La "Danza del trigo" és una peça amb molt de color, i la dansa final, "Malambo", és potser la més coneguda, "Los peones de la hacienda" té moltes connexions amb la música de cinema per a westerns. Una música que és més per ballar que per escoltar, perquè el ritme feia que la gent seguís el compàs amb els peus.

Autors catalans al cicle Avuimúsica

Avuimúsica. Quartet de Cordes de solistes de l'OBC: Ángel Jesús García (violí), Ana Galán (violí), Enric Koontz (viola) i José Mor (violoncel). Homs, Guinjoan, Balada, Benguerel, Manén. CCCB. 23 d'octubre de 2001.

Per M. GRATACÓS

El concert va començar amb *Croquis* (1998) de Xavier Benguerel, és a dir, simplicitat en l'exercici de construcció i en la recerca de sonoritats. El resultat, un joc intel·lectual pobre en textures i colors que s'allunya de l'estil del compositor en les seves altres obres.

Tot seguit es va interpretar *Aniversari* (1993) de Joan Guinjoan, una obra difícil d'escoltar per a aquells que no estan avesats a les dissonàncies i al problema de l'afinació, però d'una gran bellesa estètica i equilibri. La peça comença amb un lament al violí i al violoncel, que crea tensió pel fet de tocar amb l'arc ben a prop del pont, amb notes llargues i microtons de la música oriental, que troba les seves reminiscències en els *glissandos* i en la relació intervàlica. La música creava una atmosfera com en un conte, representat amb titelles o ombres xineses, que evoca la calma de l'aigua en un jardí xinès –efecte aconseguit amb un arpegiat pinçant les cordes com una arpa. Un ppp desafinat ben a prop del pont que obligava a la concentració en l'escolta va tancar la peça amb una gran tensió dramàtica. L'obra va ser un encàrrec dels germans Claret amb motiu del seu 25è aniversari com a solistes.

Va continuar el programa amb el *Quartet de corda núm. 8* (1974) de Joaquim Homs. Homs aconsegueix una cosa molt difícil: fer música descriptiva amb un llenguatge contemporani. I l'oient escolta el bressolar de les onades, aquell vaivé que dues notes dels violins empren en moviment ascendent i descendent, intercalant-se les veus. La sensació d'apropament i llunyania creada amb un joc de dinàmiques amb continuïtat. La densitat a la textura pels *tutti* i el silenci per crear tensió. I el retorn amb el *glissando* al violoncel. Un trèmolo al segon violí i al violoncel com el "cabritar" de les ones. Tota la corda s'uneix a l'onada que arriba a la sorra de la platja i sorprèn els passejants. El violoncel marca el goteig de l'esquitxada, l'escuma. Retorna l'onada amb un moviment de l'arc més llarg i agut. El *glissando* a tota la corda evoca records vora el mar. La música d'Homs ens parla, ens explica el que ell sent. La profunditat del mar expressada en la tensió per retornar a la solitud, a l'intimisme del compositor. La corda tanca una frase en consonància, per reprendre'n una de nova en la dissonància. El degoteig expressat amb un *pizzicatto* que passa per totes les cordes. Alguna corda pessigada que ens esquitxa regalims d'aigua. La citació d'un altre llenguatge musical dins la peça, un llenguatge postromàntic com una cançó recordada del passat harmoniós, que es desdibuixa i el fa tornar al present de les dissonàncies. S'allunya amb una nota llarga a l'arc en pianíssim i retorna per allunyar-se un altre cop. El bressolar d'anar i tornar de les ones amb una dinàmica de p-ppp-p per acabar finíssimament en un *piano* insistent que dura quatre arcs llargs i lents.

La segona part del concert va començar amb el

ARXIU

Ángel Jesús García

Quartet de corda de Joan Manén, de gran força poètica. L'obra comença estructuralment amb una frase clàssica que té modernitat dins les dinàmiques emprades. Comença una secció molt viva amb un *tutti* de força teixit pel fons de la viola i el violoncel. La densitat pren caràcter simfònic. Apareix un tema conegut, una citació, després reminiscències de música de *western* i modulacions que retornen al tema inicial. Un *tutti* de quartet francès de l'època de Txaikovski que finalitza amb cadència perfecta. El temps lent retorna a un tema ple de color amb tensió harmònica en els aguts i en la textura de fons que baixa en un salt intervàlic. La perfecció del so de l'arc del solista comunica el sentiment d'espera del compositor.

Retorna el *tutti* amb força amb un *pizzicatto* al violí que mena a un *crescendo* que amplia la densitat tot abocant a un *forte*. El tema es reprèn transportat pel violí. Se sent la música muntada a cavall en un ritme que t'allunya i t'apropa a algun lloc. Un *pizzicatto* a la viola evoca l'aigua que cau de les fulles al pas del temps. I el violí, cavalcant, s'allunya amb un *decrescendo* fins al *piano*. Ara el violí enganya l'oient creant una falsa expectativa d'acostament, ja que torna a allunyar-se amb el tema cavalcant per retornar al moviment inicial. Els dos violins reprenen el tema amb escales ascendents, un *ritardando* i un silenci. Després el retorn en un to més alt i el ritme que l'agut fa confondre perceptivament amb un *accelerando*. L'obra acaba abandonant la tensió dels aguts i retrobant la calma que aporta un so greu.

El concert va acabar amb les *Sis miniatures* (1967) de Lleonard Balada. Unes peces que sent independents les unes de les altres, mantenen un fil de continuïtat per mitjà de les dissonàncies. La primera miniatura comença amb un *tutti* de cops d'arc (*attachés*) i una melodia trencada, desestructurada o el que és el mateix, la amelodia. El pas d'una nota a una altra es fa arrossegantse. I la tensió l'ofereixen unes dissonàncies molt estridents. L'únic element que serveix per atreure l'atenció de l'oient i fixar la dispersió és un ritme de vals 3/4. En una altra miniatura els salts intervàlics de segona i tercera superposades van creant una atmosfera. Un tema estrident anuncia una mort en la teranyina teixida de dissonàncies i estridències que penja d'un orgue. El primer violí toca semitons a prop de l'arc tot creant una textura gairebé mística, que és trencada pels *pizzicattos*. Un altra miniatura evoca els sorolls a què estem avesats a la vida quotidiana. Els sorolls del carrer, de cotxes, de botzines, de gent que crida histèricament, tot això s'evoca amb els *glissandos* que passen d'un instrument a un altre, els *attachés*, els *glissandos* als dos violins en tons molt propers fent grinyolar les cordes, els sons aguts a prop del pont, els grans salts i *glissandos* continuats. Després de la tensió, la distensió auditiva arriba amb el violoncel que parla tot sol, dins la seva solitud, primer gràcies a un acord de dues cordes alhora i després amb un acord que sembla un orgue.

Reeixí amb Ellington però no pogué amb Miller

Promoconcert. The Bird of Paradise Orchestra. Dir.: Paul Keller. Tribute to Duke Ellington & Glenn Miller. L'Auditori. 27 d'octubre de 2001.

Per ALBERT SUÑÉ

No és gaire normal veure bandes nord-americanes de jazz que aterrin a Barcelona fora d'algun esdeveniment esporàdic. Per exemple, un festival de jazz. Això és el que va passar amb The Bird of Paradise Orchestra.

No és gaire normal tampoc que en un coliseu de les característiques del situat al carrer de Lepant, i pensant, a més, que era un dijous a la nit, hi hagi una molt bona entrada. Passava, però, que els músics no era la primera vegada que actuaven a Barcelona. I els organitzadors van pensar que, com que la cosa havia funcionat força bé, era normal de contractar-los novament. A més, aquesta no és una orquestra de jazz habitual. Perquè, de fet, es dedica a homenatjar dos líders de banda tan diferents com Duke Ellington i Glenn Miller.

És a dir, dos homes situats a cada antípoda del jazz orquestral. Per tant, el repte és realment important. Perquè la banda s'ha de submergir contínuament en les èpiques de cadascun dels músics. I no val a badar. Perquè no es pot tocar Ellington pensant en Miller, i viceversa. Ara bé, *a priori* la idea és bona, perquè el públic es disposa a escoltar un seguit de temes famosos –i no tan famosos– de dues orquestres que van demostrar posseir, una la capacitat més gran per produir sons i harmonies d'inspiració afroamericana, mentre que l'altra va fer ballar més d'una generació amb inspirades melodies i temes essencialment blancs.

The Bird of Paradise se'n sortí a mitges. Estigué prou bé a l'hora d'interpretar Duke, però decebé quan encarà Glenn. El director de l'orquestra, el contrabaix Paul Keller, readaptà alguns temes d'Ellington amb soltesa i gràcia –fins i tot aparegueren breument el *latin jazz* i el *funky*– i palesà que se sabia prou bé la lliçó.

Per a això, comptà amb quatre trompetes molt ben compenetrades, puixants, amb tres trombons d'excel·lent so, i quatre saxos de prou personalitat. Perquè va saber extreure'n un so atractiu i fluctuant d'acord amb el tema que s'interpretava. Però eren uns saxos als quals mancava cos. Amb un de més la cosa hauria anat millor i els metalls no els haurien tapat tant.

Pel que fa a la secció rítmica, cal dir que estigué molt desigual. Keller, a qui ningú pot discutir la seva habilitat tècnica i la seva capacitat de lideratge, tenia el seu so tan amplificat que semblava un baix elèctric; el piano, tot i que demostrà bones idees, es quedà molt a segon termini; i la bateria sonava com una capsa de sabates pel que fa als tambors, mentre que els plats semblaven cassoles foradades. A part d'això, el músic que els colpejava demostrà que li faltaven encara unes quantes lliçons.

Però, malgrat això, *Take the A train, I love being here with you, Don't get around much anymore, It don't mean a thing, Caravan, Sophisticated lady, Just squeeze me* i *Diminuendo and crescendo in blue*, per exemple, van sonar molt bé; alguns solistes i la vocalista hi estigueren realment entonats, i es va demostrar que Keller i la seva gent havien sabut trobar un punt equidistant, prou difícil d'altra banda, entre les bandes hereves (Ellington, Basie, Herman i altres que es dediquen a investigar sobre els grans del *swing*) i les que interpreten purament música de ball.

Però a l'hora de tocar Miller no es va saber trobar mai la cadència indicada a cada tema. *Moonlight serenade, Tuxedo junction, In the mood, Song of the Volga boatmen, String of pearls* o *American patrol*, per exemple, van ser tocats d'una manera molt lineal. Pulcra, això sí. Però sense ànima. I sense cap novetat harmònica. Amb la qual cosa, es demostrà que interpretar Glenn Miller no és gens fàcil.

Tampoc és fàcil interpretar Ellington. Però si hi poses el cor i tens ganes d'agradar, te'n pots sortir. Perquè el Duke era l'encarnació fefaent, a vegades descordada, de la sapiència jazzística. I és lògic que t'hi puguis apropar. Miller no pretenia arribar tan amunt. Ni de bon tros. Però, curiosament, el seu secret està molt més resguardat. Possiblement perquè a l'hora d'apropar-se a Ellington, tothom s'esmerça al màxim. I amb Glenn tots pensen que ja que els seus temes són tan coneguts, no cal aquest esforç. I és un gran error. Perquè la seva música, tot i ser absolutament diferent, també té molta força.

Una orquestra excel·lent

Palau 100. Detroit Symphomy Orchestra. Lars Vogt, piano. Dir.: Leif Segerstam. Michael Daugherty, Beethoven, Rakhmàninov. Palau de la Música Catalana. 17 d'octubre de 2001.

Per F. T.-B.

C. POCH

Veritablement, l'actual nivell simfònic és molt elevat i gairebé resulta un fet que ja no sorprèn. També diríem que les orquestres que estan en condicions d'efectuar gires pels principals centres musicals del món porten uns programes que, al marge d'un indiscutible interès musical, procuren remarcar el lluïment de llurs virtuts, tant tècniques com artístiques... Més o menys, amb aquest plantejament es va presentar a Barcelona l'Orquestra Simfònica de Detroit i l'únic contratemps va ser la substitució del director previst. Tanmateix, Leif Segerstam va resoldre aquest inesperat problema amb resultats immillorables. Fins a cert punt, doncs, l'aspecte simfònic del concert va desenrotllar-se dins de nivells excel·lents. L'obra *Rosa Parks Boulevard* de Michael Daugherty –compositor resident de l'orquestra–, tot i revelar interès i notable vol creatiu, va constituir un punt de lluïment per al conjunt simfònic, com també la interpretació de les bellíssimes *Danses simfòniques* de Rakhmàninov va desenvolupar-se amb moments de notable emotivitat.

Igualment, en aquestes gires, per arrodonir l'atractiu del concert s'acostuma a incloure l'actuació d'un jove solista de "currículum" prometedor. D'aquesta manera va presentar-se el pianista alemany Lars Vogt, el qual, nascut l'any 1970, va obtenir el segon premi en el Concurs de Leeds de 1990. En certa manera, la seva interpretació del *Cinquè Concert per a piano, "L'Emperador"*, va palesar una notable noció constructiva de la lectura, sensibilitat a l'hora de matisar i rigor traductiu per donar sentit a la partitura beethoveniana; tanmateix, el conjunt d'aquestes qualitats no va ésser suficient perquè la música manifestés en tota la seva vitalitat les moltes idees i emocions que hi va dipositar el geni beethovenià.

El Quartet Brodsky, grans intèrprets de Britten, Txaikovski i Schubert

Auditori XXI. Cicle Música de Cambra Pau Casals. Quartet Brodsky. Britten, Txaikovski, Schubert. L'Auditori. Del 20 d'octubre al 4 de novembre de 2001.

Per LL.T.

El Quartet Brodsky ha tornat a la temporada de concerts de música de cambra organitzats per l'Auditori XXI. La música de Britten, Txaikovski i Schubert ha centrat les actuacions a Barcelona d'aquest conjunt cambrístic que, fundat l'any 1972, ha esdevingut un dels quartets més cèlebres en el camp de la música de cambra. Aquest conjunt, els intèrprets del qual tenen la particularitat que sempre toquen drets en comptes de fer-ho asseguts com és habitual, es caracteritza per unes versions temperamentals, portadores d'una força i intel·ligència que per la seva profunditat poden recordar les cèlebres llegades pel Quartet Beethoven o Amadeus –per referir-nos a dos quartets històrics– o la intensitat i força que caracteritzen encara que en un altre gènere els Arditti.

La màgia de la música de cambra rau en la comprensió que ha d'haver-hi entre els instrumentistes, en el plantejament clarissim formulat ja abans de les interpretacions, en la parietat del protagonisme i, lògicament, en la qualitat a títol individual que han de tenir cadascun dels membres per oferir un discurs que brolli amb la màxima naturalitat i alhora profunditat possibles. Els Brodsky es coneixen profundament, saben les seves qualitats, són conscients de la seva vàlua individual que els permet endinsar-se en les obres siguin del romanticisme vienès de Schubert, del temperamental i líric romanticisme de Txaikovski o del segell propi de la música del segle XX de Britten, tot captant-ne el més essencial del missatge.

L'Auditori va poder escoltar els Brodsky en uns concerts que tenien un atractiu especial. Paul Cassidy va tocar amb la viola que va pertànyer al mateix Benjamin Britten, compositor de qui a més enguany es commemora el vint-i-cinquè aniversari de la seva mort, un atractiu que certament donava un nou al·licient als concerts.

Entre altres obres van interpretar el Schubert del *Quartet Rosamunde* en una versió magistral en els moviments lents, en els quals la màgia lírica de l'obra, amb la seva dimensió poètica i íntimament romàntica, s'endinsava en tota l'atmosfera vienesa que el compositor va reflectir en aquesta obra mestra del gènere. La musicalitat, la delicadesa dels plantejaments, la sobrietat en els *tempi* ràpids van propiciar un Schubert d'una qualitat tècnica excepcional i d'un constant refinament expressiu. Per la seva banda, el *Quartet núm. 3* de Britten té en la seva "Burlesca" un dels cims cambrístics llegats pel compositor, obra que va ser escrita un any abans de la seva mort. En l'obra, els Brodsky van endinsar-se alhora en dos vessants interpretatius. Un que marca el discurs de la composició, el seu caràcter de testament musical, i un altre, la capacitat per extreure amb una lectura dotada d'una intensa força interior els matisos més colorístics amb unes dinàmiques executades amb una força i magnitud certament magistrals. Aquest aprofundiment en l'obra, aquest endinsament en l'esperit de la composició, va permetre gaudir d'una versió veritablement excepcional.

Els Brodsky van comptar amb col·laboració del viola Ashan Pillai i del violoncel·lista Damián Martínez Marco per interpretar el sextet *Souvenir de Florence* de Txaikovski. Sis veus independents, sis instruments que han de parlar per si mateixos, però alhora conjuntar-se per obtenir una música lluny de la tristesa i melangia d'altres composicions de l'autor per endinsar-se en les delicadeses de la lluminositat tan emparentada amb Florència. Va ser precisament la lírica, la melodia, les idees musicals plenes de fluïdesa les que van marcar una versió oberta, caracteritzada pel so ample, pels seus delicats jocs en els matisos, i lògicament portadora d'aquell romanticisme inherent, segell propi del compositor. En definitiva, tres autors tractats amb un profund detallisme, amb riquesa de continguts musicals i en mans d'uns artistes que saben copsar el missatge interior de les obres que interpreten.

L'italiana in Algeri*: nou títol per a un extens repertori*

X. CONDOLBEU

L'italiana in Algeri **de G. Rossini. Llibret d'A. Anelli. Orquestra Simfònica del Vallès. Cor Amics de l'Òpera de Sabadell. Susana Santiago, Enric Serra, Emanuele Giannino, Enric M. Castignani, Miki Mori, Inés Moraleda, Josep Pieres. Dramatúrgia: P. Monterde. Dir. musical: E. Orciuolo. Teatre Principal (Sabadell). 31 d'octubre de 2001.**

Per ROBERT BENITO

La temporada s'ha inaugurat en clau bufa i recreant un ambient de cabaret amb l'òpera de Rossini *L'italiana in Algeri*, fet que ha representat per als Amics de l'Òpera de Sabadell la incorporació d'aquest nou títol al seu ja extens repertori. En aquest tipus d'obres no podem esperar, evidentment, un argument transcendent. Això actualment pot plantejar un problema, atès que alguns registes s'entesten a voler transmetre més del que l'obra pretenia inicialment. La solució trobada en la producció que ens ocupa, consistent a situar l'acció en un local nocturn anomenat Algeri a la dècada dels anys quaranta del segle XX, en una ciutat del nord d'Àfrica, tot i que no és perfecta, com a mínim no molesta i dóna peu a les més diverses coreografies dels solistes i del cor en el més típic estil de cabaret.

Un dels encerts en la present *Italiana* ha estat l'equilibri i l'adequació del repartiment en el pla vocal. Potser caldria fer una excepció en aquesta afirmació en el cas del jove barítion E. M. Castignani, estupend com actor i cantant, encara que el seu paper era un xic curt quant a edat tenint en compte que interpretava el vell amant acompanyant. La parella protagonista va estar simplement genial, la Isabella de la gironina Susana Santiago va cantar amb bon estil i facilitat vocal la partitura que li va assignar Rossini, plena de frases i *coloratures* arriscadíssimes que va salvar amb soltesa i amb una precisió inaudita per a la seva joventut; però, a més del terreny estrictament musical, la configuració del seu personatge va ser més que versemblant, fent l'ullet sensualment amb una referència a l'*striptease* insinuant de *Gilda*, mentre cantava "Per lui que adoro". El seu *partenaire* Mustafà va ser interpretat pel veterà Enric Serra. En la seva ària "Gia d'insolito ardore" ens va donar una autèntica lliçó que aconseguia disculpar alguna limitació vocal, explicable pel fet que, de tots els personatges, és el que demana més resistència vocal i escènica. El Lindoro de l'italià E. Giannino fou correcte, una veu petita però amb facilitat per a l'emissió dels aguts, que va anar guanyant presència a mesura que l'obra avançava: les seves àries "Languir per una dama" i "Come il cor de giubilo" van ser prou encertades malgrat que les acompanyava el molest pas de les semiballarines en l'escena. L'Elvira de la japonesa Miki Mori va destacar per la seva gràcia i bellesa, correcta en l'aspecte vocal per bé que en els concertants es notava en excés, bé per tessitura o per volum sonor. Inés Moraleda, en Zulma, ens va mostrar el seu vellutat instrument i esperem escoltar-la en papers de més relleu. Per acabar, també cal destacar la intervenció del baix Josep Pieres, Haly, en la difícil ària "Le femine d'Itàlia". El cor, reduït a la part masculina, va cantar acuradament, tot i que hi destacaven més les veus greus que les agudes, menys empastades i una mica cridades.

La tasca de Pau Monterde pot ser valorada de dues maneres: la direcció de solistes i el moviment escènic van estar molt aconseguits, però els canvis d'espai i de temps dramàtic no van quedar gaire clars i no van ajudar a enriquir la dinàmica pròpia de l'obra. Un judici més negatiu mereix l'escenografia, simplicitat excessiva, i il·luminació gairebé inexistent, salvada *in extremis* per la varietat i riquesa del vestuari. La direcció musical d'E. Orciuolo fou també prou imperfecta, tot imposant uns *tempi* massa ràpids per als cantants i per a la l'OSV, que van augmentar les imprecisions a mesura que avançava l'obra.

Un nou triomf de la investigació de Savall: Farnace

Farnace **d'A.Vivaldi i F. Corselli. Llibret d'A. M. Lucchini. Le Concert des Nations. Coro del Teatro de la Zarzuela. Furio Zanasi, Adriana Fernández, Sara Mingardo, Gloria Banditelli, Sonia Prina, Cintia Forte, Fluvio Bettini. Dramatúrgia: E. Sagi. Dir. musical: J. Savall. Teatro de la Zarzuela (Madrid). 28 d'octubre de 2001.**

Per R. BENITO

La producció d'una òpera escrita fa gairebé tres segles és sovint un repte que no sempre es pot resoldre correctament. Ens sorprenem molt agradablement quan ens trobem amb una producció tan sincera, oberta i acurada com la que la societat estatal España Nuevo Milenio i el teatre de la Zarzuela han posat dempeus amb Jordi Savall i Emilio Sagi al capdavant de les direccions musical i escènica, respectivament.

El drama per música *Farnace* que va escriure Antonio M. Lucchini va servir perquè diversos compositors el tractessin com a material digne de ser musicat segons l'estil i l'època a la qual pertanyien. A la versió que se'ns va oferir trobem una barreja de la versió d'A. Vivaldi (1678-1741) i diversos fragments de l'òpera homònima del compositor François Courcelle (1705-1778).

De l'òpera vivaldiana cal dir que se situa en el seu català darrere de les òperes *Ottone in villa* i *Giustino*, l'oratori *Judith triumphans* i la col·lecció de concerts opus 8 que conté *Les quatre estacions*, la qual cosa ens indica que l'estil del compositor ja és prou madur. Segons els entesos, *Farnace* és l'òpera que Vivaldi va escriure amb més cura. Quant a la versió de Corselli (adaptació italiana del cognom Courcelle), cal dir que es tracta d'una òpera que va tenir bastant d'èxit, ja no només perquè el compositor era un veritable artesà del gènere, sinó perquè comptava amb la protecció de la reina Isabel de Farnesio, que l'havia nomenat mestre de la Real Capella gairebé al mateix temps que havia contractat Farinelli per alleujar la malenconia del seu espòs. A aquests dos motius que expliquen l'èxit de l'òpera cal afegir el fet no menys important que l'estrena va comptar amb la interpretació excepcional dels cantants Anna Peruzzi i el famós *castrati* Caffariello.

Des dels primers acords de la simfonia que engega l'obra, se'ns introdueix en una màquina teatral dissenyada per i per a l'espectacle grandiloqüent propi de l'univers barroc. En aquest sentit, la tasca de Jordi Savall al capdavant de Le Concert des Nations és tot un luxe.

La posada en escena és el segon gran encert d'aquesta producció. Ens trobem amb un espai escènic que es confon amb la platea del teatre en una prolongació que integra l'orquestra, tot convertint-la, d'aquesta manera, en un personatge més de l'acció. El vestuari de Jesús del Pozo posa la rúbrica a aquesta recreació.

Cap espectacle operístic seria possible, però, sense els seus veritables protagonistes: els cantants. Brillants en conjunt, cal destacar la interpretació de F. Zanasi i de S. Mingardo en els papers de Farnace i Tamiri, respectivament. Especialment encertats en la trobada entre els esposos del segon acte, com també en la súplica de Tamiri del tercer acte. A. Fernández, d'altra banda, compon una Berenice capaç de mostrar tot el seu odi i la seva rancúnia en els moments adequats, com en la magnífica escena de la trobada amb la seva filla, al primer acte.

Nadal digital

per JORDI MARTÍNEZ CATALÁN

SOM MOLT A PROP DE L'ÈPOCA EN QUÈ EL CONSUM DE TOTA MENA DE PRODUCTES ASSOLEIX EL PUNT CULMINANT. LES DESPESES ES DISPAREN EN TOTS ELS ÀMBITS I TIPUS D'OBJECTES, PERÒ ÉS ESPECIALMENT DESTACABLE L'ADQUISICIÓ D'OBJECTES D'ELEVAT PREU A CAUSA DE L'EXCEPCIONALITAT DE LES DATES. ELS PRODUCTES DIGITALS EN SÓN UN EXEMPLE PROU EVIDENT, I ATESA LA DEMANDA D'INFORMACIÓ DELS USUARIS, EXPLICAREM A GRANS TRETS QUINS PRODUCTES HI HA AL MERCAT I ALGUNES RECOMANACIONS DE TIPUS GENERAL.

L'intent de donar un caire especial a aquests dies des del vessant material s'implanta per mitjà de l'adquisició de productes sofisticats, generalment relacionats amb l'electrònica. L'evolució d'aquest sector ens situa, als consumidors, en un procés en el qual o bé cal estar molt informats de les novetats o, contràriament, al marge d'aquesta dinàmica, informar-nos únicament en el cas que realment vulguem comprar un aparell. L'actitud –en certa manera malaltissa– de conèixer una gran quantitat de productes, de saber diferències sovint mínimes entre dos aparells, evidentment correspon als comercials especialitzats. Una posició més raonable i considero que defensable és conèixer només els canvis importants dins l'electrònica de consum. Actualment vivim un període en què l'evolució d'aquest tipus de producte està canviant molt. Per a molts interessats en el tema des de fa aproximadament tres o quatre anys, la digitalització de tota mena de sistemes ja era una realitat, però per a la gran majoria la situació era força diferent. Moltes marques van començar tímidament a introduir aparells per satisfer, d'una banda, un sector de consum interessat a tenir la darrera novetat tecnològica i,

d'una altra banda, per crear un moviment mediàtic que generés una situació per llançar posteriorment una gran pressió sobre la gran majoria de consumidors. Seguint els articles publicats en aquesta secció podrem observar com molts dels productes comentats ho foren en funció de la novetat o en ser pensats per a clients molt determinats. Per tant, la situació des de fa quatre anys es podria resumir en l'anunci continuat de canvis excepcionals en el disseny de productes i la quotidianitat amb què actualment, la majoria de productes, són presents arreu dels comerços i del coneixement popular.

L'aplicació del disseny digital a l'electrònica de consum ja no és una incògnita ni una realitat innovadora, sinó un element més de l'oferta del sector. La gran majoria de consumidors de tipus mitjà coneixen perfectament el DVD, els sistemes de cinema a casa, les noves propostes en l'àmbit de la imatge –com els coneguts aparells de filmació– i especialment en el món del multimèdia informàtic, on s'han introduït inicialment les novetats esmentades, com per exemple el DVD i la imatge digital. La digitalització de l'electrònica de consum és, per tant, un fet i no passa desapercebuda per a la majoria de persones de mitjana edat. Aquesta digitalització va iniciar-se per al consum general durant els anys vuitanta, és a dir fa uns vint anys aproximadament. No ha estat, però, fins als darrers quatre anys que l'aplicació del disseny digital s'ha estès a tota mena de productes, fins i tot a les emissions de ràdio i televisió, darreres innovacions del sector (tractades en els darrers números de la Revista).

Els primers productes digitalitzats, per dir-ho així, van ser els de més implantació en la societat, com era d'esperar: el vídeo és, juntament amb el televisor, un dels aparells més difosos i implantats en el mercat. Les novetats inicials en l'àmbit de la informàtica es van aplicar al vídeo domèstic, amb la qual cosa en pocs anys la producció de vídeo analògic s'ha reduït enormement i el vídeo digital o DVD ha crescut exponencialment. Podem considerar, doncs, l'opció del DVD-Vídeo com a millora del nostre sistema actual de vídeo analògic gràcies a l'estat d'estabilitat i estandardització d'aquest pro-

NO HA ESTAT, PERÒ, FINS ALS DARRERS QUATRE ANYS QUE L'APLICACIÓ DEL DISSENY DIGITAL S'HA ESTÈS A TOTA MENA DE PRODUCTES.

ducte. La varietat és molt amplia i només cal vigilar a adquirir un producte de darrera o gairebé darrera generació per evitar futurs desfasaments. La confiança en l'establiment, com també l'assessorament i la professionalitat dels comercials són aspectes més importants del que en un principi podem pensar.

Les novetats en imatge, a banda de la millora de la resolució dels receptors de televisió, se centren en

DILLUNS, 10 DE DESEMBRE DEL 2001

7:08 MATINAL
Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.
9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
9:06 MATINAL
EL GRAN REPERTORI
VIVALDI: Concerto "con molti stromenti", RV 558.
Il Giardino Armonico.Dir.: Giovanni Antonini. (9m).
POULENC: Concert Campestre.
Simon Preston, clavicèmbal. Orquestra Simfònica de Londres.Dir.: André Previn. (24m).
PUCCINI: "Tanto amore segreto",ària de l'escena Iª de l'acte IIIer, de l'òpera Turandot. (enregistrament públic. Teatro alla Scala de Mila, 7.12.1964.).
Galina Viscnjevskaja. Orquestra del Teatro alla Scala de Mila.Dir.: Gianandrea Gavazzeni. (4m).
10:00 AGENDA MUSICAL
10:03 CAPSA DE MÚSICA
BACH, C.Ph.E.: Concert per a oboè i orquestra en Mi b M, Wq 165.
Péter Pongrácz. Orquestra de Cambra Franz Liszt.Dir.: János Rolla. (24m).
DVORAK: Danses eslaves, op.72.
Royal Philharmonic Orchestra.Dir.: Antal Dorati. (34m).
HANDEL: Te Deum de Dettingen.
Solistes vocals. Cor de l'Abadia de Westminster. The English Concert.Dir.: Simon Preston. (40m).
SIBELIUS: La dríada, op.45 n. 1.
Orquestra Nacional Escocesa.Dir.: Alexander Gibson. (6m).
CHAPÍ: Jota de "La Bruja" (La bruixa).
Josep Carreras, tenor. Orquestra de Cambra Anglesa.Dir.: Antoni Ros Marbà. (4m).
RAVEL: Trio per a piano, violí i violoncel.
Vladímir Ashkenazy. Itzhak Perlman. Lynn Harrell. (25m).
CASTELNUOVO-TEDESCO: Concert per a guitarra i orquestra, op.99.
Pepe Romero, guitarra. The Academy of St. Martin-in-the-Fields.Dir.: Neville Marriner. (20m).
CABANILLES: "Mortales que amais".
Capella de Ministrers. (6m).
13:00 NOU PUNT NOU
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.
14:00 GRANS INTEGRALS
La música de cambra de Ludwig van Beethoven.
Trio amb piano, op.1 n. 1.
Wilhelm Kempff, piano. Henrik Szeryng, violí. Pierre Fournier, violoncel. (32m).
Trio amb piano, op.1 n. 2.
Wilhelm Kempff, piano. Henrik Szeryng, violí. Pierre Fournier, violoncel. (36m).
15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
15:04 AGENDA MUSICAL
15:10 A FONS
LA NOVA MÚSICA.
L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.
KRENEK: Quartet de corda n. 1, op.6.
Quartet Sonare. (33m).
FALLA: Concert per a clavicèmbal i cinc instruments.
Tony Millan, clavicèmbal. Jaime Martín, flauta. Manuel Angulo, oboè. Joan Enric LLuna, clarinet. Santiago Juan, violí. Jorge Pozas, violoncel.Dir.: Edmon Colomer. (15m).
16:00 A FONS
LES VERSIONS DE REFERÈNCIA.
L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.
BACH: Suite per a orquestra n. 3, BWV 1068.
NBC Symphony Orchestra.Dir.: Arturo Toscanini.
Enregistrament fet el 22 de novembre del 1947. (14m).
VIVALDI: Concert per a violí, corda i continu, RV 370
Mischa Mischakoff, violí. NBC Symphony Orchestra.Dir.: Arturo Toscanini
Enrtegistrament fet el 22 de novembre del 1947
(14m).
HANDEL: Concerto grosso, op.6 n. 12
NBC Symphony Orchestra.Dir.: Arturo Toscanini
Enregistrament fet el 22 de novembre del 1947
(14m).
BACH/RESPIGHI: Passacaglia i Fuga
NBC Symphony Orchestra.Dir.: Arturo Toscanini
Enregistrament fet el 22 de novembre del 1947
(12m).
17:00 LA TARDA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de d'Olga Cardús.
19:00 MÚSICA ANTIGA
LASSUS: Missa super Je suis deshéritée
Insieme vocale Daltrocanto. Accademia del Ricercare.Dir.: Dario Tabbia. (18m).
PRAETORIUS: Sis danses.
Accademia del Ricercare.Dir.: Pietro Busca. (12m).
COMPÈRE: Missa in Navititate Deus Noster Jesu Christe.
Orlando Consort. (17m).
MAINIERO: Tres danses.
Accademia del Ricercare.Dir.: Pietro Busca. (5m).
20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
20:04 AGENDA MUSICAL
20:10 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Alfred Celaya.
BONFA&BOUTA: Orfeo Negro, suite.
Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya.Dir.: Lalo Schifrin.
Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 16 d'abril de 1999 a l'Auditori de Barcelona. TEMPORADA OBC 1998/99. MÚSICA DE CINEMA. (5m).
FRUSCELLA: "Blue Serenade" (Serenata blava).
Tony Fruscella, trompeta. Allen Eager, saxo tenor. Danny Bank, saxo barítono. Chauncey Welsch, trombó. Bill Triglia, piano. Bill Anthony, baix. Junior Bradley, percussió. (5m).
MARAIS: Sonnerie de Sainte Geneviève du Mont de Paris (versió amb flauta de bec).
Marijke Miessen, flauta de bec. Anner Bylsma, violoncello piccolo. Pieter Wispelwey, violoncel. Bob van Asperen, clavecí. (7m).
RIMSKI-KORSAKOV: "Festival a Baghdad", fragment final de la suite simfònica "Scheherazade", op.35.
Orquestra del Royal Concertgebouw.Dir.: Riccardo Chailly. (13m).
SOLER: "Desembre", poema de Miquel Martí Pol.
Cinta Massip, veu. Toti Soler, veu i guitarra. (2m).
MOZART: Últim moviment del Divertimento per a trio de corda, KV 563.
Gidon Kremer, violí. Kim Kashkashian, viola. Yo-Yo Ma, violoncel. (6m).
Quatre improvitzacions per a orquestra realitzades per l'Orquestra Filharmònica de Nova York.
Orquestra Filharmònica de Nova York.Dir.: Leonard Bernstein. (7m).
CACCINI,G.: "Movetevi a pietà", "Queste lacrim'amare", madrigals.
Maurizia Barazzoni, soprano. Sandro Volta, llaüt. (9m).
SCHUBERT: Primer dels "Moments musicals", D 780.
Alfred Brendel, piano. (5m).
DVORAK: Segon moviment de la Simfonia n. 9, op.95, "Del nou món".
Orquestra Filharmònica de Berlín.Dir.: Herbert von Karajan. (13m).
HANDEL: Obertura i minuet de l'acte segon de l'òpera "Giulio Cesare".
Orquestra de Cambra Anglesa.Dir.: Richard Bonynge. (5m).
GRANADOS: Intermezzo de "Goyescas".
Pepe Romero i Celín Romero, guitarres. (5m).
TXAIKOVSKI: Vals de la suite del ballet "La bella dorment", op.66.
Orquestra Filharmònica de Berlín.Dir.: Mstislav Rostropovitx. (4m).
GOYKOVICH: "No love without tears".
Dusko Goykovich, trompeta; Kenny Barron, piano; Ray Drummond, baix; Alvin Queen, bateria
(7m).
HARTY: A Irlanda, fantasia per a flauta, arpa i orquestra.
Colin Fleming, flauta. Denise Kelly, arpa. Orquestra de l'Úlster.Dir.: Bryden Thomson. (9m).
22:00 AGENDA MUSICAL
22:04 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA
TEMPORADA DE L'OBC. Presentació: Alfred Celaya.
CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 20 de gener del 2001 a l'Auditori de Barcelona. Temporada OBC 2000/2001.
BRAHMS: Simfonia n. 3, op.90. FAURÉ: Balada op.19, per a piano i orquestra.
STRAUSS: Burleske, per a piano i orquestra. Feuersnot op.50. Escena d'amor.
Josep M. Colom, piano. Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya.Dir.: Franz-Paul Decker.
23:45 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes
0:30 MÚSICA ANTIGA
Repetició del programa emès dilluns passat.
1:30 CICLE DE LIED
Emès divendres passat.
2:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 14.00 a 15.00).
3:30 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Alfred Celaya. Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 20:10 a 22:00).
5:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMARTS, 11 DE DESEMBRE DEL 2001

7:08 MATINAL
Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.
9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
9:06 MATINAL
EL GRAN REPERTORI
MOMPOU: Damunt de tu només les flors.
Montserrat Caballé, soprano. Rosa Sabater, piano. (5m).
VAN EYCK: Amarilli mia bella.
Marion Verbruggen, flautes de bec. (5m).
BRAHMS: Quintet de corda n. 2, op.111.
Juliard String Quartet. Walter Trampler, viola. (30m).
LEGRAND: "Les parapluies de Cherbourg".
Jessye Norman. Michel Legrand, piano. (4m).
RAMEAU: Obertura de la suite d'orquestra Platée.
Philharmonia Baroque Orchestra.Dir.: Nicholas McGegan. (5m).
10:00 AGENDA MUSICAL
10:03 CAPSA DE MÚSICA
RAVEL: Bolero.
Orquestra Filharmònica de Berlín.Dir.: Pierre Boulez. (15m).
HAYDN: Simfonia n. 104, "Londres".
The Academy of Ancient Music.Dir.: Christopher Hogwood. (27m).
BEETHOVEN: Concert per a piano i orquestra n. 4, op.58.
Alfred Brendel, piano. Filharmònica de Viena.Dir.: Simon Rattle. (33m).
RAKHMANINOV: "Les campanes", op 35, simfonia coral per a soprano, tenor i orquestra.
Cors i Orquestra del Concertgebouw.Dir.: Vladímir Ashkenazy. (36m).
SAINT-SAENS: Variacions sobre un tema de Beethoven, op.35.
Christian Ivaldi i Noël Lee, pianos. (18m).
VIVALDI: Stabat Mater, RV 621.
Andreas Scholl, contratenor. Ensemble 415.Dir.: Chiara Bianchini. (19m).
GUINJOAN: Fantasia.
Oriol Romaní, clarinet. Àngel Soler, piano. (6m).
BOYCE: Simfonia n. 4.
Academy of St. Martin-in-the-Fields.Dir.: Neville Marriner. (6m).
13:00 NOU PUNT NOU
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.
14:00 GRANS INTEGRALS
La música de cambra de Ludwig van Beethoven.
Trio amb piano op.1, n. 3.
Trio Zingara. (29m).
Sonatina per a piano i mandolina, WoO 43a.
Imre Rohmann, piano. Lajos Mayer, mandolina. (5m).
Adagio per a piano i mandolina, WoO 43b.
Imre Rohmann, piano. Lajos Mayer, mandolina. (6m).
Sonatina per a piano i mandolina, WoO 44a.
Imre Rohmann, piano. Lajos Mayer, mandolina. (3m).
Andante i variacions per a piano i mandolina, WoO 44b.
Imre Rohmann, piano. Lajos Mayer, mandolina. (10m).
15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
15:04 AGENDA MUSICAL
15:10 A FONS
ELS COMPOSITORS CATALANS.
L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.
16:00 A FONS
L'ÒPERA, L'OPERETA I LA SARSUELA.
L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.
CHUECA: La Gran Via ("Tango" i "Schottis").
Teresa Berganza. Orquestra de Cambra Anglesa.Dir.: Enrique García Asensio. (8m).
ROSSINI: Duet de "L'Italiana in Algeri".
Cecilia Bartoli, mezzo. Bryn Terfel, barítono. Orchestra dell'Accademia Nazionale di Santa Cecilia.Dir.: Myung-Whun Chung. (7m).
OFFENBACH: "Au beau jour de la mi-carême", "Quel bruit...Je suis la petite fruitière", fragments de l'opereta Masdames de la halle.
Charles Burles. Mady Mesplé. Orquestra Filharmònica de Montecarlo.Dir.: Manuel Rosenthal. (9m).
ARRIETA: "Escena i brindis" i "Escena i Trio" de l'òpera "Marina".
Alfredo Kraus. María Bayo. Joan Pons. Cor de Cambra de Tenerife. Cor del Conservatori Superior de Música de Tenerife. Rondalla de Tenerife. Orquestra Simfònica de Tenerife.Dir.: Víctor Pablo Pérez. (19m).
MOZART: "Zu Hilfe! Zu Hilfe!, introducció i "Wo bin ich?, de l'acte Ier de l'òpera Die Zauberflöte (La flauta màgica).
Francisco Araiza. Anna Tomowa-Sintow. Agnes Blatsa. Hanna Schwarz. Orquestra Filharmònica de Barlín.Dir.: Herbert von Karajan. (7m).
17:00 LA TARDA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de d'Olga Cardús.
19:00 MÚSICA DE CAMBRA
HAYDN: Trio per a pianoforte, violí i violoncel, Hob. XV:13.
Patrick Cohen. Erich Höbarth. Christophe Coin. (20m).
SCHUBERT: Introducció i variacions sobre La bella molinera, per a flauta i piano, D 802, op.160.
Susan Milan. Ian Brown. (21m).
DVORAK: Peces romàntiques per a violí i piano op.75, B 150.
Gil Shaham. Orli Shaham. (14m).
20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
20:04 AGENDA MUSICAL
20:10 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Alfred Celaya.
BACH: Sonata per a violí i clavecí BWV 1020.
Reinhard Goebel, violí. Robert Hill, clavecí. (12m).
KALINNIKOV: Segon moviment de la simfonia n. 2 en La M.
Orquestra Simfònica de l'Antiga Unió Soviètica.Dir.: Evgeny Svetlanov. (9m).
JOPLIN: "The Entertainer", "Sugar Cane Rag" i "Maple Leaf Rag".
Pasquale Cardillo, clarinet. Jerome Rosen, violí. Orquestra Pops de Boston.Dir.: Arthur Fiedler. (10m).

GLUCK: "Se mai senti spirarti sul volto" (Si mai sents sospirar sobre el teu rostre), ària de l'òpera "La Clemenza di Tito".
Cecilia Bartoli, mezzosoprano. Acadèmia de Música Antiga de Berlín.Dir.: Bernhard Forck. (11m).
BECHET: Polka Dot Stomp (Arranjament fet per Artur Regada).
La Vella Dixieland. (3m).
BEETHOVEN: Transcripció per a piano del primer moviment de la simfonia n. 6, op.68. "Pastoral".
Glenn Gould, piano. (12m).
DE BENITO: Fragment de la banda sonora de la pel.lícula de Toni Salgot "Dama de Porto Pim", basada en un conte del mateix títol d'Antonio Tabucchi. (2m).
LISZT: Rapsòdia hongaresa n. 9 (Carnaval de Pest). Enregistrament fet per Catalunya Música en el Concert d'Any Nou del gener del 2000.
Orquestra Simfònica Johann Strauss de Budapest.Dir.: István Bogár. (11m).
ELLINGTON / STRAYHORN: Something to Live For.
Lena Horne, veu. Joe Lovano, saxòfon. Orquestra Simfònica de la ciutat de Birmingham.Dir.: Simon Rattle. (5m).
CANTELOUBE: Pastoral, de les cançons d'Alvèrnia.
Dawn Upshaw, soprano. Orquestra de l'Òpera de Lió.Dir.: Kent Nagano. (5m).
MEYER: Primer moviment del concert per a violí.
Hilary Hahn, violí. Orquestra de Cambra Saint Paul.Dir.: Hugh Wolff. (10m).
YOUMANS: "Tea for two", extret del musical "No, no Nanette" (Arranjament de Daryl Runswick).
The King's Singers. (4m).
22:00 AGENDA MUSICAL
22;04 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA
Presentat per Alfred Celaya.
CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 1 de juliol del 2001 al Palau de la Música Catalana. CONCERT COMMEMORATIU DEL 50è ANIVERSARI DEL COR MADRIGAL.
Obres de POULENC, PENDERECKI, JOSEP VILA, HINDEMITH, BARBER, TORMIS, PETRASSI i XAVIER PASTRANA.
Remei Tell. Marta Bordés. Pep Nogueroles. Cor Madrigal.Dir.: Mireia Barrera.
23:45 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes
0:30 A LA MANERA DE....
Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives.Repetició del programa emès dissabte passat.
2:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 14.00 a 15.00).
3:30 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Alfred Celaya. Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 20:10 a 22:00).
5:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMECRES, 12 DE DESEMBRE DEL 2001

7:08 MATINAL
Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.
9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
9:06 MATINAL
EL GRAN REPERTORI
VAUGHAN WILLIAMS: Obertura de la suite Aristofànica "Les vespes".
Orquestra Filharmònica de Londres.Dir.: A. Boult. (10m).
BACH, J. M.: "Das Volk, so im Finstern wandelt" (El poble camina en la foscor), cantata pel naixement de Crist.
Claudia Schubert, contralt. Howard Crook, tenor. Rheinische Kantorei. Das Kleine Konzert.Dir.: Hermann Max. (9m).
TOLDRÀ: Camperola, sardana.
Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya.Dir.: Salvador Brotons. (4m).
GARNER: "Dreamy".
John Hicks, piano. Dwayne Dolphin, contrabaix. Cecil Brooks III, bateria. (7m).
BEETHOVEN: Sonata per a piano n. 13, op.27 n. 1 "Quasi una fantasia".
Tatiana Nikolaieva. (16m).
10:00 AGENDA MUSICAL
10:03 CAPSA DE MÚSICA
BACH: "Singet dem Herrn ein neues Lied", motet BWV 225.
Solistes vocals. Cor Monteverdi. English Baroque Soloists.Dir.: John Eliot Gardiner. (20m).
ALBÉNIZ: Suite espanyola, op.47.
Orquestra Nacional d'Espanya.Dir.: Rafael Frühbeck de Burgos. (36m).
MOZART: Quartet amb oboè, KV 370.
Ray Still. Itzhak Perlman. Lynn Harrell. Pinchas Zukerman. (16m).
MARQUÈS: "Lágrimas mías", de "El anillo de hierro".
Teresa Berganza, soprano. Gran ORquestra Simfònica.Dir.: Benito Lauret. (4m).
SCHUMANN: Kreisleriana, op.16.
Murray Perahia, piano. (29m).
BEETHOVEN: Versió per a orquestra de corda del quartet de corda op.131.
Orquestra Filharmònica de Viena.Dir.: Leonard Bernstein. (46m).
POULENC: Salve Regina per a cor mixt a cappella.
Ensemble vocal de Provence.Dir.: Helene Guy. (4m).
TELEMANN: Concert per a 4 violins en Re M.
Cis Collegium Mozarteum Salzburg.Dir.: Jürgen Geise. (6m).
13:00 NOU PUNT NOU
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.
14:00 GRANS INTEGRALS
La música de cambra de Ludwig van Beethoven.
Sis danses alemanyes, WoO 42.
Bela Banfalvi, violí. Sandor Falvai, piano. (5m).
Sonata per a violoncel i piano, op.5 n. 1.
Mischa Maisky, violoncel. Martha Argerich, piano. (23m).
Sonata per a piano i violoncel op.5 n. 2.
Pierre Fournier, violoncel. Wilhelm Kempff, piano. (22m).
15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
15:04 AGENDA MUSICAL
15:10 A FONS
LA MÚSICA, ARA.
L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.
16:00 A FONS
LA MÚSICA RELIGIOSA.
L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.
PÄRT: Les benaurances.
Christopher Bowers-Broadbent, orgue. Theatre of Voices.Dir.: Paul Hillier. (8m).
BEETHOVEN: Missa en Do M, op.86.
Emilija Markova. Lilijana Parachikova. Christo Kamenev. Ivan Petrov. Cors Rodina. Orquestra Filharmònica de l'Estat de Sofia.Dir.: Constantin Iliev. (48m).
17:00 LA TARDA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de d'Olga Cardús.
19:00 MÚSICA CORAL
STENHAMMAR: Tres cançons.
Cor de cambra Accentus.Dir.: Eric Ericson.
MENDELSSOHN: Magnificat op.69 núm. 3
Cor de Cambra d'Stuttgart.Dir.: Frieder Bernius. (11m).
Cançó tradicional finlandesa. Arr. Auvo Sarmanto
Cor Tapiola. Uki Ovaskainen, piano.Dir.: Kari Ala-Pöllänen (3m).
STRAUSS: Der Abend
Cor de la Ràdio Sueca.Dir.: Eric Ericson. (13m).
NYSTEDT: O Crux
Cor Grex Vocalis.Dir.: Carl Hogset. (6m).
RUTTER: My true love hath my heart.
Cor Voci Nobili.Dir.: Maria Gamborg (3m).
CORNELIUS: Requiem
Cor jove europeu.Dir.: Frieder Bernius. (7m).
20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
20:04 AGENDA MUSICAL
20:10 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Alfred Celaya.
CHURCHILL/MOREY: "Someday my prince will come" (Algun dia vindrà el meu príncep), standard jazz.
Bill Evans, piano. Marc Johnson, contrabaix. Joe LaBarbera, bateria. (6m).
BERLIOZ: Segon moviment de la Simfonia Fantàstica, op.14, "Un bal" (Un ball).
Orquestra Filharmònica de Berlín.Dir.: Herbert von Karajan. (6m).
MOZART: Segon moviment del Concert per a piano i orquestra n. 21 en do M, KV 467.
Daniel Barenboim, piano. Orquestra de Cambra Anglesa.Dir.: Daniel Barenboim. (8m).
HÄNDEL: Primer moviment de la suite n. 3, HWV 350, "Música aquàtica".
The English Concert.Dir.: Trevor Pinnock. (2m).
ALBÉNIZ: "Rumores de la caleta", de "Records de viatge", op.71.
Pepe i Celín Romero, guitarres. (4m).
TOSTI: "Lamento d'amore" (Lament d'amor).
Joan Pons, barítion. Kamal Khan, piano. (4m).
BEETHOVEN: Set variacions sobre "God save the King", WoO 78.
Rudolf Buchbinder, piano. (9m).
HARRELL, TOM: "Las Almas"
Tom Harrell, cornetí. Greg Tardy, clarinet. Romero Lubambo, guitarra. David Finck, baix. Duduka Da Fonseca, bateria. Valtinho Anastacio, congues i percussió. (6m).
BACH: Primer moviment del concert italià, BWV 971. (Arranjament de Leandro Braga).
Camerata Brasil.Dir.: Henrique Cazes. (5m).
STRAUSS, J (fill): El tren del plaer, polka ràpida op.281.
Orquestra Filharmònica de Viena.Dir.: Lorin Mazel. (3m).
GLAZUNOV: Vals del ballet "Els ardits de l'amor", op.61.
Orquestra Simfònica de l'Antiga Unió Soviètica.Dir.: Evgeny Svetlanov. (6m).
PAGÀN: "Un día volveré", banda sonora de la pel.lícula de Francisco Beltriú. (6m).
BRUCH: Tercer moviment del concert per a clarinet, viola i orquestra, op.88.
Gérard Caussé, viola. Paul Meyer, clarinet. Orquestra de l'Opera de Lió.Dir.: Kent Nagano. (6m).
SERRA, JOSEP: La góndola, americana. El intrépido, pas doble.
Cobla Sant Jordi.Dir.: Jordi León. (6m).
KORNGOLD: "Escape me never", ballet/fantasia, de la pel.lícula
Orquestra Simfònica de Moscú.Dir.: William T. Stromberg. (8m).
ELLINGTON / STRAYHORN: Maybe.
Lena Horne, veu. Bobby Watson, saxòfon. Orquestra Simfònica de la ciutat de Birmingham.Dir.: Simon Rattle. (3m).
BACH: Kyrie eleison, fragment inicial de la missa en si m, BWV 232.
Cor de cambra Eric Ericson. Drottningholm Baroque Ensemble.Dir.: Eric Ericson. (10m).
"L'amour s'est enfui - Le vieux Tzigane", Balalaikes dels gitanos russos. (7m).
22:00 AGENDA MUSICAL
22;04 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA
Presentat per Alfred Celaya.
CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 15 de juliol del 2001 a l'Auditori de Barcelona. CONCERTS JONC 2000/1.
Obres de SOR, ARRIAGA, TOLDRÀ i FALLA.
Jove Orquestra Nacional de Catalunya.Dir.: Manuel Valdivieso. (54m).
23:45 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes
0:30 CATALUNYA JAZZ
Un programa d'Albert Mallofré. Repetició del programa emès dissabte passat.
2:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 14.00 a 15.00).
3:30 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Alfred Celaya. Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 20:10 a 22:00).
5:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIJOUS, 13 DE DESEMBRE DEL 2001

7:08 MATINAL
Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.
9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
9:06 MATINAL
EL GRAN REPERTORI
SIBELIUS: Suite Karelia op.11.
Orquestra Simfònica de Göteborg.Dir.: Neeme Järvi. (15m).
PURCELL: Love Triumphant.
Judith Nelson, soprano. The Academy of Ancient Music.Dir.: Christopher Hogwood. (2m).
GARDEL: El día que me quieras.
Albert Guinovart, piano. Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya.Dir.: Lawrence Foster. (5m).
XOSTAKOVITX: Quartet de corda n. 1, op.49.
Quartet Borodin. (14m).
TURINA: Danses gitanes, op.55.
Albert Guinovart, piano. (12m).
10:00 AGENDA MUSICAL
10:03 CAPSA DE MÚSICA
GRANADOS: "Goyescas", primer quadre.
María Bayo. Ramón Vargas. Enrique Baquerizo. Lola Casariego. Milagros Martín. Orfeón Donostiarra. Orquestra Simfònica de Madrid.Dir.: Antoni Ros Marbà. (20m).
BRAHMS: Simfonia n.3, op.90.
Orquestra Simfònica de Xicago.Dir.: Daniel Barenboim. (39m).
QUANTZ: Concert per a flauta, corda i baix continu, n. 132.
Johannes Walter, flauta. Solistes de Cambra de Dresden. (18m).
LISZT: Estudi de concert. Un sospiro, S 144
Jorge Bolet, piano. (6m).
RAMEAU: Les Indies galants, Suite.
Orquestra de la Chapelle Royale.Dir.: Ph. Herreweghe. (43m).
TURINA: La procesión del rocío.
Orquestra Nacional d'Espanya.Dir.: Ataulfo Argenta. (9m).
MUSSORGSKI: Cants i danses de la mort.
Brigitte Fassbaender, mezzo-soprano. Orquestra Simfònica de Göteborg.Dir.: Neeme Järvi. (20m).
BRUCKNER: Gradual: Christus factus est pro nobis. Motet.
Corydon singers.Dir.: Matthew Best. (6m).
13:00 NOU PUNT NOU
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.
14:00 GRANS INTEGRALS
La música de cambra de Ludwig van Beethoven.
Dotze variacions sobre un tema del Judes Macabeu de Händel, WoO 45.
Yo-Yo Ma, violoncel. Emmanuel Ax, piano. (13m).
Dotze variacions per a violoncel i piano sobre "Ein Mädchen oder Weibchen" de La Flauta Màgica de Mozart, op.66.
Yo-Yo Ma, violoncel. Emmanuel Ax, piano. (11m).
Quintet per a pianoforte, oboè, clarinet, trompa i fagot, op.16.
Jos Van Immerseel, pianoforte. Octophoros. (27m).
15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
15:04 AGENDA MUSICAL
15:10 A FONS
LES VEUS DEL SEGLE.
L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.

Barbara Hendricks
MARTINI: Plaisir d'amour.
Barbara Hendricks, soprano. Michel Dalberto, piano. (3m).
SCHUBERT: "Der blinde Knabe" (El nen cec), D. 833.
Barbara Hendricks, soprano. Radu Lupu, piano. (4m).
BACH: "Quia respexit humilitatem", del Magnificat, BWV 243.
Barbara Hendricks, soprano. Cecilia Nicklin, oboè d'amor. Academy of St. Martin in the Fields.Dir.: Sir Neville Marriner. (3m).
TEMES DE PEL.LÍCULES DE DISNEY: "Cruella de Ville", de la pel.lícula 101 Dàlmates / "A dream is a wish your heart makes", de la pel.lícula La Ventafocs / "Chim chim cher-ee", de la pel.lícula Mary Poppins.
Barbara Hendricks. London Voices. The Abbey Road Ensemble.Dir.: Jonathan Tunick. (9m).
STRAUSS, R.: "Ich wollt' ein Sträusslein binden" (Volia fer un ramet de flors), op.68 n. 2, "Säusle, libe Myrthe" (Xiuxiueja, estimada murtra), op.68 n. 3.
Barbara Hendricks, soprano. Orquestra de Filadèlfia.Dir.: Wolfgang Sawallisch. (8m).
MOZART: Les Noces de Fígaro (ària de la "Contessa" de l'acte IIIer).
Barbara Hendricks, soprano. Orquestra de Cambra Anglesa.Dir.: Jeffrey Tate. (7m).
WEBSTER: "I got it bad" .
Barbara Hendricks. Monty Alexander Trio. (5m).
KORNGOLD: Lied de Marietta "Glück, das mir verblieb" (Felicitat que m'ha quedat...), de l'òpera "Die Tote Stadt" (La ciutat morta).
Barbara Hendricks, soprano. Orquestra de Filadèlfia.Dir.: Franz Welser-Möst. (5m).
16:00 A FONS
ELS GRANS DIRECTORS.
L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.
García Navarro
RAKHMANINOV: Concert per a piano i orquestra n.3, op.30.
Joaquín Achúcarro, piano. Orquestra Ciutat de Barcelona.Dir.: Luis Antonio García Navarro.
Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 19 d'octubre de 1990 al Palau de la Música Catalana. (44m).
17:00 LA TARDA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de d'Olga Cardús.
19:00 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.
20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
20:04 AGENDA MUSICAL
20:10 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Alfred Celaya.
VIVALDI: Primer moviment del concert per a oboè, RV 457.
Paul Dombrecht, oboè. Il Fondamento.Dir.: Paul Dombrecht. (4m).
MONK, THELONIUS: "Ask me mow".
Joe Henderson i el seu conjunt. (6m).
CHOPIN: Vals de Les Sílfides, suite del ballet (orquestració de Roy Douglas). (Tr.8)
Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín.Dir.: Heinz Fricke. (5m).
VERDI: "Bella figlia dell'amore", quartet de l'òpera "Rigoletto".
Joan Sutherland. Huguette Tourangeau. Luciano Pavarotti. Sherrill Milnes. London Symphony.Dir.: Richard Bonynge. (4m).
MONTSALVATGE: Barcelona Blues.
Raimon Garriga, Mac McClure, pianos. (5m).
MAHLER: Tercer moviment de la simfonia n. 1, "Títa".
Orquestra Simfònica Russa.Dir.: Evgeni Svetlanov. (13m).
VAN HEUSEN/BURKE: "Suddenly it's spring"
Zoot Sims, saxo tenor. Jimmy Rowles, piano. George Mraz, baix. Akira Tana, bateria. (6m).
RAKHMANINOV: Andante de la sonata per a violoncel i piano, op.19. Transcripció per a piano d'Arcadi Volodos.
Arcadi Volodos, piano. (6m).
VENTURA/LEON: "Per tu ploro", sardana.
Banda Municipal de Barcelona.Dir.: Jordi León.
Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 28 d'agost del 2000, a la plaça del Rei (Barcelona) dins el FESTIVAL D'ESTIU "GREC 2000". (4m).
SALIERI: Dixit Dominus.
Cor de nens de St. Florian. Orquestra Simfònica de Leonding.Dir.: Uwe Christian Harrer. (3m).
HERRMANN: "Vertigo", fragments de la banda sonora de la pel.lícula.
Orquestra Filharmònica de Londres.Dir.: Bernard Herrmann. (11m).
IBERT: Peça romàntica.
Hae-won Chang, piano. (6m).
HAYDN: Nocturn n. 2 per a flauta, oboè, 2 clarinets, 2 trompes, 2 violes i violoncel, Hob. II:26.
Marten Root, flauta. Michel Niesemann, oboè. Mozzafiato. L'Archibudelli. (10m).
SCHUMANN: "Sieh da, welch feiner Rittersmann!, final de l'acte Ier de l'òpera en quatre actes Genoveva.
Marjana Lipovsek. Deon van der Walt. Orquestra de Cambra d'Europa.Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (9m).
SARASATE: Aires bohemis, op.20.
Tedi Papavrami, violí. Christophe Larrieu, piano. (9m).
22:00 AGENDA MUSICAL
22:04 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA
Presentat per Alfred Celaya.
CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 29 d'octubre de 1988 al Palau de la Música Catalana.
BACH-STRAVINSKI: Coral-Variacions "Von Himmel Hoch". GUINJOAN: Concert per a piano i orquestra. In tribulatione mea, invocavi Dominum. RAVEL: Alborada del gracioso.
David Abramovitz, piano. Coral Universitària de la Universitat de les Illes Balears. Orquestra Ciutat de Barcelona.Dir.: Joan Guinjoan.
23:45 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes
0:30 L'AUDIOVISUAL
Emès diumenge passat.
2:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 14.00 a 15.00).
3:30 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Alfred Celaya. Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 20:10 a 22:00).
5:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIVENDRES, 14 DE DESEMBRE DEL 2001

7:08 MATINAL
Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.
9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
9:06 MATINAL
EL GRAN REPERTORI
TOLDRÀ: Vistes al mar
Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra.Dir.: Gerard Claret. (16m).
FASCH: Quartet en Sol M per a flauta travessera, dues flautes de bec i continu.
Camerata Köln. (7m).
CHOPIN: "Larghetto", IIon moviment del Concert per a piano i orquestra n. 2, op.21.
Vladimir Ashkenazy. Orquestra Simfònica de Londres.Dir.: David Zinman. (9m).
HÄNDEL: "Langue, geme", duet.
Judith Nelson. René Jacobs. Concerto vocale.Dir.: René Jacobs. (6m).
PIAZZOLLA: "Oblivion", per a guitarra.
José Luis Bieito. (5m).
GERSHWIN: The Man I Love (L'home que estimo).
Sarah Vaughan. Conjunt instrumental. (4m).
10:00 AGENDA MUSICAL
10:03 CAPSA DE MÚSICA
GRIEG: Peer Gynt, suite n. 2.
Orquestra de Cambra Anglesa.Dir.: Raymond Leppard. (17m).
MOZART: "Ruhe sanft, mein holdes Leben", de Zaide, KV 334.
María Bayo, soprano. Orquestra Simfònica de Galicia.Dir.: Víctor Pablo Pérez. (6m).
KHATXATURIAN: Dansa, op.1.
David Oistrakh, violí. Vladimir Yampolski, piano. (4m).
MAHLER: Simfonia n. 3, en re m.
Dagmar Pecková, mezzo-soprano. Dones del Cor de la Ràdio de Berlín. Cor de nens de Hannover. Orquestra Simfònica Alemanya de Berlín.Dir.: Kent Nagano. (95m).
FAURÉ: Nocturn per a piano n. 10, op.99.
Paul Crossley, piano. (6m).
CARULLI: Concert per a guitarra, op.140 "Petit Concerto de Societé".
Pepe Romero. Academy of St. Martin-in-the-Fields.Dir.: Iona Brown. (15m).
GLAZUNOV: Primavera, quadre musical op.34..
Reial Orquestra Nacional Escocesa.Dir.: Neeme Järvi. (9m).
PURCELL: Anthems per a la Capella Reial. (5 i 6).
Charles Matthews i Graham Jackson, orgue. Cor del Trinity College.Dir.: Richard Marlow. (7m).
13:00 NOU PUNT NOU
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.
14:00 GRANS INTEGRALS
La música de cambra de Ludwig van Beethoven.
Trio per a clarinet, violoncel i piano op.11 "Gassenhauer-Trio".
Wolfgang Meyer. Patrick Cohen. Christophe Coin. (21m).
Sonata per a violí i piano n. 1, op.12 n. 1.
Jaap Schröder, violí. Jos van Immerseel, pianoforte. (21m).
Sonata per a violí i piano n. 2, op.12 n. 2.
Yehudi Menuhin, violí. Wilhelm Kempff, piano. (17m).
15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
15:04 AGENDA MUSICAL
15:10 A FONS
LA MÚSICA SOLA.
L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.
El clarinet
STRAVINSK: Tres peces per a clarinet sol.
Walter Boeykens. (4m).
BRAHMS: Sonata per a clarinet i piano, op.120 n. 2.
Guy Dangain. Jean-François Heisser. (20m).
MOZART: Trio per a clarinet, viola i piano, KV 498.
Michel Portal. Bruno Pasquier. Jean Claude Pennetier. (21m).
16:00 A FONS
ELS INTÈRPRETS CATALANS.
L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.
VERDI: "La vita è inferno", ària de La forza del destino.
Jaume Aragall, tenor. English Chamber Orchestra.Dir.: Javier Pérez Batista. (11m).
SERRANO, GURIDI i LUNA: Fragments de Sarsueles.
Jaume Aragall, tenor. Orquestra Simfònica de Barcelona.Dir.: A. Ros Marbà. (19m).
PUCCINI: Dues àries (La Boheme i Manon Lescaut).
Jaume Aragall, tenor. Orquestra de la Ràdio de Munic.Dir.: Lamberto Gardelli. (8m).
CANÇONS NAPOLITANES: Core'ngrato. Dicitencello vuie. Marechiare. I'te vurria vasà!... Pecchè?
Jaume Aragall, tenor. Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu.Dir.: Javier Pérez Batista. (19m).
17:00 LA TARDA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de d'Olga Cardús.
19:00 CICLE DE LIED
Renée Fleming
SCHUBERT: "Heidenröslein" (Rosa salvatge), lied D. 257.
Renée Fleming, soprano. Christoph Eschenbach, piano. (2m).
SCHUBERT: "Viola", lied D. 786.
Renée Fleming, soprano. Christoph Eschenbach, piano. (15m).
SCHUBERT: "Die Männer sind mechant!" (Els homes són malèvols!), lied D. 866.
Renée Fleming, soprano. Christoph Eschenbach, piano. (2m).
FAURÉ: "Clair de lune" (Clar de lluna), op.46 n. 2.
Renée Fleming, soprano. Jean-Yves Thibaudet, piano. (3m).
FAURÉ: "Mandoline" (Mandolina). op.58 n. 1.
Renée Fleming, soprano. Jean-Yves Thibaudet, piano. (2m).
DEBUSSY: "Mandoline" (Mandolina).
Renée Fleming, soprano. Jean-Yves Thibaudet, piano. (1m).
DEBUSSY: Cançons de Bilitis.
Renée Fleming, soprano. Jean-Yves Thibaudet, piano. (9m).
MARX: "Nachtgebet" (Pregària nocturna), "Pierrot Dandy", dues cançons.
Renée Fleming, soprano. Jean-Yves Thibaudet, piano. (5m).
STRAUSS, R.: "Ruhe, meine Seele!" (Pau, ànima meva!), op.27 n. 1, "Cäcilie", op.27 n. 2.
Renée Fleming, soprano. Jean-Yves Thibaudet, piano. (6m).
RAKHMANINOV: "V molchani nochi taynoy" (En el silenci d'una nit secreta), op.4 n. 3.
Renée Fleming, soprano. Jean-Yves Thibaudet, piano. (3m).
RAKHMANINOV: "Zdes khorosho" (És bonic aquí), op.21 n. 7, "Rechnaya liliya" (El nenúfar), op.8 n. 1.
Renée Fleming, soprano. Jean-Yves Thibaudet, piano. (3m).
20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
20:04 AGENDA MUSICAL
20:10 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Alfred Celaya.
GRANADOS: Valsos poètics. (Transcripció per a dues guitarres).
Walter Feybli i Daniel Erni, guitarres. (12m).
HÄNDEL: Primer moviment del concert per a orgue, op.4 n. 4.
Marie-Claire Alain, orgue. Orquestra Barroca de Freiburg.Dir.: Gottfried von der Goltz. (4m).
JOBIM: "How insensitive"
Leon Ware, veu. Don Grusin, piano. (5m).
BARTÓK: Rapsòdia, op.1 (versió "curta")
Zoltán Kocsis, piano. (11m).
PURCELL: Rejoice in the Lord alway, Z 49.
Solistes vocals. Cor i Orquestra del Collegium Vocale.Dir.: Philippe Herreweghe. (8m).
HARTY: Polka de la "Suite sobre John Field".
Orquestra de l'Úlster.Dir.: Bryden Thomson. (5m).
RAKHMANINOV: Segon moviment de la simfonia n 2, op.27.
Orquestra Nacional Russa.Dir.: Mikhail Pletnev. (12m).
MOZART: "Ha vinto Amore", (La Voce), de l'escena IX de l'òpera en tres actes "Idomeneu".
Simon Estes, baix. Mozartorchester.Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (2m).
STEINER: "Cap a París/Demostració d'esgrima", "Tema d'amor", dos temes de la banda sonora de la pel.lícula "Els Tres Mosqueters".
Orquestra Filharmònica de Brandenburg.Dir.: Richard Kaufman. (8m).
STRAUSS, R.: Vals de la suite del ballet "Schlagobers" (Nata batuda), op.70.
Capella de l'Estat de Dresden.Dir.: Rudolf Kempe. (7m).
WALLER, FATS: "Stealin' apples"
Ken Peplowski, clarinet. BBC Big Band. (5m).
GERHARD: Dos apunts.
Jordi Masó, piano. (4m).
BEETHOVEN: Kyrie de la "Missa solemnis" op.123.
Rosa Mannion. Birgit Remmert. James Taylor. Cornelius Hauptmann. Cors de La Chapelle Royale i del Collegium vocale. Orquestra dels Champs Elysées.Dir.: Philippe Herreweghe. (12m).
ADAMS: "Short Ride in a Fast Machine" (Curt passeig en una màquina ràpida).

Orquestra Simfònica de la Ciutat de Birmingham.Dir.: Simon Rattle. (4m).
22:00 AGENDA MUSICAL
22:04 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA
Presentat per Alfred Celaya.
RECITAL amb obres de MUSSORGSKI, RAKHMANINOV, TXAIKOVSKI i GLINKA. Enregistrat per Catalunya Música el dia 2 de maig de 1993 al Gran Teatre del Liceu. Ferruccio Furlanetto, baix. Alexis Weissenberg, piano.
23:45 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes
0:30 MÚSICA CORAL
Emès dimecres de la setmana passada.
1:30 MÚSICA DE CAMBRA
Programa emès la setmana anterior (Dimarts a les 19:00h).
2:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 14.00 a 15.00).
3:30 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Alfred Celaya. Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 20:10 a 22:00).
5:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DISSABTE, 15 DE DESEMBRE DEL 2001

8:00 MATINAL
Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.
10:00 CONCERT BARROC
MARCELLO: Sonata per a flauta i continu, op.2 n. 10.
Angelo Persichilli. Mariolina De Robertis. Jodie Bevers. (12m).
HANDEL: Anthem per a l'Hospici.
Gillian Fisher. Libby Crabtree. Charles Brett. John Elwes. Cor de la Catedral de Winchester. The Brandenburg Consort.Dir.: David Hill. (28m).
MARCELLO: Sonata per a flauta i continu, op.2 n. 12.
Angelo Persichilli. Mariolina De Robertis. Jodie Bevers. (11m).
11:00 MÚSICA PER A COBLA
BORGUNYÓ: Homenatge a Garreta i La sardana del ram, dues sardanes.
Cobla de Cambra de Catalunya.Dir.: Jesús Ventura
(9m).
OLTRA: Berceuse i rondó
Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona.Dir.: Jordi León.
Institut Francès de Barcelona.19/12/1999. (6m).
SERRA: Primaveral, sardana.
Cobles Sant Jordi i Mil.lenària.Dir.: Jesús Ventura. (5m).
VILÀ I GANDOL: El timbal del Bruc (episodi simfònic per a tres cobles).
Cobles La Principal del Llobregat, Mediterrània i Sant Jordi.Dir.: Jesús Ventura.
Palau de la Música Catalana.14/03/1998. (5m).
PUJOL: Cants de Mallorca, sardana.
Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona.Dir.: Jordi León.
Institut francès de Barcelona. 19/11/1999. (5m).
MORALEDA, JOAN LLUÍS: La Patum (poema simfònic per a tres cobles)
Cobles Sant Jordi, La Principal del Llobregat i Mediterrània.Dir.: Joan Lluís Moraleda.
Palau de la Música Catalana
Contrapàs xinxina (Senterada). Arr. Joaquim Serra.
Cobla Mediterrània.Dir.: Jesús Ventura. (5m).
12:00 AGENDA MUSICAL
12:03 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.Repetició del programa emès dijous passat.
13:00 NOU PUNT NOU
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana.
14:00 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Carmina Malagarriga.
CHABRIER: Obertura de l'òpera "Gwendoline".
Orquestra Nacional de França.Dir.: Armin Jordan. (11m).
BACH: Glòria de la Missa en La M, BWV 234.
Cor i Orquestra del Collegium Vocale de Gant.Dir.: Philippe Herreweghe. (5m).
POULENC: Rag-Mazurka, tercer moviment de la suite "Les biches".
Orquestra Nacional de França.Dir.: Charles Dutoit. (6m).
JOLSON/ROSE: Avalon.
Barcelona Milan Washboard. (7m).
TXAIKOVSKI: Tres peces, op.10.
Viktoria Postnikova, piano. (7m).
MENDELSSOHN: Primer moviment del trio amb piano, op.49.
Trio Beaux Arts. (9m).
ALBINONI: Concerto a cinque, op.9 n. 2.
David Reichenberg, oboè. The English Concert.Dir.: Trevor Pinnock. (12m).
ABRAHAM/GILBERT: "Ein, zwei, drei, vier" (Un, dos, tres, quatre). (Arranjament de Daryl Runswick).
The King's Singers. (2m).
BRUCH: Romança per a viola i orquestra, op.85.
Gérard Caussé, viola. Orquestra de l'Opera de Lió.Dir.: Kent Nagano. (8m).
GOLDSMITH: Bacon and Eggs.
Walt Dickerson, vibràfon. Sun Ra, piano. Bob Cunnigham, baix. Roger Blank, bateria. (6m).
FARIÑAS: Punto y Tonadas.
Camerata Romeu. (9m).
BEETHOVEN: Rondó a capriccio op.129
Evgeny Kissin, piano. (5m).
ELGAR: "La dansa", primer fragment de les "Escenes de les Terres Altes Bavareses", op.27.
Richard Markham, piano. The City of Birmingham Symphony Chorus.Dir.: Simon Halsey. (4m).
VIEUXTEMPS: Record d'Amèrica sobre "Yankee doodle", op.17.
Philippe Koch, violí. Luc Devos, piano. (5m).
GILLESPIE/PAPARELLI: Blue'n Boogie.
Dizzy Gillespie, trompeta. Sonny Stitt, saxo. Kai Winding, trombó. Thelonious Monk, piano. Al McKibbon, baix. Art Blakey, bateria. (13m).
PORTER: Night and day.
Morton Gould i la seva orquestra. (4m).
ABEL: Preludi en re m / SCHENCK: Ària burlesca en re m.
Jordi Savall, viola de gamba. (5m).
HAYDN: Vivace, primer moviment del concert per a piano en Re M, Hob.XVIII:11.
Evgeny Kissin, piano. Virtuosos de Moscou.Dir.: Vladimir Spivakov. (8m).
MONTOLIU: "Balada", extreta de Monkiana "trio versión".
Tete Montoliu Trio. (3m).
KODALY: Danses de Marosszek.
Orquestra del Festival de Budapest.Dir.: Iván Fischer. (12m).
BRAHMS: "Immer leiser wird mein Schlummer" (El meu repòs serà més i més suau), op.105 n. 2.
Mischa Maisky, violoncel. Pavel Gililov, piano. (5m).
STRAUSS,J.: Acceleracions, vals op.234.
Orquestra Johann Strauss de Viena.Dir.: Willi Boskovsky. (8m).
GLUCK: "Berenice, che fai?" (Berenice, què fas?), ària de l'òpera "Antigono".
Cecilia Bartoli, mezzosoprano. Acadèmia de Música Antiga de Berlín.Dir.: Bernhard Forck. (9m).
17:00 GRANS OBRES
Presentat per Ignasi Piñol.
ADAM: Le Corsaire, ballet en tres actes.
Orquestra de Cambra Anglesa.Dir.: Richard Bonynge. (131m).
20:45 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DES DE LA SALA PAPER DE MÚSICA DE CAPELLADES
Concert de Nadal
Orquestra Simfònica Europea. Dir.: Christian Florea.
0:00 NOCTURN
Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes
0:30 NOU PUNT NOU
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana passada.
1:30 CONCERT BARROC
Repetició del programa emès la setmana anterior. (Dissabte i diumenge a les 10:00h).
2:30 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Carmina Malagarriga. Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: repetició dels programes de Dissabte i Diumenge, de 14:00 a 17:00).
5:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIUMENGE, 16 DE DESEMBRE DEL 2001

8:00 MATINAL
Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.
10:00 CONCERT BARROC
FORQUERAY: Suite per a violes n. 3, en Re M.
Wieland Kuijken, Sigiswald Kuijken, Robert Kohnen, violes de gamba. (30m).
DUMONT: "O dulcedo amoris", "Quare tristis es", "Ego enim accepi", "Benedicam Dominum", quatre motets.
Greta De Reyghere. Agnès Mellon. James Bowman. Guy de Mey. Max Van Egmond. Ricercar Consort. (16m).
LULLY: Dixit Dominus, motet.
Les Arts Florissants.Dir.: William Christie. (8m).
11:00 MISSA DE MONTSERRAT
Transmissió en directe de la Missa Conventual des del Monestir de Montserrat.
12:17 GUIA MUSICAL
La informació il·lustrada sobre els concerts i l'activitat musical de la temporada.Un espai presentat per Pilar Subirà.
13:00 NOU PUNT NOU
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana.
14:00 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Carmina Malagarriga.
VIVALDI: Concert op.8 n. 3 "La tardor" de "Les estacions" (Arranjament fet per Joris van Goethem).
Marion Verbruggen. Quartet de flautes de bec de Flandes. (9m).
SCHUMANN: "Der Handschuh" (Gua), op.87.
Olaf Bär, barítono. Helmut Deutsch, piano. (5m).
SAINT-SAENS: Dansa Macabra, op.40.
Orquestra de París.Dir.: Daniel Barenboim. (7m).
ELLINGTON/MILLS: Ring dem bells.
Lionel Hampton, vibràfon. Claude Gousset, trombó. Michel Attenoux, saxo contralt. Gérard Badini, saxo tenor. Raymond Fol, piano. William Mackel, guitarra. Michel Gaudry, contrabaix. Sam Woodyard, bateria. (8m).
ARNOLD: Quatre danses de Cornouailles, op.91.
The Philharmonia.Dir.: Bryden Thomson. (9m).
TELEMANN: Allegro, primer moviment del concert en Fa M de la "Música de Taula".
Concentus Musicus de Viena.Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (6m).
RIMSKI-KORSAKOV: Marxa dels prínceps, de "Mlada".
Orquestra del Teatre Bolxoi de Moscou.Dir.: Andrei Txistiakov. (5m).
Emazweni Baba.
Umfazi Omnyama. (4m).
LALO: Scherzando, allegro molto, segon moviment de la simfonia espanyola, op.21.
Orquestra del Royal Concertgegouw.Dir.: Charles Dutoit. (4m).
SMETANA: Últim moviment del trio amb piano, op.15.
Trio Beaux Arts. (9m).
AYRES: O Pastor.
Madredeus. (4m).
KREISLER: Aucassin et Nicolette (Canzonetta medieval).
Joshua Bell, violí. Paul Coker, piano. (2m).
FUCIK: Marxa Florentina, op.214.
Orquestra Filharmònica Txeca.Dir.: Vaclav Neumann. (5m).
MENDELSSOHN: Dos proverbis de l'any litúrgic, op.79.
Cor de Cambra Accentus.Dir.: Laurence Equilbey. (5m).
BACH: Ària de les Variacions Goldberg, BWV 988.
Glenn Gould, piano. (2m).
BEETHOVEN: Primer moviment de la simfonia n. 7, op.92.
Orquestra Filharmònica de Berlín.Dir.: Claudio Abbado. (13m).
DRAMÉ: B. Mondet.
Percussions mandingues. (4m).
TXAIKOVSKI: Obertura de "La Donzella d'Orléans"
Orquestra de la Ràdio de Munic.Dir.: Roman Kofman. (8m).
JOHNSON: Yamekraw.
Marcus Roberts, piano. Components de l'Orquestra de St.Luke's i de l'Orquestra de Jazz del Centre Lincoln.Dir.: Robert Sadin. (21m).
BORODIN: Nocturn del quartet n. 2 (Versió per a orquestra de corda).
Orquestra de Cambra del Sudoest d'Alemanya a Pforzheim.Dir.: Paul Angerer. (8m).
"El rossinyol", cançó tradicional catalana hamonitzada per Anotni Pérez Moya.
Cor Lieder Càmera.Dir.: Josep Vila. (2m).
BACH/LEWIS: "Precious Joy", basat en el coral "Jesu bleibet meine Freude" (Jesús, que la joia quedi en mi). (Arranjament fet per John Lewis).
The Modern Jazz Quartet. (3m).
TRADICIONAL: El cóndor pasa.
John Williams, guitarra. (4m).
LEKEU: Fantasia sobre temes populars d'Angers.
Orquestra Filharmònica de Lieja.Dir.: Pierre Bartholomee. (13m).
17:00 TEMPORADA D'ÒPERA
BELLINI: La Straniera, melodrama en dos actes.
Lucia Aliberti. Vincenzo Bello. Roberto Frontali. Cor i Orquestra del Teatro Comunale G. Verdi de Trieste.Dir.: Gianfranco Masini. (134m).
20:03 L'AUDIOVISUAL
Un programa d'Àlex Gorina.
22:04 LA MÚSICA A DEBAT
Programa a l'entorn de temes musicals d'interès. Presentat i conduït per Joan Vives, i realitzat amb la colaboració del Consell Català de la Música.
0:00 NOCTURN
Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes
0:30 NOU PUNT NOU
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana passada.
1:30 CONCERT BARROC
Repetició del programa emès la setmana anterior. (Dissabte i diumenge a les 10:00h).
2:30 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Carmina Malagarriga. Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: repetició dels programes de Dissabte i Diumenge, de 14:00 a 17:00).
5:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DILLUNS, 17 DE DESEMBRE DEL 2001

7:08 MATINAL
Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.
9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
9:06 MATINAL
EL GRAN REPERTORI
BACH: Concert per a dos clavecins i corda, BWV 1062.
Kenneth Gilbert, Trevor Pinnock, clavecins. The English Concert.Dir.: Trevor Pinnock. (15m).
TXAIKOVSKI: "Puskai pogibnu ya, no pryezhde", escena de la carta d'Eugene Oneguin.
Mirella Freni. Orquestra Filarmònica de Berlín.Dir.: Claudio Abbado. (13m).
SMETANA: Vysehrad, poema simfònic del cicle "La meva pàtria".
Orquestra Filharmònica de Viena.Dir.: James Levine. (16m).
"Oh happy day" (espiritual).
Quartet Golden Gate. (5m).
10:00 AGENDA MUSICAL
10:03 CAPSA DE MÚSICA
BEETHOVEN: Obertura Coriolà, op.62.
Le Concert des Nations.Dir.: Jordi Savall. (8m).
SCHUMANN: Simfonia n.3, op.97, "Renana".
Orquestra Simfònica de la NDR, Hamburg.Dir.: Günter Wand.
Enregistrament fet a la Musikhalle d'Hamburg els dies 15 i 17 de setembre de 1991. (31m).
TORELLI: Concerto a 4, en forma de Pastoral pel Santissim Nadal, op.8 n. 6.
Conjunt de vent de l'Orquestra Filharmònica de Berlín.Dir.: Herbert Von Karajan. (10m).
PURCELL: Welcome to all the pleasures, oda per el dia de Santa Cecília, Z 339.
Gillian Fisher. Tessa Bonner. James Bowman. Michael Chance. Charles Daniels. John Mark Ainsley. Michael George. Charles Pott. The King's Consort.Dir.: Robert King. (16 BERLIOZ: Preludi de l'Acte II de "Els troians a Cartago".
Orquestra Simfònica de Londres.Dir.: Colin Davis. (6m).
SCHUBERT: Quintet de corda, op.163, D.956.
Quartet Weller. Dietfried Gürtler, violoncel. (50m).
MARTINU: Els Frescos de Piero della Francesca.
Orquestra Simfònica de la Ràdio de Praga.Dir.: Charles Mackerras. (18m).
VILLA-LOBOS: Fantasia per a violoncel i orquestra.
Antonio Meneses, violoncel. Orquestra Simfònica de Galícia.Dir.: Víctor Pablo Pérez. (20m).
13:00 NOU PUNT NOU
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.
14:00 GRANS INTEGRALS
La música de cambra de Ludwig van Beethoven.
Sonata per a violí i piano n. 3, op.12 n. 3.
Jaap Schröder, violí. Jos van Immerseel, pianoforte. (19m).
Sonata per a trompa i piano, op.17.
Lowell Greer, trompa. Steven Lubin, piano. (15m).
Sonata per a violí i piano n. 4, op.23.
Jaap Schröder, violí. Jos van Immerseel, pianoforte. (17m).
15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
15:04 AGENDA MUSICAL
15:10 A FONS
LA NOVA MÚSICA.
L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.
BARTOK: Quintet amb piano.
Quartet Chilingirian. (42m).
16:00 A FONS
LES VERSIONS DE REFERÈNCIA.
L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.
SCHUBERT: Quintet de corda, op.163, D 956.
Sándor Vegh, Sándor Zöldi, violins. Georges Janzer, viola. Pau Casals i Paul Szabo, violoncels. (48m).
BOCCHERINI: Adagio i Allegro de la sonata per a violoncel i piano núm. 6, en La M.
Pau Casals. Blas-Net. (8m).
17:00 LA TARDA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de d'Olga Cardús.
19:00 MÚSICA ANTIGA
BRUDIEU: Madrigal XVI.
La Colombina. (8m).
DES PREZ: Chanson "Mille Regretz".
Concert de les Arts.Dir.: Víctor Alonso. (2m).
MORALES:: Missa "Mille Regretz".
Concert de les Arts.Dir.: Víctor Alonso. (36m).
BRUDIEU: Madrigal XIII.
La Colombina. (8m).
20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
20:04 AGENDA MUSICAL
20:10 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Alfred Celaya.
GASULL: "Tacarigua", per a quatre guitarres.
Feliu Gasull, guitarres. (13m).
DONIZETTI: Duet de l'acte IIon "Quanto amore!", "Una tenera occhiatina", de l'òpera Elisir d'Amore.
Katia Ricciarelli. Domenico Trimarchi. Orquestra Simfònica de la RAI de Torí.Dir.: Claudio Scimone. (7m).
GERSHWIN: Tercer moviment del concert per a piano en Fa M.
André Previn, piano. Orquestra Simfònica de Pittsburgh.Dir.: André Previn. (7m).
MONTSALVATGE: "Danse d'escaroles", "La vierge couronnée", "Nana", "Alhelí", quatre cançons.
Angelica Kirschlager, mezzosoprano. Melvyn Tan, piano.
Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 20 d'abril del 2001 a l'Auditori Winterthur dins del marc de la Schubertíada a l'Illa Diagonal. (11m).
HAYDN: Finale, presto del quartet de corda, op.76 n. 3 (Hob.III:77) "Emperador".
Quartet Aeolian. (6m).
ROUSE, CHARLES: "Lil' sherry".
The Upper Manhattan Jazz Society. (5m).
OLTRA: "La nina i el gegant".
Cobla de Cambra de Catalunya.Dir.: Manuel Oltra. (4m).
ANÒNIM: "Un dolor tengo en ell'alma", duo del "Cançoner del Duc de Calàbria" in Canto. (3m).
BEETHOVEN: Duo per a clarinet i fagot, WoO 27 n. 1.
Oskar Michallik, clarinet. Jürgen Reuter, fagot. (11m).
BARRIOS: Navidad en la alpujarra.
Gabriel Estarellas, guitarra. (2m).
BUXTEHUDE: "Jubilate Domino", cantata.
Andreas Scholl, contratenor. Friederike Heumann, Brigitte Gasser, violes de gamba. Markus Märkl, orgue. Karl-Ernst Schröder, llaüt. (9m).
PORTER, COLE: "In the still of the night".
Billy Eckstine, veu. Conjunt Instrumental. Enregistrament fet a Nova York, l'octubre de 1961. (4m).
BUSONI: Sonatina sobre "Carmen".
Geoffrey Douglas Madge, piano. (8m).
LORENZO FERNANDEZ: Suite Brasilera n. 1.
Luiz de Moura Castro, piano. (7m).
22:00 AGENDA MUSICAL
22:04 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA
TEMPORADA DE L'OBC. Presentació: Alfred Celaya.
CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 14 de desembre del 2001 a l'Auditori de Barcelona.
GERHARD: Concert per a orquestra.
GRIEG: Concert per a piano i orquestra, op.16. BACH: Magníficat, BWV 243.
Jean-Yves Thibaudet, piano. Anna Cors, soprano. Raquel Pierotti, mezzo. Joan Cabero, tenor. Josep Miquel Ribot, baix. Coral Càrmina. Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya.Dir.: Lawrence Foster.
23:45 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes
0:30 MÚSICA ANTIGA
Repetició del programa emès dilluns passat.
1:30 CICLE DE LIED
Emès divendres passat.
2:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 14.00 a 15.00).
3:30 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Alfred Celaya. Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 20:10 a 22:00).
5:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMARTS, 18 DE DESEMBRE DEL 2001

7:08 MATINAL
Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.
9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
9:06 MATINAL
EL GRAN REPERTORI
CAMP: "Cançó per a un vell somni" (piano i flauta), "Obstinadament obstinat"(piano).
Manel Camp. (6m).
GARCIA LORCA: Tres cançons de les "cançons espanyoles antigues": "Las morillas de Jaén", "Zorongo", "Los cuatro muleros".
Ginesa Ortega, contaora. Orquestra de Cambra del Teatre Lliure.Dir.: Josep Pons. (8m).
LISZT: Del bressol a la tomba, poema simfònic, S 107.
Orquestra Simfònica de Nova Zelanda.Dir.: Michael Halász. (14m).
TELEMANN: Obertura en Re M, de Darmstadt, TWV:D15.
Musica Antiqua de Colònia.Dir.: Reinhard Goebel. (21m).
10:00 AGENDA MUSICAL
10:03 CAPSA DE MÚSICA
HAYDN: Te Deum, Hob XXIIIc:2.
Nicholas Parle, orgue. The English Concert and Choir.Dir.: Trevor Pinnock. (9m).
HÀNDEL: Concerto a due cori n. 3.
The English Concert.Dir.: Trevor Pinnock. (20m).
DVORAK: Quartet amb piano n. 1, op.23.
Rudolph Firkusny. Quartet Juilliard. (35m).
TURINA: Canto a Sevilla.
Pilar Lorengar. Orquestra Filharmònica de Londres.Dir.: Jesús López Cobos. (20m).
RIMSKI-KORSAKOV: La Nit de Nadal, suite.
Orquestra de la Suisse Romande.Dir.: Ernest Ansermet. (24m).
BRAHMS: Variacions sobre un tema de Paganini, op.35.
Jean-Yves Thibaudet, piano. (22m).
STRAVINSKI: Simfonia dels Salms.
Cors RIAS. Cor de la Catedral Ste. Hedwige de Berlín. Orquestra Simfònica RIAS Berlín.Dir.: Ferenc Fricsay. (24m).
MARAIS: Peces de viola del Llibre quart (9 a 11).
Jordi Savall, baix de viola. Ton Koopman, clavecí. Hopkinson Smith, guitarra barroca. (7m).
13:00 NOU PUNT NOU
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.
14:00 GRANS INTEGRALS
La música de cambra de Ludwig van Beethoven.
Sonata per a piano i violí, op.24. "La primavera".
Gidon Kremer, violí. Martha Argerich, piano. (24m).
Set variacions sobre un tema de La Flauta Màgica de Mozart, WoO 46.
Yo-Yo Ma, violoncel. Emmanuel Ax, piano. (10m).
Sonata per a violí i piano n. 6, op.30 n. 1.
Jaap Schröder, violí. Jos van Immerseel, pianoforte. (24m).
15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
15:04 AGENDA MUSICAL
15:10 A FONS
ELS COMPOSITORS CATALANS.
L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.
16:00 A FONS
L'ÒPERA, L'OPERETA I LA SARSUELA.
L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.
ÀRIES D'OPERETES VIENESES, de Zeller, Lincke i Strauss II.
Lucia Popp, soprano. Ambrosian Opera Chorus. Academy of St.Martin-in-the-Fields.Dir.: Neville Marriner. (14m).
BELLINI: "Ma di'...Oh, non tremare" trio i final de l'acte 1er de l'òpera Norma.
Joan Sutherland. Marilyn Horne. Luciano Pavarotti. Orquestra de l'Òpera de Nova York.Dir.: Richard Bonynge. (12m).
LUNA: "Paxarin tú que vuelas", ària de la sarsuela La pícara molinera.
Plácido Domingo. Orquestra Simfònica de Barcelona.Dir.: L. A. García Navarro. (5m).
WAGNER: "Wie aus der ferne längst vergangner Zeiten", duet, "Wirst du des Vaters nicht schelten?", "Verzeiht! Mein Volk hält drauben sich nicht mehr", trio.
Fragments de l'escena tercera, acte segon de l'òpera en tres actes "Der fliegende Holländer" (el vaixell fantasma).
James Morris. Deborah Voigt. Jan-Hendrik Rootering. Orquestra del Metropolitan de Nova York.Dir.: James Levine. (22m).
17:00 LA TARDA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de d'Olga Cardús.
19:00 MÚSICA DE CAMBRA
KUHLAU: Quintet per a flauta i corda n. 3, op.51.
Jean-Pierre Rampal. Quartet Juilliard. (21m).
BACH, J.Ch.F.: Quartet per a flauta, violí, viola i baix continu n. 3.
Les Adieux. (9m).
NIELSEN: Andante lamentoso per a quintet de corda.
Quartet Kontra. Jan Johansson, contrabaix. (5m).
PROKOFIEV: Quintet per a oboè, clarinet, violí, viola i contrabaix en sol m, op.39.
Kammerensemble de París. (20m).
20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
20:04 AGENDA MUSICAL
20:15 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DES DEL GRAN TEATRE DEL LICEU
Temporada 2000-2001
VERDI: La Traviata.
Ruth Ann Swenson. Marcus Haddock, Joan Pons, entre d'altres.
Orquestra Simfònica i Cor del Gran Teatre del Liceu. Dir.: Julia Jones.
23:30 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes
0:30 A LA MANERA DE....
Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives.Repetició del programa emès dissabte passat.
2:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 14.00 a 15.00).
3:30 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Alfred Celaya. Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 20:10 a 22:00).
5:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMECRES, 19 DE DESEMBRE DEL 2001

7:08 MATINAL
Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.
9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
9:06 MATINAL
EL GRAN REPERTORI

BOCCHERINI: Quintet amb guitarra n. 4 "Fandango".
Pepe Romero. Conjunt de Cambra de l'Academy of St. Martin-in-the-Fields. (17m).
REBEL: Els elements, suite per a orquestra.
Musica Antiqua de Colònia.Dir.: Reinhard Goebel. (24m).
LENNON/McCARTNEY: "For no one".
Anne Sofie von Otter, veu. (2m).
SCHUMANN,C.: Scherzo op.10.
Konstanze Eickhorst, piano. (5m).
10:00 AGENDA MUSICAL
10:03 CAPSA DE MÚSICA
VIVALDI: Concert per a dues trompetes i orgue en Do M.
Maurice André. Raymond André. Hedwig Bilgram. (7m).
SCHUBERT: Simfonia n. 9, D 944 "La Gran".
Orquestra del Segle XVIII.Dir.: Frans Brüggen. (56m).
CHAPI: "Chavala Chica", canción de la gitana.
Victòria dels Àngels, soprano. Membres de l'Orquestra Nacional d'Espanya.Dir.: Rafael Frühbeck de Burgos. (5m).
BACH: Concert de Brandenburg n. 5, BWV 1050.
Il Giardino Armonico.Dir.: Giovanni Antonini. (21m).
HONEGGER: Cantata de Nadal.
Jindrich Jindrak, barítion. Cor de nens de Colònia. Cor Txec. Orquestra Simfònica de Praga. (24m).
SOLER,A.: Sonata per a piano en sol m.
Alícia de Larrocha. (6m).
GOLDMARK: Concert per a violí, op.28.
Sarah Chang, violí. Orquestra Simfònica de Colònia-Gürzenich.Dir.: James Conlon. (37m).
PUCCINI: Dos cors d'òpera. (Madama Butterfly i Turandot).
Cor i Orquestra de la Royal Opera House, Covent Garden.Dir.: Lamberto Gardelli. (6m).
13:00 NOU PUNT NOU
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.
14:00 GRANS INTEGRALS
La música de cambra de Ludwig van Beethoven.
Sonata per a violí i piano n. 7, op.30 n. 2.
Jaap Schröder, violí. Jos van Immerseel, pianoforte. (26m).
Sonata per a violí i piano n. 8, op.30 n. 3.
Jaap Schröder, violí. Jos van Immerseel, pianoforte. (18m).
15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
15:04 AGENDA MUSICAL
15:10 A FONS
LA MÚSICA, ARA.
L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.
16:00 A FONS
LA MÚSICA RELIGIOSA.
L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.
OBRECHT: Salve crux.
Orlando Consort. (12m).
GALUPPI: Confitebor tibi, Domine, motet.
Gérard Lesne. Véronique Gens. Peter Harvey. Il Seminario musicale. (35m).
VAUGHAN WILLIAMS: El 100è Salm.
Roger Judd, orgue. Corydon Singers. The City of London Sinfonia.Dir.: Matthew Best. (8m).
17:00 LA TARDA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de d'Olga Cardús.
19:00 MÚSICA CORAL
WIKANDER: Dues cançons.
Cor de cambra Accentus.Dir.: Eric Ericson. (8m).
HOLST: Ave Maria
Cor Voci Nobili.Dir.: Maria Gamborg. (5m).
GRIEG: Quatre salms op.74.
Cor Grex Vocalis.Dir.: Carl Hogset. (23m).
BUSTO: Zai itxoiten.
Cor TapiolaDir.: Kari Ala-Pöllänen. (3m).
MENDELSSOHN: Himne "Hör mein Bitten"
Julia Hamari, mezzo-soprano. Cor de Cambra d'Stuttgart. Ensemble'76 d'Stuttgart.Dir.: Frieder Bernius. (10m).
20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
20:04 AGENDA MUSICAL
20:10 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Alfred Celaya.
SCHUBERT: Segon moviment de la Simfonia n. 8, D 759 "Inacabada".
Orquestra del Segle XVIII.Dir.: Frans Brüggen.
CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 28 d'abril de 1997 al Palau de la Música Catalana, de Barcelona. XXè FESTIVAL DE MÚSICA ANTIGA DE BARCELONA. (10m).
MOMPOU: "Planys I, II, III, IV de les Impressions íntimes.
Alícia de Larrocha, piano. (6m).
MILLS/NEMO: "I let a song go out of my heart"/RUSSELL. "Don't get round much anymore" / GORDON: "Prelude to a kiss".
Barbara Hendricks. Monty Alexander Trio. (10m).
SIBELIUS: Cavalcada nocturna i albada, op.55.
Orquestra Simfònica de Göteborg.Dir.: N. Järvi. (16m).
PUCCINI: "Tu,tu, amore? Tu?", duet de l'òpera Manon Lescaut.
FRDir.: James Levine. (8m).
DVORAK: Quartettsatz: Andante appassionato.
Quartet de corda de Praga. (6m).
MONK, THELONIUS: "Round midnight".
Dizzy Gillespie, trompeta. Sonny Sitt, saxo. Kai Winding, trombó. Thelonius Monk, piano. Al McKibbon, baix. Art Blakey, bateria.
Enregistrament fet a Berlín, el 5 de novembre de 1971. (8m).
FALLA: "Psyché", per a mezzo-soprano, flauta, arpa, violí, viola i violoncel, sobre text de Georges Jean-Aubry.
Pierrette Alarie, mezzo-soprano. Quintet Pierre Jamet. (5m).
GLASS: Segon moviment del Concert per a violí i orquestra.
Adele Anthony, violí. Orquestra de l'Úlster.Dir.: Takuo Yuasa. (7m).
LISZT: Gaudeamus Igitur. (Humoresque).
Georges Cziffra, piano. (8m).
ANÒNIM / NARVÁEZ: "Con qué la lavaré", de la glossa de Luís de Narváez.
Montserrat Figueras, soprano. Capella Reial de Catalunya.Dir.: Jordi Savall. (6m).
HERMAN, JERRY: "Hello, Dolly".
Nicholas Payton i conjunt instrumental. (8m).
22:00 AGENDA MUSICAL
22:04 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA
Presentat per Alfred Celaya.
CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 5 de juliol del 2001 a l'església parroquial de Matadepera. XXI FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA DE MATADEPERA.
Obres de UHL, RODRÍGUEZ PICÓ, FERRERO, PIAZZOLA i ALBÉNIZ.
Quartet Quatre Veus. (56m).
23:45 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes
0:30 CATALUNYA JAZZ
Un programa d'Albert Mallofré. Repetició del programa emès dissabte passat.
2:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 14.00 a 15.00).
3:30 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Alfred Celaya. Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 20:10 a 22:00).
5:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIJOUS, 20 DE DESEMBRE DEL 2001

7:08 MATINAL
Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.
9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
9:06 MATINAL
EL GRAN REPERTORI
PRAETORIUS: Danses de Terpsichore.
The Parley of Instruments.Dir.: Peter Holman i Mark Caudle. (8m).
STRAVINSKI: Quart fragment del ballet Petruixka.
Orquestra Simfònica de Detroit.Dir.: Antal Dorati. (13m).
MOZART: Sis variacions sobre la melodia francesa "Au bord d'une fontaine" (Al costat d'una font) per a violí i piano, KV 360.
Itzhak Perlman, violí. Daniel Barenboim, piano. (11m).
VERDI: "Ecco l'orrido campo" i "Morro, ma prima in grazia", dues àries de l'acte segon i tercer de l'òpera Un ballo in maschera.
Julia Varady, soprano. Orquestra de Baviera.Dir.: Dietrich-Fischer Dieskau. (13m).
10:00 AGENDA MUSICAL
10:03 CAPSA DE MÚSICA
VIVALDI: Glòria, RV 589.
Barbara Hendricks. Ann Murray. Jean Rigby. Uwe Heilmann. Jorma Hynninen. Academy Chorus of St. Martin in the Fields. Academy of St. Martin in the Fields.Dir.: Sir Neville Marriner. (29m).
TXAIKOVSKI: "Romeu i Julieta", fantasia obertura.
Orquestra Filharmònica de Sant Petersburg.Dir.: Vladimir Ashkenazy. (18m).
DELALANDE: Onzena Suite (Simfonies pels sopars del Rei).
Ensemble La Simphonie du Marais.Dir.: Hugo Reyne. (20m).
MOZART: Quintet per a piano, oboè, clarinet, trompa i fagot, KV 452.
Alfred Brendel, piano. Heinz Holliger, oboè. Eduard Brunner, clarinet. Herman Baumann, trompa. Klaus Thunemann, fagot. (25m).
BARTOK: Danses populars romaneses.
Orpheus Chamber Orchestra. (6m).
FRY: "Santa Claus, Christmas Symphony" (Simfonia de Nadal).
Reial Orquestra Nacional Escocesa.Dir.: Tony Rowe. (26m).
5 CANÇONS POPULARS.
Kiri Te Kanawa. Membres de la National Philharmonic Orchestra. Medici String Quartet.Dir.: Douglas Gamley. (15m).
STRAUSS, R.: Macbeth, poema simfònic op.23.
Orquestra Filharmònica de Viena.Dir.: Lorin Maazel. (19m).
13:00 NOU PUNT NOU
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.
14:00 GRANS INTEGRALS
La música de cambra de Ludwig van Beethoven.
Variacions per a piano, viola i violoncel, op.44.
Trio Zingara. (15m).
Sonata per a violí i piano n.9, op.47 "Kreutzer".
Olivier Charlier, violí. Brigitte Engerer, piano. (38m).
15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
15:04 AGENDA MUSICAL
15:10 A FONS
LES VEUS DEL SEGLE.
L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.
Ute Lemper
HOLLAENDER: "Wir wollen alle wieder Kinder sein!" (Tots volem tornar a ser nens!).
Ute Lemper. Jeff Cohen, piano. Matrix Ensemble.Dir.: Robert Ziegler. (4m).
WEILL: Cançons de "Lady inn the Dark".
Ute Lemper. Jeff Cohen, piano. Sinfonietta RIAS Berlín.Dir.: John Mauceri. (11m).
PISEK: "Little water song".
Ute Lemper. (4m).
NYMAN: "The masque".
Marie Angel. Ute Lemper. Deborah Conway. Michael Nyman Band.Dir.: Michael Nyman. (12m).
SPOLIANSKY: "Alles Schwindel", "L'heure bleue".
Ute Lemper. Jeff Cohen, piano. Matrix Ensemble.Dir.: Robert Ziegler. (8m).
HOLLAENDER/LEIBMANN/EMER/LOUIGUY,PIAF/: "Want to buy some illusions", "They call me naughty Lola", "L'Accordéoniste", "La Vie en rose", cançons de Dietrich i Piaf.
Ute Lemper. Jeff Cohen, piano. RIAS Sinfonietta.Dir.: John Maureci. (13m).
16:00 A FONS
ELS GRANS DIRECTORS.
L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.
García Navarro
LEONCAVALLO: "Recitar!...Vesti la giubba", ària de l'òpera Pagliacci.
Josep Carreras. Orquestra Simfònica de Barcelona.Dir.: L.A. García Navarro. (4m).
MOZART: Concert per a piano i orquestra n. 27, KV 595.
Carme Vilà, piano. Orquestra Ciutat de Barcelona.Dir.: Luis Antonio García Navarro.
Enregistrat per Catalunya Música el dia 24 de febrer de 1992, al Palau de la Música Catalana. Temporada OCB 1991-1992. (31m).
SERRANO: Quadre segon de la sarsuela "La dolorosa".
Plácido Domingo, Josep Ruiz, tenors. Ramón Contreras, baix. Orquestra Simfònica de Barcelona.Dir.: Luis Antonio García-Navarro. (10m).
PUCCINI: "Vissi d'arte, vissi d'amore", ària de l'acte IIon de l'òpera Tosca.
Eva Marton. Orquestra de la Ràdio de Munic.Dir.: Luis Antonio García Navarro. (3m).
17:00 LA TARDA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de d'Olga Cardús.
19:00 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.
20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
20:04 AGENDA MUSICAL
20:10 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Alfred Celaya.
DOPPLER: Record a Mme. Adelina Patti, paràfrasi sobre temes de l'òpera La Sonnambula de Bellini per a dues flautes i piano, op.42.
Robert Aitken. Per Oien. Geir Henning Braaten. (7m).
ENESCO: "Voix de la Nature", poema simfònic (Núvols de tardor sobre els boscos).
Orquestra Filharmònica Timiseara Banatul.Dir.: Remus Georgescu. (9m).
TRADICIONAL: "Dirty blues".
La Vella Dixieland. (4m).
ROSSINI: "D'amore al dolce", d'Armida.
Maria Callas, Orquestra de la RAI.Dir.: Alfredo Simonetto. (7m).
"Petit Papa Noël", tradicional de Nadal.
Roberto Alagna, tenor. Hugh Burns, guitarra. The Choir of St John's, The New London Children's Choir, The London Oratory School Choir i Smithills School Junior Choir. Orquestra Simfònica de Londres.Dir.: Robin Smith. (4m).
MIGNONE: Congada.
Luiz de Moura Castro i Bridget de Moura Castro, piano a 4 mans. (5m).
MAHLER: "Sehr behaglich", 4art moviment de la Simfonia n. 4.
Edita Gruberova, soprano. Orquestra Philharmonia.Dir.: Giuseppe Sinopoli. (10m).
RODRÍGUEZ-PICÓ: El vol de Xuang Tzu.
Quartet de flautes travesseres Fu-Mon. (6m).
RAMIREZ: Navidad en Verano.
Josep Carreras. Coral Salve de Laredo. Sociedad Coral de Bilbao. Conjunt instrumental.Dir.: Damián Sánchez. (5m).
ESCOUDÉ, CHRISTIAN: "Catalogne".
Tom Harrell, trompeta. Rodney Kendrick, piano. Christian Escoudé, guitarra. Michael Bowie, baix. Alvester Garnett, bateria. Chi Sharpe, percussió. (8m).
TELEMANN: Sonata Metòdica en si m, op.13.
Frans Brüggen, flauta. Anner Bylsma, violoncel. Gustav Leonhard, clavicèmbal. (8m).
ESPIRITUAL NEGRE: "Go tell it on the mountain".
The Black Gospel Pearls. (5m).
RÖSSLER-ROSETTI: Sonata en si b M.
Katerina Englichová, arpa. (11m).

DVORAK: Obertura "Al reialme de la Natura", op.91.
Orquestra Simfònica de Londres.Dir.: Istvan Kertesz. (14m).
22:00 AGENDA MUSICAL
22;04 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA
Presentat per Alfred Celaya.
CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 27 d'abril de 1987 al Palau de la Música Catalana.
HAYDN: Simfonia n. 12. MOZART: Concert per a piano n. 17, KV 453.
CERVELLO: Cimento di luce e tenebra.
STRAVINSKI: Pulcinella, suite.
Josep Colom, piano. Orquestra de Cambra Anglesa.Dir.: Enrique García Asensio (103m).
23:45 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes
0:30 L'AUDIOVISUAL
Emès diumenge passat.
2:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 14.00 a 15.00).
3:30 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Alfred Celaya. Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 20:10 a 22:00).
5:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIVENDRES, 21 DE DESEMBRE DEL 2001

7:08 MATINAL
Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.
9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
9:06 MATINAL
EL GRAN REPERTORI
ADAMS: "Short Ride in a Fast Machine" (Curt passeig en una màquina ràpida). Orquestra Simfònica de la Ciutat de Birmingham.Dir.: Simon Rattle. (4m).
DE LA HALLE: "Le jeu de Robin et Marion".
Studio der Frühen Musik.Dir.: Thomas Binkley. (13m).
TURULL: Wierz.
Ala Voronkova, violí. Orquestra Divertimento. (14m).
DEBUSSY: Noël des enfants qui n'ont plus de maison.
Anna Ricci, mezzo. Àngel Soler, piano. (3m).
HANDEL: Sonata VII per a flauta de bec en do M. op.1, n. 7.
Marion Verbruggen, flauta. Ton Koopman, clavecí. Jaap Ter Linden, violoncel. (11m).
10:00 AGENDA MUSICAL
10:03 CAPSA DE MÚSICA
COPLAND: Quatre episodis de dansa de "Rodeo".
Orquestra Simfònica de Saint Louis.Dir.: Leonard Slatkin. (23m).
VIVALDI: "Laudate pueri dominum", RV 602.
Felicity Lott, soprano. Edward Graeme, oboè. Olga Hegedus, violoncel.Adrian Beers, contrabaix. Harold Lester, orgue. Cor John Alldis . Orquestra de Cambra Anglesa.Dir.: Vittorio Negri. (20m).
GRIEG: Dia de noces a Troldhaugen, op.65.
Academy of St. Martin-in-the-Fields.Dir.: Neville Marriner. (6m).
KALMAN: "La Duquesa de Xicago", opereta en dos actes (acte segon).
Endrik Wottrich. Monica Groop. Deborah Riedel. Brett Polegato. Cor i Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín.Dir.: Richard Bonynge. (46m).
BACH: Suite per a violoncel sol n. 2, BWV 1008.
Yo-Yo Ma. (20m).
RESPIGHI: Impressions brasileres, suite per a orquestra.
Philharmonia Orchestra.Dir.: Geoffrey Simon. (18m).
BRUNCKHORST: "Weihnachts-Historie" (Història de Nadal).
Ensemble Musica Poetica Freiburg.Dir.: Hans Bergmann. (23m).
CHAPÍ: Preludi de "La revoltosa".
Orquestra de Cambra Anglesa.Dir.: Enrique García Asensio. (5m).
13:00 NOU PUNT NOU
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.
14:00 GRANS INTEGRALS
La música de cambra de Ludwig van Beethoven.
Trio en Mib M, op.38 (a partir del septet op.20).
Trio Beaux Arts. (43m).
15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
15:04 AGENDA MUSICAL
15:10 A FONS
LA MÚSICA SOLA.
L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.
El Saxo
HABA: Suita, op.99.
John-Edward Kelly, saxo. (9m).
MILHAUD: Scaramouche, op.165 c.
Sohre Neidenbach-Rahbari, saxo. Orquestra Filharmònica Txeca.Dir.: Alexander Rahbari. (9m).
HINDEMITH: Sonata per a Saxo alt i piano.
Pekka Savijoki. Jussi Siirala. (10m).
BENEJAM: Concert per a saxo i orquestra.
John W. Stewart. Orquestra Simfònica de Birmingham.Dir.: Amerigo Marino. (17m).
16:00 A FONS
ELS INTÈRPRETS CATALANS.
L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.
GRANADOS: Cuentos de la juventud.
Emili Brugalla, piano. (17m).
GERHARD: Trio per a violí, violoncel i piano (1918).
Santiago Juan, violí. Amparo Lacruz, violoncel. Emili Brugalla, piano. (26m).
TALTABULL: Cinc peces.
Emili Brugalla, piano. (9m).
17:00 LA TARDA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de d'Olga Cardús.
19:00 CICLE DE LIED
Recital Bryn Terfel
Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 14 de maig del 2001 al Gran Teatre del Liceu dins del marc de la temporada 2000-2001.
SCHUBERT: "Liebesbotschaft" (Missatge d'amor), "Das Fischermädchen" (La noia pescadora), "Die Taubenpost" (El correu de coloms), tres lieder del "Schwanengesang" (Cant del cigne), D. 957.
Bryn Terfel, barítion. Malcolm Martineau, piano. (11m).
SCHUMANN: "Die beiden grenadiere" (Els dos granaders), op.49 n. 1 (de les Romances i balades).
Bryn Terfel, barítion. Malcolm Martineau, piano. (4m).
SCHUMANN: "Widmung" (Dedicatòria), op.25 n. 1, "Du bist wie eine Blume" (Ets com una flor), op.25 n. 24, dos lieder del recull "Myrthen".
Bryn Terfel, barítion. Malcolm Martineau, piano. (4m).
SCHUMANN: "Leis'rudern hier" (Rema suaument cap allà), op.25 n. 17, "Wenn durch die Piazzetta" (Quan creui la Piazzetta), op.25 n. 18, dos lieder venecians.
Bryn Terfel, barítion. Malcolm Martineau, piano. (4m).
SCHUMANN: "Mein Wagen rollet langsam" (El meu carruatge avança a poc a poc), op.142 n. 4 (de Lieder ung Gesänge).
Bryn Terfel, barítion. Malcolm Martineau, piano.
(3m).
DEBUSSY: "Nuit d'étoiles" (Nit estelada).
Bryn Terfel, barítion. Malcolm Martineau, piano. (3m).
DUPARC: "L'invitation au voyage" (La invitació al viatge), "Lamento" (Lament), "Le manoir de Rosamonde" (La casa de Rosamunda), tres melodies.
Bryn Terfel, barítion. Malcolm Martineau, piano.
(10m).
FAURÉ: "Le secret" (El secret), "Automne", (Tardor), dues cançons.
Bryn Terfel, barítion. Malcolm Martineau, piano.
(5m).
BUTTERWORTH: "Six songs from a Shropshire lad" (Sis cançons d'un noi de Shropshire).
Bryn Terfel, barítion. Malcolm Martineau, piano.
(10m).
20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
20:04 AGENDA MUSICAL
20:10 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Alfred Celaya.
HANNA, ROLAND: "Oasis".
The New York Jazz Quartet. (4m).
GIL I MEMBRADO: Glossa de l'Hereu Riera.
Cobla La Principal de La Bisbal.Dir.: Francesc Cassú. (4m).
TXAIKOVSKI: Tercer moviment de la simfonia n. 1 "Somnis d'hivern".
Orquestra Simfònica de Xicago.Dir.: Claudio Abbado. (7m).
LIVINGSTON / EVANS: "Never let me go".
Zoot Sims, saxo tenor; Jimmy Rowles, piano; George Mraz, baix; Akira Tana, bateria. (5m).
MUSSORGSKI: Una nit a la muntanya pelada.
Orquestra Simfònica de Montréal.Dir.: Charles Dutoit. (11m).
TRADICIONAL: "The First Noel".
Cyrus Chestnut. (4m).
AURIC: "Els cinc secrets", tema de la banda sonora de la pel.lícula La Bella i la Bèstia.
Orquestra Simfònica de Moscú.Dir.: Adriano. (4m).
ALEXANDER/MORRIS: "Jesus met the woman at the well".
The Alabama Singers. (2m).
JANACEK: Danses lacianes n. 3, 5, 6..
Orquestra Simfònica de Praga.Dir.: Petr Altrichter. (8m).
Arranjament per a piano de Cyrus Chestnut de la nadala "The First Noel".
Cyrus Chestnut, piano. (3m).
GERHARD: Alegrías, divertiment flamenc.
Orquestra Simfònica de Tenerife.Dir.: Víctor Pablo Pérez. (12m).
VILLA-LOBOS: Distribució de flors.
Montserrat Gascón, flauta. Xavier Coll, guitarra. (4m).
STRAUSS, J.(II): Roses del Sud, vals, op.388.
Orquestra Filharmònica de Berlín.Dir.: Herbert von Karajan. (10m).
HANDEL: "Al.leluia", de l'oratori El Messies.
Academy and Chorus of St. Martin-in-the-Fields.Dir.: Neville Marriner. (4m).
VILADESAU: "Cors gironins", sardana.
Ricard Viladesau, tenora. Cobla Principal de la Bisbal. (3m).
CHUECA: "Pobre chica la que tiene que servir", de la sarsuela La Gran Vía.
Nati Mistral. Orquestra Filharmonia d'Espanya.Dir.: Rafael Frühbeck de Burgos. (4m).
VERDI: "Vedi, le fosche notturne", cor de l'òpera "Il Trovatore".
Cor i Orquestra del Teatre alla Scala de Milà.Dir.: Claudio Abbado. (4m).
CHOPIN: Vals per a piano, op.18.
Vladimir Ashkenazy, piano. (5m).
22:00 AGENDA MUSICAL
22;04 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA
Presentat per Alfred Celaya.
CONCERT enregistrat per Catalunya Música del dia 3 d'abril del 2001, a l'Auditori Winterthur-L'Illa Diagonal.
SCHUBERTÍADA 2000/1.
SCHUBERT: Winterreise, viatge d'hivern (Lieder sobre textos de Wilhem Müller).
Christian Gerhaer, barítion. Gerold Huber, piano.
23:45 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes
0:30 MÚSICA CORAL
Emès dimecres de la setmana passada.
1:30 MÚSICA DE CAMBRA
Programa emès la setmana anterior (Dimarts a les 19:00h).
2:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 14.00 a 15.00).
3:30 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Alfred Celaya. Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 20:10 a 22:00).
5:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DISSABTE, 22 DE DESEMBRE DEL 2001

8:00 MATINAL
Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.
10:00 CONCERT BARROC
JANITSCH: Quartet per a flauta, violí, oboè, violoncel i continu.
Parnassus Ensemble. (14m).
BARRIERE: Sonata n. 4, (llibre 2).
Hidemi Suzuki, Rainer Zipperling, violoncels. Guy Penson, clavicèmbal. (13m).
BACH,J.Ch.: Quintet per a flauta, oboè, violí, violoncel i clavicèmbal, en Re M.
Parnassus Ensemble. (16m).
UCCELLINI: Sonata XXVI "La Proserpina" i Sonata XXVII
Ensemble "Aurora". (8m).
11:00 MÚSICA PER A COBLA
VENTURA: Nadales, sardana.
Cobla Montgrins. (5m).
MARTINEZ: Rapsòdia de Nadal, glossa per a cobla.
Cobla Montgrins. (8m).
CASALS: Sant Martí de Canigó
Josep Bassal, violoncel. Cobla Montgrins. (8m).
GIL I MEMBRADO: Glossa del bon caçador. Glossa del cant dels ocells.
Cobla La Principal de La Bisbal.Dir.: Francesc Cassú. (6m).
PRENAFETA: A Betlem me'n vull anar, sardana.
Cobla Montgrins. (5m).
MORALEDA: Fem realitat un somni, obra per a cobla sobre temes de sardanes de Manel Saderra.
Polifònica de Puig-Reig. Cobla Principal de la Bisbal.Dir.: Francesc Cassú. (10m).
CASSÚ: Fragància de violetes, sardana.
Cobla Marinada.Dir.: Francesc Benítez. (5m).
SERRA, Josep.: El jaleador (vals).
Cobla Mediterrània.Dir.: Jordi León. (4m).
12:00 AGENDA MUSICAL
12:03 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.Repetició del programa emès dijous passat.
13:00 NOU PUNT NOU
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana.
14:00 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Carmina Malagarriga.
"El Noi de la Mare", "El desembre congelat", dues nadales tradicionals catalanes.
Victòria dels Àngels, soprano. Geoffrey Parsons, piano. (3m).
STRAUSS,J.: Polka del champagne, op.211.
Orquestra Johann Strauss de Viena.Dir.: Willi Boskovsky. (2m).
KROLL: "Banjo and fiddle" (Banjo i violí).
Sarah Chang, violí. Charles Abramovic, piano. (3m).
LEONCAVALLO: Brisa de mar.
Orquestra de Saló de Colònia. (4m).
GRAINGER: "The Sussex Mummers' Carol" (Nadala de les màscares de Sussex).
Polyphony.Dir.: Stephen Layton. (2m).
HAYDN: Últim moviment de la simfonia n. 97.
Orquestra del Royal Concertgebouw.Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (5m).

SIMS: "Brahm's... I think".
Zoot Sims, saxo tenor. Jimmy Rowles, piano. George Mraz, baix. Akira Tana, bateria. (4m).
FRANÇAIX: Cinc danses exòtiques per a saxo i piano.
Pekka Savijoki, saxo. Margit Rahkonen, piano. (6m).
VIVALDI: Concert per a violí en Mi M, RV 270 "Il Riposo per il Santo Natale".
Giuliano Carmignola, violí. Sonatori de la Gioiosa Marca. (8m).
HAMPTON/BUCKNER: "Hamp's Boogie Woogie".
Lionel Hampton, vibràfon. Oscar Peterson, piano. Ray Brown, baix. Buddy Rich, bateria. Herb Ellis, guitarra. (3m).
BRIDGE: "Sir Roger de Coverley" una dansa de Nadal.
Orquestra de Cambra Anglesa.Dir.: William Boughton. (5m).
GRUBER: Arranjament de Cyrus Chestnut de la nadala "Silent Night" (Santa Nit)
Cyrus Chestnut, piano. (4m).
Wehulumende.
Abafana "Base" Mawusi. (4m).
TXAIKOVSKI: Primer moviment del concert per a piano i orquestra n. 1, op.23.
Claudio Arrau, piano. Orquestra Simfònica de Boston.Dir.: Colin Davis. (22m).
"L'Àngel i els pastors", nadala harmonitzada per Antoni Pérez Moya.
Polifònica de Puig-Reig. (3m).
CHUECA: Preludi de la sarsuela "El bateo".
Orquestra de Cambra Anglesa.Dir.: Enrique García Asensio. (4m).
"La nit de Nadal", arranjament per a guitarra de Miquel Llobet.
Göran Söllscher, guitarra. (1m).
PERGOLESI: Salve Regina, Et Jesum i O Clemens, tres fragments del "Salve Regina".
Emma Kyrkby, soprano. Academy of Ancient Music.Dir.: Christopher Hogwood. (8m).
VERDI: Obertura de l'òpera "La Traviata".
Orquestra del Metropolitan.Dir.: James Levine. (4m).
CONTE: Sotto le stelle del jazz.
Paolo Conte. (4m).
BERWALD: Primer moviment del concert per a violí. op.2.
Tobias Ringborg, violí. Orquestra de Cambra Sueca.Dir.: Niklas Willen. (12m).
DE MURCIA: La Jota.
Paul O'Dette, guitarra barroca. Andrew Lawrence-King, arpa i salteri. Pedro Estevan, percussió. Pat O'Brien, Steve Player, guitarres barroques. (6m).
BERNSTEIN: "I'm easily assimilated" (Old Lady's Tango), de "Candide".
Christa Ludwig, mezzosoprano. Orquestra Simfònica de Londres.Dir.: Leonard Bernstein. (4m).
DVORAK: Polonesa, B. 100.
Orquestra Simfònica de Detroit.Dir.: Antal Dorati. (6m).
"Il est né, le divin enfant" (nadala tradicional francesa), "Still, still", "Riu, Riu, Chiu" (dues nadales anònimes).
Cor de Cambra Ex Cathedra.Dir.: Jeffrey Skidmore. (5m).
GLUCK: Marxa i minuet de ballet "Alessandro".
Musica Antiqua de Colònia.Dir.: Reinhard Goebel. (5m).
BRITTEN: "Wolcum Yole", de "A Ceremony of Carols", op.28.
Osian Ellis, arpa. Cor del King's College de Cambridge.Dir.: David Willcocks. (2m).
STRAUSS,J.(II): Sang vienesa, vals op.354.
Orquestra Filharmonia.Dir.: Otto Klemperer. (9m).
REGER: Maria Wiegenlied.
Dagmar Schellenberger, soprano. Semjion Skigin, piano. (2m).
17:00 GRANS OBRES
Presentat per Ignasi Piñol.
MARAIS: Alcyone, tragèdia lírica en cinc actes i un pròleg.
Jennifer Smith. Gilles Ragon. Philippe Huttenlocher. Vincent Le Texier. Bernard Delettre. Jean-Paul Fouchecourt. Les Musiciens du Louvre.Dir.: Marc Minkowski. (154m).
20:03 CATALUNYA JAZZ
Un programa d'Albert Mallofré.
22:04 A LA MANERA DE.....
Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives.
0:00 NOCTURN
Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes
0:30 NOU PUNT NOU
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana passada.
1:30 CONCERT BARROC
Repetició del programa emès la setmana anterior. (Dissabte i diumenge a les 10:00h).
2:30 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Carmina Malagarriga. Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: repetició dels programes de Dissabte i Diumenge, de 14:00 a 17:00).
5:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIUMENGE, 23 DE DESEMBRE DEL 2001

8:00 MATINAL
Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.
10:00 CONCERT BARROC
DOLLÉ: Suite per a violes n. 2, en do m.
Wieland Kuijken. Sigiswald Kuijken. Robert Kohnen. (26m).
BOISMORTIER: Sonata op.50 n. 3.
Hidemi Suzuki, violoncel. Rainer Zipperling, violoncel. Guy Penson, clavicèmbal. (15m).
LECLAIR: Sonata n. 10.
François Fernandez, violí. Philippe Pierlot, baix de viola. Pierre Hantai, clavicèmbal. (15m).
11:00 MISSA DE MONTSERRAT
Transmissió en directe de la Missa Conventual des del Monestir de Montserrat.
12:17 GUIA MUSICAL
La informació il·lustrada sobre els concerts i l'activitat músical de la temporada.Un espai presentat per Pilar Subirà.
13:00 NOU PUNT NOU
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana.
14:00 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Carmina Malagarriga.
BEETHOVEN: Finale-presto, últim moviment de la simfonia n. 9, op.125 "Coral".
Melanie Diener, soprano. Petra Lang, mezzo. Endrick Wottrich, tenor. Dietrich Henschel, baix. La Chapelle Royal. Collegium Vocale. Orquestra dels Camps Elisis.Dir.: Philippe Herreweghe. (23m).
FINZI: Eclogue.
Martin Jones, piano. Orquestra de Cambra Anglesa.Dir.: William Boughton. (10m).
Himne a l'amor.
Edith Piaf. (3m).
SCHUMANN: Novelette, n. 9.
Wilhelm Kempff, piano. (3m).
Nadala bretona.
The Chieftains. (4m).
"The Holly and the Ivy", "Tuba Lullaby", dues nadales.
The Canadian Brass. (6m).
MAHLER: Adagietto de la simfonia n. 5.
Orquestra del Royal Concertgebouw.Dir.: Riccardo Chailly. (10m).
MOZART: Primer moviment del concert per a flauta, arpa i orquestra, KV 299.
Emmanuel Pahud, flauta. Marie-Pierre Langlamet, arpar. Orquestra Filharmònica de Berlín.Dir.: Cladio Abbado. (10m).
BEAMER: Kalena kai.
Keola Beamer, George Keoki Winston, guitarres. (4m).
TURINA: Navidad, op.16.
Orquestra Ciudad de Granada.Dir.: Juan de Udaeta. (16m).
FALLA: "Canción del fuego fatuo", d'"El amor brujo".
Pepe Romero i Celín Romero, guitarres. (2m).
PRAETORIUS: Quem pastores a 11.
New London Consort.Dir.: Philip Pickett. (6m).
KREISLER: "Rondino" (sobre un tema de Beethoven), "Allegretto" (a l'estil de Boccherini).
Joshua Bell, violí. Paul Coker, piano. (6m).
STRAUSS, J (II): Veus de Primavera, vals, op.410.
Orquestra Filharmònica de Berlín.Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (7m).
KIRKPATRICK: "Away in a Manger", nadala (Arranjament per a orquestra de violoncels).
Els 24 violoncels de "The Londeon Cello Sound" (formació creada el 1993 amb els violoncels de 4 grans orquestres de Londres).Dir.: Geoffrey Simon (4m).
SEVERAC: Cant de Nadal.
Gabriel Bacquier, barìton. Jacques Bernier, piano. (4m).
VAUGHAN WILLIAMS: Nadala i dansa de Nadal, segon i tercer moviment del primer grup de danses de la suite per a viola i orquestra.
Frederick Riddle, viola. Bournemouth Sinfonietta.Dir.: Norman Del Mar. (5m).
MONTEVERDI: Glòria a 7 veus.
Schütz-Akademie.Dir.: Howard Arman. (12m).
STRAUSS, R.: El cant de la dansa, fragment del poema simfònic "Així va parlar Zarathustra".
Orquestra Simfònica de Xicago.Dir.: Pierre Boulez. (8m).
JARRE: Tema de Lara, de la banda sonora de la pel.lícula "Doctor Zhivago".
Orquestra dirigida per Maurice Jarre. (3m).
"La non-non", nadala harmonitzada per Josep Prenafeta.
Polifònica de Puig-Reig. (3m).
RAKHMANINOV: Polka italiana, per a piano a quatre mans.
Brigitte Engerer. Oleg Maisenberg. (2m).
OFFENBACH: Galop final del ballet "El viatge a la lluna", A. 631.
Philharmonia Orchestra.Dir.: Antonio de Almeida. (3m).
O'CAROLAN: Carolan's favorite jig.
Patrick Ball, arpa celta. (3m).
LEWIS: Queen's fancy.
The Modern Jazz Society. (8m).
"Santa Nit", "Que tingueu un bon Nadal", dues nadales.
Anne Sophie von Otter, mezzosoprano. Conjunt instrumental format entre altres per Jan Bengston, Svante Henryson, Markus Leoson, Ulf Forsberg. (7m).
17:00 TEMPORADA D'ÒPERA
VERDI: La forza del destino
Giorgio Surian. Mirella Freni. Giorgio Zancanaro. Plácido Domingo. Cor i Orquestra del Teatro alla Scala, Milà.Dir.: Riccardo Muti. (164m).
20:03 L'AUDIOVISUAL
Un programa d'Àlex Gorina.
22:04 LA MÚSICA A DEBAT
Programa a l'entorn de temes musicals d'interès. Presentat i conduït per Joan Vives, i realitzat amb la colaboració del Consell Català de la Música.
0:00 NOCTURN
Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes
0:30 NOU PUNT NOU
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana passada.
1:30 CONCERT BARROC
Repetició del programa emès la setmana anterior. (Dissabte i diumenge a les 10:00h).
2:30 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Carmina Malagarriga. Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: repetició dels programes de Dissabte i Diumenge, de 14:00 a 17:00).
5:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DILLUNS, 24 DE DESEMBRE DEL 2001

7:08 MATINAL
Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.
9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
9:06 MATINAL
EL GRAN REPERTORI
MOMPOU: Impressions íntimes.
Frederic Mompou, piano. (18m).
TELEMANN: "Atac als molins de vent", "El galop de Rocinante", dos fragments de la suite "Burlesca de Quixot".
Wolf-Dieter Hauschild, clavecí. Orquestra de cambra de la Ràdio de Leipzig.Dir.: Wolf-Dieter Hauschild. (6m).
LEGRAND: La valse des Lilas.
Jessye Norman. Michel Legrand, piano. Ron Carter, baix. Grady Tate, percussions. (4m).
BAX: La vigília de Nadal.
Orquestra Filharmònica de Londres.Dir.: Bryden Thomson. (18m).
10:00 AGENDA MUSICAL
10:03 CAPSA DE MÚSICA
GERSHWIN: Rhapsody in blue, orquestrada per Grofé.
Orquestra Simfònica de Londres.Dir.: André Previn. (15m).
BRAHMS: Valsos, op.39.
Julius Katchen, piano. (17m).
BRETON: La verbena de la paloma.
Plácido Domingo. Maria Bayo. Raquel Pierotti. Rafael Castejon. Silvia Tro. Cor de la Comunitat de Madrid. Orquestra Simfònica de Madrid.Dir.: Antoni Ros Marbà. (46m).
TXAIKOVSKI: Obertura de "Cherevichki" (Els botins), òpera en 4 actes amb llibret de Jakov Polonskij sobre l'obra "Nit de Nadal" de Nicolaj Gogol.
Orquestra del teatre líric de Cagliari.Dir.: Gennadi Rozhdestvensky. (12m).
HÄNDEL: Sonata per a oboè i continu, op.1 n. 6.
Camerata de Colònia. (6m).
MARENZIO: Set madrigals.
The Consort of Musicke.Dir.: Anthony Rooley. (20m).
BARTOK: Concert per orquestra.
Orquestra del Festival de Budapest.Dir.: Ivan Fischer. (35m).
CORELLI: Concerto grosso n. 8 en sol menor op.6, "Fet per la nit de Nadal".
Europa Galante.Dir.: Fabio Biondi. (13m).
13:00 NOU PUNT NOU
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.
14:00 GRANS INTEGRALS
La música de cambra de Ludwig van Beethoven.
Trio amb piano n. 11, op 121a (Deu variacions sobre "Ich bin der Schneider Kakadu").
Trio Beaux Arts. (19m).
Serenata per a flauta i piano, op.41.
Emmanuel Pahud. Eric Lesage. (24m).
15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
15:04 AGENDA MUSICAL
15:10 A FONS
LA NOVA MÚSICA.
L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.
RESPIGHI: Sis peces per a violí i piano.
Fabio Biondi, violí. Luigi Di Ilio, piano. (23m).
DALLAPICCOLA: Canti di prigionia.
Cor de Cambra Eric Ericson. Cor i Membres de l'Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca.Dir.: Esa-Pekka Salonen. (23m).
16:00 A FONS
LES VERSIONS DE REFERÈNCIA.
L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.
VERDI: "Signor nè principe... E il sol dell'anima" duet de l'òpera "Rigoletto".
June Anderson, soprano. Alfredo Kraus, tenor. Orquestra del Teatre Nacional de l'Opera de París.Dir.: Michelangelo Veltri. (8m).
DELIBES: Duet de "Lakmé".

June Anderson, soprano. Alfredo Kraus, tenor. Orquestra del Teatre Nacional de l'Opera de París.Dir.: Michelangelo Veltri. (8m).
VERDI: "È strano!...Ah, fors'è lui...,Sempre libera" ària de l'òpera "La Traviata".
June Anderson, soprano.Orquestra del Teatre Nacional de l'Opera de París.Dir.: Michelangelo Veltri. (7m).
DONIZETTI: "Una furtiva lagrima" de l'òpera "L'Elisir d'amore".
Alfredo Kraus, tenor. Orquestra del Teatre Nacional de l'Opera de París.Dir.: Michelangelo Veltri. (5m).
DONIZETTI: "Lucia, perdona...Sulla tomba...Ah! verranno a te", duet de l'òpera "Lucia de Lammermoor".
June Anderson, soprano. Alfredo Kraus, tenor. Orquestra del Teatre Nacional de l'Opera de París.Dir.: Michelangelo Veltri. (13m).
DONIZETTI: Duet de "La fille du régiment".
June Anderson, soprano. Alfredo Kraus, tenor. Orquestra del Teatre Nacional de l'Opera de París.Dir.: Michelangelo Veltri. (8m).

17:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de d'Olga Cardús.

19:00 MÚSICA ANTIGA

FLETXA: La Justa, ensalada.
La Colombina. (14m).
FLETXA, M: La Bomba, ensalada.
Ensemble Clément Janequin. (11m).
FLETXA, M.: El Foc. Ensalada.
Studium Musicae Valencia. Hespèrion XX.Dir.: Jordi Savall. (19m).
FLETXA, M:: La Guerra, ensalada.
Ensemble Clément Janequin. (9m).

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Alfred Celaya.
TORMÉ / WELLS: La cançó de Nadal.
Orquestra Simfònica de Viena.Dir.: Vjekoslav Sutej. (4m).
FAURE: Sicilienne, op.78.
Thomas Igloi, violoncel. Clifford Benson, piano. (4m).
KAHN,G.: "Santa Claus Blues".
Rob McConnell & The Boss Brass. (4m).
SATIE: Tres Gymnopédies.
Duo Tedesco, guitarres. (9m).
GERSHWIN: "I love you porgy/ Here comes de honey man".
Shirley Horne, veu i piano. Charles Ables. Steve Williams. (10m).
PENDERECKI: Primer moviment Simfonia n. 2, "Simfonia de Nadal".
Orquestra Simfònica de la Ràdio Nacional Polonesa.Dir.: Jaceck Kasprzyk. (12m).
BAX: Winter waters. (Aigües d'hivern).
Eric Parkin, piano. (7m).
WARBECK: "O' little town of Bethlehem", "The ghost of Christmas", "The firts Noel", "The gost of Christmas future".
Orquestra dirigida per Nick Ingman. (6m).
"Twelve o'clock shuffle" (Les dotze van tocant).
La locomotora negra. (3m).
PUCCINI: Crisantemi, per a quartet de corda.
Giovane Quartetto Italiano. (6m).
TRADICIONAL: "Silent Night".
The Stars of Faight of Black Nativity. (4m).
BAÑOS: "Dicen que los pastores", tema de la pel.lícula de Carlos Saura "Buñuel y la mesa del rey Salomon".
Estrella Morente, veu. (5m).
GOMIS: "La nuit de Noël", de Aben-Humeya.
Consol Rico, soprano. Pilar Esteban, mezzo-soprano. Ignacio Giner, tenor. Amadeo Lloris, barìton. Josep Sanz, piano. (5m).
NADALES: "Oh little town of Bethlehem"
The Golden Gate Quartet. (3m).
RAVEL: Noël des jouets (Nadal de les joguines).
Felicity Lott, soprano. Dalton Baldwin, piano. (3m).
BRITTEN: "Noel" (variació final) de "A Boy Was Born" (Ha nascut un nen).
Cor de la Catedral de St. Paul. The Sixteen.Dir.: Harry Christophers. (9m).
MARCELLO: Adagio del concert per a oboè, corda i continu en re m.
Bruce Haynes. Membres de l'Orquestra del Segle XVIII.Dir.: Frans Brüggen. (3m).
DUREY: Neu.
Philippe Corre i Edouard Exerjean, piano a quatre mans. (6m).
BALAKIREV: Transcripció per a piano de "L'alosa" de Glinka.
Rian de Waal, piano. (6m).
TRADICIONAL: "Mary had a Baby".
Odetta. (2m).
NADALES: "Sta Claus is coming to town", "White Christmas".
Frank Sinatra / Louis Armstrong. (5m).
BACH: Toccata i Fuga en re m, BWV 565.
Lionel Rogg, orgue. (9m).
"El noi de la mare", "El dimoni escuat", "El cant dels ocells", tres nadales tradicionals catalanes.
Cor Lieder Càmera.Dir.: Josep Vila Casañas. (6m).
PUCCINI: "O mio babbino caro", de Gianni Schicchi.
Montserrat Caballé. Philharmonia Orchestra.Dir.: José Collado. (3m).
DVORAK: El silenci, op.68 n. 5 (Boscos de Bohèmia).
Emanuel Feuermann, violoncel. National Orchestral Assotiation.Dir.: Leon Barzin. (6m).
"Il est né, le divin Enfant" (Ha nascut l'infant divi), tradicional francesa.
Roberto Alagna, tenor. The Choir of St John's, The New London Children's Choir, The London Oratory School Choir i Smithills School Junior Choir. Orquestra Simfònica de Londres.Dir.: Robin Smith.

23:00 MISSA DEL GALL DES DE MONTSERRAT

Transmissió en directe de la Missa del Gall des del Monestir de Montserrat.

0:35 L'ORATORI DE NADAL DE BACH

Audició íntegra de l'Oratori de Nadal de Johann Sebastian Bach.
Oratori de Nadal, BWV 248.
Christiane Oelze, soprano. Monica Groop, contralt. Howard Crook, tenor. Gunnar Lundberg, baix. Cor de cambra Eric Ericson. Drottningholm Baroque Ensemble. Dir.: Eric Ericson. (144m).

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

3:00 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

6:00 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Alfred Celaya.

DIMARTS, 25 DE DESEMBRE DEL 2001

10:00 EL MESSIES DE G.F. HÄNDEL

HANDEL: El Messies.
Margaret Marshall. Catherine Robbin. Charles Brett. Anthony Rolfe-Johnson. Robert Hale. Saul Quirke. Cor Monteverdi. English Baroque Soloists.Dir.: John Eliot Gardiner. (146m).

12:40 NADAL A CATALUNYA MÚSICA

Programació especial del dia de Nadal.
"Fröhliche Weihnacht überal" (Bon Nadal a tothom) (CD2, tr. 8), "Still, still, still" (Pau, pau, pau), "The First Noel", (El primer Nadal) (CD1, tr. 5, 6).
Nens Cantors de Viena. (6m).
RAVEL: Nadal de les joguines.
Anna Ricci, mezzo-soprano. Àngel Soler, piano. (4m).
Dues peces de Nadal. (Gabrilei i Scheidt).
Conjunt de vent de l'Orquestra Filharmònica de Berlín.Dir.: Herbert Von Karajan. (7m).
"Happy Christmas / War is over" (Bon Nadal / La guerra ha acabat), cançó de Nadal.
Josep Carreras, Plácido Domingo, Luciano Pavarotti, tenor. Cor de nens de l'Església de Gumpold. Orquestra Simfònica de Viena.Dir.: Steven Mercurio. (3m).
BERNHARD: Cantata de Nadal.
Maria Zadori. Capella Savaria.Dir.: Pal Nemeth. (7m).
BERLIN: Blanc Nadal.
Maurice André, trompeta. Els Petits cantors de Saint-Laurent.Dir.: François Rauber. (3m).
NIELSEN: El somni d'un Nadal.
Peter Seivewright, piano. (3m).
Villancets de Nadal del Cançoner del Duc de Calàbria.
Capella de Ministrers. (12m).
TORREJON Y VELASCO: "Si el alba sonora" (Villancet de Nadal a duo)
Ensemble Ars Taki
(6m).
ACUÑA: Nit de Nadal, sardana.
Cobla Montgrins. (6m).
LLONGUERAS: Cançoneta del bon tió de Nadal.
Cor Madrigal. Cor Albada.Dir.: Mireia Barrera. Esteve Nabona. Anna Monfort, piano. (3m).
BACH: "Flösst, mein Heiland", de l'Oratori de Nadal.
Cheryl Studer, soprano. Orquestra Simfònica de Londres.Dir.: Ion Marin. (6m).
TXAIKOVSKI: "Desembre, Nadal", últim moviment de la suite "Les estacions" op.37 b (versió orquestral).
Orquestra de cambra del Kremlin.Dir.: Mischa Rachlevski. (5m).
WALTON: Música pel Nadal.
Christ Church Cathedral Choir.Dir.: Stephen Darlington. (13m).
VEDEL: Cant de Nadal "EL cel i la terra".
Cor de nens Vesna.Dir.: Alexander Ponomarev. (2m).
BLANCAFORT: Cançons de Nadal.
Aída Vera, soprano. Efrem Garcia, piano. (6m).
MANFREDINI: Concerto grosso pel Santíssim Nadal, op.3 n. 12.
Membres de l'Orquestra Filharmònica de Berlín.Dir.: Herbert Von Karajan. (11m).
Tres cançons de Nadal: "Sant Josep fa bugada", "La Pastora Caterina", "Les dotze van tocant".
Polifònica de Puig-Reig. (6m).
CAHN / Van HEUSEN: The Christmas Waltz (El vals de Nadal)
Mel Tormé. Sinfonietta de Cincinnati.Dir.: Keith Lockart. (5m).
ADAM: Càntic de Nadal.
Ramon Vargas, tenor. Cor de nens de Lucerna. Concilium Musicum de Viena.Dir.: Paul Angerer. (8m).

15:00 GRANS OBRES

Presentat per Ignasi Piñol.
CASALS: Pessebre.
Ana Maria Sánchez, soprano. Raquel Pierotti, mezzosoprano. Joan Cabero, tenor. Enric Serra, barìton. Stefano Palatchi, baix. Orfeó Català. Cor de Cambra del Palau de la Música. Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya.Dir.: Lawrence Foster. (97m).

16:42 RECITAL DE NADAL "Els Tres Tenors"

"Adeste Fideles", cançó de Nadal.
Josep Carreras, Luciano Pavarotti, tenors. Cor de nens de l'Església de Gumpold. Orquestra Simfònica de Viena.Dir.: Steven Mercurio. (3m).
"Tu scendi dalle stelle", cançó de Nadal.
Luciano Pavarotti, tenor. Cor de nens de l'Església de Gumpold. Orquestra Simfònica de Viena.Dir.: Steven Mercurio. (3m).
"White Christmas", cançó de Nadal.
Josep Carreras, Plácido Domingo, Luciano Pavarotti, tenors. Cor de nens de l'Església de Gumpold. Orquestra Simfònica de Viena.Dir.: Steven Mercurio. (3m).
"Dormi, O Bambino", cançó de Nadal.
Josep Carreras, Plácido Domingo, Luciano Pavarotti, tenors. Cor de nens de l'Església de Gumpold. Orquestra Simfònica de Viena.Dir.: Steven Mercurio. (3m).
"Silent Night" (Santa Nit), cançó de Nadal.
Josep Carreras, Plácido Domingo, Luciano Pavarotti, tenors. Cor de nens de l'Església de Gumpold. Orquestra Simfònica de Viena.Dir.: Steven Mercurio. (5m).
"Pregària", cançó de Nadal.
Josep Carreras, tenor. Cor de nens de l'Església de Gumpold. Orquestra Simfònica de Viena.Dir.: Steven Mercurio. (4m).
"Carol of the Drum", cançó de Nadal.
Josep Carreras, Plácido Domingo, tenors. Cor de nens de l'Església de Gumpold. Orquestra Simfònica de Viena.Dir.: Steven Mercurio. (3m).
"O Holy Night", cançó de Nadal.
Plácido Domingo, Luciano Pavarotti, tenors. Cor de nens de l'Església de Gumpold. Orquestra Simfònica de Viena.Dir.: Steven Mercurio. (4m).
"Oh Tannenbaum", cançó de Nadal.
Plácido Domingo, Josep Carreras, Luciano Pavarotti, tenors. Orquestra Simfònica de Viena.Dir.: Steven Mercurio. (2m).
"Wiegenlied I", cançó de Nadal.
Plácido Domingo, Josep Carreras, Luciano Pavarotti, tenors. Orquestra Simfònica de Viena.Dir.: Steven Mercurio. (2m).
"Ave Maria, Dolce Maria", cançó de Nadal.
Plácido Domingo, Josep Carreras, Luciano Pavarotti, tenors. Orquestra Simfònica de Viena.Dir.: Steven Mercurio. (3m).
"I'll be Home for Christmas", cançó de Nadal.
Josep Carreras, Plácido Domingo, Luciano Pavarotti, tenors. Cor de nens de l'Església de Gumpold. Orquestra Simfònica de Viena.Dir.: Steven Mercurio. (2m).
"Wiegenlied II", cançó de Nadal.
Josep Carreras, Plácido Domingo, Luciano Pavarotti, tenors. Cor de nens de l'Església de Gumpold. Orquestra Simfònica de Viena.Dir.: Steven Mercurio. (4m).

17:30 NADAL A CATALUNYA MÚSICA

Programació especial del dia de Nadal.
LLONGUERES: "Non-Non, fes Non".
Anna Monfort, piano. Cor Madrigal. Cor Albada.Dir.: Mireia Barrera. Esteve Nabona. (3m).
VIVALDI: Concert n. 4, op.8, RV 297 "L'Hivern" (Les Quatre Estacions).
Orquestra Nacional de Cambra d'Andorra. Solista i Director: Gerard Claret. (9m).
NADALES: "Have yourself a merry little christmas", "Christmas dreaming", "Ring those christmas bells".
Judy Garland. / Frank Sinatra / Peggy Lee. (8m).
SCHÖNBERG: Música de Nadal per a piano, harmonium, dos violins i violoncel.
Camerata de Versalles.Dir.: Amaury du Closel. (7m).
HÄNDEL: "Let the Merry Bells Ring Round" (Que sonin les alegres campanes).
The Canadian Brass. (4m).

18:10 NADAL A CATALUNYA MÚSICA

Programació especial del dia de Nadal.
LISZT: Ave Maria, S 182.
Leslie Howard, piano. (5m).
"Glòria Al.leluia", tema tradicional.
The Golden Gate Quartet. (3m).
LAMOTE de GRIGNON, J.: Dansa dels pastors extreta de "La Nit de Nadal".
OBC.Dir.: Salvador Brotons.
Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 19 de desembre de 1998 al Palau de la Música Catalana dins del marc de la temporada de l'OBC 98/99. (4m).
BROUWER: Cançó de bressol.
Göran Söllscher, guitarra. (3m).
BRITTEN:: "Procesion", "Wolcum yole", "There is no rose", "That yongë child", "Balulalow", "As dew in aprille", "This little babe", fragments de "A Ceremony of Carols".
Sioned Williams, arpa. Cor de la Catedral de Westminster.Dir.: David Hill. (11m).
BULGARIA: "Un petit garçon est né", "Un enfant est né la nuit dernière". (3m).
MOZART, L.: Simfonia de les joguines.
Academy of St. Martin-in-the-Fileds.Dir.: Neville Marriner. (18m).
ROBEY: "Talk about Jesus".
The Alabama Singers. (2m).
SOLER: "Desembre", "Poema de tot l'any", dos poemes de Miquel Martí Pol.
Cinta Massip, veu. Toti Soler, veu i guitarra. (4m).

19:05 NADAL A CATALUNYA MÚSICA

Programació especial del dia de Nadal.
CRUMB: Petita Suite de Nadal.
Lambert Orkis, piano. (15m).
SOMS: A l'infant del pessebre.
Cobla Ciutat de Girona. (4m).
NADALES: "Mary had a baby". "Christ is born"
Golden Gate Quartet./ Marion Williams (5m).

BACH: "Schafe können sicher weiden wo ein guter Hirte wacht" (On hi ha un bon pastor, les ovelles poden allunyar-se), ària de la cantata "Was mir behagt, ist nur die muntre Jagd" (L'únic que m'agrada és la cacera alegre), cantata de caça BWV 208. (Versió per a quartet de mandolines). Quartet modern de mandolines. (4m).
STRAVINSKI: Variacions corals sobre el cant de nadal "Vom Himmel hoch, da komm'ich her" (Baixo del cel) de Bach. (Arranjament d'Igor Stravinski). Festival Singers de Toronto. CBC Symphony Orchestra.Dir.: Igor Stravinski. (10m).
TRADICIONAL: "Jesus met the woman at the well".
Marion Williams amb "The Stars of Faith". Alex Bradford amb "The Bradford Singers" & Princess Stewart. (1m).
Arranjament per a guitarra de Miquel Llobet de la cançó "El noi de la Mare". Julian Bream, guitarra. (2m).
VALENTINI: Simfonia a tre, per il Santissimo Natale, op.1 n. 12. Northwest Chamber Orchestra of Seattle.Dir.: Alun Francis. (10m).
OLTRA: Nadales Arreu, suite per a cor i cobla.
Orfeó Català. Cobla Sant Jordi. Orfeó Català.Dir.: Jordi Casas. (23m).
RIMSKI-KORSAKOV: Polonesa de "La nit de Nadal".
Orquestra Simfònica de l'Acadèmia de l'URSS.Dir.: Evgueni Svetlànov. (5m).
TRADICIONAL: "The twelve days of Christmas" (arranjament Kevin Townend). Kiri Te Kanawa, soprano. London Voices. Philarmonia Orchestra.Dir.: Carl Davis. (5m).
BACH: "Das neugeborne Kindelein" (L'infant nounat), cantata BWV 122. Vasiljka Jezovsek, soprano. Sarh Connolly, contralt. Mark Padmore, tenor. Peter Kooy, baix. Collegium Vocale.Dir.: Philippe Herreweghe. (14m).
MANFREDINI: Tercer moviment del concerto grosso op.13 n. 12 "Pel santíssim Nadal".
Capella Istropolitana.Dir.: Jaroslav Krcek. (3m).

20:00 AGENDA MUSICAL

21:00 NADAL A CATALUNYA MÚSICA

Programació especial del dia de Nadal.
PROKOFIEV: Troika / Petita ciutat de Betlem.
Els 24 violoncels de "The Londeon Cello Sound" (formació creada el 1993 amb els violoncels de 4 grans orquestres de Londres).Dir.: Geoffrey Simon (4m).
GRUBER: "Stille Nacht, Leilige Nacht" (Nit de pau)
Nens Cantors de Viena. (4m).
"Veniu al pessebre" de les llibertats d'orgue del Cicle de Nadal.
Montserrat Torrent, orgue. (2m).
GRANDI: Cantabo Domino. O dulce nomen Jesus.
Henri Ledroit, contratenor. Ricercar Consort. (8m).
ANDERSON: "Santa Claus arriba".
Orquestra Pops de Boston.Dir.: Arthur Fiedler. (3m).
WINSTON: Thanksgiving
Georges Winston, piano. (4m).
MOZART: Petita música nocturna, KV 525.
Orquestra Filharmònica de Viena.Dir.: James Levine. (20m).
FLETXA: La Negrina, ensalada.
La Colombina. (8m).

22:00 AGENDA MUSICAL

22:04 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA

Presentat per Alfred Celaya.
CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 15 de maig del 2001 al Saló del Tinell de Barcelona. XXIV FESTIVAL DE MÚSICA ANTIGA DE LA FUNDACIÓ "LA CAIXA".
TELEMANN: Suite en Re M. / Concert per a violí "Die Relinge" . / Völker Ouverture. / Suite "La Bizarre". / Lluita de Don Quixot contra els molins. BACH, C. Ph. E.: Simfonia en mi m, Wq 177.
Mai Stephan, concertino i director. Midori Seiler, violí. Acadèmia de Música Antiga de Berlín. (81m).

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 NADAL A CATALUNYA MÚSICA

Repetició de la programació especial del dia de Nadal.

DIMECRES, 26 DE DESEMBRE DEL 2001

8:00 MATINAL

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

VIVALDI: Concert per a oboè, corda i continu, RV 452.
Heinz Holliger. I Musici. (7m).
MOZART: Simfonia n. 36, KV 425, "Linz".
The Academy of Ancient Music.Dir.: Ch. Hogwood. (38m).
FALLA: "El sombrero de tres picos", suite n. 1.
Orquestra Simfònica de la Ràdio Eslovaca.Dir.: Kenneth Jean. (10m).
BEETHOVEN: Sonata per a piano n. 8, op.13. "Patètica".
Daniel Barenboim. (21m).
MARTUCCI: Tarantella, op.44.
Orquestra Philharmonia.Dir.: Francesco d'Avalos. (6m).
SAINT-SAENS: Oratori de Nadal.
Dresdner Kreuzchor. Dresdner Philharmonie.Dir.: Martin Flämig. (37m).
LOCATELLI: Concert per a violí, corda i continu op.3 n. 1 "L'arte del violino".
Rodolfo Bonucci. Orquestra de Cambra de Santa Cecilia. (20m).
WEILL: Suite per a instruments de vent de l'"òpera de tres rals".
The London Sinfonietta.Dir.: David Atherton. (22m).

13:00 AGENDA MUSICAL

13:04 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes.

14:00 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Carmina Malagarriga.

17:00 GRANS OBRES

Presentat per Ignasi Piñol.

18:45 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DES DEL PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Tradicional Concert de Sant Esteve de l'Orfeó Català

Orfeó Català. Dir.: Josep Vila i Casañas.

21:00 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Alfred Celaya.
MOZART: Don Giovanni, obertura.
Orquestra Filharmònica de Berlín.Dir.: Herbert von Karajan. (6m).
GARCIA LORCA: Arranjament per a dues guitarres de la cançó "Anda Jaleo", de les Cançons Espanyoles Antigues.
Duo de guitarres Kassner-Quer. (3m).
MENDELSSOHN: Saltarello, quart moviment de la simfonia n. 4, op.90. "Italiana".
Orquestra Filharmònica de Viena.Dir.: John Eliot Gardiner. (5m).
WILLIAMS, JAMES: "Mr. Day's dream".
Art Farmer, trompeta. Clifford Jordan, saxo tenor. James Williams, piano. Rufus Reid, baix. Marvin "Smitty" Smith, bateria. (6m).
MASSENET: "Et je sais votre nom/Nous vivrons à Paris! tous les deux", recitatiu i duet de l'òpera en cinc actes "Manon". Ileana Cotrubas. Alfredo Kraus. Orquestra del Capitoli de Tolosa.Dir.: Michel Plasson. (8m).
XOSTAKOVITX: Quartet de corda n. 1, op.49.
Quartet Xostakovitx. (14m).
MAHLER: Simfonia n. 5 (Adagietto).
Orquestra Filharmònica de Los Angeles.Dir.: Zubin Mehta. (10m).
HONEGGER: Pacífic 231, moviment simfònic n. 1.
Orquestra Filharmònica de Nova York. Leonard Bernstein. (6m).

22:00 AGENDA MUSICAL

22:04 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA

Presentat per Alfred Celaya.
CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 2 de maig del 2001 al Saló del Tinell de Barcelona. XXIV FESTIVAL DE MÚSICA ANTIGA DE LA FUNDACIÓ "LA CAIXA".
BEETHOVEN: Simfonia n. 6, en Fa M, op.68 "Pastoral". / Concert per a piano i orquestra n. 5, en Mib M, op.73.
Ronald Brautigam, piano. Orquestra del Segle XVIII.Dir.: Franz Brüggen.

23:45 NOCTURN

Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 CATALUNYA JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré. Repetició del programa emès dissabte passat.

2:30 GRANS INTEGRALS

Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 14.00 a 15.00).

3:30 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Alfred Celaya. Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 20:10 a 22:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIJOUS, 27 DE DESEMBRE DEL 2001

7:08 MATINAL

Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

9:06 MATINAL

EL GRAN REPERTORI
JANACEK: El nen del violinista.
Orquestra Filharmònica de Brno.Dir.: Frantisek Jílek. (12m).
MARENZIO: Basciami mille volte (Besa'm mil vegades), madrigal del llibre cinquè.
Concerto Italiano.Dir.: Rinaldo Allessandrini. (2m).
TELEMANN: Concert per a dos chalumeaux, corda i baix continu en re m.
Musica Antiqua de Colònia.Dir.: Reinhard Goebel. (12m).
ROSSINI: Sonata per a corda n. 5, en Mi b.
Orquestra de Cambra Franz Liszt.Dir.: János Rolla. (16m).
PORTER: "Night and Day".
Ella Fitzerald. Tommy Flanagan. Frank de la Rosa. Ed Thigpen. (7m).

10:00 AGENDA MUSICAL

10:03 CAPSA DE MÚSICA

BERNSTEIN: Obertura de "Candide".
Orquestra Filharmònica de Los Angeles.Dir.: Leonard Bernstein. (4m).
KALINNIKOV: Simfonia n. 1.
Orquestra Simfònica de Rússia.Dir.: Veronika Dudarova. (37m).
HAYDN: Missa in tempore belli "Paukenmesse", Hob. XXII: 9.
Nancy Argenta, soprano. Catherine Denley, mezzo. Mark Padmore, tenor. Stephen Varcoe, barítion. Collegium Musicum 90.Dir.: Richard Hickox. (39m).
IBERT: Entr'Acte.
Peter-Lukas Graf, flauta. Konrad Ragossnig, guitarra. (4m).
GLUCK: Alessandro, balletto.
Musica Antiqua de Colònia.Dir.: Reinhard Goebel. (24m).
PENDERECKI: Simfonia n. 2, "Sinfonia de Nadal".
Orquestra Simfònica NDR.Dir.: Krzysztof Penderecki. (34m).
GRANADOS: Cançons catalanes.
Maria Lluïsa Muntada, soprano. Josep Surinyac, piano. (20m).

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.

14:00 GRANS INTEGRALS

La música de cambra de Ludwig van Beethoven.
Nocturn, op 42 (transcripció de Franz Xaver Kleinheinz, de la serenata per a trio de corda, op.8).
Paul Coletti, viola. Leslie Howard, piano. (28m).
Trio en Re M, op.36 (transcripció de la simfonia n. 2)
Eckart Besch, piano. Thomas Brandis, violí. Wolfgang Boettcher, violoncel. (32m).

15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

15:04 AGENDA MUSICAL

15:10 A FONS

LES VEUS DEL SEGLE.
L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.

José Cura

VERDI: "La vita è inferno.... O tu che in seno agli angeli", ària de l'òpera "La Forza del Destino".
José Cura, tenor. Philharmonia Orchestra.Dir.: José Cura. (9m).
PUCCINI: "Recondita armonia", "E lucevan le stelle", dues àries de l'òpera Tosca.
José Cura. Philharmonia Orchestra.Dir.: Plácido Domingo. (6m).
LEONCAVALLO: Final de l'acte segon, de l'òpera en dos actes "Pagliacci".
José Cura, tenor. Orquestra del Concertgebouw d' Amsterdam.Dir.: Riccardo Chailly. (6m).
"Just show me how to love you", "There for me".
Sarah Brightman. José Cura. Orquestra Simfònica de Londres. (8m).
SAINT-SAENS: "Vois ma misère, hélas! vois ma détresse!", escena primera, de l'acte tercer, de l'òpera "Samson et Dalila".
José Cura. Cor i Orquestra Simfònica de Londres.Dir.: Sir Colin Davis. (11m).
CILEA: "La dolcissima effigie", "L'anima ho stanca", dues àries de l'òpera Adriana Lecouvreur.
José Cura, tenor. Philharmonia Orchestra.Dir.: José Cura. (5m).

16:00 A FONS

ELS GRANS DIRECTORS.
L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.

García Navarro

BAGUENA SOLER: Simfonia.
Orquestra Ciutat de Barcelona.Dir.: García Navarro.
Enregistrat per Catalunya Música el dia 8 de maig de 1992 al Palau de la Música Catalana. (18m).
FALLA: "Carmela mía!", quadre IIon de l'acte IIon de La vida Breve.
Josep Carreras. Joan Pons. Paloma Pérez Iñigo. Ramon Contreras. Ambrosian Opera Chorus. Orquestra Sinfònica de Londres.Dir.: García Navarro. (2m).
VILLA-LOBOS: Concert per a guitarra i petita orquestra.
Narciso Yepes, guitarra. Orquestra Simfònica de Londres.Dir.: García Navarro. (19m).
PUCCINI: "Signore ascolta", "In questa reggia", ària de l'acte Ier i IIon, de l'òpera Turandot.
Edita Gruberova. Dame Gwyneth Jones. Orquestra de la Ràdio de Munic.Dir.: Luis Antonio García Navarro. (8m).

17:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de d'Olga Cardús.

19:00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.

20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

20:04 AGENDA MUSICAL

20:10 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Alfred Celaya.
VIVALDI: Concert per a 2 mandolines, 2 flautes, 2 clarinets, 2 violins, 2 guitarres, violoncel, corda i b.c. en Do M, RV 558.
Christian Schneider i Danielle Meyer, mandolines. Ensemble Instrumental de Grenoble.Dir.: Kurt Redel. (13m).
BACH, J. Ch.: Primer moviment de la sonata per a arpa, op.5 n. 3.
Maria Graf, arpa. (6m).
GUERRERO: "Amigos, siempre amigos", de la sarsuela Los Gavilanes.
Toñy Rosado. Solistes vocals. Gran Orquestra Simfònica.Dir.: Ataulfo Argenta. (2m).
FIELD: Dos Nocturns, n. 1 i n. 7.
Roberte Mamou, piano. (8m).

BRAHMS: "Un poco sostenuto-Allegro" (1r mov.) de la Simfonia n.1, op.68 (versió original per a piano a quatre mans).
Duo Crommelynck. (14m).
GILLESPIE/FULLER: "I waited for you" Tommy Flanagan, piano. (5m).
CAMP: Coratge (A Francesc Soler Mas)
Manel Camp, piano. Cobla Mediterrània.Dir.: Jesús Ventura. (7m).
WAGNER: Parsifal, obertura.
Orquestra del Festival de Bayreuth.Dir.: Pierre Boulez. (11m).
VILLA-LOBOS: "Alma brasileira" , chôros n. 5.
Luiz de Moura Castro, piano. (5m).
SCHMELZER: Ballet francès.
Tafelmusik.Dir.: Jeanne Lamon. (6m).
XOSTAKOVITX: Suite de Jazz n. 1.
Orquestra del Royal Concertgebouw.Dir.: Riccardo Chailly. (8m).
OFFENBACH: "C'est une chanson d'amour qui s'envole", recitatiu i duet d' "Els Contes de Hoffmann".
Plácido Domingo. Joan Sutherland. Orquestra de la Suisse Romande.Dir.: Richard Bonynge. (9m).
CARMICHAEL/MERCER: "Skylark".
Scott Hamilton, saxo tenor. Chris Flory, guitarra. Phil Flanigan, baix. John Bunch, piano. Chuck Riggs, bateria. (5m).
22:00 AGENDA MUSICAL
22:04 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA
Presentat per Alfred Celaya.
CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 7 d'abril de 1992 al Gran Teatre del Liceu.
Obres de VIVALDI, HANDEL, ROSSINI, TOSTI, PUCCINI, CILEA i CATALANI.
Katia Ricciarelli, soprano. Vicenzo Scalera, piano. (87m).
23:45 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes
0:30 L'AUDIOVISUAL
Emès diumenge passat.
2:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 14.00 a 15.00).
3:30 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Alfred Celaya. Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 20:10 a 22:00).
5:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIVENDRES, 28 DE DESEMBRE DEL 2001

7:08 MATINAL
Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.
9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
9:06 MATINAL
EL GRAN REPERTORI
HAYDN: Quartet de corda op.33 n. 2 (Hob.III:38) "La Broma".
Quartet Mosaïques. (20m).
GOUNOD: Música de ballet de Faust.
Orquestra Simfònica de Montréal.Dir.: Charles Dutoit. (17m).
MONTEVERDI: Hor Ch'el ciel e la terra, madrigal.
Les Arts Florissants. (8m).
10:00 AGENDA MUSICAL
10:03 CAPSA DE MÚSICA
MOZART: Der Hölle Rache (ària de la reina de la nit).
Florence Foster, soprano. Cosme McMoon, piano. (4m).
TXAIKOVSKI: Concert per a violí i orquestra op.35.
Itzhak Perlman, violí. Orquestra de Filadèlfia.Dir.: Eugene Ormandy. (37m).
GEMINIANI: Concerto grosso op.3 n. 2.
The Academy of Ancient Music.Dir.: C. Hogwood. (9m).
SCHUBERT: Sonata per a piano, D. 960.
Christian Zacharias, piano. (44m).
HARTY: Una suite sobre John Field.
Orquestra de l'Úlster.Dir.: Bryden Thomson. (20m).
SCHÜTZ: Oratori de Nadal.
R. Yakar, mezzo-soprano. H. Hopfner, tenor. Harald Stamm, baix. Cor de Motets de Munic. Residenzorchester de Munic.Dir.: Hans Rudolf Zöbeley. (37m).
SIBELIUS: Marxa Acadèmica.
Orquestra Simfònica de Gothenburg.Dir.: Neeme Järvi. (6m).
SERRANO: Cançó hongaresa de "Alma de Dios".
Alfredo Kraus, tenor. Orquestra Filharmònica de Gran Canaria.Dir.: Carlos Riazuelo. (4m).
13:00 NOU PUNT NOU
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.
14:00 GRANS INTEGRALS
La música de cambra de Ludwig van Beethoven.
Sonata per a violoncel i piano, op.69.
Mischa Maisky, violoncel. Martha Argerich, piano. (26m).
Trio amb piano, op.70 n. 1 "Fantasma".
Wilhelm Kempff, piano. Henrik Szeryng, violí. Pierre Fournier, violoncel. (25m).
15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
15:04 AGENDA MUSICAL
15:10 A FONS
LA MÚSICA SOLA.
L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.
BLOCH: Suite per a viola.
Pierre-Henri Xuereb. (9m).
BRAHMS: "Gestillte Sehnsucht", "Geistliches Wiegenlied".
Angelika Kirchschlager, mezzo-soprano. Yuri Bashmet, viola. Helmut Deutsch, piano. (11m).
WALTON: Concert per a viola i orquestra.
William Primrose. Philharmonia Orchestra.Dir.: William Walton. (22m).
16:00 A FONS
ELS INTÈRPRETS CATALANS.
L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.
VIVES: Bohemios, preludi (arranjament de P. Perelló).
L'Orquestra de Cambra d' Acordions de Barcelona. (6m).
GUERRERO: Sis Villanescas.
Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana.Dir.: Jordi Casas. (17m).
OLTRA: Deu Cançons Tradicionals, per a cor i guitarra.
Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana. Carles Trepat, guitarra.Dir.: Jordi Casas. (22m).
VIVES: Maruxa, preludi (arranjament de P. Perelló).
L'Orquestra de Cambra d' Acordions de Barcelona. (8m).
17:00 LA TARDA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de d'Olga Cardús.
19:00 CICLE DE LIED
SCHUBERT: "Trinklied" (Cançó de beure), D. 148.
Peter Schreier, tenor. Horst R. Laubenthal, tenor. Dietrich Fischer-Dieskau, barítion. Gerald Moore, piano. (1m).
SCHUBERT: "Antigone und Oedip" (Antígona i Èdip), D 542.
Janet Baker, mezzosoprano. Dietrich Fischer-Dieskau, barítion. Gerald Moore, piano. (5m).
SCHUBERT: "Des Tages Weihe" (La consagració de la llar), D. 763.
Elly Ameling, soprano. Janet Baker, mezzo. Peter Schreier, tenor. Dietrich Fischer-Dieskau, barítion. Gerald Moore, piano. (5m).
SCHUBERT: "Die Advokaten" (Els advocats), D 37.
Peter Schreier, tenor. Horst R. Laubenthal, tenor. Dietrich Fischer-Dieskau, barítion. Gerald Moore, piano. (7m).
SCHUBERT: "Der Hochzeitsbraten" (El rostit de noces), D 930.
Elly Ameling, soprano. Peter Schreier, tenor. Dietrich Fischer-Dieskau, barítion. Gerald Moore, piano. (11m).
ROSSINI: "Duetto buffo di due gatti".
Victòria dels Angels, Elisabeth Schwarzkopf, sopranos. Gerald Moore, piano. (4m).
SCHUBERT: "Szene aus Faust" (Escena de Faust), D 126b.
Janet Baker, mezzosoprano. Dietrich Fischer-Dieskau, barítion. Gerald Moore, piano. (7m).
SCHUBERT: "Punschlied" (Lied de ponx), D 277.
Peter Schreier, tenor. Horst R. Laubenthal, tenor. Dietrich Fischer-Dieskau, barítion. Gerald Moore, piano. (7m).
SCHUBERT: Cronnan, D. 282.
Janet Baker, mezzosoprano. Dietrich Fischer-Dieskau, barítion. Gerald Moore, piano. (10m).
20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
20:04 AGENDA MUSICAL
20:10 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Alfred Celaya.
HAYDN: Primer moviment de la simfonia n. 58.
Orquestra de l'època de l'Il.luminisme.Dir.: Frans Brüggen. (5m).
BONFETA: Manha de Carnaval.
Paco de Lucía, Al Di Meola, John Mc Laughlin, guitarres. (6m).
KABALEVSKI: "Petita cançó", Cançó de bressol", "Joc", "Broma", "Pallassos", "Un viatge divertit", sis petites peces de l'op. 39.
Marina Rodríguez, piano. (8m).
BACKER, DAVIES, COOK, GREENAWAY.: El món seria.
Maria Barbena, nena solista, Daniel Anglès, Pili Capellades i Manu Guix, veus. Cors "El somni de Mozart".Raul Lorenzo, bateria. Christian Bermell, baix. Roger Rodés, Jordi Roquer, guitarres acústiques. Manu Guix, piano. (3m).
PAULIS: El monestir de Sant Cugat, sardana.
Cobla Sant Jordi. (7m).
20:45 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DES DE L'AUDITORI ENRIC GRANADOS DE LLEIDA
Festival de valsos i danses de l'OSV Orquestra Simfònica del Vallès. Dir.: Salvador Brotons.
23:45 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes
0:30 MÚSICA CORAL
Emès dimecres de la setmana passada.
1:30 MÚSICA DE CAMBRA
Programa emès la setmana anterior (Dimarts a les 19:00h).
2:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 14.00 a 15.00).
3:30 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Alfred Celaya. Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 20:10 a 22:00).
5:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DISSABTE, 29 DE DESEMBRE DEL 2001

8:00 MATINAL
Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.
10:00 CONCERT BARROC
VIVALDI: Concert per a oboè, fagot, corda i continu, RV 545.
Alfredo Bernardini. Josep Borràs. L'Armonia e l'Inventione. (9m).
VIVALDI: Concert de cambra, RV 95 "La Pastorella".
Marion Verbruggen, flauta de bec. Paul Goodwin, oboè. John Holloway, violí. Dennis Godburn, fagot. John Toll, clavicèmbal. (10m).
VIVALDI: Concert per a dues flautes de bec, dos oboès, fagot, dos violins i corda, RV 566.
The King's Consort.Dir.: Robert King. (8m).
VIVALDI: Concert per a oboè, fagot, corda i baix continu, en sol M, RV 545.
Paolo Grazzi, oboè. Alberto Grazzi, fagot. Zefiro.Dir.: Alfredo Bernardini. (10m).
VIVALDI: Concert per a flauta, oboè, violí, fagot i baix continu, RV 107.
The Chandos Baroque Players. (9m).
VIVALDI: Concert per a fagot i orquestra, RV 483.
John Miller, fagot. St. Mary's Chamber players.Dir.: Neville Marriner. (8m).
11:00 MÚSICA PER A COBLA
GIL I MEMBRADO: Glossa del Fum, Fum, Fum.
Cobla La Principal de La Bisbal.Dir.: Francesc Cassú. (4m).
BORGUNYÓ: El rellotge de l'avi i El meu adéu, dues sardanes.
Cobla de Cambra de Catalunya.Dir.: Jesús Ventura
(10m).
MASATS: Gran diada.
Cobla Ciutat de Girona. (5m).
TOLDRÀ: La maledicció del comte Arnau.
Cobles Sant Jordi, La Principal del Llobregat i Mediterrània.Dir.: Jesús Ventura.
Palau de la Música Catalana. 14/03/1998. (4m).
MOLINA: Cercant la nostra història i Només a un pas, sardanes.
Cobla Montgrins. (9m).
CRISTAU: La cançó del Rabadà, glossa per a cobla.
Cobla Montgrins. (10m).
SADERRA PUIGFERRER: Adéu amic, sardana.
Cobles Sant Jordi i Mil.lenària.Dir.: Jesús Ventura. (5m).
Ball de cascavells (Fals). Arr. Agustí Cohí.
Cobla Sant Jordi.Dir.: Jesús Ventura. (4m).
12:00 AGENDA MUSICAL
12:03 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.Repetició del programa emès dijous passat.
13:00 NOU PUNT NOU
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana.
14:00 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Carmina Malagarriga.
XOSTAKOVITX: La caiguda de Berlín, suite de la pel.lícula, op.82 a.
Orquestra Simfònica de la Ràdio Belga.Dir.: José Serebrier. (1m).
Jive Township.
African Jazz Pioneers. (4m).
IRELAND: "The Holy Boy" (L'Infant Sant), una nadala per a orquestra de corda.
Orquestra Simfònica de Londres.Dir.: Richard Hickox. (3m).
SORIANO: Serenata de la sarsuela "El Guitarrico".
Plácido Domingo, tenor. Orquestra Simfònica de Barcelona.Dir.: L. A. García Navarro. (4m).
BRAHMS: Primer moviment del trio amb clarinet, op.114.
Richard Stoltzman, clarinet. Yo-Yo Ma, violoncel. Emanuel Ax, piano. (8m).
NEWELL: "The Most Wonderful Birthday of All" (L'aniversari més bonic del món).
Kiri Te Kanawa, soprano. London Voices. Philarmonia Orchestra.Dir.: Carl Davis. (5m).
Petita fantasia sobre la nadala catalana "El desembre congelat".
Àngel Romero, guitarra. The Canadian Brass. (4m).
MOZART: Primer moviment del concert per a fagot i orquestra, KV 191.
David McGill, fagot. Orquestra de Cleveland.Dir.: Christoph mvon Dohnányi. (8m).
CHOPIN: Preludi op.28 n. 15 "La gota d'aigua".
Jea-Yves Thibaudet, piano. (6m).
VIVALDI: Concert, op.8 n. 4 "Hivern" de "Les quatre estacions".
Simon Standage, violí. The English Concert.Dir.: Trevor Pinnock. (8m).
"Tomorrow shall be my dancing day", "Deck the hall", "Koppagen (versió sueca)", tres nadales.

Anne Sophie von Otter, mezzosoprano. Conjunt instrumental format entre altres per Kalle Moraeus, Bengan Jansson, Svante Henryson. (9m).
GLINKA: La jota aragonesa, obertura espanyola n. 1.
Orquestra Simfònica de l'URSS.Dir.: Evgueni Svetlanov. (10m).
RAIMBAUT DE VAQUEIRAS: Vida i Calenda mai.
Clemencic Consort.Dir.: René Clemencic. (12m).
STRAUSS, J.(II).: "Contes dels boscos de Viena", vals op.325.
Orquestra Filharmònica de Viena.Dir.: Lorin Maazel. (13m).
Villancico para la Navidad de 1829. Conjunt instrumental liderat per Carlos Núñez. (3m).
GORECKI: Primer moviment de la simfonia n. 3, op.36.
Dawn Upshaw, soprano. London Sinfonietta.Dir.: David Zinman. (26m).
KERN: All the things you are.
Brad Mehldau, piano. Larry Grenadier, baix. Jorge Rossy, percussió. (14m).
MORAES: A Felicidade.
Vinicius de Moraes. Maria Creuza. Maria Bethania. Toquinho. (3m).
MENDELSSOHN: Primer moviment del concert per a violí i orquestra de corda en re m (1822).
Kyoko Takezawa, violí. Orquestra Simfònica de Bamberg.Dir.: Claus Peter Flor. (9m).
"Joia en el món" (trad. americana), "Süsser die Glocken" (trad. austríaca), "Here we come a-wassailing" (trad. anglesa), tres nadales.
Theatre of Voices.Dir.: Paul Hillier. (6m).
17:00 GRANS OBRES
Presentat per Ignasi Piñol.
HANDEL: Belshazzar, oratori.
Robert Tear. Felicity Palmer. Maureen Lehane. Paul Esswood. Cor de Cambra d'Estocolm. Concentus Musicus de Viena.Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (173m).
20:03 CATALUNYA JAZZ
Un programa d'Albert Mallofré.
22:04 A LA MANERA DE.....
Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives.
0:00 NOCTURN
Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes
0:30 NOU PUNT NOU
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana passada.
1:30 CONCERT BARROC
Repetició del programa emès la setmana anterior. (Dissabte i diumenge a les 10:00h).
2:30 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Carmina Malagarriga. Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: repetició dels programes de Dissabte i Diumenge, de 14:00 a 17:00).
5:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIUMENGE, 30 DE DESEMBRE DEL 2001

8:00 MATINAL
Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.
10:00 CONCERT BARROC
ZELENKA: Concert en Sol M, Z 186 (a 8 veus, per a solistes i orquestra).
Frantisek Kimel, oboè. Jiri Seidel, fagot. Petr Skvor i Jirí Hanzl, violins. Frantisek Host, violoncel. Frantisek Xaver Thuri, claveci. Orquestra Filharmònica Txeca.Dir.: Vaclav Neumann. (18m).
HÄNDEL: Dues sonates per a flauta de bec i baix continu, op.1 n. 4 i op.1 n. 2.
Frans Brüggen. Bob van Asperen. Hanjürg Lange. Anner Bylsma. (19m).
ZELENKA: Sonata per a dos oboès, fagot i baix continu, n. 6.
Ensemble Zefiro. (15m).
11:00 MISSA DE MONTSERRAT
Transmissió en directe de la Missa Conventual des del Monestir de Montserrat.
12:17 GUIA MUSICAL
La informació il·lustrada sobre els concerts i l'activitat músical de la temporada.Un espai presentat per Pilar Subirà.
13:00 NOU PUNT NOU
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana.
14:00 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Carmina Malagarriga.
HAYDN: Segon moviment de la simfonia n. 101, "El rellotge".
Orquestra del Royal Concertgebouw.Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (9m).
"What are you doing new year's eve?" (Què faràs la nit de cap d'any?).
The Orioles. (3m).
XOSTAKOVITX: Dos scherzos, op.1 i op.7.
Orquestra Simfònica del Ministeri de Cultura de la Unió Soviètica.Dir.: Gennadi Rozhdestvenski. (9m).
"El noi de la mare", "El dimoni escuat", "El cant dels ocells", tres nadales tradicionals catalanes.
Cor Lieder Càmera.Dir.: Josep Vila Casañas. (6m).
GARRETT: Wooden steps.
Kenny Garret, saxo contralt. Kenny Kirkland, piano. Nat Reeves, baix. Jeff "Tain" Watts, bateria. (6m).
GRANADOS: Danza gallega per a violoncel i piano (de la "Suite sobre cantos gallegos", original per a orquestra).
François Monciero, violoncel. Albert Nieto, piano. (5m).
IBAÑEZ: "Ein Student geht vorbei" (Passa un estudiant).
Orquestra de Saló de Colònia. (3m).
MENDELSSOHN: Rondó Brillant, op.29.
Stephen Hough, piano. Orquestra Simfònica de la ciutat de Birmingham.Dir.: Lawrence Foster. (11m).
Atribuït a Mateu Fletxa.: "Verbum caro factum est", villancet de Nadal extret del cançoner del Duc de Calàbria.
Capella de Ministrers. (1m).
CARTER: I still love him so.
Benny Carte, saxo tenor. Milt Jackson, vibràfon. Joe Pass, guitarra. Tommy Flanagan, piano. John Williams, baix. Jake Hanna, bateria. (7m).
GLAZUNOV: Scherzo de la suite "Edat Mitjana", op.79.
Reial Orquestra Nacional Escocesa.Dir.: Neeme Järvi. (4m).
SOUTULLO-VERT: Hecho de un rayo de luna, ària de la sarsuela "La leyenda del beso".
Plácido Domingo tenor. Orquestra Simfònica de Barcelona.Dir.: L. A. García Navarro. (3m).
MORRICONE: Tema central de la banda sonora de la pel.lícula "La misión". (4m).
TERRY: One foot in the gutter.
Clark Terry, trompeta. Jimmy Heath, saxo tenor. Don Friedman, piano. Marcus McLauren, baix. Kenny Washington, bateria. (12m).
"O little Town of Bethlehem" (Oh, petita ciutat de Betlem), "God Rest you Merry, Gentlemen" (Cavallers, que Déu us conservi l'alegria), dues nadales tradicionals angleses.
Cor del Saint John College de Cambridge.Dir.: George Guest. (7m).
BRAHMS: Primer moviment de la sonata per a violí i piano n. 2, op.100.
Lydia Mordkovitch, violí. Gerhard Oppitz, piano. (8m).
PONCHIELLI: Dansa de les hores, de La Gioconda.
Orquestra Filharmònica Eslovaca.Dir.: Kurt Redel. (10m).
WAGNER: "Der Tannenbaum" (L'avet), lied WWW50.
Thomas Hampson, barítion. Geoffrey Parsons, piano. (4m).
REALI: Follia.
Sonatori de la Gioiosa Marca. (7m).
NOVACEK: Perpetuum mobile.
Isaac Stern, violí. Alexander Zakin, piano. (3m).
Les campanes de Dublín.
The Chieftains. (3m).
HANDEL: Haec est Regina virginum, HWV 235.
Anne Sofie von Otter, mezzosoprano. Musica Antiqua de Colònia.Dir.: Reinhard Goebel. (5m).
HEATH: Resonant emotions.
Chet Baker, tropmeta. Art Pepper, saxo contralt. Phil Urso, saxo tenor. Carl Perkins, piano. Curtis Counce, contrabaix. Larance Marable, bateria. (6m).
DVORAK: Temps de vals, segon moviment de la serenata per a corda, op.22.
Orquestra de Cambra Saint Paul.Dir.: Hugh Wolff. (7m).
ROUX/GARVARENTZ: "Moi, avec une chanson".
Maurice Chevalier. (2m).
STRAUSS, J.: Carrera, polka ràpida, op.200.
Orquestra Filharmònica de Viena.Dir.: Riccardo Muti. (3m).
"Les dotze van tocant", nadala.
Polifònica de Puig-Reig. (2m).
17:00 TEMPORADA D'ÒPERA
20:03 L'AUDIOVISUAL
Un programa d'Àlex Gorina.
22:04 LA MÚSICA A DEBAT
Programa a l'entorn de temes musicals d'interès. Presentat i conduït per Joan Vives, i realitzat amb la colaboració del Consell Català de la Música.
0:00 NOCTURN
Música per acabar el dia.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes
0:30 NOU PUNT NOU
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana passada.
1:30 CONCERT BARROC
Repetició del programa emès la setmana anterior. (Dissabte i diumenge a les 10:00h).
2:30 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Carmina Malagarriga. Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: repetició dels programes de Dissabte i Diumenge, de 14:00 a 17:00).
5:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DILLUNS, 31 DE DESEMBRE DEL 2001

7:08 MATINAL
Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.
9:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
9:06 MATINAL
EL GRAN REPERTORI
BACH: "Gottlob! nun geht das Jahr zu Ende" (Lloat sia Déu! L'any ja s'acaba), cantata BWV 28.
Nen solista dels Petits Cantors de Viena, soprano. Paul Esswood, contratenor. Kurt Equiluz, tenor. Sigmund Nimsgern, baix. Petits Cantors de Viena. Chorus Viennensis. Concentus Musicus de Viena.Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (16m).
DVORAK: La calma del bosc, op.68 n. 56.
André Navarra, violoncel. Erika Kilcher, piano. (4m).
STRAUSS,R.: Les entremaliadures de Till Eulenspiegel, op.28.
Orquestra Filharmònica de Berlín.Dir.: Georg Solti. (15m).
VIVALDI: Concert per a piccolo i orquestra n. 11, RV 441.
Hans Wolfgang Dünschede. Philharmonia Quartet Berlín. Wolfgang Güttler, contrabaix. Miyuki Motoi, clavicèmbal. (13m).
10:00 AGENDA MUSICAL
10:03 CAPSA DE MÚSICA
BOYCE: Oda al rei per a l'Any Nou.(Obertura).
The Hanover Band.Dir.: Graham Lea-Cox. (7m).
RAKHMANINOV: Concert per a piano i orquestra n. 2, op.18.
Vladimir Ashkenazy, piano. Orquestra Simfònica de Londres.Dir.: André Previn. (35m).
GUERRERO: Sis "Villanescas".
Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana.Dir.: Jordi Casas. (17m).
HANDEL: Apol.lo i Dafne, cantata.
Judith Nelson. David Thomas. Bruce Haynes. Orquestra barroca Philharmonia.Dir.: N. Mcgegan. (46m).
RAVEL: Rapsòdia espanyola.
Orquestra Filharmònica de Berlín.Dir.: H. von Karajan. (15m).
PAISIELLO: Concert per a mandolina, corda i claveci en Mi b M.
U. Orlandi. I Solisti Veneti.Dir.: C. Scimone. (15m).
STRAUSS,R.: Fantasia Simfònica de "La Dona sense Ombra".
Orquestra Filharmònica de Berlín.Dir.: Zubin Mehta. (20m).
MOMPOU: Dialogues.
Antoni Besses, piano. (6m).
13:00 NOU PUNT NOU
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.
14:00 GRANS INTEGRALS
La música de cambra de Ludwig van Beethoven.
Trio amb piano, op.70 n. 2.
Trio Zingara. (30m).
15:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
15:04 AGENDA MUSICAL
15:10 A FONS
LA NOVA MÚSICA.
L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.
SCHÖNBERG: Suite per a dos clarinets, clarinet baix, violí, viola, violoncel i piano, op.29.
Käte Wittlich, piano. Wiener Concert-Verein.Dir.: Martin Sieghart. (35m).
WEBERN: Trio op.20.
Quartet de corda Arditti. (9m).
16:00 A FONS
LES VERSIONS DE REFERÈNCIA.
L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.
CHOPIN: Vint-i-quatre preludis, op.28.
Alfred Cortot, piano. (36m).
CHOPIN: Barcarola, op.60.
Alfred Cortot, piano. (8m).
CHOPIN: Dos impromptus, op.51 i op.66.
Alfred Cortot, piano. (9m).
17:00 LA TARDA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de d'Olga Cardús.
19:00 MÚSICA ANTIGA
ANÒNIM: "O virgo splendens. Laudemus virginem. Splendens ceptigera", tres cànons del "Llibre vermell de Montserrat"
Alla Francesca. (4m).
ANÒNIM: "Stella splendens, Imperayritz de la ciutat joyosa, Mariam matrem", 3 peces polifòniques del "Llibre vermell de Montserrat".
Alla Francesca. (16m).
ANÒNIM: "Cuncti Simus, Polorum Regina, Los set goytx, Ad mortem festinamus", quatre peces monòdiques del "Llibre vermell de Montserrat".
Alla Francesca. (16m).
VILA: El bon jorn, ensalada.
La Colombina. (12m).
20:00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES
20:04 AGENDA MUSICAL
20:10 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Alfred Celaya.
TXAIKOVSKI: Trencanous, ballet inspirat en el conte de Hoffmann. (Acte 1er: Quadre 1er.: marxa. Acte 2on: Divertimento: Trepak, dansa russa.Dansa dels Mirlitons. Vals de les flors.)
Orquestra del Teatre Bolxoi.Dir.: Andrei Txistiakov. (14m).
ELLINGTON: "Prelude to a kiss".
Dee Dee Bridgewater, veu. The Hollywood Bowl Orchestra. (4m).
ARNOLD: Divertimento per a flauta, oboè i clarinet, Op.37.
The Nash Ensemble. (8m).
WILLIAMS: Tema de "Blonde" (sèrie de TV).
Mike Lang. Chuck Berghofer. Gregg Field. Mundell Lowe. Larry Bunker. (4m).
STRAUSS, J.(II): Vals de l'Emperador.
Orquestra Filharmònica de Viena.Dir.: Willi Boskovsky. (10m).
RODGERS/HART: "My romance".

Gary Burton, vibràfon. Makoto Ozono, piano. (6m).
DVORAK: Valsos de Praga.
Orquestra Simfònica de Detroit.Dir.: Antal Dorati. (12m).
VERDI: "Spuntato ecco il dì d'esultanza", cor de l'òpera "Don Carlo".
Cor i Orquestra del Teatre alla Scala de Milà.Dir.: Claudio Abbado. (11m).
PERICH: La vivaracha, polka. Graciosilla, mazurca.
Cobla Sant Jordi.Dir.: Jordi León. (6m).
ARRIETA: "Brindis" de Marina.
Jaume Aragall. Víctor de Narke. Cor de Cambra de l'Orfeó Donostiarra. Orquestra Filharmonia d'Espanya.Dir.: Rafael Frühbeck de Burgos. (6m).
XOSTAKOVITX: Sofia Perovskaya op.132, vals de la pel.lícula.
Royal Concertgebouw Orchestra.Dir.: Riccardo Chailly. (3m).
GIRAMO: "Festa, riso, gioco e gioia" (Festa, rialles, goig i joia).
Cor i ensemble Balthasar-Neumann.Dir.: Thomas Hengelbrock. (2m).
BRAHAM: "Minor Inconvenience"
Richard "Groove" Holmes, orgue. Houston Person, saxo. Cecil Bridgewater, trompeta. Jimmy Ponder, guitarra. Cecil Brooks III, bateria. Ralph Dorsey, congues. (5m).
GLAZUNOV: Raimonda, ballet. (Dansa espanyola).
Mikhaïl Tsinman, violí, Orquestra del Teatre Bolxoi.Dir.: Andrei Txistiakov. (2m).
YANJUN / ZUQIANG: Reflexos de la lluna sobre la segona font.
Orquestra Filharmònica Nacional de Xina.Dir.: Han Zongjie. (8m).
SUPPE: Cavalleria Lleugera. (Obertura).
Orquestra Simfònica del Festival.Dir.: Louis Bertrand. (8m).
HOMS: "Albada", "Dia Clar", "Nit de festa".
Cobla Sant Jordi.Dir.: Jordi León. (11m).
MALNECK/SIGNORELLI/PARISH: "Stairway to the stars".
Serge Chaloff, saxo barítono. Sonny Clark, piano. Leroy Vinnegar, baix. Philly Joe Jones, bateria. (5m).
STRAUSS,J.: Sempre alegres, vals op.235.
Orquestra Johann Strauss de Viena.Dir.: Willi Boskovsky. (6m).
BRITTEN: Nadala d'Any Nou.
The Sixteen. Stephen Westrop, piano.Dir.: Harry Christophers. (2m).
VERDI: La Traviata (Brindis).
The Tallis Chamber Choir. Agnes Baltsa. Josep Carreras. Orquestra Simfònica de Londres.Dir.: Plácido Domingo. (3m).
PROKÒFIEV: Vals Felicitat (Suite de Valsos op.110).
Gran Orquestra Simfònica de la Ràdio i la Televisió.Dir.: Gennadi Rozhdestvenski. (3m).
MENDELSSOHN: Proverbi: "Am Neujahrstage" (Pel dia de cap d'any)
Cor de cambra Accentus.Dir.: Laurence Equilbey. (3m).
CANÇÓ POPULAR RUSSA: "Una lluna clara brilla".
Cor Acadèmic Rus Svechnikov.Dir.: Evgueny Tytianko. (3m).
RUERA: Tocs de festa, sardana per a piano.
Jordi Masó, piano. (4m).

23:00 ESPECIAL DE CAP D'ANY

Programa especial per a la nit de cap d'any. Selecció i presentació: Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

3:00 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Carmina Malagarriga (Repetició)

6:00 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMARTS, 1 DE GENER DEL 2002

10:00 ESPECIAL D'ANY NOU

Programa especial per al dia d'any nou.
STRAUSS, J.: El bell Danubi blau, vals op.314.
Orquestra Filharmònica de Viena.Dir.: Riccardo Mutti. (11m).
HELLMESBERGER: Petit anunci, galop.
Orquestra Filharmònica de Viena.Dir.: Zubin Mehta. (3m).
SATIE: "Je te veux" (Et vull), vals cantat.
Felicity Lott, soprano. Graham Johnson, piano. (4m).
TXAIKOVSKI: Serenata per a corda, op.48.
Orquestra de Cambra Anglesa.Dir.: Raymond Leppard. (4m).
FAYS: Vals de Paris.
Sextet de Raphael Faÿs. (2m).
DVORAK: Polka de la "Suite Txeca", op.39.
Orquestra Simfònica de Detroit.Dir.: Antal Dorati. (5m).
STRAUSS, J.: "Wo die Citronen blüh'n" (On floreixen els llimoners), vals op.364.
Edita Gruberova, soprano. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Múnic.Dir.: Rudolf Bibl. (6m).
CHOPIN: Vals op.64 n. 2.
Evgeny Kissin, piano. (4m).
LEHAR: Vals de les flors, de l'opereta "La primavera".
Deutsche Kammerakademie Neuss.Dir.: Johannes Goritzi. (3m).
STRAUSS, J.: Polka pizzicato.
Orquestra Filharmònica de Viena.Dir.: Herbert von Karajan. (3m).
LANNER: Maria, vals op.143.
Quartet Alban Berg. (8m).
WALDTEUFEL: Polka des tambourins.
Orquestra Filharmònica Eslovaca.Dir.: Kurt Redel. (3m).
GLAZUNOV: Vals de les"Escenes de ballet", suite op.52.
Orquestra Simfònica de l'Antiga Unió Soviètica.Dir.: Evgeny Svetlanov. (5m).
BREL: La valse à mille temps.
Jacques Brel amb François Rauber i la seva orquestra. (4m).
STRAUSS,J.: Roses del Sud, vals op.388 (Arranjament d'Arnold Schönberg).
Solistes de L'Òpera Nacional de Lió. (10m).
STRAUSS, J.: Polca del molinet, op.57.
Orquestra Filharmònica de Viena.Dir.: Carlos Kleiber. (3m).
SÉVERAC: "Vals romàntic" del recull "De vacances".
Albert Atenelle, piano. (3m).
WAGNER, S.: "Vals" de "Bruder lustig" (El germà divertit), op.4.
Staatsphilharmonie Rheinland-Pfalz.Dir.: Werner Andreas Albert. (5m).
STRAUSS, J.: Perpetuum mobile, op.257 (Arranjament vocal).
The King's Singers. (3m).
STRAUSS, J.(II).: Tritsch-Tratsch-polka, polka, op.214.
Orquestra Filharmònica de Viena.Dir.: Lorin Maazel. (3m).
LAMOTE DE GRIGNON, R.: "Vals" dels "Preludis a l'amic absent".
Jordi Masó, piano. (4m).
ROTA: Polka i vals de la banda sonora de la pel.lícula "Il Gatopardo".
Orquestra dirigida per Franco Ferrara. (6m).
POULENC: "Les chemins de l'amour" (Els camins de l'amor), vals cantat.
Mady Mesplé, soprano. Gabriel Tacchino, piano. (4m).
CHUECA: "Polca de los marineritos" de la sarsuela "La Gran Vía".
Orquestra de Cambra Anglesa.Dir.: Antoni Ros Marbà. (4m).
MAIZ: Amarilis, vals.
Cristóbal Soto, mandolina. (3m).
GOUNOD: Vals de l'òpera Faust.
Orquestra Filharmònica de Berlín.Dir.: Herbert von Karajan. (5m).
EVANS/LEES: Waltz for Debby.
Johnny Hartman. Hank Jones, piano. Barry Galbraith, guitarra. Richard Davis, baix. Osie Johnson, bateria. (4m).
XOSTAKOVITX: Vals de la suite de Jazz n. 1.
Orquestra del Royal Concertgebouw.Dir.: Riccardo Chailly. (3m).
GRANADOS: Valsos poètics.
Javier Perianes, piano. (13m).
STRAUSS, J.: Im Krapfenwald, polka francesa op.336.
Orquestra Filharmònica de Viena.Dir.: Carlos Kleiber. (4m).
SOR: Vals de "L'Encouragement", op.34.
Duo de Guitarres Joan Ràfols-Miquel Rodríguez. (3m).
STRAUSS, J.: Vals Simplicius, op.427.
Orquestra Filharmònica de Berlín.Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (10m).

13:00 ESPECIAL D'ANY NOU

Programa especial per al dia d'any nou.
GIORDANO: "Ma, dunque, è amore?"- "Amor ti vieta", duet de l'òpera Fedora.
Eva Marton. Josep Carreras. Orquestra de la Ràdio i Televisió Hongaresa.Dir.: Giuseppe Patané. (2m).
LAURO: El Marabino, vals veneçolà.
Göran Söllscher, guitarra. (2m).
TUBIN: Tercer moviment del concert per a balalaika i orquestra.
Emanuil Sheynkman, balalaika. Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca.Dir.: Neeme Järvi. (7m).
ELLINGTON: "I'm beginning to see the light".
Dee Dee Bridgewater, veu. The Hollywood Bowl Orchestra. (5m).
PURCELL: Tell me, some pitying angel.
Nancy Argenta, soprano. Nigel North, arxillaüt. Richard Boothby, viola de gamba. Paul Nicholson, orgue de cambra. (7m).
HUMMEL: Quart moviment del quartet de corda op.30 n. 1.
Quartet de corda Delmé. (6m).
SERRA: "Remembrança", sardana.
Ricard Viladesau, tenora. Cobla Principal de la Bisbal. (3m).
PORTER: "Just one of those things" del musical "Jubilee".
Yehudi Menuhin i Stéphane Grappelli, violins. Conjunt instrumental.Dir.: Max Harris
(3m).
RODRIGO: Adagio del "Concierto de Aranjuez" (transcripció per a dues guitarres).
Walter Feybli i Daniel Erni, guitarres. (10m).
WAGNER: "Lausch', Geliebter" (Escolta, estimat), duet de l'acte segon de l'òpera Tristany i Isolda.
Deborah Voigt, soprano. Plácido Domingo, tenor. Orquestra de la Royal Opera House, Covent Garden.Dir.: Antonio Pappano. (4m).
SATIE: Preludis flàccids i Veritables preludis flàccids (per a un gos).
Yuji Takahashi, piano. (7m).
ENYA: "Shepherd moons".
"Shepherd moons". (4m).
FORQUERAY: La mandoline.
Pere Ros, viola de gamba. Juan Carlos Rivera, tiorba. (8m).
VIVALDI: Concert per a flauta op.10 n. 3, RV 428. "Il cardellino".
Stephen Preston. The Academy of Ancient Music.Dir.: Christopher Hogwood. (11m).
SIGLER/HOFFMAN/WAYNE: "Little man (you've had a busy day)".
/COOTS/GILLESPIE: "You go to my head".
Count Basie & Sarah Vaughan. (10m).
ADAM: Giselle, ballet. (Dansa dels cistells)
Orquestra del Teatre Bolxoi.Dir.: Andrei Txistiakov. (5m).
XOSTAKOVITX: Tercer moviment de la simfonia n. 8, op.65.
Orquestra de Kirov.Dir.: Valery Gergiev. (6m).
JONES, THAD: "Kids are pretty people"
Hank Jones, piano. Elvin Jones, bateria. George Mraz, baix. (7m).
LEHAR: Duet de "La vídua alegre".
Veronika Kincses, soprano. József Csák, tenor. Orquestra Simfònica Johann Strauss de Budapest.Dir.: István Bogár. (4m).
CHOPIN: "Larghetto", IIon moviment del Concert per a piano i orquestra n. 2, op.21.
Vladimir Ashkenazy. Orquestra Simfònica de Londres.Dir.: David Zinman. (9m).
OSBY, GREG: "Sea of illusion".
Greg Osby, saxo. Jason Moran, piano. Kevin McNeal, guitarra. Dwayne Burno, baix. Rodney Green, bateria. (5m).
SAARIAHO: "Adjö" (Adéu), sobre un text de Solveig von Schoultz.
Anu Komsi, soprano. Reija Bister, arpa. (11m).
ROLLA: Divertimento per a viola i orquestra BI 330.
Jodi Levitz, viola. I Solisti Veneti.Dir.: Claudio Scimone. (9m).
GERSHWIN: "Embraceable you".
The Dixieland All Stars (4m).
SATIE: Descripcions automàtiques. Embrions dessecats.
Yuji Takahashi, piano. (10m).
PUCCINI: "La grazia è discesa dal cielo", "Ah, son dannata!", final de l'òpera "Suor Angelica".
Renata Tebaldi. Orquestra del Maggio Musicale Fiorentino.Dir.: Lamberto Gardelli. (9m).
RAKHMANINOV: Vocalise, op.34, n. 14 (Transcripció feta pel mateix autor per a veu i orquestra).
Natalie Dessay, soprano. Orquestra Simfònica de Berlín.Dir.: Michael Schonwandt. (5m).
GINASTERA: La canción del olvido.
Marc Grauwels, flauta. Ives Storms, guitarra. (5m).
MOZART: Obertura de l'òpera Die Entführung aus dem Serail (El rapte del Serrall).
Orquestra Filharmònica de Viena.Dir.: Georg Solti. (5m).
FAURE: Nocturn n. 1, en mi b m.
Sofia Puche, piano. (5m).
PORTER: "Night and Day".
Ella Fitzerald. Tommy Flanagan. Frank de la Rosa. Ed Thigpen. (7m).
SCHUMANN: Konzerstück, op.134 (Introducció i allegro concertant per a piano i orquestra).
Murray Perahia, piano. Orquestra Filharmònica de Berlín.Dir.: Claudio Abbado. (13m).

17:00 GRANS OBRES

STRAUSS, J.: "Die Fledermaus" (El ratpenat), opereta en tres actes.
Edita Gruberova (Rosaline). Barbara Bonney (Adele). Werner Hollweg (Eisenstein). Josef Protschka (Alfred). Christian Boesch (Franck). Anton Scharinger (Dr. Falke). Marjana Lipovsek (Príncep Orlofsky). Waldemar Kmentt (Dr. Blind). Elisabeth von Magnus (Ida). André Heller (Frosch). Cor de l'òpera d'Holanda. Orquestra del Concertgebouw d'Amsterdam.Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (105m).

19:00 ESPECIAL D'ANY NOU

Programa especial per al dia d'any nou.
BACH: Cor inicial de la cantata "Jesu, nun sei gepreiset" (Jesús, sigues glorificat), BWV 41 (cantata d'Any Nou).
Cor de Cambra Accentus. Conjunt Barroc de Limoges.Dir.: Christophe Coin. (8m).
KHATXATURIAN: Adagio del ballet Spartacus.
Orquestra Kirov.Dir.: Valery Gergiev. (9m).
GARNER/BURKE: Misty.
John Hicks, piano. Dwayne Dolphin, contrabaix. Cecil Brooks III, bateria. (6m).
"O Jesulein Süss" (Oh! dolç Jesuset), "Cantique de Noël" (Càntic de Nadal), dues nadales.
Anne Sophie von Otter, mezzosoprano. Conjunt instrumental format entre altres per Kalle Moraeus, Bengan Jansson, Svante Henryson. (9m).
SCARLATTI, D.: Sinfonia
Conjunt XVIII-21 Musiques des Lumières.Dir.: Jean-Christophe Frisc. (4m).
JOPLIN: "Maple Leaf Rag", "The Entertainer", dos rag-times.
Michel Legrand, piano.-(8m).
BEETHOVEN: Obertura de "Les criatures de Prometeu", op.43.
Orquestra del segle XVIII.Dir.: Frans Brüggen. (5m).
ELLINGTON: Duke's place.
Barbara Hendricks, soprano. Monty Alexander Trio. (6m).
BRAHMS: Quart moviment de la simfonia n.2, op.73.
Orquestra Filharmònica de Berlín.Dir.: Claudio Abbado. (10m).
SCHUMANN: Tres últimes escenes d'infants, op.15.
Claudio Arrau, piano. (6m).
BIBER: Sonata n. 11 de les "Sonatae tam Aris, quam Aulis servientes".
Consort de l'Orquestra Barroca de Freiburg. (4m).
DEVIENNE: Primer moviment del concert per a flauta n. 8.
James Galway, flauta. London Mozart Players.Dir.: James Galway. (10m).
AL DI MEOLA: "The Grand Passion" (La gran passió).
Al di Meola, Manuel Barrueco, guitarres. (4m).

OFFENBACH: "Il était une fois à la cour d'Eisenach" (Hi havia una vegada a la cort d'Eisenach),ària dels "Contes de Hoffmann".
Alfredo Kraus, tenor. Cor i Orquestra de l'Òpera Nacional Gal.lesa.Dir.: Carlo Rizzi. (5m).
MOZART: Allegretto, tercer moviment del quartet amb piano, KV 493.
Alfred Brendel, piano. Quartet Alban Berg. (10m).
VIVALDI: Concert per a tres violins, corda i continu, RV 551.
Il Giardino Armonico.Dir.: Giovanni Antonini. (10m).
PONTES: Alma guerreira.
Dulce Pontes. (5m).
TRADICIONAL FRANCESA: "Quelle est cette odeur agréable?" (Què és aquesta bona olor?), nadala del segle XVII.
Taverner Consort, Choir & PlayersDir.: Andrew Parrott. (4m).
TOLDRÀ: "La mar estava alegre", tercer moviement de "Vistes al mar".
Orquestra de Cambra Gonçal Comellas.Dir.: Gonçal Comellas. (5m).
GARDEL: El día que me quieras.
Daniel Barenboim, piano. Rodolfo Mederos, bandoneó. Héctor Console, baix. (4m).
BRUCH: Adagio appassionato per a violí i orquestra, op.57.
Salvatore Accardo, violí. Orquestra de la Gewandhaus de Leipzig.Dir.: Kurt Masur. (10m).
ANDERSON: Fiddle Faddle.
Orquestra Simfònica d'Utah.Dir.: Maurice Abravanel. (4m).
"We Wish you a Marry Christmas", "In dulci jubilo", "I Saw Three Ships" i "We Three Kings", popurri de cançons tradicionals de Nadal.
Roberto Alagna, tenor. The Choir of St John's, The New London Children's Choir, The London Oratory School Choir i Smithills School Junior Choir. Orquestra Simfònica de Londres.Dir.: Robin Smith. (4m).
HAYDN: Primer moviment de la simfonia n. 43 "Mercuri".
The English Concert.Dir.: Trevor Pinnock. (7m).
"Cantem al Xiquet", "El dimoni escuat", dues cançons tradicionals.
Cor Lieder Càmera.Dir.: Josep Vila. (3m).
22:00 AGENDA MUSICAL
22:04 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA
Presentat per Alfred Celaya.
CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 16 d'abril de 1999 al Palau de la Música Catalana de Barcelona.
MÚSICA DE CINEMA.
Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya.Dir.: Lalo Schiffrin.
23:45 NOCTURN
Música per acabar el dia. Presentació a càrrec d'Alfred Celaya.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes
0:30 A LA MANERA DE....
Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives.Repetició del programa emès dissabte passat.
2:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 14.00 a 15.00).
3:30 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Alfred Celaya. Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 20:10 a 22:00).
5:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIMECRES, 2 DE GENER DEL 2002

7:08 MATINAL
Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.
9:06 MATINAL
EL GRAN REPERTORI
DEBUSSY: La damoiselle élue.
I. Cotrubas. G. Maurice. Orquestra Simfònica de Stuttgart. Cor de la Ràdio del Sud d'Alemanya.Dir.: G. Bertini. (19m).
SORS: Divertimento op.62.
Jordi Codina i Josep Mª Mangado, duet de guitarres. (11m).
GIORDANO: "La mamma morta",ària de l'òpera "Andrea Chénier".
Lila Larinovè, soprano. Orquestra Simfònica de la Ràdio Eslovaca.Dir.: Johannes Wildner. (5m).
10:03 CAPSA DE MÚSICA
ALBINONI: Concert per a trompeta en Si b M.
Jean-Luc Dassé. I Filarmonici de Bologna. (9m).
RIMSKI-KORSAKOV: Scheherazade, op.35.
Steven Staryk, violí. Royal Philarmonic Orchestra.Dir.: Thomas Beecham. (46m).
ROSSINI: Cançons i duets de "Les Soirées musicales". (La pesca, La partenza, La promessa, La regata veneziana).
Heather Harper, soprano. Janet Baker, mezzo-soprano. Benjamin Britten, piano. (20m).
SCHUBERT: Sonata "Arpeggione", D 821.
Yo-Yo Ma, violoncel. Emmanuel Ax, piano. (23m).
PUCCINI: Manon Lescaut. Intermezzo.
Orquestra Filharmònica de Berlín.Dir.: Herbert Von Karajan. (6m).
HAYDN: Simfonia concertant per a violí, violoncel, oboè, fagot i orquestra, n. 105.
Orquestra de Cambra d'Europa.Dir.: Claudio Abbado. (21m).
WAGNER: "L'entrada del nou any 1835".
Cor i Orquestra Simfònica de Bamberg.Dir.: Karl Anton Rickenbacher. (17m).
LULLY: Les amants magnifiques, comèdia-ballet (extractes).
Solistes vocals. Les Musiciens du Louvre.Dir.: Marc Minkowski. (20m).
13:00 NOU PUNT NOU
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.
14:00 GRANS INTEGRALS
La música de cambra de Ludwig van Beethoven.
Trio amb piano n. 7, op.97 "Arxiduc".
Trio Borodin. (45m).
15:04 AGENDA MUSICAL
15:10 A FONS
LA MÚSICA, ARA.
L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.
SESSIONS: Simfonia n. 2.
Orquestra Simfònica de San Francisco.Dir.: Herbert Blomstedt. (27m).
BLOCH: Concertino per a flauta, viola i piano.
Andras Adorjan. Pierre-Henri Xuereb. Jean-Louis Haguenauer. (8m).
BABBITT: Correspondences, per a orquestra de corda i cinta.
Orquestra Simfònica de Xicago.Dir.: James Levine. (10m).
16:00 A FONS
LA MÚSICA RELIGIOSA.
L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.
SCHUBERT: Missa solemnis n. 6, D 950.
Luba Orgonasova. Birgit Remmert. Deon van der Walt. Wolfgang Holzmair. Anton Scharinger. Cor Arnold Schönberg. Orquestra de Cambra d'Europa.Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (52m).
17:00 LA TARDA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de d'Olga Cardús.
19:00 MÚSICA CORAL
MENDELSSOHN: Proverbi: "Am Neujahrstage" (Pel dia de cap d'any)
Cor de cambra Accentus.Dir.: Laurence Equilbey. (3m).
BRITTEN: Nadala d'Any Nou.
The Sixteen. Stephen Westrop, piano.Dir.: Harry Christophers. (2m).
ZELENKA: "Gloria", de la Missa Circumcisionis Domini Nostri Jesu Christi. (Missa per a la Festa de la Circumcissió, el dia d'Any Nou).
Solistes vocals. Cor de nens de la capella de Dresden. Cor de la catedral de Dresden.Dir.: Konrad Wagner. (41m).
ROSSINI: Toast pour le nouvel an
Cor de Cambra d'Estocolm.Dir.: Eric Ericson
(3m).
ROSSINI: I Gondolieri
Cor de Cambra d'Estocolm. Kerstin Hindart, piano.Dir.: Eric Ericson (4m).
20:10 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Alfred Celaya.
MASSENET: "Il faut nous séparer", duet de Werther.
Agnes Baltsa. Josep Carreras. Orquestra Simfònica de Londres.Dir.: Plácido Domingo. (11m).
LLOBET: Cançó del lladre.
Carles Trepat, guitarra. (3m).
MARAIS: Alcione, primera suite.
Le Concert des Nations.Dir.: Jordi Savall. (13m).
HERRON/SINATRA/WOLF: "I'm a fool to want you".
Dexter Gordon i el seu conjunt. (7m).
BACH: "Jesus bleibet meine Freude" (Jesús, que l'alegria quedi en mi), coral de la cantata BWV 147.
The Sixteen.Dir.: Harry Christophers. (3m).
20:45 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DES DEL PALAU DE LA MÚSICA CATALANA
Concert de valsos i polques
Orquestra Johann Strauss de Budapest. Dir.: Istvan Bogar.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes
0:30 CATALUNYA JAZZ
Un programa d'Albert Mallofré. Repetició del programa emès dissabte passat.
2:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 14.00 a 15.00).
3:30 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Alfred Celaya. Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 20:10 a 22:00).
5:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIJOUS, 3 DE GENER DEL 2002

7:08 MATINAL
Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.
9:06 MATINAL
EL GRAN REPERTORI
CHOPIN: Fantasia op.49.
Maria Joao Pires, piano. (15m).
DONIZETTI: Concertino per a flauta i orquestra de cambra.
Karl-Bernhard Sebon. RIAS Sinfonietta.Dir.: Jirí Stárek. (8m).
GLUCK: "Tremo fra' dubbi miei" (Tremolo entre els meus dubtes),ària de l'òpera "La Clemenza di Tito".
Cecilia Bartoli, mezzosoprano. Acadèmia de Música Antiga de Berlín.Dir.: Bernhard Forck. (8m).
BACH, C.Ph.E.: Sonata per a clavicèmbal i violí, H 512.
Les Adieux. (17m).
10:03 CAPSA DE MÚSICA
ADDINSELL: Concert de Varsòvia.
Cristina Ortiz, piano. Royal Philharmonic Orchestra.Dir.: Moshe Atzmon. (9m).
TXAIKOVSKI: Simfonia n. 5, op.64.
Orquestra Simfònica de l'URSS.Dir.: Evgeny Svetlanov. (48m).
MOZART: Concert per a clarinet i orquestra en la M., K. 622.
Wolfgang Meyer, clarinet. Concentus musicus de Viena.Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (28m).
BARBER: Adagio per a corda, op.11.
Orquestra Simfònica de Saint Louis.Dir.: Leonard Slatkin. (9m).
CARISSIMI: Jonàs.
Gabrieli Consort & Players.Dir.: Paul McCreesh. (20m).
STRAVINSKI: La consagració de la primavera.
Orquestra de París.Dir.: Daniel Barenboim. (34m).
BACH, J. M.: "Mache dich auf, werde licht" (Obre't, fes-te llum), cantata per l'Epifania.
Klaus Mertens, baix. Rheinische Kantorei. Das Kleine Konzert.Dir.: Hermann Max. (7m).
CHOPIN: Nocturn op.62 n. 2.
Daniel Barenboim, piano. (6m).
13:00 NOU PUNT NOU
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.
14:00 GRANS INTEGRALS
La música de cambra de Ludwig van Beethoven.
Sonata per a violí i piano n. 10, op.96.
Jaap Schröder, violí. Jos van Immerseel, pianoforte. (28m).
Allegretto en Sib M, WoO 39.
Wilhelm Kempff, piano. Henryk Szeryng, violí. Pierre Fournier, violoncel. (6m).
Sonata per a violoncel i piano, op.102 n. 1.
Mischa Maisky, violoncel. Martha Argerich, piano. (15m).
15:04 AGENDA MUSICAL
15:10 A FONS
LES VEUS DEL SEGLE.
L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.
Carlos Álvarez
CHAPÍ: Intermedi orquestral i "Duet de la Pepa y el Felipe"
Ana Ibarra, soprano. Carlos Álvarez, barítono. Orquestra Simfònica de Galicia.Dir.: Miguel Ortega. (8m).
TXAIKOVSKI: Ària de l'òpera Evgeni Oniegin "Kogda bi zhizn".
Carlos Álvarez, barítono. Orquestra Nacional d'Euskadi.Dir.: Mario Venzago. (5m).
VIVES: Cor de la sarsuela "Bohemios".
Carlos Alvarez. Rosa María Ysas. Cor Polifònic de la Universitat de La Laguna. Orquestra Simfònica de Tenerife.Dir.: Antoni Ros Marbà. (8m).
VERDI: "La prigionedi Don Carlo", de l'òpera Don Carlo. BIZET: "Votre toast, je peux vous rendre", de l'òpera Carmen.
Carlos Álvarez, barítono. Carlos Chausson, barítono. Joan Pons, barítono. Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya.Dir.: Mathias Aeschbacher. Enregistrament fet per Catalunya Música el dia 27 de juliol de 1999 a l'Auditori dels Jardins del Castell de Perelada. TRES BARÍTONS. (14m).
BELLINI: "Ah per sempre io ti perdei!", de l'òpera I Puritani.
Carlos Álvarez, barítono. Orquestra Nacional d'Euskadi.Dir.: Mario Venzago. (7m).
ALBÉNIZ: "I would my love or learning your love, my liege, might let!", "Herein to serve him duly were but a foolish thing", de l'acte tercer de l'òpera en tres actes "Merlin" (Merlí).
Carlos Álvarez, barítono. Plácido Domingo, tenor. Orquesta Sinfónica de Madrid.Dir.: José de Eusebio. (8m).
16:00 A FONS
ELS GRANS DIRECTORS.
L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.
García Navarro
MONTSALVATGE: Madrigal sobre el Cant dels Ocells.
Lluís Claret, violoncel. Orquestra Ciutat de Barcelona.Dir.: García Navarro. (5m).
GUINOVART: "Tema de Emma"
Orquestra Ciutat de Barcelona.Dir.: Luis Antonio García Navarro. (6m).
GLAZUNOV: Concert per a violí i orquestra, op.82.
Raphael Oleg, violí. Orquestra Ciutat de Barcelona.Dir.: Luis Antonio García Navarro.
CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 11 d'abril de 1992 al Palau de la Música Catalana. (19m).
GERHARD: Danses de Don Quixot.
Orquestra Ciutat de Barcelona.Dir.: Luis Antonio García Navarro.
Enregistrament fet per Catalunya Música el 25 d'octubre de 1991 al Palau de la Música Catalana. (15m).
17:00 LA TARDA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de d'Olga Cardús.
19:00 PENTAGRAMA
Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.
20:10 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Alfred Celaya.
LEUVENCHELLE: La Silfida, ballet. (Dansa escocesa).
Boris Shlepakov, trompa. Orquestra del Teatre Bolxoi.Dir.: Andrei Txistiakov. (4m).
VIVALDI: Concert op.3 n. 11, RV 565. (per a dos violins).
Simon Standage, Elisabeth Wilcock, violins. The English Concert.Dir.: Trevor Pinnock. (9m).
GRANADOS: Col·lecció de cançons amatòries, orquestrades per R.Ferrer.
Victòria dels Àngels, soprano. Orquestra de la Societat de Concerts del Conservatori de París.Dir.: Rafael Frühbeck de Burgos. (4m).
OSWALD: Bébé s'endort.
Luiz de Moura Castro, piano. (3m).
SUESDORF/BLACKBURN: "Moonlight in Vermont"
Gerry Mulligan All-Star Tribute Band (5m).
WEBER: Obertura "Der Freischütz", op.77.
The Philharmonia.Dir.: Neeme Järvi. (10m).
SCHUBERT: Cançó dels esperits sobre l'aigua, D 714.
Cor Monteverdi. Conjunt Instrumental.Dir.: John Eliot Gardiner. (11m).
MONTSALVATGE: Últim moviment del Concerto Capriccio per a arpa i orquestra.
Magdalena Barrera, arpa. Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya.Dir.: Lawrence Foster. (7m).
MOZART: Set petites peces d'Infància i Joventut.
Ludovica Mosca, piano. (6m).
VERDI: "Patria oppressa", cor de l'òpera "Macbeth".
Cor i Orquestra del Teatre alla Scala de Milà.Dir.: Claudio Abbado. (6m).
RUERA: Ones plàcides a Lloret.
Cobla Selvatana.Dir.: Jesus Santaliestra (4m).
MENDELSSOHN: Romança sense paraules, op.109.
Henrik Brendstrup, violoncel. Catherine Edwards, piano. (5m).
HODGES, J.: "Good Queen Bess".
Eddie Bert Sextet. (5m).
BIBER: Serenata a 5 en Do M. "El guardià nocturn".
Musica Antiqua de Colònia.Dir.: Reinhard Goebel. (9m).
SUPPÉ: "Hab'ich nur deine Liebe", de l'opereta Boccaccio.
Elisabeth Schwarzkopf, soprano. Philharmonia Orchestra.Dir.: Otto Ackermann. (3m).
GROFÉ: "Sunrise" (Alba), de la "Suite del Gran Cañón".
Bournemouth Symphony Orchestra.Dir.: William T. Stromberg. (5m).
22:04 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA
Presentat per Alfred Celaya.
CONCERT enregistrat el dia 5 de febrer de 1995 a la Sala Paper de Música de Capellades.
JAZZ A DOS PIANOS.
Manel Camp i Josep Mas "Kitflus", piano. (82m).

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes
0:30 L'AUDIOVISUAL
Emès diumenge passat.
2:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 14.00 a 15.00).
3:30 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Alfred Celaya. Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 20:10 a 22:00).
5:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIVENDRES, 4 DE GENER DEL 2002

7:08 MATINAL
Música per començar el dia presentada per Joan Vives. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.
9:06 MATINAL
EL GRAN REPERTORI
MOMPOU: Pessebres.
Frederic Mompou, piano. (10m).
SCHUBERT: "An Sylvia" (A Silvia), lied D. 891.
Elisabeth Schwarzkopf, soprano. Gerald Moore, piano. (3m).
MONTECLAIR: Concert per a flauta travesera n. 2.
Barthold Kuijken. Wieland Kuijken. Robert Kohnen. (13m).
MENDELSSOHN: Obertura i cor inicial de l'oratori Elies op.70.
La Chapelle Royale. Collegium Vocale. Orquestra dels Camps Elisis.Dir.: Philippe Herreweghe. (8m).
GERSHWIN: "I Got Rhythm", variacions.
Marcus Roberts, piano. Components de l'Orquestra de St.Luke's i de l'Orquestra de Jazz del Centre Lincoln.Dir.: Robert Sadin. (13m).
10:03 CAPSA DE MÚSICA
TELEMANN: Don Quixot, suite.
Academy of St. Martin-in-the-Fields.Dir.: Neville Marriner. (15m).
KETELBEY: En un mercat persa.
Ambrosian Singers. Philarmonia Orchestra.Dir.: John Lanchbery. (6m).
HAYDN: Simfonia n. 93.
La Petite Bande.Dir.: Sigiswald Kuijken. (21m).
MENDELSSOHN: El somni d'una nit d'estiu, op.21 i op.61.
Christine Schäfer i Ingeborg Danz, sopranos. Cor de Dones i Orquestra del Festival Bach d'Oregon.Dir.: Helmuth Rilling. (60m).
ALBENIZ: Sevilla. Tango. Asturias.
Eduardo Fernández, guitarra. (15m).
TELEMANN: "Warum verstellst du die Gebärden?" (Per què estrafàs els gestos?), cantata pel tercer diumenge després de l'Epifania per a tenor, oboè obligat i baix continu, n. 6, TWV 1:1502.
Fritz Wunderlich, tenor. Wolfgang Meyer, violoncel. Hermann Wedermann, clavicèmbal. Fritz Discher, oboè.Dir.: August Langenbeck. (17m).
SAINT-SAËNS: El Carnaval dels Animals.
The London Sinfonietta.Dir.: Charles Dutoit. (23m).
ROSSELLÓ: "Tu m'estimes...", duet de "Foc i fum".
Juanita Coll, soprano. Joan Pons, barítono. Gran Orquestra Simfònica.Dir.: Gerard Pérez Busquier. (3m).
13:00 NOU PUNT NOU
Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera.
14:00 GRANS INTEGRALS
La música de cambra de Ludwig van Beethoven.
Sonata per a violoncel i piano n. 5, op.102 n. 2.
Mstislav Rostropovitx, violoncel. Sviatoslav Richter, piano. (18m).
Sis temes i variacions per a flauta i piano, op. 105.
Wolfgang Schulz. Rudolf Buchbinder. (19m).
15:04 AGENDA MUSICAL
15:10 A FONS
LA MÚSICA SOLA.
L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.
L'oboè
BRITTEN: Sis metamorfosis d'Ovidi, op.49 per a oboè sol.
Sara Watkins, oboè. (12m).
BACH: Sonata per a oboè i clavecí obligat, BWV 1020.
Ingo Goritzki, oboè. Jörg Ewald Dähler, clavecí. (13m).
MARTINU: Concert per a oboè i petita orquestra.
Ingo Goritzki, oboè. Orquestra Filharmònica de Cambra polonesa.Dir.: Wojciech Rajski. (18m).
16:00 A FONS
ELS INTÈRPRETS CATALANS.
L'espai temàtic de Catalunya Música presentat per Eulàlia Benito.
GRANADOS: El amor y la muerte (Goyescas).
Àdolf Pla, piano. (13m).
TOLDRÀ: Sis sonets (versió per a flauta i piano de J. Zamacois).
Bernat Castillejo, flauta. Adolf Pla, piano. (23m).
ROSSINI: "Salve, o Vergine Maria". "La Passeggiata".
Lieder Càmera. Adolf Pla, piano.Dir.: Josep Vila. (8m).
LAMOTE GRIGNON, RICARD: "Bagatel.les de final de segle".
Josep Pazos, violoncel. Adolf Pla, piano. (11m).
17:00 LA TARDA DE L'OIENT
Programació realitzada a partir de les peticions dels nostres oients. Presentació a càrrec de d'Olga Cardús.
19:00 CICLE DE LIED
"A l'ombra del lledoner"
Música sobre poemes de Tomàs Garcés.
TOLDRÀ: A l'ombra del lledoner.
Ana Ibarra, soprano. Rubén Fernández, piano. (3m).
BONET: Cançó de bressol.
Ana Ibarra, soprano. Rubén Fernández, piano. (2m).
VIVES: Joc d'infant.
Ana Ibarra, soprano. Rubén Fernández, piano. (2m).
MASSIÀ: Amor meu.
Ana Ibarra, soprano. Rubén Fernández, piano. (2m).
MOMPOU: Cançó de la fira.
Ana Ibarra, soprano. Rubén Fernández, piano. (3m).
BLANCAFORT: Cançó de l'amor primera.
Ana Ibarra, soprano. Rubén Fernández, piano. (4m).
TOLDRÀ: "Camins de fada", "La vida de la galera", "Cançó de l'oblit", tres cançons.
Ana Ibarra, soprano. Rubén Fernández, piano. (8m).
SERRA: Cançó del port.
Ana Ibarra, soprano. Rubén Fernández, piano. (1m).
MONTSALVATGE: Cançó amorosa.
Ana Ibarra, soprano. Rubén Fernández, piano. (4m).
LLONGUERES: Cançó de la nit d'agost.
Ana Ibarra, soprano. Rubén Fernández, piano. (4m).
TOLDRÀ: "Cançó de bressol", "Cançó de grumet".
Ana Ibarra, soprano. Rubén Fernández, piano. (7m).
FRANCESC PUJOL: Cançó del caminant.
Ana Ibarra, soprano. Rubén Fernández, piano. (2m).
TOLDRÀ: Cançó de comiat.
Ana Ibarra, soprano. Rubén Fernández, piano. (3m).
20:10 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Alfred Celaya.
GUINJOAN: Escenes d'infants.
Oriol Romaní, clarinet. Àngel Soler, piano. (3m).
SMETANA: El Moldava, poema simfònic del cicle "La meva pàtria".
Orquestra Filhàrmonica de Viena.Dir.: James Levine. (12m).
GARDNER: "L'entrada dels Tres Reis" /TRADICIONAL ANGLESA: "El Rei dels Reis".
John Anderson, oboè. Katherine Fuge, soprano. Monteverdi Choir.Dir.: John Eliot Gardiner. (7m).
ELGAR: "Albada", primer fragment de la "Nursery suite".
Orquestra Simfònica Anglesa.Dir.: William Boughton. (5m).
SHERMAN: "Chitty, chitty, bang, bang" (tema del film).
Orquestra dirigida per Irwin Kostal. (2m).
MILHAUD: Enfantines.
Philippe Corre i Edouard Exerjean, piano. (2m).
PROKOFIEV: Dia d'estiu, suite per a nens op.65 b.
The New London Orchestra.Dir.: Ronald Corp. (15m).
HARBURG: The Wizard of Oz, musical. (Tema)
Judy Garland. Orquestra dirigida per Herbert Stothart. (3m).
SÁNCHEZ MÁLAGA: Aquarel.les infantils.
Alberto Ureta, piano. (7m).
BRAHMS: Geistliches Wiegenlied (Cançó de bressol espiritual), per a contralt, viola i piano, op.91.
Nathalie Stutzman, contralt. Gérard Caussé, viola. François-René Duchable, piano. (6m).
BIZET: Jocs d'infants, petita suite op.22.
Orquestra del Concertgebouw d'Amsterdam.Dir.: Bernard Haitink. (11m).
TEMES DE PEL.LÍCULES DE DISNEY: "Cruella de Ville", de la pel.lícula 101 Dàlmates / "A dream is a wish your heart makes", de la pel.lícula La Ventafocs / "Chim chim cher-ee", de la pel.lícula Mary Poppins.
Barbara Hendricks. London Voices. The Abbey Road Ensemble.Dir.: Jonathan Tunick. (9m).
CHOPIN: Cançó de bressol, op.57.
Vladímir Ashkenazy, piano. (5m).
BERNSTEIN: Peter Pan (4 cançons).
Roberta Alexander, soprano. Tan Crone, piano. (8m).
KHATXATURIAN: "El meu amic està malalt", "Festa d'aniversari", "El cavallet", "Fugueta", quatre peces d'Escenes d'infants.
Marina Rodríguez, piano. (7m).
22:04 ELS CONCERTS DE CATALUNYA MÚSICA
Presentat per Alfred Celaya.
CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 18 d'octubre del 2001 a la Basílica de Santa Maria del Mar de Barcelona. CONCERT FUNDACIÓ CLARÓS.
Obres de DONIZETTI, CACCINI, BELLINI, MASCAGNI, GRANADOS, TOLDRÀ, ÁLVAREZ, TOSTI, VANGELIS i GASTALDONE, entre d'altres.
Montserrat Caballé, soprano. Montserrat Martí, soprano. Manuel Burgueras, piano. Jaume Aragall, tenor. Marco Evangelisti, piano.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes
0:30 MÚSICA CORAL
Emès dimecres de la setmana passada.
1:30 MÚSICA DE CAMBRA
Programa emès la setmana anterior (Dimarts a les 19:00h).
2:30 GRANS INTEGRALS
Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: Repetició del Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 14.00 a 15.00).
3:30 ELS GUSTOS REUNITS
Presentat per Alfred Celaya. Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 20:10 a 22:00).
5:30 CAPSA DE MÚSICA
Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DISSABTE, 5 DE GENER DEL 2002

8:00 MATINAL
Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlleti de notícies i agenda musical.
10:00 CONCERT BARROC
BACH, C.Ph.E.: Trio per a flauta, violí i baix continu, Wq 147.
Hans-Martin Linde. Jaap Schröder. Rolf Junghams. Phoebe Carrai. (11m).
BACH: Sonata per a violí i clavecí, BWV 1017.
Monica Hugget, violí. Ton Koopman, clavecí. (17m).
BACH, W. F.: Duet per a dos violins en Sol M.
Dorothea Vogel, Anne Schumann, violins. (9m).
BACH: Concert per a violí, corda i continu, BWV 1042.
Simon Standage, violí. The English Concert.Dir.: Trevor Pinnock. (18m).
11:00 MÚSICA PER A COBLA
El meu promès (pasdoble).
Cobla Sant Jordi.Dir.: Jesús Ventura. (3m).
SERRAT: Nit de Reis.
Cobla Ciutat de Girona. (5m).
GIL I MEMBRADO: Un dia a Montserrat, suite programàtica.
Cobla La Principal de La Bisbal.Dir.: Francesc Cassú. (15m).

SADERRA PUIGFERRER: Somni
Josep Bassal, violoncel. Cobla Montgrins. (5m).
CRISTAU: Bernat de Tallaferro (poema a temps de sardana).
Cobla Principal de la Bisbal.Dir.: Francesc Cassú. (5m).
OLTRA: Commemorativa i Montjoliu, dues sardanes.
Cobla de Cambra de Catalunya.Dir.: Manuel Oltra
(9m).
COMÍN / LLUNELL: Tot festejant, vals.
Cobla Principal de La Bisbal.Dir.: Francesc Cassú. (4m).
MORERA: Girona, sardana.
Cobla Principal de la Bisbal.Dir.: Joan Casas
(5m).

12:00 AGENDA MUSICAL

12:03 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles.Repetició del programa emès dijous passat.

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana.

14:00 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Carmina Malagarriga.
MOZART: Segon moviment del concert per a piano i orquestra n. 21, KV. 467.
Vladimir Ashkenazy, piano. Philharmonia Orchestra.Dir.: Vladimir Ashkenazy. (8m).
RIMSKI-KORSAKOV: El vol del borinot (Arranjament fet per Jan van Landeghem).
Quartet de flautes de bec de Flandes. (2m).
"The happiest Christmas tree" (L'arbre de Nadal més feliç).
Nat King Cole. (2m).
SCHÜTZ: "Auf dem Gebirge hat man ein Geschrei gehöret" (S'ha sentit un crit a la muntanya), SWV 468.
Conjunt vocal i instrumental de La Petite Bande.Dir.: Sigiswald Kuijken. (5m).
BIZET: Jocs d'infants, petita suite op.22.
Orquestra del Concertgebouw d'Amsterdam.Dir.: Bernard Haitink. (11m).
HERRMANN: Interludi i "The memory waltz" dos temes de la banda sonora de la pel·lícula "The Snows of Kilimanjaro".
Orquestra Filharmònica de Londres.Dir.: Bernard Herrmann. (11m).
SCHENK: Obertura en Sol M, del recull Scherzi Musicali.
Capriccio Stravagante. (6m).
"Still, still, still" (Pau, pau, pau), "Singt und klingt" (Canta i toca), dues nadales.
Cor i Orquestra de l'Academy of St. Martin in the Fields.Dir.: Neville Marriner. (5m).
HAMPTON: Hamp's thing.
Lionel Hampton, vibràfon. Claude Gousset, trombó. Michel Attenoux, saxo contralt. Gérard Badini, saxo tenor. Raymond Fol, piano. William Mackel, guitarra. Michel Gaudry, contrabaix. Sam Woodyard, bateria. (6m).
BACH: Kyrie de la missa en si m, BWV 232.
Nancy Argenta, soprano. Mary Nichols, mezzo. Ashley Stafford, contratenor. Wynford Evans, tenor, entre altres. Cor Monteverdi. Solistes Barrocs Anglesos.Dir.: John Eliot Gardiner. (19m).
SAINT-SAENS: Romança per a flauta i orquestra, op.37.
Clara Novakova, flauta. Conjunt Orquestral de París.Dir.: Jean-Jacques Kantarow. (5m).
DAVIS: So what.
Wallace Roney, trompeta. George Coleman, saxo tenor. Harold Mabern, piano. Gary Peacock, baix. Jimmy Cobb, bateria. (10m).
WHITE: La bella cubana.
Camerata Romeu. (5m).
ELLINGTON: "Come Sunday" (Que sigui diumenge).
Regina Carter, violí. Clark Terry, trompeta. Orquestra Simfònica de la ciutat de Birmingham.Dir.: Simon Rattle. (6m).
GEMINIANI: Concerto grosso en Re M op.3 n.1.
L'Europa Galante.Dir.: Fabio Biondi. (10m).
SANDSTRÖM: "Es ist ein Ros entsprungen" (Ha nascut una rosa), sobre música de Michael Praetorius.
Cor de Cambra de l'Escola de Música de Pitea.Dir.: Erik Westberg. (5m).
RIMSKI-KORSAKOV: Caprici espanyol, op.34.
Orquestra Filharmònica de Rotterdam.Dir.: David Zinman. (16m).
BERLIN: White Christmas.
The Golden Gate Quartet. (3m).
ANDERSON: "Sandpaper ballet", "Jazz pizzicato".
Orquestra Simfònica d'Utah.Dir.: Maurice Abravanel. (5m).
MARTINU: Final, tempo di marcia de "La revista de cuina".
Conjunt de cambra Lahti. (3m).
GOLDSMITH: "A new life" (Una nova vida), tema extret de la banda sonora de la pel·lícula "El primer caballero". (5m).
KERN: Jockey on the Carousel.
Morton Gould i la seva orquestra. (4m).
Phil Coulter.: Christmas Eve, Ellis Island.
James Galway, flauta. Phil Coulter, piano. (5m).

17:00 GRANS OBRES

Presentat per Ignasi Piñol.
BEETHOVEN: Les criatures de Prometeu, op.43.
Orquestra de Cambra d'Europa.Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (69m).
STRAUSS, J.: La Ventafocs, ballet en tres actes.
National Philharmonic Orchestra.Dir.: Richard Bonynge. (89m).

20:03 CATALUNYA JAZZ

Un programa d'Albert Mallofré.

22:04 A LA MANERA DE.....

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana passada.

1:30 CONCERT BARROC

Repetició del programa emès la setmana anterior. (Dissabte i diumenge a les 10:00h).

2:30 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Carmina Malagarriga. Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: repetició dels programes de Dissabte i Diumenge, de 14:00 a 17:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

DIUMENGE, 6 DE GENER DEL 2002

8:00 MATINAL

Música per començar el dia presentada per Pilar Subirà. Recull d'obres breus. Inclou butlletí de notícies i agenda musical.

10:00 CONCERT BARROC

RAMEAU: Cinquè concert en re m.
Ensemble Les Dominos. (11m).
COUPERIN,F.: Peces per a clavecí, Vintè ordre (quart llibre).
Kenneth Gilbert. (22m).
LECLAIR: Sonata VII.
Barthold Kuijken. Wieland Kuijken. Robert Kohnen. (12m).
FORQUERAY: La Couperin. La Leclair. La Rameau.
Skip Sempé, clavicèmbal. (8m).

12:17 GUIA MUSICAL

La informació il·lustrada sobre els concerts i l'activitat musical de la temporada.Un espai presentat per Pilar Subirà.

13:00 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana.

14:00 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Carmina Malagarriga.
REISFELD: "Mein kleiner grüner Kaktus" (El meu petit cactus verd) (Arranjament de Daryl Runswick).
The King's Singers. (2m).
ELGAR: Marxa de la Coronació.
Orquestra Simfònica de Londres.Dir.: Barry Tuckwell. (10m).
BERLIOZ: Zaïde.
Cecilia Bartoli, mezzo. Myung-Whun Chung, piano. (4m).
BACH: Concert de Brandenburg n. 2, BWV 1047.
The English Concert.Dir.: Trevor Pinnock. (12m).
MERCER/CARMICHAEL: Everything happens to me.
Dizzy Gillespie, trompeta. Sonny Stitt, saxo. Kai Winding, trombó. Thelonious Monk, piano. Al McKibbon, baix. Art Blakey, bateria. (13m).
LENNON: Happy Christmas.
Cor de nens. The King's Singers. The Canadian Brass. (4m).
STRAUSS,J.: Obertura "La gallina cega".
Orquestra Johann Strauss de Viena.Dir.: Willi Boskovsky. (9m).
STRAUSS, R.: "Die heiligen drei Könige aus Morgenland" (Els tres reis d'Orient), lied op.56 n. 6.
Felicity Lott, soprano. Orquestra Nacional Escocesa.Dir.: Neeme Järvi. (7m).
SCHUBERT: Moment musical n. 5, D 780.
Claudio Arrau, piano. (3m).
CHAPÍ: "Mi tío se figura", d'El Rey que rabió.
Montserrat Caballé, soprano. Orquestra dirigida per Eugenio Marco. (5m).
WAGNER: Els mestres cantaires, obertura.
The Solti Orchestral Project at Carnegie Hall.Dir.: Georg Solti. (11m).
Seranthabole.
Dolly Rathebe & Elite Swingsters. (3m).
RODRIGO: Villancico.
Orquestra Simfònica de Madrid.Dir.: Antoni Ros Marbà. (5m).
GOLSON: "I remember Clifford" (Recordo el Clifford).
Oscar Peterson, piano. Ray Brown, baix. Milt Jackson, vibràfon. Karrien Riggins, bateria. (8m).
MOZART: Primer moviment de la simfonia n. 38, KV 504 "Praga".
Orquestra de Cambra d'Europa.Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (19m).
CHOPIN: "Berceuse" (Cançó de bressol).
Maria Joao Pires, piano. (6m).
PRESLEY: Love me tender.
Elvis Presley. (3m).
"We three kings", (Nosaltres, els tres reis).
Cyrus Chestnut, piano. (4m).
"Nit de vetlla", "El desembre congelat", "El petit vailet", tres nadales tradicionals catalanes.
Polifònica de Puig-Reig. (6m).
CHABRIER: Festa polonesa, extreta de l'òpera còmica "Rei contra la seva voluntat".
Orquestra de la Suisse Romande.Dir.: Ernest Ansermet. (8m).
COSLOW: In the middle of a kiss.
Zoot Sims, saxo tenor. Jimmy Rowles, piano. George Mraz, baix. Akira Tana, bateria. (6m).
HÄNDEL: "Eternal source of light divine", fragment inicial de l'Oda per l'Aniversari de la Reina Anna.
James Bowman, contratenor. Cor de la catedral d'Oxford. The Academy of Ancient Music.Dir.: Simon Preston. (6m).
KREISLER: Marxa del soldadet de joguina.
Joshua Bell, violí. Paul Coker, piano. (2m).
OFFENBACH: Obertura "Le Roi Carotte" (El rei pastanaga), A. 616.
Philharmonia Orchestra.Dir.: Antonio de Almeida. (5m).
MOZART: "Der Hölle Rache kocht in meinem Herzen", ària de la Reina de la nit, de l'òpera La flauta màgica.
Natalie Dessay, reina de la nit. Les Arts Florissants.Dir.: William Christie. (3m).

17:00 TEMPORADA D'ÒPERA

HUMPERDINCK: Hänsel i Gretel, òpera en tres actes.
Anne-Sofie von Otter. Barbara Bonney. Marjana Lipovsek. Hanna Schwarz. Andreas Schmidt. Barbara Hendricks. Cor de nens de Bad Tölz. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera.Dir.: Jeffrey Tate. (103m).

20:03 L'AUDIOVISUAL

Un programa d'Àlex Gorina.

22:04 LA MÚSICA A DEBAT

Programa a l'entorn de temes musicals d'interès. Presentat i conduït per Joan Vives, i realitzat amb la colaboració del Consell Català de la Música.

PROGRAMACIÓ DE NIT

Repetició dels últims programes

0:30 NOU PUNT NOU

Presentació de les últimes novetats discogràfiques aparegudes al mercat, a càrrec de Montse Aguilera. Resum dels millors programes de la setmana passada.

1:30 CONCERT BARROC

Repetició del programa emès la setmana anterior. (Dissabte i diumenge a les 10:00h).

2:30 ELS GUSTOS REUNITS

Presentat per Carmina Malagarriga. Programes emesos la setmana anterior (Ordre d'emissió: repetició dels programes de Dissabte i Diumenge, de 14:00 a 17:00).

5:30 CAPSA DE MÚSICA

Programes emesos la setmana anterior. (Ordre d'emissió: Repetició dels programes de Dilluns, Dimarts, Dimecres, Dijous, Divendres, de 10.03 a 13.00).

PETICIONS DE LA TARDA DE L'OIENT: Telèfon: 93-202-35-35 Fax: 93-306-92-01
E-Mail: tardadeloient@catradio.com

Freqüències de Catalunya Música per comarques (FM). Baix Ebre, Montsià i Ribera d'Ebre: 102.5. Terra Alta: 97.3. Priorat: 92.2. Alt Camp, Baix Camp, Baix Penedès, Conca de Barberà i Tarragonès: 105.4. Baix Penedès: 105.9. Garrigues, Noguera, Pla d'Urgell, Segarra, Segrià i Urgell: 91.9. Garraf: 91.9. Alt Penedès, Anoia, Bages i Berguedà: 102.4. Baix Llobregat, Barcelonès, Vallès Occidental i Vallès Oriental: 101.5. Maresme: 96.4/101.5. Osona: 100.5. Solsonès: 89,7. Gironès i Pla de l'Estany: 96,7. La Selva: 96.7/88.7. Baix Empordà: 87.8/96.7. Alt Empordà i Rosselló: 90.8/87.6/93.7/96.7. Garrotxa: 97.1. Ripollès: 100.5/105.8. Cerdanya: 88.4. Alt Urgell: 88.6. Pallars Jussà i Pallars Sobirà: 88.6. Val d'Aran: 92.8/101.2.

els aparells de fotografia, tant fixa com mòbil. El procés de filmar, desar la imatge en una cinta de vídeo i reproduir-lo a casa és força conegut per a molta gent. Fins i tot s'hi introdueix música i títols, en els muntatges particulars, i s'editen les imatges per obtenir un millor resultat final. Aquesta descripció tan assumida per tothom i practicada per molta gent es pot fer idènticament amb dispositius digitals. En primer lloc, cal utilitzar un aparell digital de captació d'imatges, del qual cal destacar dos conceptes clau que s'han de considerar a l'hora d'adquirir-lo: la resolució de l'aparell i la possibilitat de connectar-se amb altres aparells. No té cap sentit comprar un aparell amb moltes funcions addicionals si no podem obtenir imatges de qualitat, perquè el que s'enregistra no es pot millorar amb mitjans domèstics. Per esbrinar quina és la resolució de l'aparell, cal observar un parell de dades: la quantitat de píxels i el nombre de línies de resolució horitzontal. En ambdós casos, com més quantitat, millor definició d'imatge. L'aspecte més positiu d'aquest nou procés és la incorporació de l'ordinador multimèdia, que permet gestionar i elaborar les imatges digitals de manera professional, per tal de poder ser enregistrat després en un DVD i reproduït en un ordinador o en un aparell connectat al televisor o al projector d'imatges. Resulta molt important, doncs, disposar d'una sortida de la càmera que ens permeti enviar informació a l'ordinador.

El cinema és, en bona mesura, un dels elements centrals de l'entreteniment de les persones. Des de fa molts anys el cinema ha esdevingut una activitat lúdica força estesa i, malgrat l'aparició del vídeo, amb els anys la quota de mercat ha crescut. L'interès pel cinema, juntament amb el costum de veure pel·lícules a casa i l'aplicació d'implementacions digitals en els productes, ha reactivat o –millor encara– redefinit el concepte de cinema a casa. L'increment de qualitat visual, juntament amb la millora en les prestacions de l'àudio, fa que la comparació entre els sistemes antics i els nous sigui gairebé improcedent. La diferència en la definició de la imatge i els sistemes multicanal de so ens permet parlar veritablement de cinema domèstic similar al de les sales comercials.

Evidentment, cal puntualitzar que de la mateixa manera que un sistema de reproducció d'àudio sempre serà inferior al concert en directe, un sistema d'aquest tipus no pot assolir els resultats d'una sala comercial, entre altres raons per la dimensió de la sala i de la pantalla.

Després de fer aquestes puntualitzacions, podem entrar en la situació actual del producte, del qual cal destacar l'estabilitat de la majoria de components. Des de fa un cert temps els processadors d'àudio i vídeo mantenen una estructura i unes prestacions que permeten utilitzar qualsevol cinta produïda actualment. Fins al moment, qualsevol ampliació feta anteriorment sempre va anar acompanyada de la possibilitat d'incorporar la novetat per mitjà d'actualitzacions internes o externes. Els elements que amplifiquen el senyal d'àudio no han variat des de fa temps i a curt termini tampoc no sembla que ho hagin de fer. L'únic element que pot canviar en un marge petit de temps són els televisors, que en un futur hauran d'incorporar mòduls per a la captació de senyals digitals i hauran de millorar la definició de la majoria dels actuals. Aquesta situació no afecta el funcionament del sistema, perquè podem utilitzar els aparells actuals amb resultats prou bons; només cal considerar de millorar un producte quan esdevingui un estàndard. En la resta de components no es preveu un canvi proper, atesa la gran inversió que la indústria cinematogràfica ha realitzat per crear un format de pel·lícula que, si es manté, garanteix automàticament els aparells reproductors.

> LA DIFERÈNCIA EN LA DEFINICIÓ DE LA IMATGE I ELS SISTEMES MULTICANAL DE SO ENS PERMET PARLAR VERITABLEMENT DE CINEMA DOMÈSTIC SIMILAR AL DE LES SALES COMERCIALS.

De la gran diversitat de propostes que podem trobar al mercat, he seleccionat la que considero més interessant per als nostres lectors: DVD-Vídeo de música instrumental i òpera. Les audicions i la comparació de les diverses opcions les vaig fer a l'establiment especialitzat WERNER de Barcelona, on el suport i l'ajut dels seus assessors, com també del seu gerent, el Sr. Viguera, van ser de gran ajuda per situar el tema correctament. Per veure DVD-Vídeo podem considerar dues opcions. D'una banda, un sistema multicanal recomanant per a persones que vulguin veure moltes pel·lícules, i d'una altra banda, un sistema estèreo convencional amb un lector de DVD associat a un aparell de televisió de nivell mitjà. En ambdós sistemes els DVD ofereixen un idèntic resultat visual, tot diferenciant-se en funció de la qualitat d'imatge del televisor o projector i la capacitat de vídeo del reproductor DVD. Pel que fa a l'apartat musical, cal esmentar la superioritat del sistema dels CD actuals sobre el Dolby Digital Estèreo, però cal tenir en compte la possibilitat en un futur d'ampliar el nostre sistema gràcies a l'aparició d'alguns enregistraments realitzats en sistema multicanal, un 2-3% dels aproximadament 500 títols disponibles actualment. Del la gran quantitat de DVD disponibles a WERNER, vaig poder gaudir de l'actuació del violinista Raphael Christ: cal destacar-hi la força que donava la imatge a l'enregistrament sonor; i també *La Traviata*, dirigida per B. Haitink, amb solistes no massa coneguts i la London Philarmonic Orchestra.

Ha arribat l'hora del Canal Jazz radiofònic

Sis persones relacionades amb aquesta música arriben a una mateixa conclusió

per ALBERT SUÑÉ

LA RÀDIO AVUI DIA ÉS UN MITJÀ DE COMUNICACIÓ D'UNA IMPORTÀNCIA CABDAL. I, AMB EL TEMPS, LA MÚSICA QUE S'HI ESCOLTA S'HA ANAT ESPECIALITZANT.

A casa nostra, el *pop-rock* i la música clàssica ja tenen canals específics on fer sentir els seus propis sons, gairebé com la música lleugera, que se sent durant tot el dia. Fins i tot, existeix un canal dedicat als ritmes caribenys. Per què, doncs, no hi ha una emissora dedicada exclusivament al jazz?

¿La paraula "jazz" encara produeix confusió? ¿S'hi enquibeixen massa tipus de músiques com perquè no se'l consideri un producte de prou solidesa? ¿A l'inici del segle XXI encara és per a molts un estil minoritari, malgrat tenir ja més de cent anys d'història? ¿S'ha pensat alguna vegada en les influències que ha rebut d'altres músiques i, alhora, les músiques que ha influenciat? ¿S'ha tingut en compte la seva elevada creativitat? ¿El seu mestissatge? ¿Les dosis d'improvisació que es necessiten per interpretar qualsevol tema? ¿Les cada vegada més puixants escoles de jazz i els bons músics que en surten?...

Des de fa temps, els afeccionats al jazz, que ja són majoria, es fan aquestes i altres preguntes. I, després de sospesar-les, comproven que no hi ha d'haver cap mena de por i recel a l'hora d'acceptar i considerar un tipus de música que ha estat cabdal en el desenvolupament de la humanitat durant tot el segle XX i que ho serà també al XXI. Per tant, arriben a una mateixa conclusió: a què esperem per col·locar-nos a l'alçada d'importants ciutats europees, que ja fa anys que gaudeixen de canals temàtics dedicats al jazz?

Creiem que ja és l'hora de posar fil a l'agulla. I no ho afirma només qui signa aquest reportatge, sinó, a tall d'exemple, mitja dotzena de persones amants del jazz, cinc de les quals treballen en ambients que s'hi relacionen. Totes han expressat, però, aquesta reivindicació de diferent manera. Ara bé, el fons ha estat el mateix. Aquests són els seus respectius punts de vista:

Lluís Cabrera, director del Taller de Músics. *"Durant el mes de juliol d'enguany vaig participar en una reunió a la qual van assistir polítics catalans responsables de cultura i alts càrrecs de la majoria d'emissores de ràdio que operen en territori català. Fou una trobada on no va faltar tensió, a causa de les posicions que els assistents defensaven respecte del paper que ha de jugar la ràdio en la defensa de la cultura i en la potenciació de la cultura de l'oci.*

És evident que en el debat sorgí el jazz com a eix bàsic de desenvolupament de les músiques populars i la influència que ha exercit en altres músiques del segle XX. Pel nivell de coneixements sobre el tema en els mitjans de comunicació i el grau de responsabilitat de les persones participants, puc assegurar que existeix una tendència a difondre i promocionar el jazz. I crec que la millor manera seria la creació a Catalunya d'un canal especialitzat, allò que els experts anomenen canal temàtic. Sembla que la tendència en les societats desenvolupades de la vella Europa passa per l'especialització. És a dir, un usuari tipus sap que sempre que ho desitgi pot connectar un canal que li assegura la música que satisfà els seus gustos.

Si considerem Catalunya com a part integrant d'aquesta Europa, amb grans capes de classe mitjana, on hi ha una certa exigència de consum cultural "d'altura", haurem de defensar, sense que se'ns pugui titllar d'arriscats, la posada en marxa d'un canal temàtic que basi la seva programació en la música popular clàssica per excel·lència: el jazz.

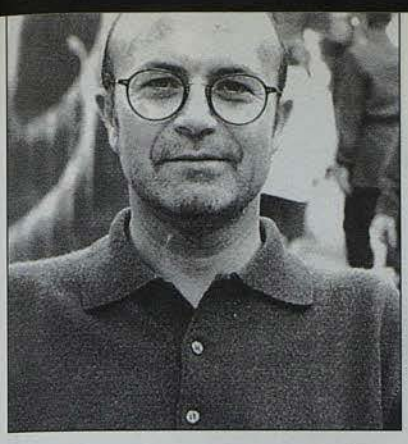
Experiències en països del nostre entorn cultural no en falten. Si es van consolidar i avui gaudeixen d'una audiència forta i fidel, per què no han de funcionar també a Catalunya?

Crec que aquest Canal Jazz tant podria ser públic com privat. Una emissora nova costarà més, és clar. Si ja existeix, la cosa pot anar millor. Seria un canal especialitzat dins d'una altra emissora. I l'haurien de conduir grans comunicadors per tal de fer-lo àgil i atractiu."

John Dubuclet, director de la Terrassa Jazz Orquestra. *"M'has agafat per sorpresa. Perquè feia molt de temps que havia perdut l'esperança que algú pensés en una cosa que, per a mi, és un element molt important per al bon funcionament de qualsevol* jazz scene. *Penso, per tant, que un Canal Jazz radiofònic és absolutament viable.*

> LLUÍS CABRERA: *"Experiències en països del nostre entorn cultural no en falten. Si es van consolidar i avui gaudeixen d'una audiència forta i fidel, per què no han de funcionar també a Catalunya?"*

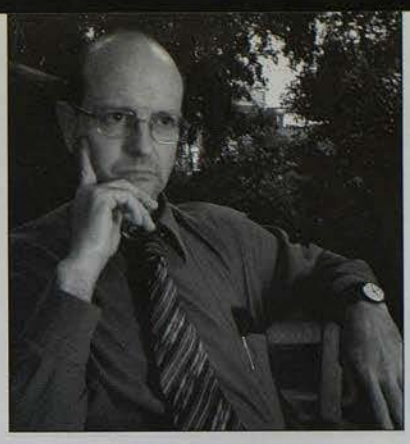
He estat pensant en els bons moments que havia passat davant la ràdio mentre escoltava jazz quan encara vivia a Boston i després a Los Angeles. La veritat és que la majoria de les grans capitals nord-americanes tenen un ampli ventall d'emissores radiofòniques de tots els tipus. Em refereixo a emissores temàtiques: des de música country western *a música clàssica, passant, és clar, pel jazz i pels programes polítics, religiosos o literaris.*

Lluís Cabrera

John Dubuclet

Oriol Gaspar

Acostumava a passar moltes hores escoltant jazz per la ràdio. Al cotxe o bé a casa. Recordo molt bé la WBUR de Boston, amb el seu locutor estrella, Tony Cianamo, o la KLON 88.1 de Long Beach (Califòrnia) i la impressionant veu de basso profundo *de Chuck Niles. La programació era una delícia. A part de posseir uns arxius discogràfics extensíssims que els permeten programar durant vint-i-quatre hores, les emissores acostumen a oferir molts programes comercialment inèdits. Molt sovint, s'escolten concerts en directe o pregravats des dels clubs de jazz. A part d'entrevistes, documentals monogràfics sobre músics importants, o novetats discogràfiques.*

Algunes d'aquestes emissores són públiques i d'altres es mantenen, bàsicament, amb les contribucions dels oients. Moltes vegades, si un és contribuent, si és un soci de l'emissora, rep la programació de tot el mes i així pot escoltar o gravar els programes que li interessin.

Un altre gran avantatge per a l'oient és la possibilitat d'escoltar molts artistes o estils que desconeix sense la necessitat de comprar el disc a cegues a la botiga. I, evidentment, és un avantatge per a l'artista que té un bon disc com a líder i vol arribar a un públic nombrós sense necessitat de desemborsar gaires diners en promoció.

Penso que la ràdio és comunicació, diversió i informació per a qualsevol que tingui una mica d'interès. I tot gratis! O sigui, una emissora temàtica de jazz seria molt bona cosa. Tot serien avantatges."

Oriol Gaspar, cap clínic del Servei de Medicina Interna de l'Institut Dexeus, afeccionat al jazz. *"M'agrada el jazz des dels primers anys seixanta. Molt. És la meva música preferida. Anar als EUA, a França, o a la Gran Bretanya vol dir que hi ha la possibilitat de seleccionar una emissora de jazz i oblidar-se del dial. Tornar a l'Estat espanyol vol dir oblidar-se, al seu torn, d'aquest particular gaudi cultural. Abans jo em resignava pensant que el jazz era qüestió de minories, de "progres" o d'intel·lectuals. Actualment l'oferta del jazz en viu i les escoles de jazz de Barcelona i altres ciutats de Catalunya, demostren que ja no és una música de minories.*

Fa uns anys, la meva mare –que en tenia prop de vuitanta– sostenia en una tertúlia que la música genuïna del segle XX és el jazz. I això que no n'és particularment afeccionada. Vaig entendre que tenia tota la raó. És, doncs, un consens sostenible dir que el jazz és culturalment molt important. En els anys foscos de la dictadura, el que en aquest país s'escriví sobre jazz tenia més a veure amb qüestions antropològiques i sociològiques (que si era l'evolució dels cants a les plantacions, etc.)... Recordo un llibre de Rubert de Ventós... És a dir, com si es denegués carta de naturalesa a la música que ha canalitzat més creativitat i més qualitat en el darrer segle. Stravinsky, Ravel, Satie i tants altres ho han reconegut.

> ALBERT MALLOFRÉ: *"Crec que sí, que seria factible una emissora de ràdio dedicada exclusivament al jazz. En qualsevol cas, es podria fer una enquesta pública i a veure què en sortiria".*

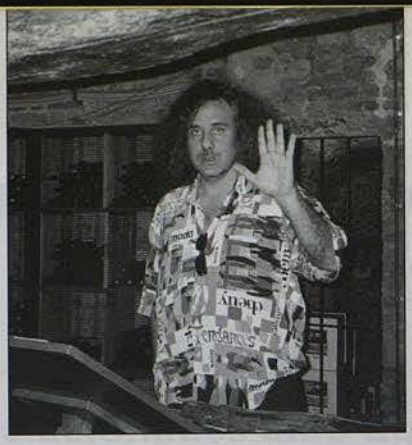
Dit això, entenc que si no hi ha més difusió del jazz en els mitjans de comunicació i no hi ha una emissora temàtica de jazz en tot el país, és només perquè tenim un tret heretat del franquisme cap a la restricció i la incultura. Actualment hi ha tres conegudes emissores de música clàssica. Ja és d'agrair. La resta de música és purament comercial. La qual cosa no vol dir que sempre sigui dolenta. Però als qui agrada el jazz s'han d'esperar a l'hora, generalment nocturna, de la selecció que fa un o altre entès en la matèria. Això no és normalitat cultural. Més aviat és un vestigi de anormalitat incultural. Avui el jazz no és una tendència concreta sinó la soca d'un munt de formes musicals, un bressol, una manera de fer música. Per tant, una emissora temàtica de jazz pot incloure una varietat enorme de músiques i músics, i, amb un clar segell de qualitat, ha de ser un fòrum que, sense cap mena de dubte, ha de trobar el seu públic. Per tant, si no m'erro, pot ser perfectament una emissora pública, que dignificarà l'emissora que l'empari. Per exemple Catalunya Ràdio.

El canal temàtic de jazz ha d'emetre vint-i-quatre hores i, si cal posar-hi publicitat perquè no hi ha prou esponsorització, caldria fer-ho de manera que no interrompi gaire l'emissió. D'altra banda, no crec que calgui fer una enquesta sobre la conveniència d'aquesta innovació normalitzadora. Cal, això sí, que l'abast sigui ambiciós quant a la incorporació de formes musicals que tenen arrels o convergeixen amb la improvisació, que és el jazz. No calen vint-i-quatre hores de be-bop, *ni de* hard-bop, *ni de* blues, *ni de les músiques ètniques que s'hi embranquen. Però sí que hi ha d'haver una bona selecció de totes elles. I per això cal comptar amb la gent que ha mantingut la flama del jazz en aquestes contrades."*

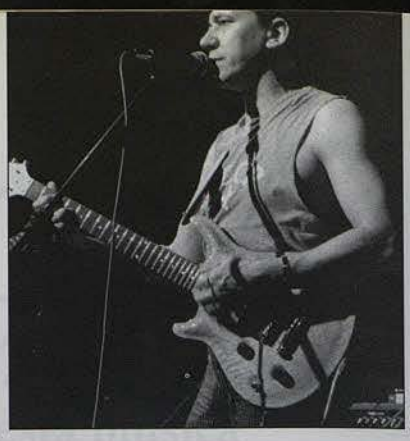
Albert Mallofré, periodista conductor del programa *Catalunya Jazz* a Catalunya Ràdio. *"Crec que sí, que seria factible una emissora de ràdio dedicada exclusivament al jazz. En qualsevol cas, es podria fer una enquesta pública i a veure què en sortiria. A Anglaterra se'n va fer una ja fa uns anys i una gran majoria dels enquestats va respondre-hi a favor. És a dir, allà qüestionaven quin gènere de música preferia la gent i, amb sorpresa per a tothom, quan semblava que guanyaria el* pop *o el* rock *o qui sap què, el jazz es va alçar amb la majoria dels sufragis. Per tant, l'emissora dedicada al jazz es va mun-*

Albert Mallofré

Karles Torra

Joan Vinyals

tar, efectivament, i va gaudir d'un èxit sostingut.

El jazz té prou ramificacions, estils i gèneres diferents per preservarne l'amenitat. De tota manera, per a un afer com aquest, el jazz té un problema: el nom. Tots hem pogut comprovar –i jo el primer– que a molta gent li agrada sentir per la ràdio o allà on sigui un tema de jazz ben tocat, i en canvi, davant d'una oferta de jazz concreta i específica, responen: "No, jo el jazz no..." La restricció es deu a l'etiqueta i no a la música. I molta gent que coneixem, d'aquests que et diuen: "No, jo el jazz no...", resulta que a casa seva tenen un feix de CD de bon jazz que s'han comprat en un exercici de lliure opció.

D'altra banda, davant de les poderoses cadenes radiofòniques majors *que dominen l'espai, només es pot surar a base d'oferta especialitzada. I avui el jazz és una especialització molt poc minoritària. Per tant, crec que sí, crec que una emissora dedicada totalment al jazz podria tenir audiència en proporcions molt raonables davant la competència massiva de les esmentades cadenes* majors. *Això sí, caldria anar en compte amb la programació. I no perdre mai de vista ni un moment el llenguatge particular de la ràdio i tots els altres imperatius específics que exigeix el mitjà. Sobretot, i ho remarco especialment, que per fer "ràdio jazz" primer s'ha de saber fer ràdio. Igual que per fer "cinema jazz" s'ha de saber fer cinema, o per fer "circ jazz" s'ha de saber fer circ, etc. Si no domines l'eina, ja hi pots posar diners, talent i voluntat, que et sortirà un nyap."*

Karles Torra, periodista, crític musical de "La Vanguardia". *"La mancança d'un canal de ràdio especialitzat en jazz és un dels elements que més ens allunyen de l'Europa cultural, on aquesta música acostuma a gaudir d'un tractament molt semblant al de la clàssica. Resoldre aquest tema és un dels assumptes més urgents si és que de debò hom vol normalitzar el consum i gaudi d'aquesta tradició musical amb més de cent d'anys d'història.*

D'altra banda, situar una referència jazzística a les ones podria servir igualment per donar un impuls fonamental a les creacions dels nostres jazzistes, el nivell dels quals ha millorat considerablement de deu anys ençà, i és perfectament homologable amb el dels seus col·legues de la comunitat europea. Avui els nostres músics no tenen res a envejar a ningú, i discogràfiques del país com Fresh Sound aconsegueixen col·locar les seves produccions entre les millors de l'any en mitjans de comunicació del prestigi i la solvència del "New York Times". Tenim, doncs, els materials però ens falten les eines. I la ràdio

> KARLES TORRA: *"La mancança d'un canal de ràdio especialitzat en jazz és un dels elements que més ens allunyen de l'Europa cultural".*

continua sent un altaveu d'eficàcia més que provada en la difusió de la música.

Dit això, penso que seria important eradicar qualsevol mena de dogmatisme en la programació, i proposar una visió panoràmica i oberta del jazz que inclogués totes les tendències. En la mateixa línia, considero que seria bo fugir de la temptació didàctica, i que –sempre amb coneixement de causa– caldria utilitzar un to més aviat suggerent a l'hora de presentar-ne els continguts. Un model personalitzat i situat també, en l'aspecte formal, a l'antípoda del que s'acostuma a utilitzar en les ràdios dedicades al pop *i a la música clàssica.*

Sempre que la política no distorsioni la funció clarament musical de l'emissora, em semblaria adient que aquest hipotètic canal radiofònic de jazz fos de titularitat pública."

Joan Vinyals, president de l'Associació de Músics de Jazz i Música Moderna de Catalunya. *"Sense cap mena de dubte, l'aparició d'un canal radiofònic dedicat exclusivament al jazz seria un esdeveniment celebrat pels amants d'aquesta música i els melòmans en general. La viabilitat del canal ja és una altra qüestió.*

Considero importantíssim l'estil que es doni a aquesta emissora, ja que sovint trobo que es tracta el jazz amb el mateix caire que la música clàssica. Programes de música clàssica, n'hi ha uns quants, i alguns de bons, però el tractament és tan seriós que molts cops descoratja el neòfit i, en definitiva, l'avorreix.

Així, doncs, penso que s'hauria de trobar una fórmula més propera als programes de pop *que no als de clàssica. Aprofitar les novetats per enganxar l'oient i, a partir d'aquí, explicar el jazz de manera divertida i oferir-ne els temes cabdals relacionant-los amb les coses més noves. Crec que és important trobar un to divertit i en certa mesura intranscendent per tal de no frenar la curiositat de l'oient.*

Avui el concepte "jazz" s'ha obert moltíssim, ja que s'ha anat nodrint cada cop més de diferents estils musicals. I l'hegemonia nord-americana ha deixat pas al mestissatge que arriba d'altres nacionalitats, que contínuament aporten aires nous al jazz. Aquesta realitat també es pot aprofitar per greixar una mica la manera de conduir l'emissora, tot donant més diversitat a l'oferta. Explicar qui és Louis Armstrong, per exemple, està molt bé i és important, sobretot ara que és el seu centenari, però crec que un programa basat en premisses com aquesta fracassaria estrepitosament.

En definitiva, crec que una emissora dedicada exclusivament al jazz hauria de tenir en compte, sobretot, l'actualitat i la diversitat del jazz i treballar amb material actual. Perquè el terme didàctic i d'història del jazz és més delicat."

CREACIÓ I BIOGRAFIA

Preguntes sense resposta

És la creació artística en general –i la creació musical en particular– una simple qüestió d'ofici, o bé reflecteix –i és fruit– de circumstàncies personals, determinants i concretes, de l'autor? Aquell concepte tan eteri que hom anomena "inspiració", ¿és només la conseqüència d'un treball tenaç i metòdic; o bé un estat arravatat, una il·luminació que transcendeix d'alguna manera l'àmbit estrictament racional de l'artista?

Aquestes preguntes, i moltes d'altres d'alguna manera més o menys equivalents, plantegen una qüestió que no té una resposta concloent; que, de fet, no té cap resposta, perquè, en el terreny de la creació artística, al nivell més alt, sempre hi haurà un vel de misteri que s'escapa de qualsevol raonament. I això, sense comptar amb la subjectivitat del públic receptor que, en escoltar una obra musical, en contemplar un quadre o en llegir una obra literària, hi projecta les seves pròpies obsessions.

En tot cas, sempre és enriquidor incidir en aquesta temàtica, tan suggerent i plena de possibilitats dialèctiques. És allò que pretenen els tres articles que segueixen, centrats en una visió genèrica del problema –aliena a l'especificitat musical– i en dues exemplificacions emblemàtiques de dues singulars obres musicals dels segles XIX i XX: el *Tristany i Isolda* de Richard Wagner i el *Concert per a violí, "a la memòria d'un àngel"* d'Alban Berg.

Creació i biografia

per ÀLEX SUSANNA

CREACIÓ I BIOGRAFIA SÓN ELS DOS POLS D'UN ARC MOLT BEN TENSAT: EL DE L'OBRA D'ART, JA SIGUI QUADRE, POEMA, NOVEL·LA, ESCULTURA, PEL·LÍCULA O PEÇA MUSICAL.

Sense l'un o l'altre, és a dir, sense una primera matèria vital –extreta del magma sovint confús d'una o altra forma d'experiència directament o indirectament "viscuda"– a partir de la qual ens cal realitzar tot un treball de formalització estructural, no crec que hi hagi la més petita possibilitat d'arribar a un qualsevol resultat artístic mínimament sòlid. Això, tan obvi, no sempre és tingut en compte, ni pels mateixos creadors ni pels receptors (el públic individualitzat). En un cas, sovint s'oblida justament un dels pols a què al·ludíem al principi: o bé la base experiencial, o bé la posterior formalització. Sense el substrat vital, l'obra en qüestió difícilment ens convencerà de la raó de la seva existència, perquè en el millor dels casos no passarà de ser una mera exhibició d'un talent o d'un ofici massa autista per concernirnos. En canvi, desproveïda d'aquell inevitable procés de formalització –mitjançant el qual un material en estat brut s'articula com una forma "significant" i objectivada–, l'obra en qüestió caurà pel seu propi pes i no aconseguirà de superar l'estadi de mera efusió sentimental o visceral del tot mancada d'autoconsciència (o consciència artística: consciència de si mateixa). Una autoconsciència que justament ens mostra el caràcter "artificiós" de tota obra d'art, o sigui, la plena assumpció per part del mateix artista que, una cosa és la "vida", i una altra la seva posterior transformació en una "obra d'art" (per això, parlant de l'anomenada "poesia de l'experiència", el crític Robert Langbaum va dir que no es tractava tant de contar les pròpies experiències com de fer que a la "veu" que parlava en el poema li passessin coses a dins del mateix poema: una precisió, val a dir, del tot bàsica per entendre els mecanismes subjacents a aquest tipus de poesia).

L'IMPORTANT ÉS QUE A LA "VEU" QUE PARLA EN EL POEMA LI PASSIN COSES A DINS DEL MATEIX POEMA

Acceptada, però, aquesta premissa, caldria avançar un xic més en la indagació dels vincles entre aquells dos pols, perquè no totes les obres d'art mantenen el mateix grau –o la mateixa mena– de connexió i dependència amb la realitat de què provenen. De fet, podríem establir una doble tipologia pel que fa a aquest aspecte: d'una banda, la d'aquelles obres que en parteixen, de la realitat, i pretenen reflectir-la (i reflexionar-hi, criticar-la i celebrar-la, segons com), però que gràcies a aquell procés de formalització conscient acaben independitzant-se'n i agafant vida pròpia (diguem que és com si s'hagués trencat el cordó umbilical que les unia a unes circumstàncies i experiències prou concretes, i que és justament aquest fet allò que en propicia el caràcter artístic i n'assegura una certa durabilitat en el temps). I, d'altra banda, la d'aquelles obres que no volen allunyar-se de cap manera del fet o l'experiència que les ha motivat, sinó que se'n declaren obertament deutores perquè no pretenen altra cosa que ser-ne una resposta o una reacció ben evidents (i, sobretot, del tot "necessàries" per a la mateixa supervivència).

Tant pel caràcter excepcional de l'experiència que sol haver-hi al darrere, com més encara per l'enorme dificultat d'assolir uns resultats que estiguin a la seva alçada (és a dir, que sense allunyar-se'n gens aconsegueixin de convertir-se en "objectes" d'art), cal dir que aquesta segona tipologia és molt més infreqüent que l'altra. Les possibilitats d'estavellar-se en l'intent són altíssimes, però per això mateix quan hom se'n surt llavors es tracta d'obres excepcionals. Obres dotades d'una tal càrrega de necessitat i de fatalitat –han estat escrites, compostes o executades perquè no hi havia més alternativa que intentar-ho i perseverar fins a sortir-se'n–, que el receptor de seguida percep alguna cosa de molt especial i n'és profundament colpit: s'adona que el grau d'artifici inherent a la gran majoria d'obres d'art pot rebaixar-se de manera excepcional fins a

En el fet concert es concentren una munió d'energies creatives que giren a redós del fet inspiració

gairebé desaparèixer. Si això passa, ¿com poden sostenir-se aquell poema, quadre o peça musical? Justament pel fet d'haver estat com dictats, o imposats, per la mateixa realitat (és el que la crítica alemanya en diu *Erlebnis*, un Esdeveniment: la vida com a experiència de si mateixa). En el fons, es tracta d'un procés gairebé contrari a l'habitual: en comptes de separar-se progressivament de la seva matriu, no vol sinó sotmetre-s'hi del tot, i és per això que s'hi produeix aquell grau de respecte i submissió tan peculiars (diguem que del defecte se'n fa virtut, i que en cap moment no es pretén amagar el seu origen "real", ni sovint fins i tot la majoria de circumstàncies i accidents que hi van concórrer).

Per no caure en un discurs massa abstracte, potser ja ha arribat el moment de donar uns quants exemples de mena prou diversa per veure l'abast d'aquesta segona tipologia. Pel que fa a la literatura, penso per exemple en obres com *Un dol observat* de C. S. Lewis (una "reflexió" sobre la sobtada pèrdua de l'estimada feta des de l'extrem desempar en què es va trobar l'autor), *Cartes d'aniversari* de Ted Hughes (un impressionant poemari en què aquest escriptor anglès, poc abans de morir, explica fil per randa alguns dels principals episodis de la seva relació tempestuosa amb Silvia Plath, que es va suïcidar poc després d'haver-se separat d'ell), o bé *El Príncep* de Joan Teixidor (escrit arran de la mort d'un seu fill per leucèmia) i el *Cançoner* de Feliu Formosa (motivat també per la mort de la seva dona), dos llibres de poemes certament trasbalsadors en què els seus autors intenten enfrontar-se a la desaparició d'un ésser estimat i alhora trobar sentit al seu pas fugaç per la vida i les seves vides. Però, per poc que hi pensem, ens adonarem també que una gran part de la memorialística de l'Holocaust va ser escrita sota el mateix imperatiu (em remeto a obres com *Si això és un home* de Primo Levi, *L'escriptura o la vida* de Jorge Semprún, o la "novel·la" *K. L. Reich* de J. Amat-Piniella). La llista d'exemples podríem ferla extensiva a tots els altres àmbits de l'art, i així, determinades obres plàstiques, musicals (com les que es comenten tot seguit en sengles articles), escultòriques i fins i tot cinematogràfiques, no cal dir que comparteixen aquest immens grau de respecte i submissió envers alguna experiència determinant, que tant pot ser de signe advers com favorable.

> L'ART, LLUNY DE SER ORNAMENT DE LA NOSTRA EXISTÈNCIA, EN POT SER MÀXIMA EXPRESSIÓ

Davant de totes elles, el lector percep de manera més o menys conscient que es troba més a prop que mai del nucli viu de la "veritat", d'una forma o altra de veritat. Per això són obres d'un pes específic fora del corrent, la recepció de les quals pot esdevenir una de les experiències no sols estètiques sinó morals més intenses i torbadores de la nostra vida: la prova més concloent que l'art, lluny de ser un ornament de la nostra existència, en pot ser la seva màxima expressió.

Tristany i Isolda, identificació entre estat anímic i creació musical

per JAUME TRIBÓ

DURANT ELS PRIMERS MESOS D'UNA ESTADA A ZURIC, WAGNER HA ENTRAT EN CONTACTE AMISTÓS AMB UNA FAMÍLIA D'ALEMANYS RESIDENTS A SUÏSSA: EL RIQUÍSSIM SENYOR OTTO WESENDONCK, COMERCIANT, COPROPIETARI D'UNA FÀBRICA DE SEDA RADICADA A NOVA YORK, I LA SEVA JOVE ESPOSA MATHILDE, DE POC MÉS DE VINT ANYS. LLUR POSICIÓ SOCIAL, CULTURA, SENSIBILITAT MUSICAL, ELS IMPULSEN A SEGUIR L'ACTIVITAT DEL MÚSIC, A ASSISTIR ALS SEUS CONCERTS, A PARTICIPAR DE LES MATEIXES LECTURES.

Una interpretació de la *Vuitena Simfonia* de Beethoven impressiona particularment Mathilde, i les dues famílies comencen a tractar-se amb regularitat. La bellesa de la jove esposa, i sobretot la seva apassionada afecció a l'art, a la música, a la poesia, exciten la fantasia de Wagner, que comença a observar-la amb un interès especial. Mathilde Wesendonck era la prototipus de dona cultivada i això contrastava amb la primera muller del músic, Minna, amb la qual mantingué sempre unes relacions tempestuoses.

Wagner té enllestits *L'or del Rin* i *La valquíria* i la meitat de *Siegfried*. Inesperadament, a meitat del segon acte, el músic deixa Siegfried al mig de bosc. Ha sorgit un projecte nou: el relat dels amors de Tristany. La història que Wagner viu dia rere dia es trasllada, gairebé inconscientment, al treball que crea, atiat per les idees suggerides per la lectura de Schopenhauer que comenta amb la noia. Mathilde esdevé cada cop més la inspiradora, la musa, i alhora es perd també en un amor que la impressiona encara que accepta la realitat d'esposa i de mare.

Les relacions es mantenen també cordialíssimes amb el marit, que és un dels finançadors més actius de Wagner en aquest període. Otto Wesendonck l'havia conegut el 1852. L'any següent ja li havia donat diners que mai no serien tornats. El ric comerciant troba una altra forma de demostrar l'estima i l'afecte que sent envers el músic: el 1857 adquireix una gran extensió de terreny amb vistes al llac de Zuric i hi construeix una mansió per a la família. Al mateix terreny, una mica allunyada, ja hi havia una caseta no menys maca que Wesendonck lloga per un preu irrisori a Wagner que encara viu amb la primera esposa, Minna. La casa, el jardí, les vistes al llac de Zuric i al fons les dels Alps produeixen una gran serenor al músic, que pot treballar enmig d'una tranquil·litat que fins aleshores mai no havia pogut conèixer. La casa dels Wagner, que el músic aviat anomena en alemany *Der Asyl* perquè és el refugi que sempre havia desitjat, és a dues passes del palauet dels Wesendonck i es pot dir que són pocs els dies que transcorren sense alguna visita recíproca.

El setembre de 1857 Wagner renuncia a continuar el *Siegfried* i en pocs dies escriu el llibret de *Tristany i Isolda*. Tot seguit, sense descans, en comença la composició, i totes les nits porta a Mathilde el fruit del seu treball. Ella reflexiona a la seva manera davant del fervor creador de l'amic i amant, i escriu cinc poesies romànticament crepusculars, que Wagner transforma immediatament en sengles cançons per a cant i piano. Les dues últimes són genials esbossos musicals del *Tristany*.

Una carta escrita per Wagner a Mathilde el matí del 7 d'abril de 1858 és interceptada per Minna. Conté frases més que comprometedores i provoca una escena escandalosa entre les dues dones. Al preu d'una explicació humiliant del músic, es mantenen encara les relacions entre les dues famílies, però la situació aviat serà insostenible. El matí del 17 d'agost de 1858 Wagner abandona la casa, abandona l'esposa Minna, abandona l'amant Mathilde i, cal afegir-hi, també molts creditors.

Després d'haver passat per Ginebra, i acompanyat pel seu amic Karl Ritter, Wagner arriba a Venècia i viu al palau Giustiniani, sobre el Gran Canal. El seu diari és un col·loqui continu i mut amb Mathilde: les cartes que li escriu tornen sense obrir. La tristor, una sensació de fracàs, d'inseguretat, una Venècia que se li presenta particularment grisa i tardorenca, li produeixen un malestar físic que es manifesta repetidament en trastorns intestinals. Aquest és l'estat anímic que veu néixer l'acte segon del *Tristany*, amb la gran escena d'exaltat i inextingible amor i el diàleg interromput pel bo, savi i humaníssim rei Marke.

A la primavera ja s'ha enllestit l'acte segon. La proximitat de l'estiu, que a Venècia és molt calorós i la imminent proximitat de la guerra italoaustríaca impulsen Wagner a abandonar Itàlia. Passa per Milà, s'atura a Lucerna i torna a veure els We-

> LA RELACIÓ DE WAGNER AMB MATHILDE WESENDONCK CREÀ EL CLIMA PROPICI PER COMPONDRE *Tristany i Isolda*

sendonck. El duo d'amor ja està compost i el pot contemplar amb serenitat. Tot i els seus rampells de romanticisme exaltat, Wagner és sempre molt metòdic amb la seva forma de treball. Sabem que per a totes les òperes escriu primerament el llibret, que algun era fins i tot editat. Aquests llibrets, escrits molts anys abans que la música, eren respectats escrupolosament pel músic, que només en casos excepcionals canviava alguna paraula. Sobre el llibret, d'estructura ja definitiva, Wagner començava la composició seguint l'ordre estricte del text. La primera redacció es feia per a cant i piano amb una escriptura molt clara. Un cop enllestit el cant i piano, el músic començava l'orquestració pel primer acte.

L'obra literària de Mathilde Wesendonck té un valor innegable, però cal consignar que no és fins després del 1860, un cop s'ha trencat el tracte directe i diari amb Wagner, quan s'aferma com a poetessa, prosista i autora teatral. Algunes obres, com *Die Walküren* i *Die Nornen*, revelen temes i ambients molt estimats per Wagner.

El 1871, la celebració que els Wesendonck van fer a la Tonhalle de Zuric de la victòria dels prussians sobre els francesos, provocà la ira del poble, que els incendià la casa. Van abandonar Suïssa i es traslladaren a Dresden i més tard a Berlín. Mathilde morí el 1902.

Les *Cinc poesies per a una veu femenina i acompanyament de piano* que coneixem com a *Wesendonck-Lieder,* un títol que evidentment no és del compositor, daten dels anys 1857 i 1858, mentre el músic escrivia el llibret i més tard la música de *Tristany i Isolda*. L'òpera va unida als *lieder* amb un lligam doble. Els versos són de l'amant que tenia Wagner i l'òpera –ho escrivia el músic– canta un amor impossible. Dues de les cançons són treballs, esbossos per al *Tristany* i que el músic mateix qualificà d'"*estudis per a* Tristany i Isolda". El versos tenen un valor real tot i que Wagner –ho escriví de la seva pròpia mà– els qualificà de *Dilettanten-Gedichte* (poesies de diletant). Les cinc cançons, a diferència de les òperes, tingueren una gestació difícil. De tres, n'existeixen versions diferents. A més, de la titulada "Schmerzen", n'existeix una curiosa versió per a violí solista i orquestra de cambra que el músic dedicà a Mathilde el dia del seu aniversari. Wagner regalà a Mathilde els manuscrits de la primera versió de les cinc cançons i durant la tardor de 1858, quan el músic havia fugit de Suïssa, realitzà la versió que coneixem. El 1862 Wagner ordenà les cançons en un sentit dramàtic i convertí en cicle el que fins aleshores havien estat cinc cançons soltes. Aquell mateix any s'estrenaren i foren editades per la casa Schott.

Els *Wesendonck-Lieder* no són cap raresa al repertori de concert, però no sempre se senten en l'acompanyament pianístic original, ja que han agafat més popularitat en l'orquestració que en va fer el director Felix Mottl, una instrumentació riquíssima que emula la del *Tristany*. Consignem que el 1981 el compositor Hans-Werner Henze en va fer un arranjament per a mezzosoprano i orquestra de cambra. El director Wolfgang Sawallisch, que va enregistrar la versió de Henze, la considera superior a la de Mottl per l'ús d'instruments com el clarinet baix i la flauta contralt, que hi donen un caràcter molt més íntim.

Pot semblar paradoxal que tinguin la mateixa font dues obres en essència tan contrastades com *Tristany i Isolda* i els *Wesendonck-Lieder* que en la seva estructura original tenen un acompanyament pianístic discret i amable. En un cert moment dels seus primers anys com a músic, Wagner havia pretès ser pianista professional i va rebre lliçons particulars amb aquest fi. La seva obra pianística –tres sonates, una polonesa, una fantasia, una polca i cinc fulls d'àlbum– no revelen ni trets genials ni dificultats innovadores per a l'època. L'ús que feia de l'orquestra sí que des les primeres obres revela un talent innat.

Ara comprenem la dificultat, derivada de la complexitat, del *Tristany.* No sempre va ser així. Mentre que Wagner no trobava editor al qual pogués interessar la Tetralogia, per al *Tristany* no va ser gaire difícil, perquè es va caure en el parany de creure que era una òpera més senzilla que les anteriors del músic, una òpera de pocs personatges, molt poc cor, sense concertants. En dues ocasions s'hagué d'abandonar l'estrena prevista davant de les dificultats mai no plantejades per a l'orquestra i per als cantants. Encara ara moltes seccions dels actes segon i tercer continuen sent un repte per a qualsevol orquestra. Sembla que almenys en aquesta ocasió Wagner va ser conscient que plantejava a cantants i instrumentistes unes dificultats mai no conegudes en la història de la música.

¿Fins on la situació anímica i sentimental ha d'influenciar en l'obra de l'artista? El músic és un artesà que fa la seva feina i que pot prescindir del tot dels seus sentiments. Això ho sabem bé pel que fa als compositors barrocs: cap de les seves obres no ens permeten de descobrir el seu estat anímic. Amb el romanticisme s'arriba a exigir que l'artista es despulli anímicament. Wagner prou que ho fa. El seu epistolari ens ajuda a comprendre l'artista i l'home, el músic i l'amant, però l'obra artística no segueix paral·lelament totes les vicissituds del geni.

Un exemple d'obra inspirada: el *Concert per a violí* d'Alban Berg

per D. GONZÁLEZ DE LA RUBIA

SEGURAMENT ALGUNA VEGADA ENS HEM PREGUNTAT SI EXISTEIX LA INSPIRACIÓ, SI ÉS VERITAT QUE ALGUNS ARTISTES GAUDEIXEN D'UN PECULIAR ESTAT DE CONSCIÈNCIA QUE ELS PERMET CREAR OBRES PROFUNDES, EMOTIVES I PLENES D'HARMONIA I BELLESA.

A questa qüestió ha assetjat l'esperit de moltes persones des del principi dels temps. Encara no s'ha obtingut cap resposta definitiva, cap solució que desveli del tot un misteri tan apassionant i és per això que, a aquestes alçades, el millor seria reconèixer amb humilitat que mai no podrem esbrinar del tot l'enigma. Però malgrat assumir les nostres limitacions, també sabem que mai no deixarem de reflexionar sobre aquest tema, de pensar si un caprici del destí, una particular disposició de l'esperit o fins i tot una oculta energia fa que alguns artistes puguin arribar a escriure obres musicals magistrals que superen les barreres de les modes i del temps.

Tota obra musical, a grans trets, conté dos tipus d'elements: els formals i els de contingut. Els elements formals són aquells que resulten de l'aplicació dels procediments compositius. És a dir, tots aquells que depenen del coneixement teòric aportat pel compositor i aplicats a la seva obra. Els elements de contingut, per la seva banda, constitueixen la plasmació de la idea original, susceptible de ser percebuda tant sensiblement com emocionalment per l'oient. Evidentment, sobre els elements formals tenim un munt d'informació aclaridora. Mitjançant l'anàlisi podem interpretar cada obra musical i veure les relacions que es produeixen entre les parts, el tipus de treball temàtic o harmònic desplegat, la instrumentació i l'orquestració i, a la fi, tots aquells aspectes tècnics que el compositor fa servir en la seva obra. Qualsevol músic amb coneixements es troba molt segur davant d'aquests elements formals, i els interpreta amb certesa i comoditat. La qüestió es complica molt quan intenten esbrinar què fa que una melodia ens agradi més que una altra o per què un acord situat en un determinat punt de l'obra ens emociona més que un altre. Veritablement ¿com podem saber el motiu que fa que una obra ens deixi una impressió estètica més duradora i profunda? Per a alguns, la resposta a aquestes preguntes serà senzilla. Faran referència a aspectes musicals i extramusicals, directament relacionats amb el contingut, i ens diran que ells són els responsables d'aquesta diferent percepció de l'espectador. Però, per a d'altres, aquesta resposta serà insatisfactòria, ja que en qualsevol cas, l'anàlisi d'una partitura no ens pot ajudar gaire a trobar una resposta definitiva al problema de la inspiració musical. L'anàlisi sempre ens procurarà una visió externa de l'obra, situant-nos-en fora, la contemplaran des de l'exterior, com a espectadors que intenten endevinar quines són les parts que s'interrelacionen tot al llarg dels discurs musical, però mai no ens dirà quina és l'essència interna ni la gènesi d'aquella idea plasmada musicalment sobre el paper. D'altra banda, resulta extremament difícil escatir, tal com es pretén, allò que és essencialment objectiu en els fenòmens d'allò que és principalment subjectiu. En qualsevol cas, des d'un punt de vista artístic, sempre és molt més coherent valorar allò subjectiu com la manifestació particular de l'esperit universal, que limitar-ho a unes lleis que, es digui el que es digui, mai no es manifesten amb la mateixa graduació ni afecten tots els individus. És per aquestes raons que parlar del tema de la inspiració en l'art ens obliga a introduir-nos en el terreny de l'esperit.

Durant molt de temps alguns han negat l'existència de la inspiració en l'art assegurant que aquesta no era altra cosa que la capacitat creadora d'un determinat individu. Negaven que hi haguessin artistes més inspirats que d'altres i ens deien que amb voluntat i treball, la inspiració sempre trucaria a la porta de qualsevol artista, sempre que aquest estigués disposat a obrir-la mitjançant l'esforç del seu treball continuat. Paral·lelament, una altra escola de pensament defensava una posició diferent. Influenciada per la metafísica de Schopenhauer, va considerar que la inspiració musical no només existia, sinó que fins i tot era l'eina principal de què se servia el geni per crear les seves obres. Malgrat que Schopenhauer va exposar el seu pensament amb molta claredat –un pensament, per cert, fortament influenciat per Kant–, els seus seguidors, entre els quals es comptaven nombrosos compositors, van distorsionar el seu pensament per convertir-lo en l'aparador d'una sèrie d'idees ridícules

que fregaven el messianisme. Ara bé, si es pot discutir la manera que els defensors de l'existència de la inspiració i el geni en l'art van exposar els seus arguments, el cert és que la base del seu plantejament encara manté tota la seva vigència, ja que a aquestes alçades la psicologia encara no té cap resposta convincent per explicar-nos per què alguns artistes tenen més capacitat productiva, les seves obres arriben més a la consciència col·lectiva de les persones i, en definitiva, per què la seva aportació creativa supera barreres temporals estètiques i geogràfiques.

Si acceptem, tal com diu Roland Fischer, que la creativitat és un estat exaltat en el qual es produeix un augment del contingut de dades i del seu processament, podríem afirmar que alguns individus estan més capacitats que d'altres i que fins i tot pot donar-se el cas d'artistes permanentment inspirats. És a dir, ¿amb els seus canals de percepció de dades i de processament en permanent alerta? El cas de Mozart podria ser el del més perfecte estat de músic inspirat conegut, tenint en compte la brevetat de la seva vida, la seva producció i l'alt nivell expressiu aconseguit en les seves obres. També els de Bach i de Beethoven i, evidentment, els de compositors molt més actuals, com per exemple Alban Berg. Podem considerar el *Concert per a violí* d'aquest últim compositor com una obra realment inspirada.

PODEM CONSIDERAR EL *Concert per a violí* DE BERG COM UNA OBRA REALMENT INSPIRADA

A questa partitura, començada la primavera de 1935 i estrenada pòstumament a Barcelona el 1936, porta per subtítol "A la memòria d'un àngel" i va ser escrita per recordar Manon Gropius, la filla d'Alma Mahler i Walter Gropius, malauradament morta quan només tenia divuit anys. Berg va servir una música expressiva, amb un discurs melòdic molt pronunciat i amb freqüents al·lusions al diatonalisme, malgrat que la partitura està del tot immergida en l'estètica dodecafònica. Però l'estètica general a vegades no coincideix amb els procediments i per això Berg no dubta, quan ho creu convenient, a fer servir acords tríades i petits fragments tonals barrejats amb d'altres atonals. Formalment el concert respecta el tradicional plantejament clàssic, tot proposant un esquema dual que alterna els moviments lents amb els ràpids de la manera següent: *andante-allegretto* i *allegro, ma sempre rubato-adaggio*. Com a elements importants del desenvolupament de l'estructura de l'obra, Berg va introduir el coral de Bach *Es ist genug* en l'"Adaggio" final i també una cançó popular que apareix en l'Scherzo de la primera part. Com és freqüent en les seves obres, la pura representació abstracta de la música també pot acollir un programa, en aquest cas el que narra la tràgica mort d'una jove quan només tenia divuit anys. Així, diverses seccions del concert farien al·lusió a la personalitat de la noia, després a la tragèdia representada per la seva mort i finalment a la sublimació de la vida i el repòs en la vida eterna, ja que un sentit profund transcendental més enllà de les aparences terrenals va acompanyar Berg en tota la seva trajectòria. Precisament quan escrivia aquesta sentida partitura, les seves creences religioses es van accentuar, ja que durant aquella època va patir una infecció que va agreujar el seu delicat estat de salut fins que el va portar a la mort el 24 de desembre de 1935. Per aquesta circumstància, repetint un estat psíquic freqüent en els darrers moments de la vida d'alguns artistes que els fa preveure el seu acomiadament definitiu, Berg va aprofitar la composició del concert per escriure el seu testament musical, un testament que feia referències directes a les seves vivències. D'aquesta manera, tot al llarg de la partitura hi ha al·lusions a la relació que va mantenir amb Mizzi, la criada de la seva família a Viena, i amb la qual va tenir un fill il·legítim. Com va escriure George Perle en el seu magnífic assaig sobre Berg, les dues exposicions de la cançó popular representen la primera relació amorosa de Berg amb la criada Mizzi i el seu últim festeig amb Hanna Fuchs-Robettin. Segons Perle, l'al·lusió final a la melodia popular i la coda són una reminiscència dels sentiments que Berg sentia per Hanna Fuchs. Una altra font, molt més esotèrica, però que segons alguns comentaristes també es pot deduir analitzant la partitura, és l'equilibri numèric entre les proporcions del nombre de compassos i fins i tot en les indicacions metronòmiques. Sembla que Berg va estar molt influenciat per Wilhelm Fliess (1858-1928), un metge alemany que va establir l'anomenada "teoria dels períodes", segons la qual la vida i l'obra dels grans compositors està determinada per determinats cicles i xifres. Però totes les referències musicals i extramusicals que hem donat per explicar la gènesi del *Concert per a violí*, no podran assegurar-nos si una composició ens resulta finalment inspirada o no.

Tal com hem dit al principi, qualsevol tipus d'anàlisi no podrà mai explicar la gènesi d'una obra d'art ni tampoc el perquè de la inspiració en un artista. L'anàlisi només podrà justificar els aspectes formals d'una composició, i també fins i tot les fonts extramusicals en què es va fonamentar, però mai no podrà explicar-la. Malgrat això, podríem demanar-nos: ¿és que realment existeix la inspiració? Doncs, és clar que sí que existeix. Ara bé, que ningú no intenti definir-la des d'un punt de vista científic o materialista, perquè segurament s'equivocaria.

Per explicar la inspiració només podem fer servir la intuïció i el llenguatge metafòric, poètic. Potser Lluís Millet va arribar a entendre què era un artista inspirat quan en la seva conferència "Transcendència de la moral en l'art" va escriure les línies següents: *"Llavors l'artista intueix amb claredat l'harmonia del món i de l'etern, intueix la gràcia íntima del joc de totes les coses creades, el caràcter que les especifica, intueix la llum dels esperits i la força que els mou, endevina l'harmonia del més enllà i s'extasia amb un sentiment inefable que és un tast de felicitat suprema que toca el viu de l'ésser. Llavors gusta el tast de l'infinit."*

"L'harmonia del món i de l'etern", quines paraules tan precioses per definir l'"Adaggio" del *Concert per a violí* d'Alban Berg i tantes i tantes obres... inspirades.

TON KOOPMAN

Ton Koopman ha tornat a embadalir el públic de Barcelona, aquesta vegada com a director convidat del Festival Mozart que obre la temporada de l'OBC. Representa una de les referències actuals en l'àmbit conegut popularment com a "música barroca", un corrent d'interpretació que pretén recuperar la sonoritat original dels compositors històrics. Koopman s'ha convertit en un dels principals especialistes de la família Bach i dels seus contemporanis. En aquesta ocasió, vam poder conèixer la seva concepció historicista de Mozart i de Haydn. Però més enllà de voler fer aproximacions intel·lectuals, el més important per a ell és aconseguir l'autèntica vivència de la música.

A la recerca de l'essència de Bach

per MÒNICA PAGÈS i SANTACANA

-Com s'adapta una orquestra simfònica moderna per aconseguir la sonoritat d'una època històrica llunyana?

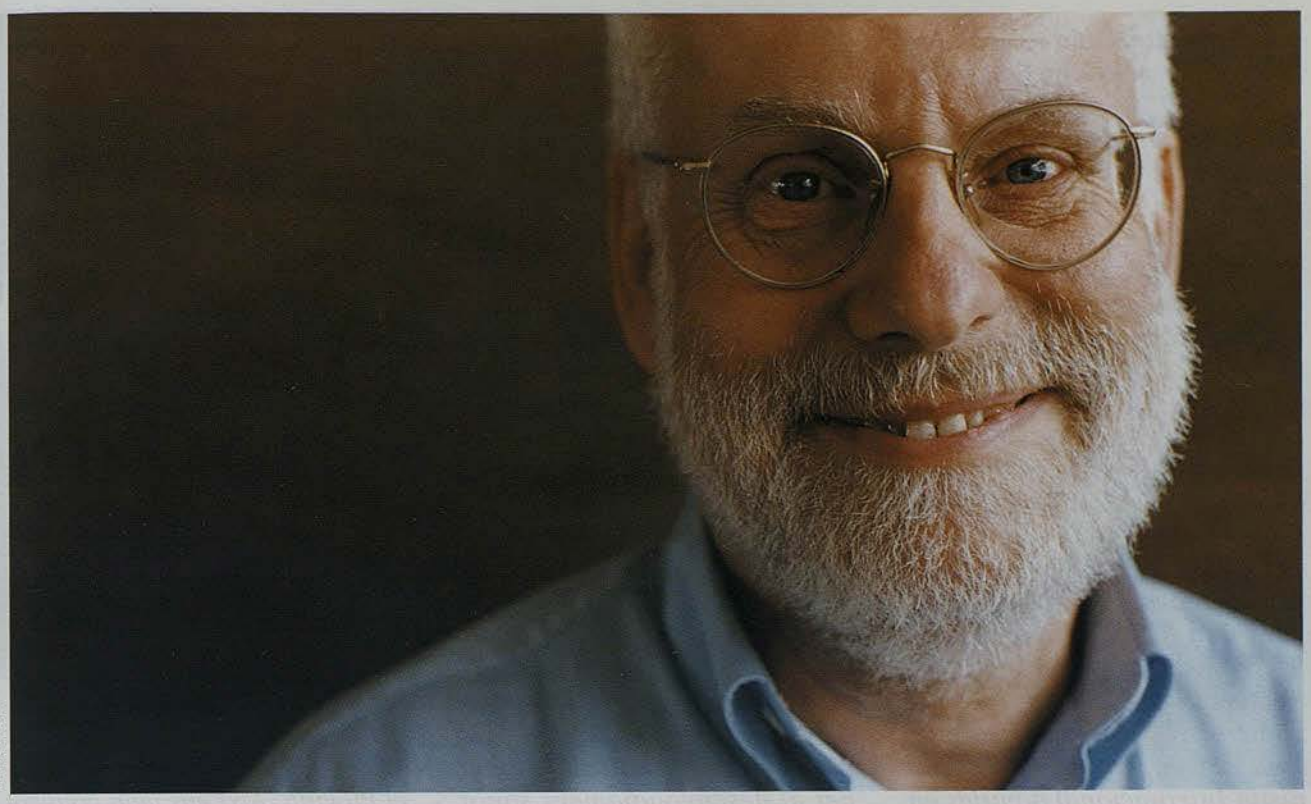
-Jo tinc una idea del so que vull aconseguir. Reconec que és més cansat i que s'ha de treballar molt. Si es tractés d'una simfonia de Malher no hi hauria tants problemes perquè pràcticament tot està escrit en la partitura. En aquest cas, tractant-se de compositors antics, els matisos interpretatius són molt més amplis. Intento anar polint, treballar el so fins a aconseguir aquell que tinc al meu cap. Però hi ha molt bon esperit.

-Quin grau de llibertat donaven els compositors del segle XVII i XVIII a la interpretació de les seves obres, si els comparem amb els autors més moderns?

-Sí, això és cert. Donaven més llibertat al músic. Moltes vegades no hi ha cap indicació escrita. Llavors s'ha de ser molt creatiu, s'ha de conèixer molt bé l'esperit d'aquell compositor. Però fins i tot si han deixat pautes en les seves obres, cal fixar-se molt en la intenció de l'autor, com és cada crescendo *o* decrescendo, *què vol dir amb* piano *o amb* forte. *Demano una relació entre* forte *i* piano. *Fins a aconseguir que la música soni molt millor. Si hagués d'interpretar Wagner aquesta nit seria un desastre, perquè no és el tipus de música que jo entengui. No és la meva música. El barroc et demana de guiar-te per la teva idea de la interpretació. D'anar amb unes idees musicals. De fet, és lògic.*

-¿Tècnicament, quina dificultat representa dirigir una orquestra simfònica amb els principis de la música antiga?

-Depèn de la mentalitat de la gent, dels músics. Cal que tinguin una visió oberta del so, que sigui una orquestra molt bona. No es pot fer amb una orquestra mediocre. Si els professors tenen un sentit musical molt desenvolupat,

EVA GUILLAMET

arriben a copsar molt bé el que es pretén. El que m'agrada és trobar el somriure en els rostres dels músics; que percebin que s'està fent música. Això és el més important. Si no es defensa l'obra, el compositor està mort. Fins i tot Ligeti, Stockhausen o qui sigui pot quedar en no res si només se segueixen les indicacions tècniques i no es deixa fluir realment la comunicació de la música. No m'agrada haver de ser un policia, ni ho pretenc, però aquest tipus de música té un estil determinat i cal copsar-lo. Com més bona sigui l'orquestra, més ràpidament el copsarà. La música és harmonia, al capdavall.

-Què representa dirigir orquestres modernes per a un director que està en aquesta concepció historicista de la música?

-Vaig començar per accident. Fa bastants anys, quan tenia trenta-dos anys, i buscava alguna cosa més que les orquestres modernes. Llavors reconec que era molt fonamentalista en aquesta posició de la interpretació i només em volia limitar a orquestres barroques. Però, està clar, no va ser el bon camí i també en aquells anys tot era molt més difícil. Harnoncourt va venir a dirigir la Concertgebouw Orchestra i recordo que en un assaig va dir: "Molt bé, baixin l'arquet. Ara els ensenyaré com utilitzar-lo." Els músics al principi s'hi resistien, però al cap d'una hora es van fer molt amics. És a dir que demana un cert temps per habituar-s'hi; per reduir la potència del so a què estem acostumats. Un dia em van demanar d'anar a dirigir al Canadà una orquestra simfònica i vaig acceptar. Va ser un èxit, va funcionar. I Nikolaus Harnoncourt em va trucar quan vaig tornar d'aquest viatge i em va proposar de dirigir la Concertgebouw. Em vaig sentir lliure, i ho vaig fer. Vaig gaudir molt, tot i que no hi havia pensat fins llavors, i reconec que m'agrada poder compaginar ambdues coses, la direcció d'una orquestra moderna i la d'una formació amb criteris històrics. Ara només pretenc que es noti que gaudeixo amb la música. Intento comprendre l'obra de Mozart, o de Bach o de Haydn i aconseguir la diferència sonora que els distingeix.

-Vostè, de fet, va destacar en un principi com a organista i després

> *"El que m'agrada és trobar el somriure en els rostres dels músics, que percebin que s'està fent música. Això és el més important"*

com a director. Quin record té de la seva formació amb de Gustav Leonhardt?

-Era un home molt poc expressiu. No comunicava cap gest més enllà de l'altre, quan dirigia. Tot el contrari de la tendència que hi ha actualment. Però per a mi va ser fonamental per aprendre a saber madurar aquesta gran riquesa del so.

-¿Creu que actualment hi ha una concepció més oberta en la interpretació amb criteris històrics que als anys seixanta o setanta, quan va començar a sorgir?

-Al principi, érem com testimonis de Jehovà. Era com un apostolat. Era "o blanc o negre". Hi havia una diferència radical entre els músics. Els uns tocaven amb frac i els altres amb texans. Una vegada vam convidar Amnistia Internacional a parlar en un concert en què interpretàvem la Passió segons sant Mateu *de Bach..., era gairebé com una reivindicació social. Al principi, es creia que aquest corrent d'interpretació amagava moltes limitacions en la tècnica de l'instrument; que tocàvem així perquè no en sabíem més. Però quan Harnoncourt va començar a treballar amb la Concertgebow Orchestra, l'opinió del públic va començar a canviar i va valorar les dues tendències. Ara hi ha més flexibilitat, no es demana que es toqui amb un violí barroc per interpretar fidelment una obra d'aquest període.*

-¿La direcció d'orquestra s'ha especialitzat més que temps enrere?

-Penso que sí. Cada orquestra s'ha posicionat en el repertori que ha volgut treballar més. O Beethoven, Saint-Saëns o Schumann, o en el repertori contemporani.

-De fet, sembla que el públic s'hagi dividit en dos pols molt oposats: el que li agrada la música antiga i el que prefereix les obres contemporànies. I potser s'ha deixat una mica al marge el període romàntic.

-Sí, l'Orquestra de Rotterdam, per exemple, feia vint-i-vuit anys que no havia tocat una simfonia de Haydn. I penso que és important per al desenvolupament sonor d'una orquestra. Però aquests fenòmens vénen marcats per les modes i per les imposicions dels programadors.

F. GUILLAMET

-Quins han estat els països que van introduir aquest estil i que l'han aprofundit més?

-Evidentment, comença a Holanda amb Harnoncourt. Però els països capdavanters després d'Holanda són Anglaterra, França, i finalment Alemanya, sobretot a Colònia, tot i que no va tenir tant d'impacte com en els altres països. L'Orquestra Barroca d'Amsterdam que dirigeixo, ja fa vint-i-quatre anys que existeix. Al principi molta gent ens considerava els millors. Però amb el temps s'ha anat millorant molt l'habilitat tècnica dels músics barrocs en general. Es va anar creant més competitivitat i això va ajudar a perfeccionar el nivell dels músics.

-Vostè havia tocat amb Jordi Savall en l'Hespérion XX cap als anys seixanta. A Catalunya ha estat un dels introductors de l'anomenada "música barroca o antiga"...

-Ens vam conèixer fa trenta anys. Llavors viva a Basilea amb Montserrat Figueres, i jo anava a tocar al Festival de Freiburg. Em va demanar de tocar l'orgue (harpsicord) *en un concert amb Rafael Puyana. Així ens vam convertir en amics i ens agrada compartir la passió pels llibres antics. Estem en contacte i ens veiem sempre que podem. Ens agrada la visió particular que té cadascú i discutim sobre molts aspectes de la música. Catalunya ha d'estar orgullosa de tenir un músic de la seva categoria.*

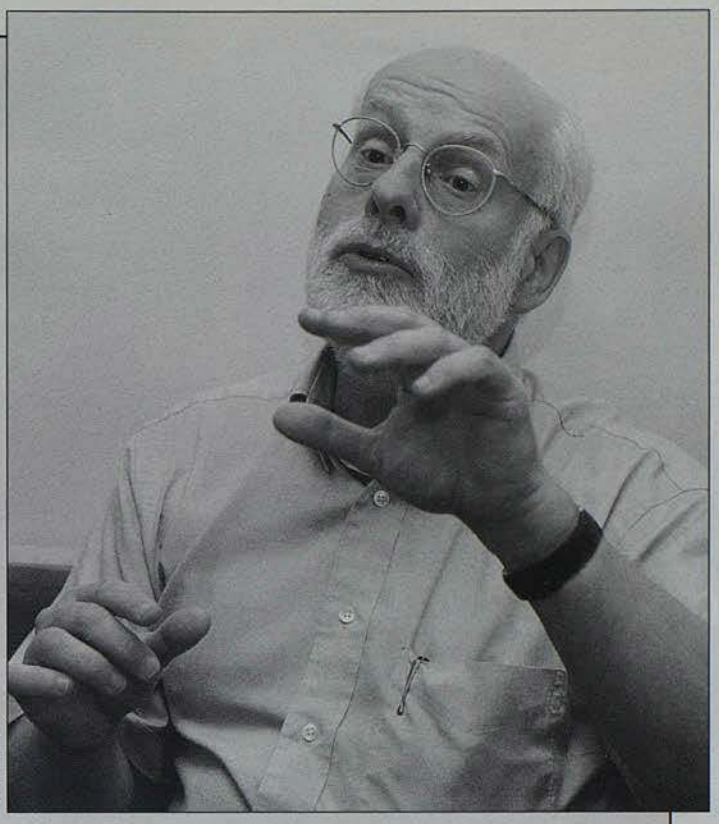
-Els músics, com vostè, que parteixen d'aquesta concepció històrica de la música, ¿són meitat intèrprets i meitat musicòlegs?

-En certa manera sí. Ens plau enormement poder anar a l'origen de l'obra, a la partitura manuscrita si és possible i estar al dia del que es coneix de cada autor, sobre el que es va descobrint. Intentem llegir molt i això és molt necessari.

-Vostè va introduir Karl Philip Emanuel Bach en la programació d'aquest darrer Festival Mozart. Voldria que ens situés l'obra dels fills de Bach en relació amb la del seu pare.

-Evidentment, va ser un pare que va exercir una gran influència sobre els seus fills. Va ser un personatge amb molt poder sobre ells. Bach ha estat com un Leonardo da Vinci, com un Miquel Àngel, ha estat sempre per sobre de tots. Els seus fills se sentien

Ton Koopman té uns ulls petits i molt blaus que sembla que punxin com una agulla mentre parla amb rapidesa, com si les paraules anessin més de pressa que el pensament. Sembla una persona inquieta i això l'allunya de la idea preconcebuda del músic abonat a la reflexió i amant del so més plàcid d'altres temps. Explica les coses amb entusiasme, amb vitalitat i amb molta alegria. Aquesta actitud seva ajuda a desmitificar la imatge de músic intel·lectual amb què s'associa l'intèrpret de música barroca o de música antiga, com es prefereixi. El venç la passió per la història i fins i tot per la psicologia dels compositors de fa tres-cents anys o més, per poder arribar a sentir en el present la mateixa sensació que van tenir ells quan escoltaven les seves obres.

E. GUILLAMET

orgullosos que la música del seu pare fos tan reconeguda. Per tant, era molt difícil compondre després d'ell. El principi va ser molt difícil. Carl Philip era molt cosmopolita i va esdevenir molt famós; es va casar amb una dona rica i quan es va instal·lar a Hamburg va viure un temps gloriós, tot i que el seu primer període a Berlín va ser força dur. Va fer una col·lecció immensa de gravats i de pintura, també de llibres. Va ser un home que va saber gaudir de la vida i un gran compositor que va escriure amb un estil molt diferent i que va desenvolupar l'anomenada Escola de Berlín. En canvi, Wilhelm Friedemann va ser el més genial de tots, potser més avantgarde, *més avançat que Carl Philip, més inspirat. Qualsevol cosa que fes, una cantanta, un concert, el que fos, era sempre comparat amb el seu pare. Va esdevenir un alcohòlic i va morir molt jove. Johann Christian va ser reconegut durant uns anys i després fou oblidat. Mozart escrivia molt rarament sobre un altre compositor. Però hi ha una carta on esmenta Haydn i Carl Philip Emanuel Bach com els més grans compositors. Aquesta va ser la meva raó d'introduir Carl Philip en un concert del Festival Mozart, per aquesta relació artística i històrica entre tots tres compositors. És una música molt personal, molt interessant. Té quelcom d'excèntric que m'agrada molt.*

-¿Es podria dir que Mendelssohn, un dels més grans romàntics, va ser el primer que va voler recuperar la música barroca per mitjà de l'obra de Bach?

-De fet, la idea que Mendelssohn va recuperar Bach és falsa. És veritat que Mendelssohn va fer molt per Bach. Però fins i tot hi va haver una pugna a Berlín per establir qui va ser el primer. Mendelssohn, amb tots els diners de la seva família, va poder estendre aquesta idea que ell va ser el primer a recuperar l'obra de Bach. Però la veritat és que molts dels seus corals s'havien continuat interpretant. Mendelssohn va trobar la partitura de la Passió segons sant Mateu *perquè la seva àvia, que havia estat deixebla de Wilhelm Friedemann Bach, li va regalar pel seu aniversari. I si s'observa la música de Mendelssohn, Bach hi és. Hi ha una línia entre Mendelssohn, Carl Phillip i Johann Sebastian Bach. Una vegada vaig fer Mozart-Mendelssohn en un festival a Holanda, i era interessant observar aquest paral·lelisme i com Mendelssohn va fer els arranjaments de la* Passió segons sant Mateu *amb un amor absolut al so de Bach.*

-Vostè té un contracte amb Time Warner per enregistrar l'obra completa de Bach, un projecte certament immens. Quina opinió té del mercat musical i dels mites que crea?

-Crec que fa bastants anys les companyies discogràfiques eren les úniques a crear algú conegut arreu del món, però ara això ja s'ha acabat. Ara és un mal moment per a aquestes empreses. Hi ha una crisi en el sector perquè hi ha un desequilibri de preus i el públic es queda sempre amb la versió més econòmica o la més coneguda. Però això va en benefici del músic, perquè manté la màgia del directe. El públic ha canviat perquè és molt més visual que temps enrere; sembla que la música li hagi d'entrar més pels ulls que per les orelles. Això ho observo en els meus fills.

El Liceu

us fa protagonistes.

"la Caixa" · Telefónica · Fundació BancSabadell · BS · Caixa Catalunya · BBVA · Banesto · Santander Central Hispano · Freixenet · winterthur Fundació Winterthur · Hotel Rey Juan Carlos I · gasNatural · Autopistas · Aigües de Barcelona · La Vanguardia · El Corte Inglés · Fecsa Enher · Iberia · G&O Guinovart & Obisa · Bancaixa Caixa d'Estalvis de València, Castelló i Alacant · Circuito del Liceo · Grupo Vinsa · Fundació Grup Set · Lexus Toyota · Televisió de Catalunya Catalunya Ràdio · rtve Grupo · Grupo Planeta · Canal+ · Cap Gemini Ernst & Young · Siemens · MPG Media Planning Group · Dragados · Spain-Tir

ACCENTURE - AGFA · GEVAERT - AGROLIMEN - AGRUPACIÓ MÚTUA - ALMIRALL PRODESFARMA - ASEPEYO - AUCAT, AUTOPISTES DE CATALUNYA - BAGUÉS · MASRIERA JOIERS - BASF ESPAÑOLA - BOSE, SONIDO PROFESIONAL - BTV, BARCELONA TELEVISIÓ - CHOPARD ESPAÑA - COBEGA · FUNDACIÓN COCA-COLA ESPAÑA - COPCISA - CORPORACIÓN J. URIACH - DAMM - DANONE - DOM PÉRIGNON EL PERIÓDICO - EMTE · SULZER · AGELECTRIC - EPSON IBÉRICA - ERCROS - ESPAIS D'OCI - EUROMADI - FCC, CONSTRUCCIÓN - FERRERO IBÉRICA - FERROVIAL FUNDACIÓ PUIG - FUNDACIÓN EPSON IBÉRICA - GRAN CASINO DE BARCELONA, GRUP PERALADA - GRUP SABA - GRUPO VITA - HYMSA, GRUPO EDITORIAL EDIPRESSE INDRA - INDUSTRIAS MARCA - LABORATORIOS INIBSA - MEROIL - MERUSA - MICROSOFT IBÉRICA - MIELE - MITSUBISHI ELECTRIC EUROPE - PANRICO - PEUGEOT ESPAÑA PHILIPS IBÉRICA - PORT DE BARCELONA - PRICEWATERHOUSECOOPERS - RECOLETOS, COMPAÑÍA EDITORIAL - SARA LEE - SEUR - VISA ESPAÑA - VIVES VIDAL, VIVESA

Per a informació sobre el programa de Mecenatge i de col·laboració empresarial, adreceu-vos al telèfon 93 485 99 25 o a l'e-mail mecenas@liceubarcelona.com

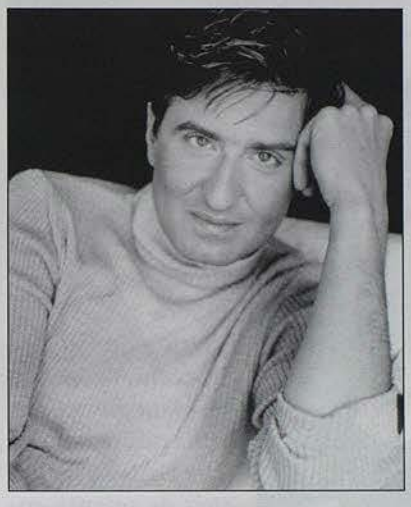
Fundació Gran Teatre del Liceu

Generalitat de Catalunya, Ministerio de Educación, Cultura y Deporte, Ajuntament de Barcelona, Diputació de Barcelona, Societat del Gran Teatre del Liceu i Consell de Mecenatge

Jean-Yves Thibaudet interpreta el Concert per a piano *de Grieg amb l'OBC*

Temporada OBC. Jean-Yves Thibaudet, piano. Anna Cors, soprano. Raquel Pierotti, mezzosoprano. Joan Cabero, tenor. Josep Miquel Ribot, baix. Coral Càrmina. Dir.: Lawrence Foster. *Concert per a orquestra* de Gerhard, *Concert per a piano i orquestra* de Grieg, *Magnificat* de Bach. L'Auditori. 14, 15 i 16 de desembre de 2001 (21 h, 19 h i 11 h, respectivament).

per LLUÍS TRULLÉN

Del pianista francès Jean-Yves Thibaudet s'ha dit que posseeix un fraseig eloqüent, una tècnica brillant i que extreu un bellíssim color de l'instrument.

Nascut a Lió, va començar els estudis de música als cinc anys i als set va actuar per primera vegada en públic. Va fer la seva formació musical amb Lucette Descaves –el qual va mantenir una estreta relació professional amb Ravel–, i ja al Conservatori de París amb Aldo Ciccolini, un dels grans intèrprets de l'obra d'Erik Satie; la musicalitat de Ciccolini va influenciar decisivament el seu estil interpretatiu. Amb quinze anys Thibaudet va guanyar el Premier Prix du Conservatoire i tres anys després obtenia el Young Concert Artists Auditions a New York, tot iniciant una gran carrera concertística.

Thibaudet ja ha actuat amb les orquestres més rellevants del món, amb un repertori que preferentment es dirigeix cap al gran repertori romàntic i la interpretació de la música de Debussy i Ravel.

Acompanyant de cantants com Cecilia Bartoli o Dmitri Hvorostovsky, Thibaudet va fer el seu debut a la Metropolitan Opera la temporada 1996-97 en el rol de Boleslao Lasinski –el pianista– en l'òpera *Fedora* de Giordano. Artista aclamat arreu del món, ha actuat durant vuit anys consecutius al Festival d'Spoleto i en set ocasions als Proms londinencs.

Artista exclusiu de Decca, ha enregistrat més de vint CD –que li han valgut nominacions als Grammy i nombrosos premis a França i a Alemanya–, entre els quals cal destacar la integral per a piano sol de Ravel i recentment l'obra completa per a piano de Debussy.

Un dels seus enregistraments més destacats va ser el que va fer l'any 1992 amb la Royal Concertgebouw Orchestra dirigida per Riccardo Chailly, dedicat a la *Simfonia Turangalila* d'Olivier Messiaen. En el camp de la música de cambra ha enregistrat obres de Debussy, Fauré i Franck, actuant al costat, entre d'altres, del Quartet Takács.

Poc abans de la seva actuació a Barcelona Thibaudet haurà ofert nombrosos concerts als Estats Units, amb programes que recullen obres com la *Burleske* d'Strauss, *Fantasia per a piano i orquestra* de Debussy, *Concert per a piano en Fa* de Gershwin i *Concert per a piano* de Grieg amb la Filharmònica de Los Angeles, o recitals benèfics a Nova York i Washington al costat de Renée Fleming.

La música del Renaixement italià en la veu de Roberta Invernizzi

Euroconcert. Accademia Strumentale Italiana. Roberta Invernizzi, soprano. Música vocal i instrumental del Renaixement italià. Palau de la Música Catalana. 11 desembre de 2001 (21 h).

per LL.T.

L'Accademia Strumentale Italiana oferirà, en la temporada d'Euroconcert, un programa dedicat a la música vocal del Renaixement italià. En aquest concert destaca la presència de la soprano Roberta Invernizzi, una de les més preuades intèrprets de la música antiga.

Nascuda a Milà, Roberta Invernizzi va estudiar piano, contrabaix i cant, aquesta darrera disciplina amb Margaret Hayward, abans d'aprofundir en el repertori barroc amb Emma Kirkby i Evelyn Tubb. Les seves actuacions en el camp de la música antiga li han reportat nombrosos concerts per Europa i els Estats Units, actuant amb conjunts especialitzats en el gènere: la Cappella de la Pieta dei Turchini, Il Giardino Armonico, Archibudelli, I Sonatori de la Gioiosa Marca, Accademia Strumentale Italiana, Retablo Barocco, Complesso Barocco. Invernizzi ha actuat dirigida per Ton Koopman, Gustav Leonhardt, Andrew Parrot, Antonio Florio, Jordi Savall, Anner Bylsma, Christophe Coin, Diego Fasolis, Alan Curtis, tot participant en nombrosos enregistraments que han rebut nombrosos premis concedits per revistes franceses especialitzades.

Paral·lelament a la seva carrera com a intèrpret, Invernizzi ensenya cant barroc al centre de música antiga Pieta dei Turchini de Nàpols.

En aquesta avinentesa actuarà al costat de l'Accademia Strumentale Italiana, que va néixer amb el propòsit de recrear la música de les antigues acadèmies italianes. Especialitzada en la música del Renaixement i del barroc antic, les seves interpretacions tenen un marcat accent historicista i de detallisme. Actuacions a Itàlia, Espanya, Suïssa, Àustria, Alemanya, convidats per prestigiosos festivals especialitzats, els membres de l'Accademia són sovint invitats per actuar amb conjunts de tant de renom com l'Amsterdam Baroque Orchestra, Hespèrion XX, Il Giardino Armonico, la Reverdie, I Sonatori de la Gioiosa Marca, entre d'altres. En la seva discografia destaquen enregistraments dedicats a autors com el compositor del segle XVI Vincenzo Ruffo, Henry Purcell, Bach, Vivaldi, Haydn, Farina, Viadana, Cavalieri o Buxtehude, entre d'altres. Ara al Palau, autors com Azzaiolo, Ruffo, Cara, Tromboncino, Willaert, centraran l'actuació d'aquest prestigiós conjunt de música antiga.

The Sixteen i Harry Christophers oferiran El Messies *al Palau*

Fundació "la Caixa". The Sixteen. Lieder Càmera. Dir.: Harry Christophers. *El Messies* de Händel. Palau de la Música Catalana. 19 i 20 de desembre de 2001 (20 h).

per LL. T.

The Sixteen és un dels conjunts més emblemàtics en el camp de la interpretació de la música coral. Especialitzat en la música polifònica renaixentista, en la música del barroc i en la música del segle XX, la seva trajectòria ve avalada per uns èxits internacionals que els han portat a actuar a les sales de concerts més emblemàtiques d'Europa, els Estats Units i el Japó. El seu director i fundador, Harry Christophers, ha dirigit la formació des de l'inici, a més de portar una tasca com a director invitat d'orquestres com l'English Chamber Orchestra, la BBC Philharmonic, la Northern Sinfonia o la Deutsche Kammerphilharmonie. Recentment ha debutat amb la Bournemouth Symphony Orchestra, amb la Saint Louis Symphony i amb el Bach Consort de Washington.

P. BARCELÓ

Juntament amb un repertori que té en els oratoris de Händel una de les seves màximes especialitats, Christophers sent especial predilecció pel repertori operístic: *Il ritorno d'Ulisse* de Monteverdi, l'*Orfeo* de Gluck, *La flauta màgica* de Mozart, que ha dirigit a l'Òpera de Lisboa, o la interpretació de *La incoronazaione di Poppea* de Monteverdi el setembre de l'any 2000 i que va suposar el seu debut a l'English National Opera formen part del seu repertori. Durant la temporada 2001-02 retornarà a l'English National Opera per dirigir l'*Orfeo* de Gluck i l'òpera *Ariodante* de Händel.

La discografia de The Sixteen inclou més de setanta enregistraments, molts avalats amb nombrosos premis internacionals, en especial els dedicats a la música del barroc anglès i a la música del segle XX. Compositors com Robert Carver, Sheppard, Taverner, Tallis, Byrd, Melgas, Rebelo, Purcell, J. S. Bach, Händel, Poulenc, Britten, Stravinsky, Messiaen, Lesur, Bernstein o Taverner formen part de la seva extensa discografia.

Durant els mesos de novembre i desembre d'enguany The Sixteen oferirà nombrosos concerts internacionals. Entre d'altres, cal destacar la seva actuació al Festival Scarlatti de Palermo, a les catedrals de Lincoln i Norwich, a Budapest –on entre altres obres interpretaran música de Tomás Luis de Victoria– o al Barbican Center –on interpretaran *El Messies* de Händel. Després iniciaran la seva gira per Espanya amb la interpretació de l'esmentat oratori de Händel a Madrid, Màlaga, València, Palma de Mallorca i finalment a Barcelona.

Música al límit

per F. TAVERNA-BECH

Per més que ho vulgui evitar, no deixo de preguntar-me quin és el propòsit d'ajuntar en un programa tres obres tan dissemblants com són el *Concert per a orquestra* de Robert Gerhard, el *Concert per a piano* d'Edward Grieg i el *Magnificat* de Johan Sebastian Bach. La programació sembla més aviat que obeeix a la complaença de compromisos ineludibles o bé al fet de qüestionar fins a quin punt un conjunt simfònic i fins i tot el director que el dirigeixi són capaços de canviar de perspectiva estètica sense gairebé temps per situar-se en uns punts de vista que exigeixen almenys una meditació profunda quant a estils, tècniques d'execució i continguts, tant espirituals com sociològics, de les músiques per interpretar.

Què tenen en comú l'obra virtuosística i especulativament compromesa de Gerhard amb l'expressió sentimental i romàntica de la pàgina pianística de Grieg? I quina pot ésser la connexió d'aquestes músiques purament orquestrals amb una cantata d'esperit religiós que, sense cap mena d'ànim indagador, tan genialment escrivia Bach per aplicar-la a la litúrgia pròpia de les festes nadalenques?

Certament, els concerts són, si és vol, actes lúdics, però també constitueixen una activitat de proselitisme cultural i cal conciliar aquestes dues motivacions perquè la nostra erudició i sensibilitat musical vagin més enllà de la pura anècdota i ens ajudin a situar-nos en el món i en el nostre temps.

Els concerts, per la seva condició artística, ultrapassen qualsevol objectiu de tipus consumista. No es tracta de donar més o menys espectacle o bé més o menys estona de música, sinó de procurar que cada obra d'un programa expliqui o mostri quina ha estat l'evolució de la música i què ha mogut els compositors a escriure-la d'una manera determinada i no d'una altra.

OBC. Jean Yves Thibaudet, piano. Anna Cors, soprano. Raquel Pierotti, mezzosoprano. Joan Cabero, tenor. J. Miquel Ribot, baix. Coral Càrmina. Dir.: Lawrence Foster. Gerhard, Grieg, Bach. L'Auditori. 14, 15 i 16 de desembre de 2001 (21 h, 19 h i 11 h, respectivament).

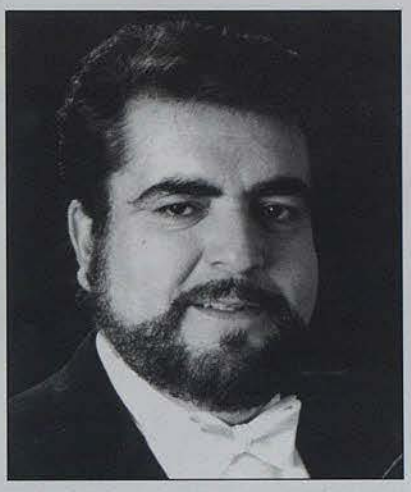
Directora i Violeta, grans al·licients de La Traviata

per J.C.C.

NO CREIEM QUE EL NOSTRE EL LECTOR TINGUI NECESSITAT D'AFEGIR NOUS SABERS ALS MOLTS QUE TÉ D'UNA ÒPERA TAN CONEGUDA COM *La Traviata,* TÍTOL AMB EL QUAL VERDI VA CLOURE LA TRILOGIA REPRESENTATIVA DELS TAN PONDERATS *anni di galera.*

L'argument tan conegut en la triple versió narrativa, teatral i operística –i afegim-hi cinematogràfica i televisiva– tampoc no mereix el més mínim recordatori. Som, doncs, davant d'una obra que té el mèrit de ser sempre molt ben rebuda perquè és excepcionalment bella, és rodona en la seva estructura i situa Verdi en el llindar de la seva època de maduresa. Aquella en què, ben segur, va escriure obres de més consistència musical, però difícilment més genuïnament belles i d'un atractiu tan excepcional com aquesta.

Deixat de banda, doncs, aquest tipus de consideració, cal fer esment de l'interès que suposa l'apartat interpretatiu, ja que a l'avançada, és notable. I que, ni que sigui per una vegada, l'encapçala la figura de la direcció musical, en aquest cas una de les escasses directores que hi ha en els circuits. Es tracta de la britànica Julia Jones, que amb quaranta anys d'edat ha aconseguit un notable prestigi en els circuits europeus. Formada a diversos centres de prestigi del seu país –entre els quals la Guildhall School of Music and Drama i també la National Opera Studio londinenques–, es fincà en el món líric alemany, aquesta escola tan

Joan Pons torna al Liceu amb aquesta producció de La Traviata

solvent, en un recorregut per diversos teatres –Stuttgart, Colònia, Ulm, Darmstadt...–, on afermà el seu ofici i on les seves aportacions van aconseguir un ressò notable, fins a esdevenir una de les batutes operístiques europees més prestigioses. Titular de l'Òpera de Basilea, des d'aquesta ciutat suïssa de tan elevat prestigi musical s'ha projectat al continent i als Estats Units. La seva presència ara al Liceu adquireix, doncs, un interès notabilíssim.

L'altre gran atot és la soprano nord-americana Ruth Ann Swenson, que també s'estrena al Liceu. Des del seu debut el 1983 a la San Francisco Opera ha desenvolupat una important trajectòria, en molta gran part desenrotllada als escenaris mes rellevants del seu país –Metropolitan, Chicago Lyric Opera–, i també a Europa –La Bastille, Covent Garden, Opera Estatal de Berlín–, amb directors de primeríssima fila i amb repartiments així mateix privilegiats. Va començar la seva carrera dins del repertori més genuïnament líric –*Lucia..., I Puritani, Rigoletto, Romeo et Julieta.* Ben darrerament ha incorporat personatges de més cos vocal, com Manon i Violeta, que ofereix ara a Barcelona. Una Violeta fins a cert punt jove, en la veu d'aquesta artista.

Un altre debut d'interès és el del tenor Marcus Haddock. També amb ell tenim davant un historial important, amb presències estel·lars a teatres com La Scala, Deutsche Òpera de Berlín, Metroplitan, Los Angeles, la Bastille, etcètera. És, en certa manera, un especalista en el paper de l'apassionat Germont, que ha interpretat arreu dels més prestigiosos teatres del món.

Joan Pons torna feliçment al Liceu en un espectacle operístic. Ho farà en el paper de pare d'Alfredo. Un paper al qual ell dóna una autoritat impressionant, no sols per les seves reconegudes capacitats canores, sinó també per les actorals, en les quals així mateix excel·leix en gran manera. Cal fer esment que aquest paper en algunes de les onze representacions que s'oferiran serà interpretat per un altre gran i ben conegut barítion, el malagueny Carlos Álvarez. Poques vegades un repartiment haurà tingut tan ben cobert aquest paper.

La producció té totes les garanties que ofereix la procedència del Covent Garden londinenc amb dramatúrgia de Richard Eyre.

***La Traviata* de Giuseppe Verdi. Orquestra Simfònica i Cor del Gran Teatre del Liceu. Ruth Ann Swenson/Mary Dunleavy, Marcus Haddock, Joan Pons/Carlos Álvarez, Rosa Mateu, Rosa Maria Conesa, David Rubiera. Dir. musical: Julia Jones. Dir. d'escena: Richard Eyre. Producció de la Royal Opera House Covent Garden. Gran Teatre del Liceu. 12, 15, 18, 23 (17 h), 27, 28 i 30 (18 h) de desembre de 2001 (20,30 h) i 7, 9, 12 i 16 de gener de 2002 (20,30 h).**

Henry VIII: *retorn operístic de Montserrat Caballé al Liceu*

per J.C.C.

Els mèrits indiscutibles d'una òpera, d'altra banda força oblidada, com és *Henry VIII* de Camille Saint-Saëns, de cap de les maneres poden ofegar l'interès especial que té que serveixi de pretext per a un retorn líric de Montserrat Caballé a l'escenari barceloní. Amb tot el que això suposa des de la perspectiva mítica i afectiva.

La soprano Montserrat Caballé interpretarà el paper de Caterina d'Aragó, la primera de les esposes d'Enric VIII, en l'òpera de Saint-Saëns

Perquè, en definitiva, aquest de Saint-Saëns no és precisament allò que podríem anomenar un títol que les masses reclamin amb insistència, ni la seva escadussera exhumació ha estat objecte de culte als escenaris on s'ha ofert. I, insisteixo en això, es tracta d'una obra amb indiscutibles al·licients, amb tota aquesta capacitat que tenia el compositor francès de crear música de fàcil penetració, de creació de clímaxs lírics emotius, de grandiositat lírica –en el sentit més convencional de l'expressió. Res d'això no ha de quedar al marge de consideració. Però sense que res d'això, tampoc, ens hagi de fer perdre el que s'ha dit a l'inici i tot el que representa.

Estrenada l'any 1883 a l'Òpera de París, malgrat un cert èxit inicial, aquesta obra ha tingut una existència bàsicament secundària en els grans circuits lírics i el fet que no arribi a casa nostra fins cent divuit anys més tard de l'estrena, ho confirma plenament. Perquè, d'altra banda, aquest buit liceístic no és exclusiu.

L'obra està inspirada en el drama *La cisma de Inglaterra* de Pedro Calderón de la Barca, en la qual el dramaturg madrileny acara la primera de les grans crisis matrimonials del monarca anglès que dóna títol a l'obra, més des de la perspectiva humana que no de la política o politicoreligiosa. Malgrat que elementalment hom pogués situar el conflicte en l'estricte triangle –rei-reina-amant–, aquí s'incorpora un quart component: l'amant de l'amant, el noble espanyol Don Gómez. En el decurs de quatre actes assistim a un seguit d'incidències, inserides dins d'un argument en el qual els components històrics juguen un paper només de teló de fons, o de nebulosa afavoridora dels clímaxs dramàtics.

El més important és que aquest argument permet a l'exuberant simfonista que era Saint-Saëns construir un edifici simfonicolíric de gran brillantor, carregat de sensualitat, color i força; de gruix instrumental ben dosificat, de moments *epatants* –tampoc no hi manca ballet– i, en definitiva, de gran espectacle operístic, en exacta correspondència amb el model de Grand Òpera al qual correspon aquesta òpera i del qual va constituir un epígon tardà. I amb això s'arrodoneix definitivament la imatge del que pot donar de si.

Montserrat Caballé serà Caterina d'Aragó, el dissortat personatge a redós del qual gira tot. Henry VIII serà encarnat per Simon Estes, el destacat barítion nord-americà de color, mentre que la mezzosoprano Jane Dutton serà Anna Bolena i el barítion Charles Workman Don Gómez. Un director líric tot terreny, José Collado, serà el responsable de la direcció musical, i la producció és conjunta del Gran Teatre del Liceu i del Théatre Imperial de Compiègne, amb direcció d'escena de Pierre Jordan. El conegut ballarí argentí Julio Bocca és l'autor de la coreografia.

***Henry VIII* de Camille Saint-Saëns. Orquestra Simfònica i Cor del Gran Teatre del Liceu. Montserrat Caballé/Kassandra Riddle, Nomeda Kazlaus/Ning Liang, Simon Estes/Luis Ledesma, Charles Workman, Konstantin Gorny. Dir. musical: José Collado. Dir. d'escena: Pierre Jourdan. Coproducció Gran Teatre del Liceu-Théâtre Impérial de Compiègne(?. Gran Teatre del Liceu. 4, 8, 10, 11, 13 (17 h), 15 i 17 (20,30 h) de gener de 2002.**

Molt camí fet. Molt futur per endavant.

El món sap com treballem, com pensem i com fem les coses. Perquè les nostres empreses i la nostra cultura van avançant per un camí que ens porta més lluny cada dia. Un camí on tots tenim molt per viure.

Molt per fer
Molt per viure

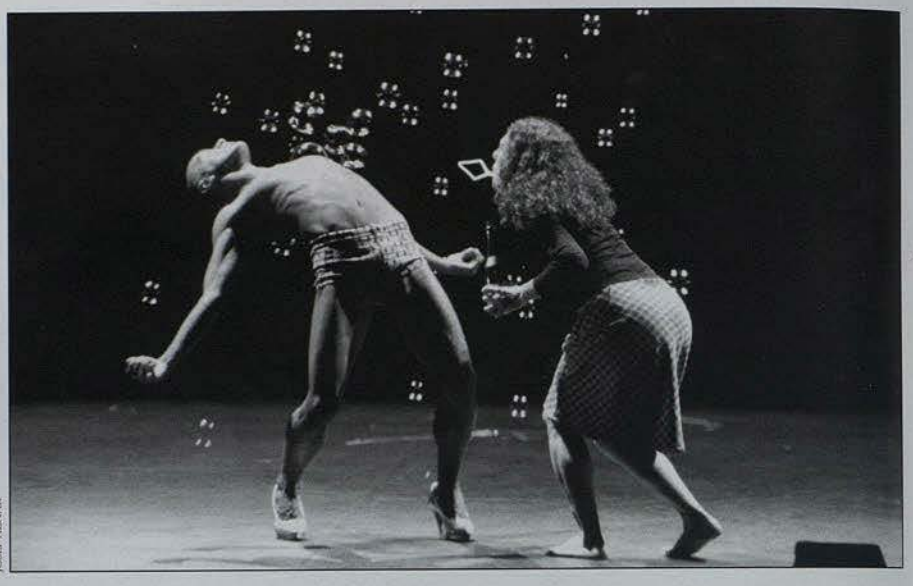
Generalitat de Catalunya

www.gencat.es

Nous camins en l'experimentació

per ESTER VENDRELL

ENTRE ELS PASSATS DIES 17 D'OCTUBRE I 4 DE NOVEMBRE, L'ESPAI DE DANSA VA INAUGURAR LA TEMPORADA DEL GÈNERE AMB UN CICLE ENDANSA CONCENTRAT, EN EL QUAL DURANT DUES SETMANES, I DE MANERA MOLT INTENSA, ES VA PODER OBSERVAR PER ON CAMINEN LES NOVES PROPOSTES DE JOVES CREADORS.

JOSEP AZNAR

De cara, *de Jordi Cortés*

Les aportacions van ser desiguals, com també l'estadi i la maduresa artística de cada coreògraf. Més que mai la pluralitat en la recerca es mostrà patent, i si bé aquest cicle ha intentat buscar punts de connexió entre tots els creadors, podem dir que les propostes s'emmarcaren en tres grans blocs.

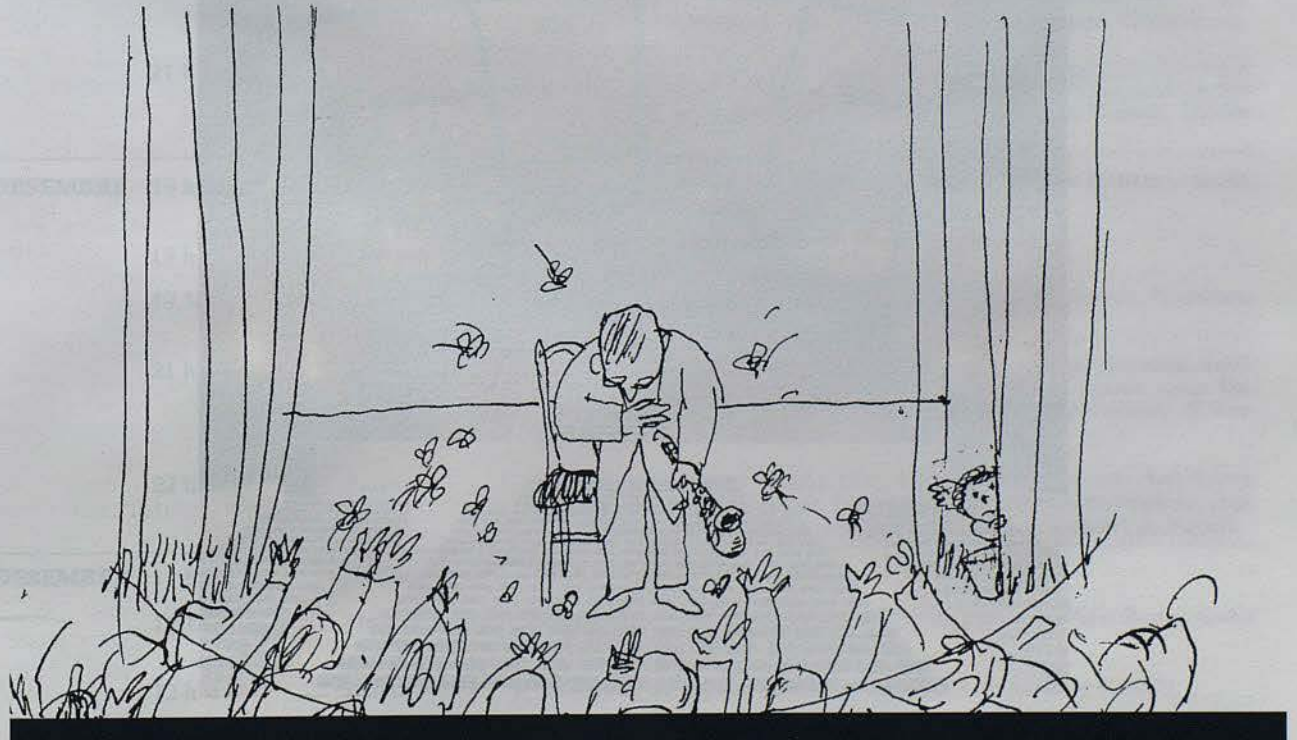
En una primera recerca, per mitjà de la teatralitat, la dansa teatre, el teatre físic o el teatre d'acció, la dansa es mostra reduïda a petites seqüències gestuals, individuals, amb desaparició del treball coreogràfic grupal i espacial, i el moviment se centra en l'expressivitat emotiva de personatges. En aquesta línia cal esmentar la reiteració constant en la plasmació del fet autobiogràfic tant dels creadors com dels ballarins; el treball parteix de manera postbauschiana de les experiències i vivències personals. Es juga amb la juxtaposició d'escenes, i el resultat mostra una estètica realista, directa i propera al públic. Podem englobar en aquesta línia els treballs presentats, amb resultats molt diferents, per Jordi Cortés, *De cara,* i el d'Elena de Córdoba, *Sin correa*. Ambdós s'endinsen en el psicologisme i els problemes existencials que preocupen l'home, entre els quals la mort, però mentre que un ho fa de manera poètica, subtil (Cortés), els altres hi entren directament, de forma agressiva, brutal i grotesca. Les dramatúrgies són desiguals i en el segon treball es mostra un des-equilibri rítmic entre les escenes originat per l'abús de la paraula que en fan els intèrprets. Són dos treballs que parteixen de punts paral·lels però amb resultats divergents.

Una segon línia podríem dir que està englobat per treballs, de solos intimistes, minimalistes, de costura precisa, acurada i sense grans pretensions. Vénen exposats pels treballs de Rosa Muñoz, *A jirones,* i de Fèlix Santana, *En voz baja.* Ambdós mostren la senzillesa i humilitat amb què el coreògraf s'enfronta al treball, més interior, conceptual, menys expressiu i comunicatiu, però acurat. Són més distants també per a l'espectador, sobretot el de Fèlix Santana, però coherents en el seu desenvolupament estructural i espacial, malgrat que es poden considerar *works in progress* que poden anar més lluny.

La tercera línia, per bé que variada quant a propostes, ve marcada per la pluridisciplinarietat i, sobretot, la utilització dels recursos de les arts visuals i la tecnologia al servei de la dansa. Així, mentre que uns treballen fusionant imatges videogràfiques i música electrònica, per emmarcar i delimitar contextos, funcionen de manera dramatúrgica, com és el cas del treball *EsO NO es MI Cuerpo* d'Olga Mesa i la proposta performàtica i atrevida del danès Erik Pold; d'altres, com Pablo Ventura, utilitzen les eines informàtiques de videocreació amb programes com el Life Forms, ideat per Merce Cunningham, que permet, de manera deshumanitzada, traspassar el món virtual a l'escenari, fent coincidir els ballarins de carn i ossos amb uns ballarins virtuals, que es mouen en qualitats diferents, etèries i ingravitatòries. Malgrat la fredor de la tecnologia, l'estètica de les formes virtuals donen una nova dimensió al sentit del moviment tot ideant una bellesa i una sensibilitat estètica noves, que submergeix l'espectador en un embriagador món visual i tridimensional.

Un dels millors exponents d'aquest tipus de treball és l'aconseguit espectacle de l'octogenari coreògraf americà, però pioner en aquest camp i en moltes altres matèries coreogràfiques, Merce Cunningham amb *Biped*, que per desgràcia, una vegada més, ha passat de llarg dels escenaris de Catalunya després de ser de gira tot l'any passat per Europa.

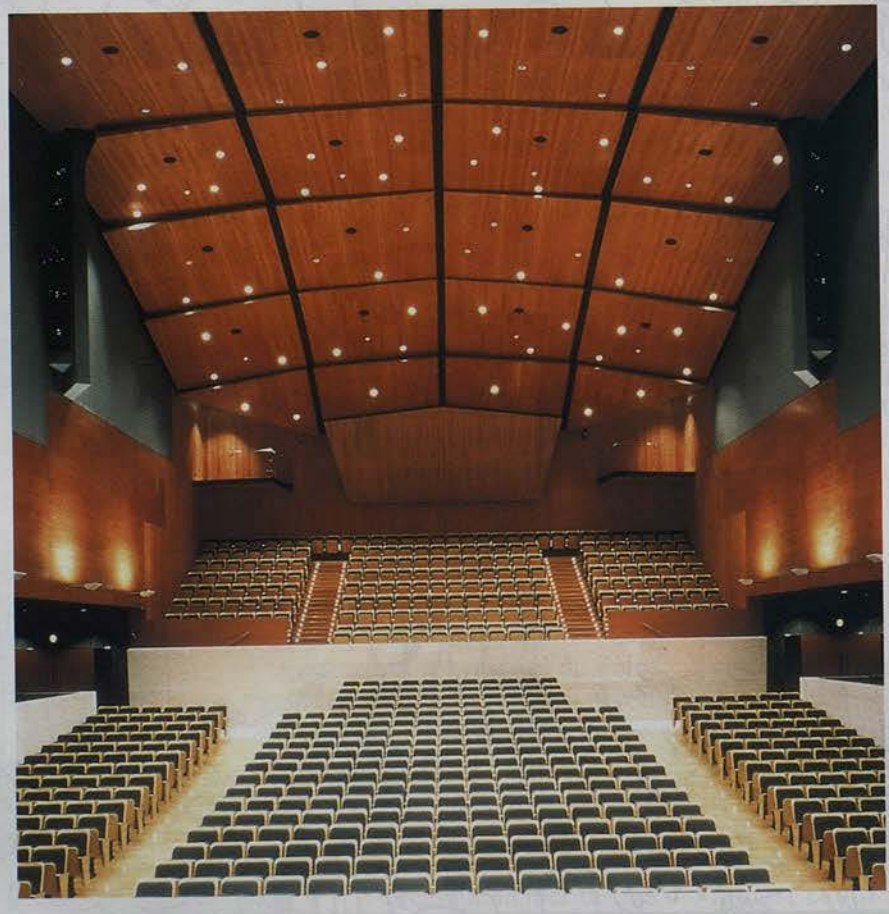

a **lleida**,
un "instrument" incomparable...

auditori
enric granados

AUDITORI MUNICIPAL ENRIC GRANADOS

LA PAERIA

Ajuntament de Lleida

BARCELONA (BARCELONÈS)

1 DESEMBRE	22 h	CCCB	Christiaan de Jong, flautes, guitarra elèctrica i electrònica. (V Cicle Internacional d'Influències Musicals).
2 DESEMBRE	19,30 h	Casal del Metge	Jordi Gendre, flauta. Berta Gasull, oboè. Sva Patkoulin, violí. Montse Solà, soprano. Joan Vergés, guitarra. José Menor, piano. Concert d'homenatge a Joaquín Rodrigo. (Societat de Concerts de Barcelona).
7 DESEMBRE	22 h	Palau	Concert de Nadal. (Caixa Sabadell).
8 DESEMBRE	22 h	Palau	Concert de Nadal. (Caixa Sabadell).
9 DESEMBRE	19 h	Auditori	Orquestra Exaudi Nos. Cor Lieder Càmera. Ana Nebot, soprano. Eulàlia Salbanyà, contralt. Jon Plazaola, tenor. David Menéndez, barítón. Dir.: Joan Grimalt. *El Messies* de Händel. (Barcelona Clàssics).
	19,30 h	Conservatori Municipal	Orquestra de Cambra Catalana. Dir.: Joan Pàmies. Bacchus, Boliart, Bonet, Llanas, Taverna-Bech, Beethoven.
	19,30 h	Casal del Metge	Natalia Xakovskaia, violoncel. Galina Brinika, piano. Schumann, Bridge, Rakhmàninov. (Societat de Concerts de Barcelona).
11 DESEMBRE	21 h	Palau	Accademia Strumentale Italiana. Dir.: Alberto Rasi. De Rore, Ruffo, di Milano, Cara, Tromboncino, Cambio. (Euroconcert).
12 DESEMBRE	20 h	Catedral	Thomas Deligny, orgue. Duruflé, Gigout, Vierné, Messiaen. (L'orgue de la Catedral de Barcelona. Euroconcert).
	21 h	Sta. Maria del Mar	Orquestra Exaudi Nos. Cor Lieder Càmera. Ana Nebot, soprano. Eulàlia Salbanyà/Mireia Pintó, contralt. Jon Plazaola/Toni Comas, tenor. David Menéndez/Enric M. Castignani, barítón. Dir.: Joan Grimalt. *El Messies* de Händel. (C. Picanyol).
13 DESEMBRE	21 h	Sta. Maria del Mar	Orquestra Exaudi Nos. Cor Lieder Càmera. Ana Nebot, soprano. Eulàlia Salbanyà/Mireia Pintó, contralt. Jon Plazaola/Toni Comas, tenor. David Menéndez/Enric M. Castignani, barítón. Dir.: Joan Grimalt. *El Messies* de Händel. (C. Picanyol).
14 DESEMBRE	20,30 h	Església Sta. Anna	Musica Reservata de Barcelona. Roser Granell, soprano. Isabel Juaneda, soprano. Jordi Abelló, alto. Mercè Trujillo, alto. Albert Riera, tenor. Antoni Trigueros, tenor. Jordi Lluís Blanco, baix. Tomàs Maxé, baix. (Concert 10è aniversari).
	21 h	Auditori	OBC. Jean-Yves Thibaudet, piano. Anna Cors, soprano. Raquel Pierotti, mezzosoprano. Joan Cabero, tenor. Josep Miquel Ribot, baix. Coral Càrmina (dir.: M. Ríos). Dir.: Lawrence Foster. Gerhard, Grieg, Bach.
	21 h	Sta. Maria del Mar	Orquestra Exaudi Nos. Cor Lieder Càmera. Ana Nebot, soprano. Eulàlia Salbanyà/Mireia Pintó, contralt. Jon Plazaola/Toni Comas, tenor. David Menéndez/Enric M. Castignani, barítón. Dir.: Joan Grimalt. *El Messies* de Händel. (C. Picanyol).
15 DESEMBRE	19 h	Palau	OSV. Dir.: Salvador Brotons. Festival de valsos i danses. (Concerts Simfònics al Palau).
	19 h	Auditori	OBC. (Segona audició).
	19,30 h	Casal del Metge	Mischa Ovrutsky, violí. Sonya Ovrutsky, piano. Beethoven, Prokófiev, Mendelssohn. (Societat de Concerts de Barcelona).
	21 h	Sta. Maria del Mar	Orquestra Exaudi Nos. Cor Lieder Càmera. Ana Nebot, soprano. Eulàlia Salbanyà/Mireia Pintó, contralt. Jon Plazaola/Toni Comas, tenor. David Menéndez/Enric M. Castignani, barítón. Dir.: Joan Grimalt. *El Messies* de Händel. (C. Picanyol).
	22 h	Palau	Orquestra Simfònica Diaula. Dir.: Alfons Reverté. *La ventafocs* (òpera infantil) de Maxwell Davies. *Les mamelles de Tirèsies* de Poulenc. (10è aniversari de la Jove Orquestra Simfònica Diaula. Concert de Nadal).
16 DESEMBRE	11 h	Auditori	OBC. (Tercera audició).
	11,15 h	Orfeó Gracienc	Orquestra de Cambra Amics dels Clàssics. Dir.: Joan Palet Ibars. (Amics dels Clàssics).
	12 h	Palau	*El Messies* de Händel. (Concert Familiar. Fundació "la Caixa").
	18,30 h	Ateneu Barcelonès	Helena Ginés, piano. Schumann, Liszt, Ravel. (Associació Massià-Carbonell).
	19 h	Palau	OSV. Dir.: Salvador Brotons. Festival de valsos i danses.
19 DESEMBRE	20 h	Palau	The Sixteen. Lieder Càmera. Cor Aurica. Coral Sant Jordi. Carolyn Sampson, soprano. Catherine Wyn-Rogers, contralt. John Mark Ainsley, tenor. Michael George, baix. Dir.: Harry Christophers. *El Messies*

			de Händel, (Fundació "la Caixa").
	21 h	CCCB	Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona. Dir.: Jordi León. Brotons, Solà, Roig, Boliart, Taverna-Bech, Blay. (Avuimúsica).
20 DESEMBRE	20 h	Palau	The Sixteen. Lieder Càmera. Cor Aurica. Coral Sant Jordi. Carolyn Sampson, soprano. Catherine Wyn-Rogers, contralt. John Mark Ainsley, tenor. Michael George, baix. Dir.: Harry Christophers. *El Messies* de Händel, (Fundació "la Caixa").
21 DESEMBRE	22 h	CCCB	Ensemble Barcelona Nova Música. Llanas, Meyering, Brncic, de Jong, Shatin, Cazurra, Bacchus, Massari. (V Cicle Internacional d'Influències Musicals).
22 DESEMBRE	12 h	Palau	Cors de l'Orfeó Català.
	19,30 h	Casal del Metge	Orquestra de la Societat de Concerts de Barcelona. Cor Vivaldi (dir.: Òscar Boada). Dir.: Melani Mestre. Concert de Nadal. (Societat de Concerts de Barcelona)
	18 h	Palau	Concert de Nadal de l'Agrupació Cor Madrigal. Dirs.: Clara Prats, Montserrat Bonet, Mireia Barrera i Manuel Cabero. Bonet, Oltra, Mompou, Guinovart, Boliart, Bibiloni.
26 DESEMBRE	19 h	Palau	Petits de l'Orfeó Català. Dir.: M. Jesús Culleré. Cor Infantil de l'Orfeó Català. Dir.: Elisenda Carrasco. *Cantata de Nadal* de Jordi Domènech (estrena). Orfeó Català (patrocinat per Fundació Caixa Penedès; dir.: Josep Vila). Cor Jove de l'Orfeó Català (patrocinat per L'Aliança; dir.: Conxita Garcia). Cor de Noies de l'Orfeó Català (amb el mecenatge del BSCH; dir.: Lluís Vilamajó). (Tradicional concert de Sant Esteve).
27 DESEMBRE	21 h	Auditori	Orquestra Filharmònica Strauss Austrotxeca. Anna Kazakova, soprano. Dir.: Norbert Pfaffelmeyer. Gala Strauss. (Barcelona Clàssics).
1 GENER	19,30 h	Casal del Metge	Orquestra de la Societat de Concerts de Barcelona. Dir.: Melani Mestre. Strauss, Gounod, Txaikovski, Xostakóvitx, Sviridov. Concert d'Any Nou. (Societat de Concerts de Barcelona).
3 GENER	21 h	Palau	Renée Fleming, soprano. Jean-Ives Thibaudet, piano. (Palau 100).
4 GENER	20,30 h	Liceu	*Henry VIII* de Saint-Saëns. Dir.: José Collado.
6 GENER	12 h	Auditori	Orquestra Filharmònica Strauss Austro-txeca. Anna Kazakova, soprano. Dir.: Norbert Pfaffelmeyer. Gala Strauss. (Barcelona Clàssics).
	19,30 h	Casal del Metge	Orquestra de la Societat de Concerts de Barcelona. Dir.: Melani Mestre. Strauss, Gounod, Txaikovski, Xostakóvitx, Sviridov. Concert d'Any Nou. (Societat de Concerts de Barcelona).
8 GENER	20,30 h	Liceu	*Henry VIII* de Saint-Saëns. Dir.: José Collado.
10 GENER	20,30 h	Liceu	*Henry VIII* de Saint-Saëns. Dir.: José Collado.
11 GENER	20,30 h	Liceu	*Henry VIII* de Saint-Saëns. Dir.: José Collado.
	21 h	Auditori	OBC. Alba Ventura, piano. Dir.: Salvador Mas. Casablancas, Rakhmàninov, Xostakóvitx.
12 GENER	19 h	Auditori	OBC. (Segona audició).
13 GENER	11 h	Auditori	OBC. (Tercera audició).
	17 h	Liceu	*Henry VIII* de Saint-Saëns. Dir.: José Collado.
	19,30 h	Casal del Metge	Octet de corda de l'Orquestra de la Societat de Concerts de Barcelona. Mendelssohn, Spohr. (Societat de Concerts de Barcelona).
15 GENER	20,30 h	Liceu	*Henry VIII* de Saint-Saëns. Dir.: José Collado.
16 GENER	20 h	Catedral	Josep M. Mas Bonet, orgue. Reger. (L'orgue de la Catedral de Barcelona. Euroconcert).
	21 h	CCCB	Solistes de l'OBC. Ángel Jesús García, violí. Albert Attenelle, piano. Benejam, Bertran, Manén, Amargós, Montsalvatge, A.J. García, Cervelló. (Avuimúsica).
17 GENER	20,30 h	Liceu	*Henry VIII* de Saint-Saëns. Dir.: José Collado.
	21 h	Palau	Gürzenich Orchester Köln. Yung Wook Yoo, piano. Dir.: James Conlon. Mozart, Wagner. (Palau 100).
20 GENER	11,15 h	Orfeó Gracienc	Orquestra de Cambra Amics dels Clàssics. Dir.: Joan Palet Ibars. (Amics dels Clàssics).
	18 h	Liceu	Orquestra del Gran Teatre del Liceu. Dir.: Javier Pérez Batista. Concert

BIBLIOTECA

			final Concurs de Cant Francesc Viñas.
	19,30 h	Casal del Metge	Eric Heidsieck, piano. Schumann, Fauré, Debussy, Beethoven. (Societat de Concerts de Barcelona).
21 GENER	21 h	Palau	Christoph Prégardien, tenor. Michael Gees, piano. 24 cançons de comiat i de viatge de Schubert. (Euroconcert).
23 GENER	21 h	Palau	Budapest Mozart Orchestra. Zoltán Kocsis, director i solista. Mozart. (Ibercamera).
25 GENER	21 h	Auditori	Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu. Rainer Küchl, violí. Dir.: Bertrand de Billy. Wagner, Pfitzner, Beethoven.
26 GENER	19 h	Palau	OSV. Dir.: Jordi Mora. *Simfonia núm. 4 "Romàntica"* de Bruckner. Concert en col·laboració amb la JONC. (Concerts Simfònics al Palau).
	19 h	Auditori	Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu. (Segona audició).
27 GENER	11 h	Auditori	Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu. (Tercera audició).
	19,30 h	Casal del Metge	Tatiana Melnitxenko, soprano. Vadim Gladtkov, piano. Bach, Mozart, Bellini, Puccini, Donizetti, Rakhmàninov, Txaikovski, Granados, Guerrero. (Societat de Concerts de Barcelona).
29 GENER	21 h	Auditori	Philharmonia Orchestra. Dir.: Lorin Maazel. Brahms. (Ibercamera).
AMPOSTA (MONTSIÀ)			
22 DESEMBRE	22,30 h	Auditori La Fila	Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana. Diana Baker, piano. Dir.: Jordi Casas Bayer. Obres *a cappella*, cançons populars i tradicionals.
CAPELLADES (ANOIA)			
15 DESEMBRE	21 h	Paper de Música	Orquestra de Cambra de la Simfònica Europea Mediterrània. Dir. Cristian Florea.
16 DESEMBRE	18 h	Paper de Música	Orquestra de Cambra de la Simfònica Europea Mediterrània. Dir. Cristian Florea.
GIRONA (GIRONÈS)			
16 DESEMBRE	19 h	Auditori de La Mercè	Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana. Diana Baker, piano. Dir.: Esteve Nabona. Obres *a cappella*, cançons populars i tradicionals.
REUS (BAIX CAMP)			
15 DESEMBRE	21 h	Teatre Bartrina	Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana. Diana Baker, piano. Dir.: Esteve Nabona. Obres *a cappella,* cançons populars i tradicionals.
16 DESEMBRE	19,30 h	Prioral de St. Pere	Coral Antics Escolans de Montserrat. Josep M. Mas i Bonet, orgue. Dir.: Jordi Boltes. Cant gregorià, Bach, Händel, Couperin, Goicoechea, Casals, Alain, Messiaen.
29 DESEMBRE	18 h	Teatre Fortuny	Orquestra Simfònica Europea. Dir.: Cristian Florea. Concert popular de valsos i danses.
	22 h	Teatre Fortuny	Orquestra Simfònica Europea. Dir.: Cristian Florea. Concert extraordinari de Cap d'Any.
RIPOLLET (VALLÈS OCCIDENTAL)			
14 DESEMBRE	22 h	Mercat Vell	Daniel Blanc, piano.
SABADELL (VALLÈS OCCIDENTAL)			
2 DESEMBRE	18 h	Teatre Principal	Cor dels Amics de l'Òpera de Sabadell. Miki Mori, soprano. Josep Fadó, tenor. Viviana Salisi, piano. Dir. cor: Rosa M. Ribera. Leoncavallo, Wagner, Mascagni, Verdi.

SANT CUGAT DEL VALLÈS (VALLÈS OCCIDENTAL)			
1 DESEMBRE	22 h	Centre Cultural	Dervish. Música celta.
14 DESEMBRE	22 h	Centre Cultural	Ballet Víctor Ullate.
27 DESEMBRE	22 h	Centre Cultural	Orquestra Simfònica de Sant Cugat. Anna Calvo, concertino. Dir.: Josep Ferré. Txaikovski, J. Strauss, R. Strauss. (Concert de Nadal. Festival de valsos i danses).
28 DESEMBRE	22 h	Centre Cultural	Orquestra Simfònica de Sant Cugat. Anna Calvo, concertino. Dir.: Josep Ferré. Txaikovski, J. Strauss, R. Strauss. (Concert de Nadal. Festival de valsos i danses).
TERRASSA (VALLÈS OCCIDENTAL)			
20 DESEMBRE	21 h	Centre Cultural	Duo Moràvia. Jiri Hanousek, violoncel. Paul Kaspar, piano. Beethoven, Dvorák, Janácek, Martinu. (Fundació Caixa Terrassa).
27 GENER	18 h	Centre Cultural	Ballet Carmen Roche. (Fundació Caixa Terrassa).
31 GENER	21 h	Centre Cultural	Nonet Txec. Lutoslawski, Lukas, Dvorák. (Fundació Caixa Terrassa).
EL VENDRELL (BAIX PENEDÈS)			
23 DESEMBRE	18 h	Auditori Pau Casals	Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana. Diana Baker, piano. Dir.: Jordi Casas Bayer. Obres *a cappella*, cançons populars i tradicionals.

catalunya música revista musical catalana

CATALUNYA MUSICA / REVISTA MUSICAL CATALANA
C/ Sant Fancesc de Paula, 2 - 08003 Barcelona

Butlleta de domiciliació bancària

Senyors, els agrairé que amb càrrec al meu compte/llibreta atenguin els rebuts que els presentarà CONSORCI DEL PALAU DE LA MÚSICA CATALANA, pel pagament de la meva subscripció a "CATALUNYA MÚSICA/REVISTA MUSICAL CATALANA"

Nº Entitat ☐☐☐☐ Nº Agència ☐☐☐☐ Dígit control ☐☐ Nº Compte ☐☐☐☐☐☐☐☐☐☐

Titular _____ Banc/Caixa _____ Agència _____

Adreça agència _____ Població _____ Signatura

Cal omplir les dades correctament

Butlleta de subscripció

Nom i cognoms _____ Professió _____

Carrer _____ Telèfon _____

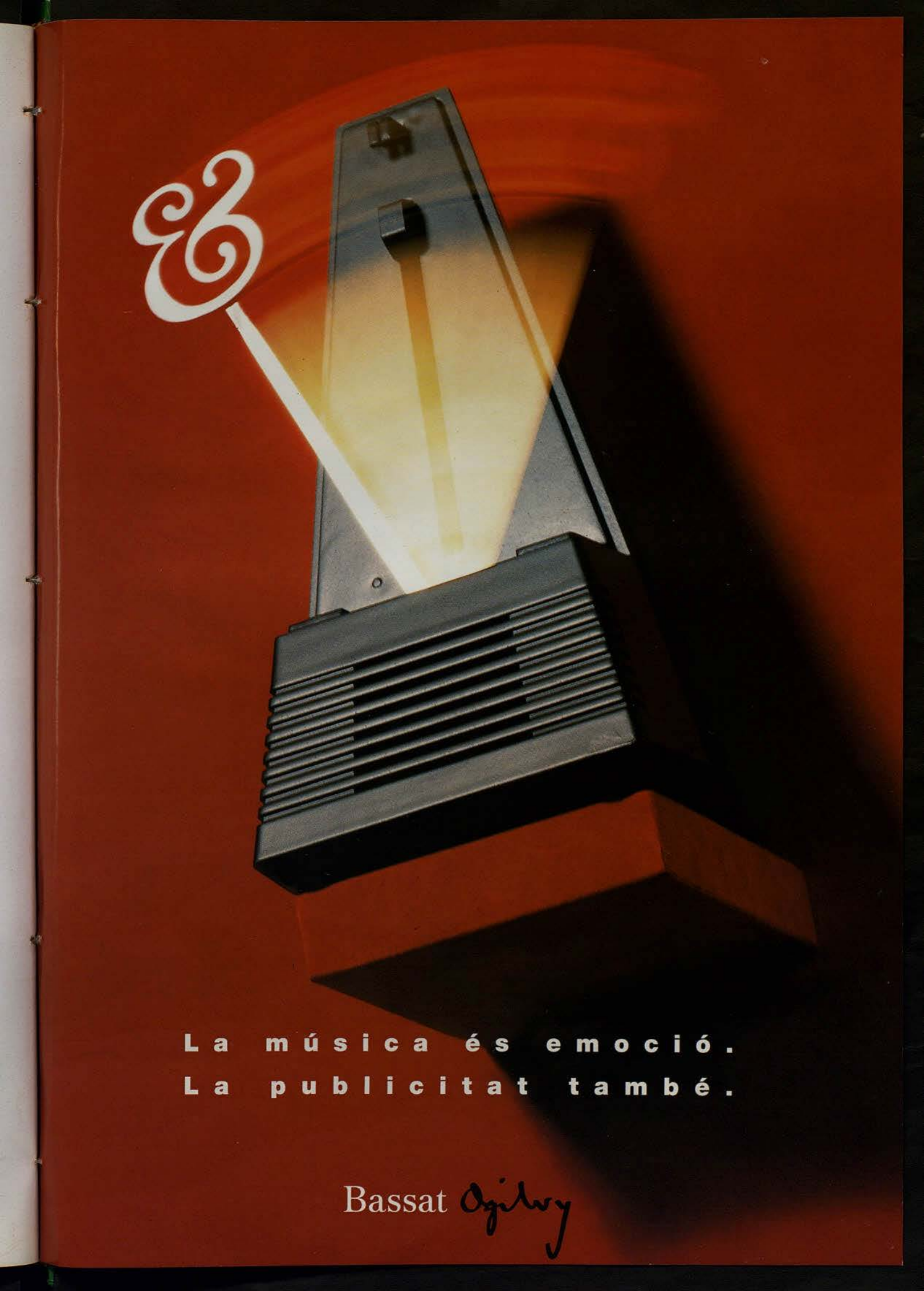
Població _____ Dte. _____ Província _____

Desitjo subscriure'm a partir del número ☐
amb la quota anual de 4.200 ptes. ☐
semestral de 2.350 ☐

Faré efectiu l'import mitjançant
☐ taló bancari adjunt.
☐ domiciliació bancària.

Per a subscripcions a l'estranger, consulteu el preu.

Les seves dades seran incorporades als fitxers del Grup Palau de la Música (Orfeó Català, Fundació Orfeó Català-Palau de la Música i Consorci del Palau de la Música Catalana), amb seu al carrer de Sant Francesc de Paula, 2, de Barcelona, CP 08003, per fer-ne la gestió general, i en aquesta adreça pot exercir tots els drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició.

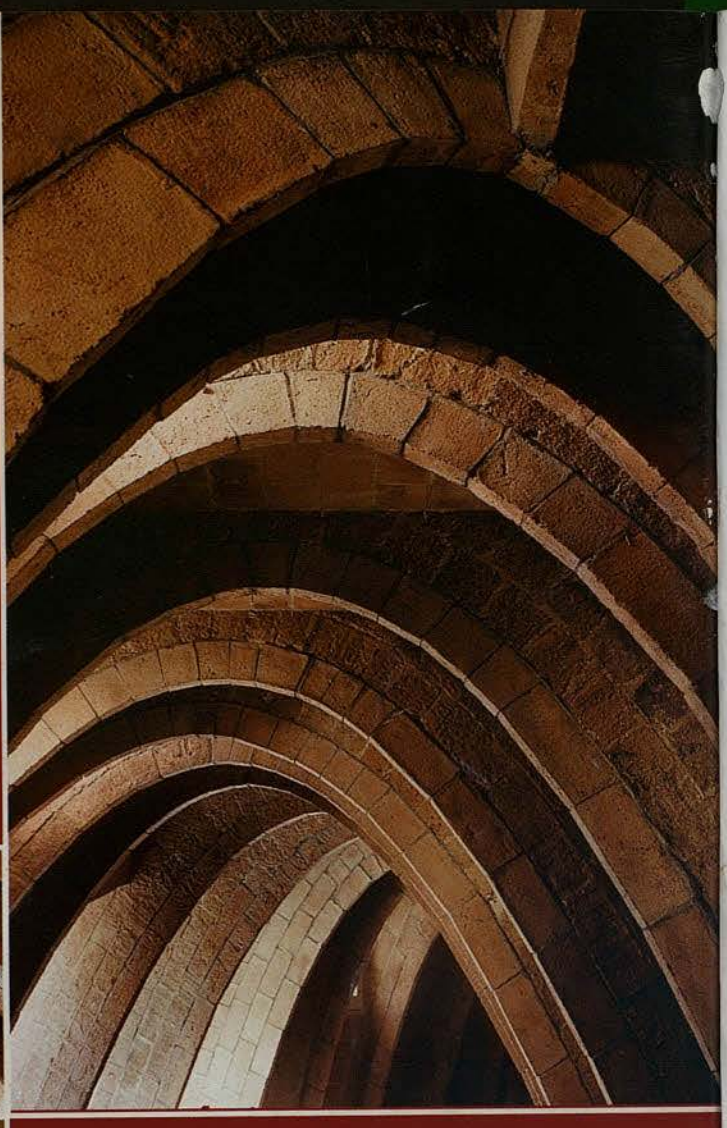

La música és emoció.
La publicitat també.
Bassat Ogilvy

Espai Gaudí

El Pis de La Pedrera

Veure, viure i entendre l'arquitectura de Antoni Gaudí

Centre Cultural Caixa Catalunya
Espai Gaudí. La Pedrera.
Provença 261-265. 08008 Barcelona.

Horari:
Tots els dies de la setmana,
de 10 a 20 h

Informació:
Telf.: +34 93 484 5530
Fax: +34 93 484 8840
http://www.caixacat.es/cccc/

Centre Cultural **CAIXA CATALUNYA**